

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY

TIRUNELVELI

தொலைநெறித் தொடர்கல்வி இயக்ககம்

Directorate of Distance and Continuing Education

ஒப்பிலக்கியமும் மொழிபெயர்ப்பும்

முனைவர். பா.ம. ஜெயகலா,

உதவிப் பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை,

தெ. தி. இந்துக்கல்லூரி,

நாகர்கோவில்.

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி

தொலைநெறித் தொடர்கல்வி இயக்ககம்

பாட எண்	பாடங்கள்	பக்க எண்
1	ஒப்பிலக்கியம் - விளக்கம்	1 - 13
2	பிரெஞ்சுக்கோட்பாடு அமெரிக்கக்கோட்பாடு	14 - 25
3	ஒப்பிலக்கியத்தில் புதிய பரிமாணம் சூசன் பாசுனெட் வரவு	26 - 74
4	மொழிபெயர்ப்பு இயல்பும் மரபும், பயன்கள்	75 - 102
5	மொழிபெயர்ப்பு - கோட்பாடு, உத்தி, வகை, சிக்கல்கள்	103 - 201

ஒப்பிலக்கியமும் மொழிபெயர்ப்பும்

நோக்கம்

1. ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வின் இன்றியமையாமையை அறியச் செய்தல்
2. மொழிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துதல்
3. ஒப்பாய்வில் மொழிபெயர்ப்பின் தேவையைப் புலப்படுத்துதல்

பயன்

1. ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வின் வாயிலாக உலக ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்தல்
2. மொழி பெயர்ப்பின் கோட்பாடுகளையும், உத்திகளையும் அறிதல்.
3. ஒப்பாய்வு, மொழிபெயர்ப்பு வாயிலாக பன்மொழி அறிவைப் பெறுதல்

அலகு 1

ஒப்பிலக்கியம் - சொற்பொருள் விளக்கம் - மூவகை இலக்கியம் (தேசிய இலக்கியம், உலக இலக்கியம், பொது இலக்கியம்) - தமிழில் ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சி நிலை, ஒப்பீட்டில் அறிவியல் முறைகள்.

அலகு 2

பிரஞ்சுக் கோட்பாடு – அமெரிக்கக் கோட்பாடு – ஒப்பிலக்கியமும் மொழிபெயர்ப்புத் துறையும்

அலகு – 3

ஒப்பிலக்கியத்தில் புதிய பரிமாணம் சூசன் பாசனெட்வரவு, இந்தியக் கவிதையில் மேலை இலக்கியத் தாக்கம், சீக்கியக் கருத்தியலும் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபும், பாரதிதாசன் - கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் கவிதைகளில் இயற்கை, நாமக்கல் - வள்ளத்தோர் கவிதைகளில் காந்தியம்.

அலகு - 4

மொழிபெயர்ப்பு இயல்பும் மரபும் - மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம் - மொழிபெயர்ப்பு கலை மற்றும் அறிவியல் - மொழிபெயர்ப்பின் பயன்கள் - நோக்கங்கள் - இயல்புகள் - மொழிபெயர்ப்பாளரின் தகுதிகள் - கடமைகள், வகைகள்.

அலகு - 5

மொழிபெயர்ப்பின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - மொழிப்பெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள் - மொழிபெயர்ப்பு உத்திகள் - மொழிப்பெயர்ப்பின் வகைகள் - மொழிப்பெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்.

பாடநூல்கள்

1. டாக்டர் தமிழண்ணல் 2014 - ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம். பாரி நிலையம், சென்னை.
2. டாக்டர் கிருஷ்ணன் .என் 2012 - மொழிப்பெயர்ப்பியல், செம்முதாய் பதிப்பகம், சென்னை.
3. பா. ஆனந்தகுமார், 2003 - இந்திய ஒப்பிலக்கியம் சூசன் பாசுனெட்டை முன்வைத்து, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை.

பார்வை நூல்கள்

1. கைலாசபதி, 2018 - ஒப்பிலக்கியம், காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ், நாகர்கோவில்.
2. தமிழண்ணல், 2005 - சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, பாரி நிலையம், சென்னை.
3. டாக்டர் சண்முக கணபதி, 2014 - ஒப்பிலக்கிய வரம்பும் செயற்பாடும், இராஜ பப்ளிகேஷன், சென்னை.
4. டாக்டர் க.த. திருநாவுக்கரசு, 1977 - திருக்குறள் நீதி இலக்கியம், சென்னை பல்கலைக் கழகம், சென்னை.
5. கு. இராமமூர்த்தி, 2007 - வால்மீகியும் கம்பனும், பழனியப்பா பிரதாஸ், சென்னை.
6. ஈஸ்வரன், ச. 2005 - மொழிபெயர்ப்பியல், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
7. சண்முக வேலாயுதம், க. 1985 - மொழிபெயர்ப்பியல், உலக தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
8. சந்திரன், வீ. 2000 - மொழிபெயர்ப்பு சிக்கல்களும், தீர்வுகளும், ராஜகுமாரி பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
9. சேதுமணியன், 1993 - மொழிபெயர்ப்பியல் கோட்பாடுகளும் உத்திகளும், செம்பகம் வெளியீடு, மதுரை.
10. வளர்மதி, மு. 2008 - மொழிபெயர்ப்புக் கலை, திருமகள் நிலையம், சென்னை.

குறிப்பு :

சரியான விடையைத் தேர்வு செய்யும் வினா பாடநூலிலிருந்து மட்டும் கேட்கப்பட வேண்டும்.

“ஒப்பிலக்கியமும் மொழிபெயர்ப்பும்” என்னும் பாடத்தில் இடம் பெற்றுள்ளக் கருத்துக்கள் பாட நூல்களான ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம், மொழிபெயர்ப்பியல், இந்திய ஒப்பிலக்கியம் சூசன் பாசனெட்டை முன்வைத்து மற்றும் பார்வை நூல்களிலிருந்தும் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

அலகு 1

ஒப்பிலக்கியம் - சொற்பொருள் விளக்கம்

‘இலக்கியம்’ என்ற சொல்லின் பொருளும் ‘ஒப்பீடு’ என்ற சொல்லின் பொருளும் யாவை? ‘இலக்கிய ஒப்பீடு’ என்ற பெயர் பல மொழிகளிலும் எவ்வெவ்வாறு தோன்றி வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது? ஒப்பிலக்கியக் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் இதுவரை எவ்வாறெல்லாம் விளக்கிக் கூறப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வரலாற்று வழிவிளக்கம் இதன் உட்பொருளையும் குறிக்கோளையும் நன்கு அறிந்து கொள்ளத் துணைசெய்யும். மேற்கொண்டு இவ் ஒப்பியல் இலக்கியத்தைக் கற்க விரும்புவோர்க்கும் இத்துறையில் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ள விரும்புவார்க்கும் இவ் அடிப்படை விளக்கம் இன்றியமையாததாகும்.

கிரேக்க மொழியில் வழங்கிய 'Grammatike' என்ற சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாக, இலத்தீனில் 'Literature' என்று சொல் வழங்கியது. முதலில் அது அகர வரிசையையும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்திருந்ததையும் குறித்தது. காலப்போக்கில் 'Letters' அல்லது 'Literature' என்ற சொற்கள் பலதுறை நூல்களையும் பொதுவாகக் குறித்து, பிறகு கற்பனை நூல்களை மட்டும் (கவிதையும் கற்பனை தழுவிய பிற உரைநடை நூல்களும்) குறித்தன. முதலில் இச்சொல் இலக்கியக் கல்வியையே குறித்தது. பிறகு தான் இலக்கிய நூல் தொகுதியைக் (Body of Literature) குறிக்கலாயிற்று. இலக்கியமனைத்தையும் குறிக்கின்ற பொதுச் சொல்லாகவும் பிரஞ்சு இலக்கியம், புதுமை இலக்கியம் என்பனபோல அதன் வகைகளைக் குறிக்கின்ற சொல்லாகவும் இது பயன்படுகிறது.

தொன்மை மிக்க காலத்தில் தமிழிலும் கணக்கு என்ற சொல் எழுத்தையும் இலக்கியத்தையும் குறிக்க வழங்கி வந்திருக்கிறது. ‘நெடுங்கணக்கு’ என்பது அகர வரிசையைக் குறித்தது. ‘பதினெண் கீழ்க்கணக்கு’ என்னுமிடத்துப் பொதுவாக நூல்களைக் குறித்தது. ‘மதுரைக் கணக்காயனார்’ என்ற சங்கப் புலவரை இலக்கிய ஆசிரியர் என்பர். ‘சமயக் கணக்கர்’ என்னும் போது சமய நூலாலை- சமய வாதிகளைக் குறித்தது. இன்றும் “கணக்கு வழக்கு இல்லை என்ற உலகப் பேச்சுத் தொடரில், ‘நூல் வழக்கிலும் உலக வழக்கிலும் இல்லை’ என்ற பொருளே பொதிந்திருக்கிறது.

தொல்காப்பியம் செய்யுள் என்ற சொல்லையே “இலக்கியப் பொருளில் வழங்குகிறது. “நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பென வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத்தனரே” (தொல்: 1259) என

இலக்கியம் அனைத்திற்கும் பொதுப் பெயராகவும், 'செவியுறைச் செய்யுள்', 'அங்கதச் செய்யுள்' எனத் (தொல்: 1385, 1386) தனித் தனி இலக்கிய வகைகளின் பெயராகவும் இச்சொல் தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

இலக்கண இலக்கியம் என இயைபுபட இன்று நாம் வழங்குகிறோம். இவற்றுள் இலக்கணம் என்ற சொல் தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டுத் தெளிவாக வழங்கியிருக்கவும் 'இலக்கியம்' என்ற சொல் அங்ஙனம் வழங்கப் பெறாமை வியப்பைத் தருகிறது. நன்னூல் ஆசிரியர் 'இலக்கியம்' என்ற சொல்லை ஆள்கிறார். 'இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பலின்,' (சூ: 141) என்றவிடத்துப் பொதுவாக 'எடுத்துக்காட்டு' என்ற பொருளிலும் அக்காட்டு அமைந்துள்ள நூல் என்ற பொருள் படவுமே இச்சொல்லை அவர் ஆள்கிறார். பிறிதோரிடத்தில் தொல்காப்பியரைப் பின்பற்றி இவரும் செய்யுள் (சூ: 268) என்ற சொல்லாலேயே கவிதை இலக்கியத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இக்காலத்தில், ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின் 'லிட்டரேச்சர்'(Literature) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் இடத்தில் 'இலக்கியம்' என்ற சொல் ஆளப்பட்டு, அதற்குரிய பொருட் சிறப்பணத்தையும் கொண்டு விளங்குகிறது.

ஆங்கிலத்தில் ஒப்பியல் இலக்கியம் என்னும் தொடர்

தொடக்கத்தில் ஒப்பியல் இலக்கியம் என்ற தொடரை (Comparative Literature) ஆங்கிலப் பேராசிரியர்கள் ஏற்கவில்லை. ஏனெனில், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இச்சொல் இலக்கிய நூலைக் குறித்தது, முன்பு போல இலக்கியக் கல்வியைச் சுட்டவில்லை. எனவே ஒப்பியல் இலக்கியக் கல்வி என்றால் ஒப்பிட்டுப் படிப்பது என்ற அளவில் பொருந்தும். ஒப்பியல் இலக்கியம் என்றால் பொருந்தாது என்றனர். இது ஒரு பொருளற்ற தொடர் போலக் காட்சி அளித்தது. பேராசிரியர் லேன் கூப்பர் (Professor Lane Cooper) ஒப்பியல் இலக்கியம்(Comparative Literature) என்பது பொருளற்றதும் இலக்கண அமைப்பற்றதுமான தொடர் என்றார். இதைப் போல் நீங்கள், 'ஒப்பியல் உருளைக்கிழங்குகள்' என்றோ, 'ஒப்பியல் உமிகள்' என்றோ கூறுதலும் கூடும் என்று கேலி செய்தார். ஒப்பிடுதல் என்ற தொடர் கல்வியோடு இயையுமேயன்றின் நூலுடன் இயையாது என அவர் வாதிட்டார்.

ஆங்கிலத்தில் மாத்தியூ ஆர்னால்டு (Mathew Arnold) 1848இல், தனிப்பட எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் ஒப்பியல் இலக்கியம்(Comparative Literature) என்ற தொடரை ஆண்டுள்ளார். இவ் ஒப்பிலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஐரோப்பாவிலேயே இங்கிலாந்து பின்னடைந்திருப்பதற்கு அவர் அதில் வருத்தம் தெரிவித்துள்ளார். எனினும் இக் கடிதம் 1895 வரை வெளியிடப் பெறவில்லை என்பர்.

பேராசிரியர் பாசனெட் (Hutcheson Macaulay posnett) நியூசிலாந்தில், ஆக்லண்ட் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் மற்றும் உயர்தனி இலக்கியப் பேராசிரியராக இருந்தவர். இவர் தமது நூலொன்றினை ஒப்பியல் இலக்கியம் என்ற தலைப்பிட்டு 1886-இல் வெளியிட்டார். முதன் முதலில் இத்தொடரைப் பொருள் பொதிய ஆண்ட பெருமை இவரைச்சாரும். எங்ஙனமாயினும் இத்தொடர் பிரெஞ்சு மொழியைப் பின்பற்றியே ஆங்கிலத்தில் இடம் பெற்றதென்பதில் ஐயமில்லை.

பிரெஞ்சு மொழியில் ஒப்பியல் இலக்கியம் என்ற தொடர்

பிரெஞ்சு மொழியில் 'லிட்டரேச்சர்'(Literature) என்ற சொல் இலக்கியக் கல்வியைக் குறிக்கவே வழங்கியமையால், அங்கு 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் "லிட்டரேச்சர் கம்பேர்" (Literature Comparee) என்ற தொடர் எளிதில் அமைந்தது. அறிவியல் அறிஞர் கூவியர் (Cuvier) 'ஒப்பியல் உடற் கூற்றாய்வு' (Anatomic Comparee) என்ற புகழ்மிக்க தொடரைப் பயன்படுத்தினார் (1800). தீஜெராண்டு (Degerand) என்பார், 'Historic compar des systemes de philosophic' (1804) என்ற நீண்ட தொடரினை ஆண்டார்.

பேராசிரியர் ஆம்பியர் (Ampere) 'Historic Comparative des arts et des literatures' என்ற மிக நீண்ட தொடரைப் பயன்படுத்தினார். இதனைப் பின்பற்றி இத்தொடரைப் பிரெஞ்சு மொழியில் பெருவழக்குப் படுத்தியவர் சார்போன் பல்கலைக் கழகத்துப் பேராசிரியர் வில்லமெயின் (Abel Francals Villemain) ஆவார் (1829). அவருக்குப் பிறகு இத்தொடரை அடிக்கடி பலரும் பயன்படுத்தலாயினர். சாந்திபூவு (Sainte-Benve) என்பார் 1869இல் இத்தொடரை மிக அழுத்தமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். 'etude de literature Comparee' என வில்லமெயின் வழங்கிய நீண்ட தொடரைச் 'சாந்திபூவு' Literature Comparee' இரத்தினச் சுருக்கமாக அழைத்தார்.

பிற மொழிகளில் இத்தொடர்

செருமன் மொழியில் "ஒப்பீடு" என்ற அடைமொழி இனமரபியல் (Ethnology) உளவியல் (Psychology), வரலாற்றியல் (Historiography), செய்யுளணியியல் (poetics) என்பனவற்றிற்குப் பொருந்திற்று. ஆனால் அதில் ஆங்கிலத்திற் போல இலக்கியச் சொல்லுடன் ஒப்பீட்டுச் சொல் ஒட்டவில்லை. எனவே அவர்கள் 'ஒப்புமை இலக்கியத்துறை' (Vergleichenda Literaturegeschichta) என்ற தொடரையே மிகவும் விரும்பினர். இத்தொடராட்சி பிரெஞ்சு ஆங்கிலத் தொடர்கட்குக் காலத்தால் முற்பட்டதாகும்.

இத்தாலியம், ஸ்பானியம் போன்ற ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவற்றிலும் பிரெஞ்சு மொழியைப் பின்பற்றி 'இலக்கிய ஒப்பீடு' என்ற தொடர் நிலைபெறலாயிற்று. ரஷிய ஒப்பீட்டறிஞர் அலெக்சாண்டர் வெசெலோவஸ்கி (Alexander Veselovsky) செருமன் மொழியில் வழங்கியதுபோன்ற தொடர் ஒன்றைத் தமது மொழியில்பயன்படுத்தினார்.

தமிழில் ஒப்பிலக்கியம்

தமிழில் ஆங்கிலத்தைப் பின்பற்றி இத்தொடர் வழக்காற்றுக்கு வந்துள்ளது. பன்மொழி அறிஞர் ஞா.தேவநேயப்பாவாணர் முதன்முதலில் 'ஒப்பியன் மொழி நூல்' என்ற ஒப்பீட்டு மொழி நூலை (Philology) வெளியிட்டார். டாக்டர் க.கைலாசபதி 'ஒப்பியல் இலக்கியம்' என்ற தலைப்பில் நூல் ஒன்றினை வெளியிட்டு, அதன்கண் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை முதன் முதலாகத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். ஆங்கிலப் பேராசிரியர் டாக்டர் வி.சச்சிதானந்தம் "ஆராய்ச்சி" இதழில் இதன் கொள்கைகளை விளக்கி ஆங்கிலக் கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழில் "இலக்கிய ஒப்பீடு" எனவும் "ஒப்பியல் இலக்கியம்" எனவும் இரு தொடர்கள் உள்ளது. பேராசிரியர்கள் ரெனிவெலாக்கும் ஆஸ்டின் வாரனும் எழுதிய ஆங்கில நூலைத் தமிழில் 'இலக்கியக் கொள்கை' என மொழி பெயர்த்த செல்வி எல்.குளோறியா சுந்தரமதி ஒப்பு இலக்கியம் என்ற செறிவுடைய தொடரையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

'ஒப்பியல் இலக்கியம்'(Comparative Literature) என்ற தொடர் தவறுபட அமைந்துவிட்ட பெயர் என்று இன்று பலரும் கருதுகின்றனர். இன்று ஒப்பிடுவது மட்டுமே போதுமென்று கொண்டிடலர். "உலக நோக்கில் இலக்கிய ஆய்வு அல்லது அறிவியல் வழி இலக்கிய ஆய்வு என இத்துறை மிக விரிவடைந்து விட்டதனால் பழைய பெயர் அத்துணைப் பொருந்தவில்லை என்பது உண்மையே. எனினும் ஒப்பிலக்கியம் என்ற செறிவுடைய தமிழ்த் தொடர் இலக்கியத்தின் ஒருமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. தனித்தனி இலக்கிய ஆய்வுகள் "திறனாய்வு" எனப்படும். இலக்கியத்தை உலக நோக்கில், அறிவியல் வழி நின்று ஆய்வதை "ஒப்பிலக்கியத் திறனாய்வு" என்று கூறலாயினர். இத்தகைய கருத்துகளை ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது.

மூவகை இலக்கியம்

1. தேசிய இலக்கியம்
2. உலக இலக்கியம்
3. பொதுமை இலக்கியம்

1. தேசிய இலக்கியம்

இலக்கியத்தைப் பற்றிய புதிய பார்வை, அதனை ஓரளவு பகுத்துணர முற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக தேசிய இலக்கியம், உலக இலக்கியம், பொதுமை இலக்கியம் ஒப்பிலக்கியம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். தேசிய இலக்கியம் அல்லது தேச இலக்கியம் என்பதன்கண் அந்நாட்டு தேசியப் பண்புகள் - பண்பாடு, நாகரிகம் போல்பவை வெளிப்படையாக மீக்கூர்ந்து நிற்கும். எவ்விலக்கியத்திலும் அது தோன்றியமொழி, நாடு, இனப் பண்புகள் காணப்படுதல் இயல்பேயாகும். எனினும் இவற்றை மிக அழுத்தமுறக்கொண்டு இவற்றிற்கெனவே தோன்றி விளங்குவனவற்றைத் தேசிய இலக்கியம் என்றழைக்கிறோம். ஐரோப்பாவில் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிவரை சிறப்புற்று விளங்கிய புனைவியற்காலம் (Romanticism) இத்தேசிய இலக்கியத்திற்கே மிகுசிறப்பு நல்கியது. தத்தமது தேசிய இலக்கியமே சிறந்ததென நிலை நாட்டும் ஆராய்ச்சி மேலோங்கியது. அதன் பயனாகப் பல தேசிய இலக்கியங்களிடையே மூலமும் தாக்கமும் பற்றிய ஆராய்ச்சி முகிழ்த்தது. இங்ஙனம் ஒப்பீட்டின் முதற்படிக்குத் தேசிய இலக்கியமே வழி கோலியது. தேசிய இலக்கியத்திலிருந்த மிக அழுத்தமான பற்றுத்தான் அதுபிறமொழி இலக்கியங்கட்குக் கொடுத்ததையும் அவற்றிலிருந்து பெற்றதையும் ஆராயத் தூண்டியது. ஒரு நாட்டுக்குரிய தேசியம் உலகத் தேசியத்திற்கு வித்திட்டது.

செருமானியர்கள் தங்கள் தேசிய இலக்கியமே மிகச் சிறந்தது எனப்பெருமை கொண்டாடினர். பிரஞ்சு மொழியினரோ தங்களுடையதே ஐரோப்பிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவியது என்றனர். தமிழர்களுக்கும் இத்தகு மனப்பான்மை உண்டு. சிலப்பதிகாரமும், பெரியபுராணமும் தமிழர்தம் தேசிய இலக்கியங்கள் எனச்சிறப்பித்து அறிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர்.

ஒப்பிலக்கியம் ஒரு நாட்டு இலக்கியத்திலுள்ள தேசியப் பண்புகளைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று கூறவில்லை. மனித இன ஒருமைப்பாட்டை உணர வேண்டும் என்பதற்காகத் தனிமனிதனின் சிறப்பியல்புகளை ஒருவன் மறந்து விடவேண்டுமா என்ன? பிறிதொரு வகையாகக் கூறினால் தனித் தேசிய இலக்கியங்களின் சிறப்பியல்புகளை அறிந்த ஒருவராலேதான் அதன் உலக ஒருமைப் பாட்டையும் உணர முடியும். “தேசிய மாநில விருப்பு வெறுப்புகளைக் கடந்த நிலையையே ஒப்பிலக்கியம் உறுதியாக விரும்புகிறது. ஆனால் அதற்காகப் பல்வேறு தேசிய இலக்கிய மரபுகளின் இருப்பையும் சிறப்பையும் மறக்கவோ, குறைத்து மதிப்பிடவோ அது விரும்பவில்லை, என்று ஒப்பீட்டறிஞர் ரெனிவெலாக்கு கூறுகிறார். பேராசிரியர் வி.சச்சிதானந்தம் அவர்களும் “மொழி வேறுபாட்டால் விளையும் இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகள் எளிதாகப் புறக்கணிக்கத் தக்கனவல்ல” என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.!

2. உலக இலக்கியம்

தேசிய இலக்கியத்திற்கு மறுதலையாகப் பன்னாட்டிலக்கியம் (international Literature), உலகப் பொதுமை இலக்கியம் (Universal Literature), உலக இலக்கியம், (World Literature) என்ற தொடர்களைச் சுட்டுவர். உலக இலக்கியம் என்ற தொடர் உலகில் தோன்றிய அனைத்திலக்கியங்களையும் குறிக்கும். அதற்கு மேல் உலகமெல்லாம் போற்றும் சிறந்த இலக்கியங்களை மட்டும் அது சுட்டி நிற்கவும் காண்கிறோம். திருவள்ளுவரை, கம்பரை நாம் உலகக் கவிஞர் என்கிறோம். ஹோமர், வெர்ஜில், மில்டன் போன்றோரது காப்பியங்களை 'உலகக் காப்பியங்கள்' என்கின்றனர். இன்று இத்தகைய உலகிற் சிறந்த இலக்கியப் பகுதிகளைத் தொகுத்து, "உலக இலக்கியம் என்ற பெயரால் மேலைநாட்டில் பல்வேறு தொகை நூல்கள் வெளிவருகின்றன. தமிழிலும் இத்தகைய தொகை நூல்கள் பல 'தென்னிந்திய இலக்கியம்', 'இந்திய இலக்கியம்', 'உலக இலக்கியம்' எனப் பல்வேறு வகைகளாக வெளிவருதல் வேண்டும்.

செருமன் நாட்டுப் பெருங்கவிஞர் கதே முதன் முதலாக இத்தொடரை ஆட்சிக்குக் கொணர்ந்ததாகக் கூறுவர். தமது "தாசோ (Tasso) நாடகத்தைப் பிரஞ்சில் மொழி பெயர்த்த போது, அதுபற்றிக் கருத்துரைக்கையில், 'உலக இலக்கியம்' (World Literature) என்ற தொடரை, கி.பி. 1827-இல் கதே (Goethe) ஆட்சிக்குக் கொணர்ந்தார். அதன் பிறகு இத் தொடரை அவர் பலமுறை பயன்படுத்தியுள்ளார். அவர் நினைவு தனியொரு உலக இலக்கியத்தைப் பற்றியதாய் இருந்தது. தனிப்பட்ட இலக்கியங்களிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளின் நீங்கிய ஓர் உலகப் பொது இலக்கியத்தைப் பெற நெடுங்காலமாகக் கூடும் என்று அவர் கருதினார்.

ஆல்பர்ட் ஜெரார்டு 'உலக இலக்கியம்' என்பதற்கு விளக்கம் கூறுமிடத்து, அனைவராலும் பொதுவாக அனுபவிக்கப்படும் இலக்கிய நூல் தொகுதிகளை இது சுட்டும். அனைத்து மனித இனமும் நுகர்வதாக இருக்க வேண்டுமெனும் நடைமுறையில் மேலை நாட்டு நாகரிகக் குழுவினர் தம்முள் பொதுவாக நுகரும் நூல் பகுதிகளையே இது குறிக்கின்றது என்று கூறுகிறார்.! மேனாட்டினர்க்கும் அமெரிக்கர்க்கும் கீழை நாட்டு இலக்கியங்களைப் பற்றிய அறிமுகம் போதாது. தங்களுடைய தொன்மைமிக்க கிரேக்க, உரோம இலக்கியங்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டுள்ள அளவு, அவர்கள் தமிழ் வடமொழி இலக்கியங்களை அறிந்திலர். இவ்விரண்டிலும் கூட வடமொழி இலக்கியம் பற்றி அறிந்துள்ள அளவு அவர்கள் தமிழிலக்கியம் பற்றி அறிந்து கொண்டிலர். உலக இலக்கியப் பட்டியலில் மேலை நாட்டிலக்கியத்தின் அளவு, கீழை நாட்டிலக்கியமும் இடம் பெறும் நாளே, இத்தொடர்ப் பொருள் நிறைவுறும் காலமாகும்.

3. பொதுமை இலக்கியம்

பொதுமை இலக்கியம் (General Literature) என்பது பல்வேறு இலக்கியங்களிடையேயுள்ள பொதுத் தன்மைகளை ஆராய்வதாகும். உலகப் பொதுவான இலக்கியக் கொள்கைகளும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் இதிலடங்கும். பால்வான் தீகம் கருத்துப்படி பொதுமை இலக்கியம் நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்த இலக்கிய இயக்கங்களையும் இலக்கியப் போக்குகளையும் கற்கின்றது. ஒப்பிலக்கியத்திற்கு முன் பொதுமை இலக்கியமே சிறப்புற்றிருந்தது. இதன்கண் ரஷியர் அதிக அக்கறை காட்டினர். மேலை நாடுகள் பலவற்றில் “பொதுமை இலக்கியம்” தனித்துறையாக முன்னர் விளங்கி வந்தது இன்று அதன் இடத்தை ஒப்பிலக்கியம் கைப்பற்றியுள்ளது.

பால் வான் தீகம் கருத்துப்படி பொதுமை இலக்கியம் என்பது பல்வேறு இலக்கியங்களின் பொதுமைப் பண்புகளை ஆராய்வது. ஒப்பிலக்கியம் என்பது இருமொழி இலக்கிய உறவுகளை (Binary relation) ஆராய்வது. ஒப்பிலக்கியமும் திறனாய்வு சார்ந்ததேயாதலின், இவை இரண்டும் ஒன்று பட வேண்டும் என்று ரெனிவெலாக்கு வற்புறுத்துகிறார். இன்றைய அமெரிக்க ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாடு பொதுமை இலக்கியத்தையும் உள்ளடக்கியதேயாகும்.

தேச இலக்கியம் என்ற பார்வை தேசியத் தன்மையைச் சுட்டுகிறது. உலக இலக்கியப் பார்வை உலகளாவிய சிறப்பைக் கருதுகிறது. பொதுவிலக்கியப் பார்வை பொதுமைப்பண்புகளை நினைவுகூர்வது. ஒப்பிலக்கியப்பார்வை இவற்றிடையேயுள்ள உறவையும் ஒப்புமையையும் ஆராய்வதாகும்.

ஒரே இலக்கியத்திலும் இந்நான்கு பார்வைகட்கும் இடமுண்டு. எனினும் ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொரு பார்வைக்குரிய திறன் மிகுந்து நிற்கும். எங்ஙனமாயினும் இன்று இந்நான்கு வகையாகச் சுட்டப்படும் இலக்கியப் பார்வைகளைத்தாம் ஒப்பிலக்கியமாக ஒன்றிவிட்டன. அ.தாவது பிறவெல்லாம் ஒப்பிலக்கியத்தின் உட்பிரிவுகளாகிவிட்டன. இதனால் இத்துறை பிறபார்வைகளையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ளும் தகுதி பெற்றுவிட்டது என்கிறார் தமிழண்ணல்.

தமிழில் ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சி நிலை

தமிழ் மொழியில் இலக்கண ஒப்பீடு வளர்ந்துள்ள அளவு இலக்கிய ஒப்பீடு வளராமைக்குக் காரணம் விளங்கவில்லை. தொல்காப்பியர் இவ் இருவகை ஒப்பீடுகட்கும் தோற்றுவாய் செய்துள்ளார் என்று முன்னர் எடுத்துக் காட்டப் பெற்றது. இடைக்காலத்தில் வடமொழியுடன் ஒன்றுபட்ட வளர்ச்சி நிலைகள் பல ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. எனினும் ஒப்பீடு பற்றிய சிந்தனை சரிவர முகிழ்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதி முதல் இன்றுவரை ஒப்பீட்டுச் சிந்தனை கால் கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளது. ஜி.யு.போப்பையர், எஸ்.கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார்,என்.கே.சித்தாந்தா போன்ற அறிஞர் பெருமக்கள் சங்க இலக்கியம் கிரேக்க இலக்கியத்துடனும் வீரயுகப் பாடல்களுடனும் ஒப்பிடத்தக்கது என்ற கருத்தை வற்புறுத்தினர்.

பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையும், வ.வே.சு.ஐயர் அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஒப்பிலக்கியத்தை வலியுறுத்தியிருப்பதுடன், இத்துறையில் முன்னோடிகளாகவும் விளங்கியுள்ளனர். திராவிட இலக்கியங்களையும் இந்திய இலக்கியங்களையும் ஒப்பு நோக்கிக் கற்றவனுடைய கல்வியறிவு மிகவும் பரந்துள்ளதாயும், செழிப்புள்ளதாயும் இருத்தல் ஒருதலை... நம்முள் ஒவ்வொரு மொழியாரும் பிற திராவிட மொழிகள் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள சிறந்த இலக்கியங்களையும் வடமொழி இலக்கியங்களையும் கற்று அனுபவித்துப் பரஸ்பரம் தன் மதிப்பைத் தேடிக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையின் கருத்தாகும். எனினும் அவருடைய நூல்களின் நோக்கும் போக்கும், வடமொழியை உயர்த்து மதிப்பிடுவது போல அமைந்து விட்டதால், தமிழில் அவர் வழிப்பட்ட ஒரு தனிநெறி (School of Thought) தோன்றவும் அதற்கு நேர் எதிராகத் தமிழை வடமொழியைவிட உயர்த்து மதிப்பிடும் நெறி ஒன்று தோன்றவும் நேர்ந்தன. வ.வே.சு.ஐயர் கம்பனைக் கிரேக்க, இலத்தீன், ஆங்கிலக் காப்பியங்களுடனும், வால்மீகியுடனும் ஒப்பிட்டு அர்களினும் கம்பன் காவியம் திருந்திய நிலையில் காணப்படுவதற்குத் தக்க சான்றுகள் பல தந்துள்ளார்.

“கம்பராமாயணமானது ஹோமர் எழுதிய இலியாதையும் விரீக்கீலியன் எழுதிய ஏனயிதையும், மில்லனுடைய சுவர்க்க நஷ்டம் என்ற காவியத்தையும் வியாஸ பாரதத்தையும் தனக்கே முதலாலாக இருந்த வால்மீகி ராமாயணத்தையும்கூடப் பெருங்காப்பிய லட்சணத்தின் அம்சங்களுள் அநேகமாய் எல்லாவற்றிலும் வென்று விட்டது என்று சொல்லுவோம். இவ்விமரி சனத்தைத் தொடர்ந்து வாசிப்போருக்கு எமது இவ்வப்பிப் ராயத்தை மெய்ப்பிக்க முயலுவோம்,” என்று அவர் தொடங்குவதற்கேற்பப் பல சான்றுகளும் தருகின்றார், “Kamba Ramayana-A Study” என்ற அவரது ஆங்கில நூலைக் கற்பவர்களும் இதனை நன்குணர்வர். தீவினை வயத்தால் “தமிழில் என்ன இருக்கிறது” என்று எழுதுபர்களே நடுநிலையாளர்கள் என்றும், தமிழில் திருந்திய வடிவத்தில் இருக்கிறது” என்றும் தப்பித் தவறிக் கூறுபவர்கள் எல்லாம், அர்கள் பற்பல சான்றுகள் காட்டினாலுங்கூட ஒருசார்புடையவர்கள் என்றும் சிலர் சொல்லி வருகின்றனர். அவர்கள் வ.வே.சு. ஐயரையும் தமிழன்புமிக்கவர் என்று கூறுவது தமிழுக்குப் பெருமையேயாகும்.

தனிநாயக அடிகளார், டாக்டர் மு.வ., டாக்டர் வ.சுப.மா., டாக்டர் க.கைலாசபதி போன்ற பெருமக்கள் இத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பணியாற்றியுள்ளனர். தனிநாயக அடிகளார் தமிழில் இயற்கைப் பாட்டுப் பற்றிய தமது ஆய்வு நூலில் கிரேக்கம், இலத்தீன், ஆங்கில

இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டுள்ளார். 'திருவள்ளுவர்' பற்றிய தமது நூலில் கிரேக்க உரோம ஒழுக்க இயல்களுடனும் புத்த சமயத்துடனும் திருக்குறளை அவர் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார். 'இந்தியச் சிந்தனையும் உரோம ஸ்டாய்க்கு வாதமும்' என்ற அவரது பேருரையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். டாக்டர் மு.வரதராசனார் இயற்கைப் புனைவு, முல்லைத் திணைப் பாட்டு, கையறு நிலைப்பாட்டுப் போன்றவற்றில் ஒப்பீட்டு முறையைப் பின்பற்றி விளக்கியுள்ளார். அவரது 'பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை' 'முல்லைத் திணை' 'புலவர் கண்ணீர்' போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. டாக்டர் வ.சுப.மாணிக்கத்தின் 'தமிழ்க் காதல்' கிரேக்க, உரோமப் பெண்மைப் பண்பையும், காதலுறவையும் சங்க இலக்கியத்துடன் ஒப்பிடுகின்றது. டாக்டர் க.கைலாசபதியின் 'தமிழ் வீரயுகப் பாடல்' (Tamil Heroic Poetry) பற்றிய ஆங்கில ஆய்வு நூல் தமிழில் ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒருபடி முன்னேற்றம் தருவதாகும் எனலாம். அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு முறை சங்க இலக்கியத்திற்கே ஒரு புதிய பார்வையை நல்குகிறது எனில் மிகையாகாது.

இங்குச் சென்ற பரம்பரையில் வாழ்ந்த பல பேராசிரியப் பெருமக்களும் இத்துறையில் ஏதேனும் ஒரு வகையில் தொண்டு செய்துள்ளமை நினைவு கூரத்தக்கதாகும். அவர்களுள் பண்டிதமணி மு.கதிரேசச் செட்டியாரும், மறைமலை அடிகளாரும் வடமொழி நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இன்று மேலை நாட்டுத் தமிழறிஞர் பலர் இவ் ஒப்பீட்டுத் துறையில் பணியாற்றி வருவதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஜே.ஆர்.மார், கமில் சுவலபில், ஜார்ஜ் எல்.ஹார்த், பேராசிரியர் இ.பி.செலி ஷெவ் மற்றும் பலர் தமிழிலக்கிய ஒப்பீட்டிற்கு உறுதுணை புரிந்து வருகின்றனர். இதுவரை நிகழ்ந்துள்ள உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் அனைத்தும் ஒப்பீட்டிற்கு ஓரளவு ஊக்கம் நல்கியுள்ளன. இம்மாநாட்டு மலர்களில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகள் ஒரு சில குறிப்பிடத் தக்கவாறு ஒப்பிலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவையாகும். இந்தியாவில் நிகழும் 'அனைத்திந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரிய மன்றக்' கருத்தரங்கு மலர்களுள் ஒப்பியற் கட்டுரைகள் ஒரு சிலவற்றையேனும் கொண்டு வெளிவருவது நல்ல அறிகுறியாகும்.

திரு.எஸ்.இராமகிருஷ்ணன், சிதம்பர ரகுநாதன், டாக்டர் வி.சச்சிதானந்தம், பேராசிரியர் அ.சீனிவாசராகவன், பேராசிரியர் எஸ்.சிங்காரவேலு, பேராசிரியர் வி.ஐ.சுப்பிரமணியம் போன்ற அறிஞர் பெருமக்கள் இத்துறையில் காட்டி வந்துள்ள ஈடுபாடும், முயற்சியும் இத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பயன்பட்டுள்ளன.

பேராசிரியர் தெ.பொ.மீ. அவர்கள் மொழி விளக்க இயல் துறையிலும் ஒப்பிலக்கியத் துறையிலும் செய்துள்ள பணிகள் பாராட்டத் தக்கனவாகும். இத்துறையில் தாம்ஆர்வம் காட்டியது மட்டுமன்றிப் பிறர் பலரையும் ஈடுபடுத்தியது இவர்களின் தனிச் சிறப்பாகும்.

இன்று ஒப்பிலக்கியம் தமிழில் கால்கொள்வதற்கு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டில் அறுபது பல்கலைக் கழகங்கட்கு மேல் ஒப்பிலக்கியம் தனித் துறையாகச் செயல்படும்போது, தமிழகத்தில் அதற்கு ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலேனும் இடம் அளிக்கலாம். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமும் கேரளப் பல்கலைக்கழகமும் மொழி விளக்க இயல் (Linguistics) வளர்ச்சிக்குத் தனித் துறைகள் கண்டுள்ளன. இந்த “ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும்” நம் பல்கலைக்கழகங்கள் வாய்ப்பளிக்கக் கூடும். வடமொழி இலக்கியமும் இன்னும் நன்கு ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டால் இந்திய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அது உறுதுணை புரியும். இன்னும் வடமொழி இலக்கியங்கள் பல முறையாகத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும். தென்னிந்திய மொழிகளின் இலக்கியங்களிடையே ஒப்பீட்டை வளர்ப்பதும் இன்றியமையாப் பணியாகும். நான்கு நிலைகளில் இங்கு ஒப்பீட்டை வளர்க்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

தமிழ்-வடமொழி, தமிழ்-தென்னிந்திய மொழிகள், தமிழ்-இந்திய மொழிகள், கிழக்காசிய மொழிகள், தமிழ்மேலை நாட்டு மொழிகள்.

தமிழில் கால்கொண்டு விட்ட ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுமுறை தழைத்துச் செழிக்குமேல் தமிழிலக்கியத்தின் பெருமை வெற்றி ஆரவாரமாக இல்லாமல், “உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியாகும். உலக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழினத்தின் பங்கு இதோ இத்துணை அளவினதாகும்” என நாம் எடுத்துக்காட்டும் வாய்ப்பினைப் பெற அன்றுதான் இயலும்.

தமிழ் இலக்கியம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழமையும் பரப்பும் வளமும் வாழ்வும் உடையதாகலின், இலக்கிய ஆய்வுக் கொள்கைகள் எத்தனையுண்டோ, அத்தனையும் இங்குப் பயன்படும். அவ்வகையில் தமிழ் இலக்கியத்தைப் புதுமை நோக்கில் அணுகி, அதன் அருமை பெருமைகளை எடுத்துக்காட்ட இதுவே சிறந்த நெறியாகும். ஒப்பியல் நெறியால் தமிழிலக்கியம் மேலும் ஒளிபெற்றுச் சிறக்கும் என்பது உறுதி.

ஒப்பீட்டில் அறிவியல் முறைகள்

அறிவியல் (Science) ஒப்பீடு அதன் அடிப்படையான முறையாகும். விருப்பு வெறுப்பற்ற மனத்துடன் சில விதிகளைப் பின்பற்றி ஆராய்ந்து உண்மை காண்கின்ற ஆய்வுகளைத்தாம் “அறிவியல் முறைகள்” என்று பெயர் பெறுகின்றன. இவ் வகையில் அறிவியல் வேறு, அதன் முறை வேறு எனப் பிரித்தல் இயலாது.

பலவற்றை ஒப்பிட்டுப் பொதுத் தன்மை காண்பது ஒரு தன்மை உண்டென ஓர்ந்து அ.துளதாவெனச் சோதித்து உண்மை காண்பது பலகாலும் சோதித்துப் பார்த்து ஒரே முடிவு வருகிறதா என அறிவது பகுத்துப் பகுத்து ஆய்வுது கொண்ட முடிவே முடிந்த முடிவு என்னாமல் மேலும் மேலும் ஆய்வதில் ஆர்வம் காட்டுவது புதியன காணப் பெறுமேல் பழைய முடிவுகளைத்

தயங்காமல் மாற்றிக் கொள்வது எல்லை வந்துவிட்டதாக எண்ணாமல் என்றும்மேன்மேல் ஆய்வதையே விரும்புவது என்பனவெல்லாம் அறிவியல் முறையின் அடிப்படை இயல்புகளாகும்.

விதிகளும் முறையும் மாறாதிருக்கும் வரை எத்தனை முறை சோதனை செய்து பார்த்தாலும் முடிவும் மாறா திருப்பதே அறிவியல் வழிப்பட்டதாகும். அறிவியலின் தாக்கம் இன்று எல்லாத்துறைகளிலும் ஊடுருவி நிற்பதால், அதன் முறையும் இன்று அனைத்துத் துறைகளிலும் பரவியிருக்கிறது.

டாக்டர் க.கைலாசபதி குறிப்பிடுவது போல்,நவீன ஒப்பியல் இலக்கியம் இத்தாக்கத்தின் விளைவுகளில் ஒன்று. நவீன ஒப்பியலைப் பண்டைய ஒப்பியலிலிருந்து (அவ்வாறு கூறக்கூடுமானால்) வேறுபடுத்துவது அதிற் கையாளும் முறையேயாகும். விஞ்ஞான முறை விஞ்ஞானத்திற்கு முந்தியோ பிந்தியோ தோன்றுவதல்ல அது விஞ்ஞானத்தின் உடன் பிறவியேயாகும். அதுபோலவே நவீன ஒப்பியல் நவீன முறையினின்றும் தோன்றுவது. விஞ்ஞானத்தில் முறையையும் பொருளையும் பிரிக்க முடியாதது போல, ஒப்பியல் இலக்கியத்தையும் ஒப்பியல் முறைமையையும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரித்துவிட இயலாது.

இயற்கை அறிவியல் (Natural Science) வளர்த்துத் தந்துள்ள முறைகளை, அவ்வாறே இலக்கியத்திற்கு மாற்றி அதன் ஆய்வை மேற்கொள்ளுவது முதற்படியாக அரும்பிற்று. முதலாவதாகப் பொருட்சார்புடைமை,(Objectivity)| தற்சார்பு இன்மை (Impersonality)| ஐயமற்ற துணிவு (Certainty) என்ற நடுநிலையான உண்மைகளைத் திரட்டுவதற்குத் துணை புரியும் முயற்சிக் கூறுகளைச் சுட்டலாம். இவை பொதுவான அறிவியற் குறிக்கோளுக்கு வழி நடத்துவன.

அடுத்தது, ஒன்று தோன்றுவதற்குக் காரணமான முன்னிகழ்வுகளை, தொடக்கத்தை ஆய்கின்ற இயற்கை அறிவியல் முறையை இலக்கியத்திலும் பின்பற்றுவதாகும். இப் “பிறப்புறவு ஆய்வு”(genetic method) வரலாற்று அடிப்படையை அறிந்து கொள்ளின், இலக்கியத்திலும் அது பயன்படுதல் கூடும். இலக்கியங்களிடையேயுள்ள இனவுறவுகளைக் காண இது முந்துகிறது. ஒரு பொருள் தோன்ற வேண்டுமேல் அதற்குச் சில காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். “காரணமின்றிக் காரியமில்லை. வித்தின்றி விளைவில்லை.”“உலகில் நடப்பனவற்றிற்கெல்லாம்”காரணம் உண்டு’ இக்காரணங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்து சூழ்நிலைகளும் ஒத்திருக்குமானால் ஒரே மாதிரியான விளைவுகளையே தரும்” என்ற கருத்து இதன் வழிப்பட்டதாகும். இவ்வாறு ஒன்றின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் பற்றிய (Origin and Development) நிலைகள், அதன் தோற்றத்திற்குக் காரணமான முன்னிகழ்ச்சிகள் இவற்றை ஆய்வதே பிறப்புறவு பற்றிய ஆய்வாகும். இலக்கியங்களின் கால முறைபற்றி முன்னரே அறிந்திருந் தால், அவற்றிடையே உள்ள உறவுகளை நாம் இம் முறையைக் கொண்டு ஆராய்தல் கூடும். இலக்கியக் கல்வியில் இது ‘காரண காரிய ஆய்வாக’

(Casue and effect theory) மலர்ந்துள்ளது. ஓர் இலக்கியத் தோற்றத்திற்குச் சமூக, அரசியல், பொருளியல் காரணங்களை அடிப் படையாகக் காட்டி இது விளக்குகிறது.

அறிவியலில் கையாளும் “அளவை முறைகளையும் இலக்கியத்திற் கையாள முயன்றுள்ளனர். புள்ளி விவரம் (Statistics), விளக்க அட்டவணை (Charts), வரைபடம் (Graph) போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி இலக்கிய ஆய்வை மேற்கொள்ளுதலால் முன்னிலும் தெளிவாக இலக்கியத்தை விளக்க முயன்றுள்ளனர்.

உயிரியல் கொள்கைகளை (Biological concepts) இலக்கியத்தில் சார்த்தி அதன் தோற்றம், வளர்ச்சி, மாற்றம், உருவம் போன்றவற்றை ஆராயப் பெரிதும் முயன்றுள்ளனர். இவ்வகையில் தார்வின், ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர் போன்றோர் கண்டு விளக்கிய கூர்தலறக் கோட்பாடு (Evolutionary theory) பெரிதும் பின்பற்றப்பட்டது.

சான்று வழிப் பொதுமை காணுதல் (induction method) உய்த்துணர் முறை (Deduction method), பகுத்தாய்தல் (analysis) இணைத்தாய்தல் (Synthesis) ஒப்பிட்டாய்தல் (Comparison) போல்வன முறைப்படவமைந்த அறிவாராய்ச்சி அனைத்திற்கும் பொதுவாகும். ஆயினும் அறிவியல் சார்ந்த முறைகளைக் கொண்டே இலக்கியப்பாங்கு அனைத்தையும் ஆராய்ந்து விட முடியும் என்பதை இன்று சிலர் மறுக்கின்றனர். அறிவியலை விட இலக்கியத்தோடு நெருங்கிய உறவுடையது கலைத்துறை (humanities) ஆகும். எனவேதான் பேராசிரியர் ரெனிவெலாக்குக் கலைத்துறை ஆய்வு முறைகளையும் இலக்கியத்தில் பொருத்தி ஆய்வதைப் பெரிதும் வரவேற்கிறார். தத்துவம் (Philosophy), வரலாறு (History), சட்டவியல் (Jurisprudence) தெய்விகவியல் (Theology), மொழி நூல் (Philology) ஆகியவை வளர்த்துத் தந்துள்ள ஆய்வு முறைகளும் உலகப் பொதுவானவையேயாகும். அவற்றை இலக்கியத்தில் பொருத்தி ஆய்வதால் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மேலும் தெளிவுபடும். அறிவியல் வழி ஆய்வு முறைகளுக்குத் தருகிற அளவு சிறப்பை இக்கலையியல் சார்ந்த ‘வரலாற்று வழி ஆய்வுமுறைகட்கும் தரவேண்டும். முன்னது பொருள் இன்னதென்று காட்டி நிற்கும் (Explain).பின்னது பொருளைப் புரியவைக்கும் (Comprehension). ஓர் அறிவியலறிஞன் ஒரு நிகழ்ச்சியை விளக்கும்போது அதற்குக் காரணமான முன்னிகழ்வுகளைக் கணக்கிடுவான். ஆனால் வரலாற்று வழி அறிஞனோ அந்நிகழ்ச்சியை விளக்கிப் புரிய வைப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டுவான்.

ஒன்றைப்பரிந்து கொள்ள முயல்வதென்பதும் தனித்தன்மை காட்டுவதும் விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்பட்டதாகும். அறிவியல் அறிஞன் பொது விதிகளை நிறுவுவதில் குறிக்கோளுடையவன். வரலாற்றறிஞன் ஒப்பற்றதும் திரும்ப நிகழாததுமான உண்மையைப் பற்றிக்கொள்ள முற்படுவான். சுருக்கமாகக் கூறினால் முன்னது பொதுப் படுத்துவது, பின்னது

தனிப்படுத்துவது. எல்லாவற்றையும் அறிவியலாய்வாய்க் காண்பார் சிலர் இக்கலையியலையும் அறிவியல் என்றே காட்ட முற்படுவர். அன்னார்க்கு முன்னது இயற்கை அறிவியலும் (Science of Nature) பின்னது பண்பாட்டறிவியலும் (Science of Culture) ஆகும். திட்டத்தையும் தனித்துவத்தையும் பண்பாட்டறிவியல் மிகவும் வலியுறுத்தும். அறிவியல் திரும்பத் திரும்பத் தோன்றும் உண்மைகள் தொடர்பானது' வரலாறு அடுத்தடுத்து வரும் நிகழ்வுகள் தொடர்பானது.

அறிவியல் முறை வகுக்கும் பொதுவிதிகள் இலக்கியத்திற்குப் பெரிதும் ஒத்து வருவதில்லை. எனவே இலக்கியத்தில் அறிவியல் வழிபோய்ப் பொதுவிதிகள் காண்பதா? கலையியல் வழிச் சென்று தனித்தன்மையைப் புரிந்து கொள்வதா? எனச் சிலர் திகைக்கின்றனர். அறிவியல் முறையின் சிற்சில குறைகள் தடைகளைக்கண்டு அம்முறையை முற்றிலும் புறக்கணிப்பது தவறாகும்.

இலக்கியத்தைப் பகுத்தாய அறிவியல் வழி தேவை. இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ளக் கலையியல் வழி தேவை. ஒன்றின்றி ஒன்று அமையாது. ஆராய்ச்சி படைப்புக்குத் துணை செய்யும். இவையிரண்டும் இணைவதால் பிறக்கும் இலக்கியக் கொள்கைகளைத் தருவதே ஒப்பியல் இலக்கியமாகும். இலக்கிய நுகர்வே நம் குறிக்கோள். எனினும் இதற்கு வழிகாட்டியே இவ் ஆய்வு ஆகும். இது இலக்கியத்தை மேலும் நன்கு நுகர்வதற்கும், புதிய இலக்கியம் படைப்பதற்கும் துணைபுரியும். இவ்வாறு 'தனிமைத்திறன்' போற்றும் இலக்கியத்தைப் 'பொதுமைத் திறம்' காணும் அறிவியலில் வைத்துப் புதுமையாக ஆராயும் துறைக்குத்தான் 'இலக்கிய ஒப்பீடு' என்று பெயர். இவ்வாறு ஒப்பீட்டில் அறிவியல் முறைகள் குறித்து தமிழண்ணல் ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம் என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வினாக்கள் :

1. ஒப்பிலக்கியம் சொற்பொருள் - விளக்கம் தருக?
2. தமிழில் ஒப்பிலக்கியம் குறித்து எடுத்துரைக்க?
3. மூவகை இலக்கியங்கள் குறித்து தொகுத்துரைக்க?
4. தமிழில் ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சி நிலைக் குறித்து விளக்குக?
5. ஒப்பீட்டில் அறிவியல் முறைகள் விளக்குக?

அலகு: 2

பிரெஞ்சுக் கோட்பாடு

இலக்கிய ஒப்பீட்டுத் துறையில் முற்பட்டது, மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்தது பிரெஞ்சுக் கோட்பாடேயாகும். பல்வேறு ஒப்பீட்டறிஞர்கள் உருவாக்கியதும் செறிவு மிக்கதுமாகிய பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டினைக் கீழ்வருமாறு தொகுத்துரைக்கலாம்.

காரண காரிய முறையில் ஆராய்தல் (Cause and effect Theory) எல்லா விளைவுக்கும் காரணம் உண்டு என்றும், காரணங்களும் சூழ்நிலைகளும் மாறாதிருக்கும் வரை அவற்றாலாகும் விளைவும் மாறாதிருக்கும் என்றும் கொள்கின்ற அறிவியல் அடிப்படையில் இவ் ஆய்வு இயங்குவதாகும். சமூக, அரசியல், பொருளியல் காரணங்களின் அடிப்படையில் இலக்கியம் தோன்றுகிறது என்பர். அறிஞர் தெயின் குறிப்பிட்டது போல 'இலக்கிய வரலாறு என்பது வரலாற்றைச் சுருக்கமாகத் தரும் கையேடேயாகும்' (Literary history is a manual of history).

இலக்கியங்களுக்கு நாட்டுப் பாடல் அடிப்படையுண்டு என்பதை வலியுறுத்தி, இலக்கியங்களின் தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றி ஆராய்வதால் அவற்றை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று கருதினார்கள். மேலும் இலக்கியம் நாடுவிட்டு நாடு பரவுகின்ற விதத்தைக் கண்டறிய இவ் ஆய்வு பெரிதும் உதவியாகயிருந்தது.

உறவுடைய மொழிகளிலுள்ள இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டாராய்ந்து அவற்றின் மூலத்தையும் தாக்கத்தையும் (Sources and Influences) கண்டறிதல்: பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், இலக்கிய ஒப்பீட்டில் இம்மூல ஆராய்ச்சியே மேலோங்கி நின்றதென்பர். இனமொழிகளிடையே உள்ள இலக்கிய உறவு ஆராய்ச்சியைப் 'பிறப்புறவு ஆய்வுமுறை' (Genetic Approach) என்பர். கருத்து (Thematology) அடிப்படையில் இலக்கியங்களிடையே இடம் பெயர்ந்தவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதும், வடிவ அடிப்படையில் (Morphology) இனமொழிகளிடையே பரவியுள்ளவற்றைக் கண்டறிவதும் என இது இருகூறுபட்டு வளர்ந்தது. பொதுவாக இலக்கிய அடிக்கருத்துக்கள் (Themes) குறிக்கோள்கள் (Idea and motifs), கருப்பின்னல் (Plots) இலக்கிய வகைகள் (Genres) வடிவம் (Form) நடை (Style) இலக்கிய உணர்வு போன்றவற்றில் பெற்றது என்ன புகுத்தியது யாது என (Sources and Influences) ஆராய்வது அனைத்தும் இதிலடங்கும்.

இலக்கியம் ஆற்றல்மிக்க போக்குகளால் காலந்தோறும் உந்தப்படுகிறது என்றும், இப்போக்குகளினின்றும் , தொடர்புடைய மொழிகள் தப்பிக்கவியலாது என்றும் கருதினர். ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியைத் தொடர்ந்து, உறவுடைய மொழி இலக்கியங்களிலெல்லாம்

ஒருவிதமான வளர்ச்சிப் போக்கே காணப்படுவதற்கு இப்போக்குகளின் தாக்கமே காரணமாகும் (The concept of currents and the cross currents of literature).

இலக்கியத்தை வரலாற்று நோக்கில் (Historical View) ஆராய்வதே பிரெஞ்சுக் கோட்பாடு எனச் சுருங்கக் கூறலாம். இலக்கியத்தை நன்கு புரிந்துகொள்ள இவ் ஆய்வு முறைகள் பயன்படும் என்று கருதினர். இதனை அறிவியல் வழி அணுகுதல்; (Scientific Approach) என்றும் கூறலாம்.

செருமனியில் கதே அவர்கள் உலக இலக்கியம் பற்றித் தூவிய வித்து சென்ற நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் முளைவிட்டது. இலக்கியத்தின் பொதுமைப் பண்புகளை அறியும் ஆர்வத்தை இது தூண்டியது. கதேயின் நூல்களைத்தாம் பிரெஞ்சில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டதனால் அதன் தாக்கம் நன்குணரப்பட்டது. மேலும் செருமனியில் மொழிநூல் (Philology) ஆய்வில், மொழி ஒப்பீடு வளர்ந்ததும் இலக்கிய ஒப்பீட்டிற்கு ஒரு வழிகாட்டி ஆயிற்று. பழைய புனைவியல் (Romanticism) வளர்ச்சி பெற்று மாறியது உலகியல் (Positivism) தலை தூக்கியது. புனைவியற் காலத்தில் 'தேசிய இனக்கருத்து' நன்கு கால் கொண்டு முதிர்ந்தது. அனைத்து நாட்டு இலக்கியக் கருத்தாகக் கனிந்தது. இம் மனநிலையும், கூவியரின் உடற் கூற்றுப் பகுப்பாய்வு ஒப்பீட்டு முறைகள் புகழ்பெற்று விளங்கிய சூழ்நிலையும் பிரெஞ்சில் ஒப்பியல் இலக்கியம் வளரக் காரணங்களாயின.

சார்போனில் 'இலக்கிய ஒப்பீட்டுக் கழகம்' (Institute de Literature Comparee) தோன்றியது. பால் வான்தீகம் (Pal Van Tieghem) எழுதிய 'இலக்கிய ஒப்பீடு' (La Literature Comparee) என்ற நூல் அடிப்படையான ஒப்பீட்டுக் கொள்கை விளக்க நூலாகக் கருதப்பட்டது. பெர்னாண்டு பால்டென்ஸ்பெர்கர் (Fernand Baldensperger) பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டினை விளக்கும் மூன்று பெரும் நூல்களை வெளியிட்டார். ஜோசப் டெக்ஸ்ட் (Joseph Texte) முதலாக பால்டென்ஸ்பெர்கெர், பால் ஹசார்ட் (Paul Hazard), வான் தீகம், காரே (Carre) பாடைலன், (Bataillon) ரொட்டியர் (Roddier)| போன்ற அறிஞர் பலராலும் இவ் ஒப்பீடு முக்கிய இலக்கியக் கல்வியாக உருப்பெற்றது.

பால்டென்ஸ்பெர்கர் 1921-இல் 'இலக்கிய ஒப்பீட்டு ஆய்வுமலர்' (Revue de literature comparee) ஒன்று தொடங்கினார். பிறப்புறவு ஆய்வை (Genetic studies) அவர் மிகவும் போற்றினார். அவரைப் பின்பற்றி ஐரோப்பிய எழுத்தாளர் பலரும் கலைகளின் வளர்ச்சியையும் தோற்றத்திற்கான மூலக்கூறுகளையும் ஆய்ந்தறிவது, அவற்றை மிக நன்கு புரிந்து கொள்ளுதற்கான சிறந்த வழியெனக் கருதினர். இதனால் முழுக்க முழுக்க மூலமும் தாக்கமும் பற்றியதான நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளை 'இலக்கிய ஒப்பீட்டு ஆய்வுமலர்' வெளியிட்டது.

ஜார்ஜ் பிராண்டெஸ் (George Brandes) ஆற்றல் மிக்க போக்குக் கொள்கையை (Concept of Currents) முதன் முதலாகப் புகுத்தினார். பெரிடினாண்ட் புருனெடீர் (Ferdinand Brunetiere), பாரிசில் 1900-இல் முதல் ஒப்பீட்டறிஞர் மாநாட்டில் இதை ஆதரித்துப் பேசினார். அறிஞர் ஹிப்போலைட் தெயின் (Hippolyte Taine 1828-1893) காரண காரிய ஆய்வை (causes and effects) வலியுறுத்தி, எவ்விதமான இலக்கியத் தோற்றத்திற்கும் காரணம் உண்டென்றார். அது இயற்கையில் அல்லது பௌதிகத்தில் பொருட்களின் சேர்க்கையினால் புதியதொன்று தோன்றுவது போன்றதென ஒப்பிட்டுக் காட்டி விளக்கினார். கலையின் ஒவ்வொரு படைப்பும் இங்ஙனம் ஒரு காரணத்தால் உருவாவதுடன், அதனால் அது இங்ஙனம் தோன்றியதென விளக்கியுரைக்கப்படும் எனவும் குறிப்பிட்டார். பூதவியல் பொருள்களைப் போலப் புலன்களால் உணரப்படாதனவும் (Spiritual events) அப்பொருட் தன்மையுடையன (matter) போல உருவாவனவேயாகும். குறிப்பிட்ட சில மூலக்கூறுகள் உருமாறியும் மறு அமைப்புப் பெற்றும் வேறுபட்டதோர் உருவமைப்புடைய பொருள்களாவது போல நுண்பொருட் கருத்துக்களும் இங்ஙனம் மாறியமைந்து புதுவடிவங்கள் பெற்று உருவாகின்றன. இங்ஙனம் ஒரு செடியின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமான வேதியல் மாற்றங்களைப் போல, ஒரு பாட்டு அல்லது ஓவியத்தின் படைப்புக்கும் சில நுண்பொருட் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் காரணமாகின்றன. இங்ஙனம் விளக்கிய தெயின் இலக்கிய ஒப்பீட்டறிஞன் இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு மூலகாரணமான இனம், சூழ்நிலை, காலம், புலவனின் மனத்திறன் ஆகியவற்றை மனத்திற் கொள்ள வேண்டும் என்றார். இவ்வகையில் அறிவியல் ஆய்வைப் போலவே இலக்கிய ஆய்வை மேற்கொள்ள முடியும் என்றும் அதனைச் சரிபார்த்து மேலும் மேலும் திருத்தமுறச் செய்ய முடியும் என்றும் அவர் விளக்கினார். இறுதியாக ஒப்பியல் இலக்கியம், உலக இலக்கியம் என்ற கோட்பாட்டிற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதே அவரது குறிக்கோளாகும்.

இங்ஙனம் பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டின்படி, இரண்டும் இரண்டுக்கு மேற்பட்டனவுமான இலக்கியங்களிடையேயுள்ள உறவு நிலைகளை ஆராய்வது தான் முதற்கண் ஒப்பியல் இலக்கியம் என்று கருதப்பட்டது. இதற்கு ஒப்பீட்டாய்வாளன் குறைந்தது இரண்டு மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கருதினர். பெரும் பாலும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் இலக்கியங்களிடையேயுள்ள உறவு பற்றிய சான்றுகளைக் காண்பதிலேயே, சென்ற நூற்றாண்டில் ஒப்பியல் இலக்கியம் கருத்தைச் செலுத்தியது எனலாம்.

அமெரிக்கக் கோட்பாடு

பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டின் வழிப்பட்டதே அமெரிக்கரின் ஒப்பியற்கோட்பாடு எனலாம். எனினும் முன்னது கடுமை மிக்கது பின்னது நெகிழ்வும் விரிவுமுடையது. அமெரிக்கக் கோட்பாட்டில் மிக முற்போக்கான கூறுகள் பலவற்றைக் காணலாம். பிரெஞ்சு நாட்டினர் 'இலக்கிய

ஒப்பீட்டில்' ஒப்பீட்டிற்கு அதிக அழுத்தம் தந்தனர். அமெரிக்கரோ 'இலக்கியத்திற்கு' அதிக அழுத்தம் கொடுத்தனர். உறவுடைய இலக்கியங்களை மட்டுமல்லாமல் ஒப்புமையுடைய எவ்விலக்கியத்தையும் ஒப்பிடலாம் என்று அமெரிக்கர் கொள்கையை விரிவுபடுத்தினர். 'வேறுபட்ட பல மொழிகளிலும் விளங்கும் இலக்கியங்களிற் பொருந்தியுள்ள உயிருள்ள உறவுகளைக் கண்டறிவதே இவ் ஒப்பீடு' என்று கருதினர். இங்ஙனம் பிறப்புறவற்ற வெவ்வேறு இலக்கியங்களின் தலைசிறந்த நூல்களைப் பகுத்தும் ஒப்புமை கண்டும் (Analytical and analogical studies) ஆராய்வது, இலக்கியங்களின் முருகியலை வெளிக்கொணர்ந்து விளக்கவும் வரலாற்று முடிவுகளைக் காணவும் உதவும் என்று குறிப்பிட்டனர்.

பிரெஞ்சு நாட்டவர் போற்றிய மூலமும் தாக்கமும் பற்றிய கொள்கைகளை இவர்கள் வெறுத்தனர். விருப்பு வெறுப்புக்கு ஆளாக்குவது என்றும் இலக்கியத்தை முழுமையாக நோக்காமல் பிரித்துப் பிரித்துச் சிறுசிறு கூறுகளாக ஒப்பிடத் தூண்டுவதென்றும் தத்தமது நாட்டுஇலக்கியமே சிறந்தது எனும் மனப்பான்மையில் ஆராயப்படுவது என்றும் கூறிப் பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டைக் குறை கூறினர். இலக்கிய ஆராய்ச்சி உலக நோக்கில் அமைய வேண்டும் என்றனர். அமெரிக்க நாடு குடியேற்ற நாடாகையால் ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த பல மொழியினரும் குடியேறியுள்ள நாடாகையால் அங்கு 'உலகப் பொதுமை மனப்பான்மை' மிகவும் வெற்றி பெற்று விளங்கியது.

பழமை போற்றுவதும் தனி இலக்கியப் பண்பாட்டு வளர்ச்சி நிலை கண்டதுமாகிய பிரெஞ்சுக்கு மாறாக அமெரிக்கச் சூழ்நிலை இருந்ததால், இந்நாட்டின் 'ஒப்பீட்டுத்திறையும்' உலகளாவியதாக வளர நேர்ந்தது. மேலும் அமெரிக்காவின் புதுத் திறனாய்வாளர்களின் (New Critics) செல்வாக்குப் பெருகியிருந்ததும் இதற்கு ஒரு காரணமாகும். இப் 'புதுத் திறனாய்வாளர்கள்' இலக்கியத்தை அதன் தனித்த நிலையில் நோக்கி, அதிலமைந்துள்ள திறன்களைக் கொண்டே மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்று மிக அழுத்தமாக எடுத்துக் கூறினர். ஆசிரியன் வரலாறோ (Biography of the author) இலக்கிய வரலாறோ தேவையற்றது என்றனர். இலக்கியம் தோன்றிய பின்னணி, அதன் ஆசிரியன் பற்றிய ஆய்வுகளால், வரலாற்றாய்வால்-விருப்பு வெறுப்புத் தோன்றி இலக்கியத்தின் மதிப்பீடு குறைவுபட்டுவிடுமென்றனர். இலக்கியத்தை அவ்விலக்கியத்திற்காக மதிப்பிட வேண்டுமே தவிரப் பிறவாறு முயலுதல் கூடாதென்றனர்.

இந்நிலையில், அமெரிக்காவில் இருபாற்பட்ட நிலை இருந்தது. ஒன்று முன்னைய பழமையான நிலை 'ஆசிரியன் வரலாறு சார்ந்தது' வரலாற்று வழி வரிசைப் படுத்துவது மந்தமானது. மற்றது புதுத்திறனாய்வாளர்கள் விரித்துக் கூறியது முழுவதும் தற்சார்பற்றது. பிறவற்றுடன் தொடர்பற்றது (Detached), அணிநலன் ஆய்வாக அமைவது (Rhapsodic), பின்னணியும் அறிஞருடைய இலக்கிய ஆய்வுக் கருவிகளும் (Scholarly apparatuses and

Backgrounds)பற்றிக் கவலைப்படாதது. அதற்குப் பதிலாக படைக்கப்பட்ட நூல்களில் அவற்றைப் படைத்தவரின் ஒப்பற்ற தனித்திறன்களைக் காண்பது. பெரும்பாலும் இவை இரண்டிற்கும், இடைப்பட்ட வழியையே அறிஞர்கள் பெரிதும் போற்றினர். பிற்கூறிய புதுத் திறனாய்வாளரின் கோட்பாட்டால் இலக்கிய ஒப்பீட்டில் “வரலாற்றுக்கு இருந்த முக்கியத்துவம் குறைக்கப்பட்டது. ஒப்பியல் இலக்கியம் முருகியல் நோக்கில் (Aesthetic View) வளர இப்புதுத் திறனாய்வே காரணமாகும். புதுத்திறனாய்வாளரின் வரலாற்று மறுப்பு இயக்கத்தைப் பின் வந்தோர் முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்டனர். எனினும், அத்திறனாய்வாளரின் தாக்கத்தால் ‘ஒப்பியல் இலக்கியம்’ புதிய திருப்பமும் புதிய விளக்கமும் பெற்றது.

அமெரிக்காவில் 1899-இல் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் ஆர்தர் கிறிஸ்டியின் (Arthur Christy) முயற்சியால் ஒப்பியல் இலக்கியத்துறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் ஹார்வேர்டு, விஸ்கான்சின், வடகரோலினா போன்ற பல்கலைக் கழகங்களிலெல்லாம் இலக்கிய ஒப்பீட்டுத்துறை ஏற்பட்டது. 1945-க்குப் பிறகு 60-க்கு மேற்பட்ட இடங்களில் இத்துறை ஏற்பட்டது என்பர். ஐரோப்பாவிலோ கார்போனுக்கு அடுத்து உட்ரெச்சில் (Utrecht) மட்டுமே இலக்கிய ஒப்பீட்டுக் கழகம் அமைக்கப் பெற்றது. அமெரிக்காவில் கண்ட பெருவளர்ச்சி வேறு எங்கும் காணாதற்கரியதாகும்.

யேல் பல்கலைக் கழகத்தில் இவ் ஒப்பியல் துறை மிக உயர்நிலை அடைந்ததென்பர். ஆஸ்கார் ஜே.காம்ப்பெல் ரெனிவெலாக்கு (யேல் பல்கலைக் கழகம்), வடகரோலினாவைச் சேர்ந்த வெர்னர் பால் பிரீடெரிச்சு (Werner Paul Friederich), இந்தியானா பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஹோர்ஸ்ட் பிரெஞ்சு (Horst Frenz) போன்றோர் தலைசிறந்த அமெரிக்க ஒப்பீட்டறிஞர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.

வெர்னர் பிரீடெரிச்சு, பிரெஞ்சு நாட்டுச் சார்போன் பல்கலைக் கழகத்தில் விளங்கிய பெர்னாட் பால்டென்ஸ் பெர்கெர், பால்வான்தீகம் போன்றோருடன் தொடர்பு கொண்டு விளங்கியவர். இவர் பலமொழி வழங்கும் ஸ்விட்சர்லாந்தில் பிறந்ததாலும் இளமையிலேயே பல மொழி அறிவுடையவராக கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றதாலும் இவரை ஒப்பீட்டாய்வாளராகப் பிறந்தவர் என்றே சிறப்பிப்பர். ஐரோப்பாவில் ‘மனிதப் பண்பு நிலைக் களன்கள் உலகப் பொதுமையானவை’ (Universality of human values) என்ற கருத்தை வலியுறுத்தித் தொண்டாற்றிய பெருமை இவருக்குண்டு. கொலம்பியா பல்கலைக் கழகத்தில் ஆர்தர் கிறிஸ்டி ‘ஒப்பியல் இலக்கியச் செய்தி மடல்’ (Comparative Literature News Letter) என்ற இதழை, 1942 முதல் 1946 வரை பதிப்பித்து வெளியிட்டார். பிரீடெரிச்சு 1945 முதல், தமது சொந்தச் செலவில் இது போன்றதொரு செய்தி மடலைத் தட்டெழுத்துப் படிவமாக வெளியிட்டு ஏறத்தாழ 350 ஆர்வலர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார். பத்தாண்டுகளில் அமெரிக்காவில் ஒப்பியல் இலக்கியத்துறை பெருவளர்ச்சி கண்டது.

தற்கால மொழிக் கழகத்தில் (Modern Language Association) இலக்கிய ஒப்பீட்டிற்கு ஒரு பிரிவு தொடங்கப்பட்டது. ஓரீகன் பல்கலைக்கழக (Oregon) வழியாக 1949 முதல் 'ஒப்பியல் இலக்கியம்' (Comparative Literature) என்ற இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. பிரீடெரிச்சு இதனைத் தோற்றுவித்தது மட்டுமன்றித் துணையாசிரியராகவும் விளங்கினார். இவர் வெளியிட்ட செய்தி மடல், 1952 தொடங்கி வடகரோலினா பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து 'ஒப்பியல், பொது இலக்கிய ஆண்டு மலராக'(The Year book of Comparative and General Literature) வெளிவரத் தொடங்கியது. அப்பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலமும் செருமனியும் போதித்து வந்து, ஒப்பியல் இலக்கியத் துறையையும் வளர்த்த பிரீடெரிச்சு அவர்களே இம் மலருக்கு ஒன்பதாண்டுகள் வரை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இக்காலத்தில் ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் விளக்கம், கொள்கை, பயன், எல்லை, முறையாவும் இவரால் தெளிவுறுத்தப்பட்டன.

பிரெஞ்சு நாட்டின் பால்டன்ஸ்பெர்கருடன் சேர்ந்து பிரீடெரிச்சு 'ஒப்பியல் இலக்கியக் கருவி நூற்றொகை' (Bibliography of comparative Literature) ஒன்றை 1950-இல் வெளியிட்டார். இது படிப்படியாக வளர்ந்து ஒப்பிடுதற்கான பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டும் பட்டியல்கள் 33,000 கொண்டதாக ஆயிற்று. இது போன்று அமெரிக்க ஜெர்மன், அல்லது பிரெஞ்சு ஜெர்மன் அல்லது ஆங்கில பிரெஞ்சு ஒப்பியல் இலக்கியக் கருவி நூல் தொகைகள் பல வெளிவந்தன.

சில காலம் அமெரிக்க ஒப்பீட்டறிஞரில் சிலர் முழுதும் பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டு வழி நின்றனர். மற்றும் சிலர் அதை முற்றும் மறுத்து அமெரிக்கக் கருத்தையே வலியுறுத்தினர். பிரீடெரிச்சு இவ் இரண்டு கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியவர் எனலாம். ஆராய்ச்சியில் முறைகட்கே (Methodology) சிறப்பளிப்பதைவிட இலக்கியத்தில் மிகுதியும் கவனம் செலுத்துக என இவர் வேண்டினார். இத்துறையில் எச்.எச். ஹென்றி ரிமாக்கு (Henry Remak) ஒரு நடுநிலைக் கோட்பாட்டை வகுத்தார்.

1954-இல் அனைத்துலக ஒப்பியல் இலக்கியக் கழகம் (International Comparative Literature Association) நிறுவப்பட்டது. 1955-இல், வெனிசில் அதன் முதல் மாநாடு நடைபெற்றது. அதன் இரண்டாம் மாநாட்டை வட கரோலினாவைச் சேர்ந்த சாப்பல் ஹில்லில் (Chapel Hill) 1958-இல், பிரீடெரிச்சு நடத்தினார். அப்போது அமெரிக்க ஒப்பியல் இலக்கியக் கழகமும் நிறுவப்பட்டது. அரசியல் வழிப்பட்ட மொழி, நாடு, இனம் போன்ற தடைகள் தகர்க்கப்பட்டு, இலக்கிய ஒருமைப்பாடு போற்றப்பட்டது. இலக்கியத்தை நுண்கலைகளோடும், அறிவியலோடும், வரலாறு, சமூகவியல், தத்துவம், உளவியல் போன்றவற்றோடும் ஒப்பிட்டு ஆராயலாம் என்று அமெரிக்கர் இதன் ஆய்வுக்களத்தை மிகவும் விரிவு படுத்தினர். இது பிரெஞ்சு நாட்டவர் கொள்கைக்கு அப்பாற்பட்டது. 'ஒப்பீட்டிற்காக ஒப்பீடு' (Comparison for its own sake) என்பதை அமெரிக்கர் மறுத்தனர். மூலமும் தாக்கமும் கண்டுபிடிப்பது 19-ஆம் நூற்றாண்டின்

பெருவரவிற்பாக இருந்தது. அதனை முழுவதும் தேவையற்றது என மறுத்த அமெரிக்கர் இலக்கிய ஒப்பீடு அதன் முருகியலை வெளிக் கொணர்வதற்கே என்றனர். இவ்வகையில் அமெரிக்கக் கோட்பாட்டை முருகியல் நோக்கு (Aesthetic view) உடையது எனலாம். பிரீடெரிச்சு பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டை அறிவியல் முறையில் அணுகுதல் (Scientific Approach) என்றும், அமெரிக்கக் கோட்பாட்டை முருகியல் முறையில் அணுகுதல் (Aesthetic Approach) என்றும் வருணிப்பார். அவர் குறிப்பிடுகின்ற விளக்கத்திலிருந்து, அமெரிக்காவில் இத்துறை எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்றது என அறியலாம்.

நமது ஒழிவு நேரங்களில் நாம் எழுதுகின்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், படிக்கின்ற ஆய்வுத்தாள்கள், நாட்டு மக்களறிய எழுதும் நூல்கள் போன்றவற்றில் நாம் நமது சுவையை, சார்பு நிலையை, திறமையை வெளிப்படுத்துகிறோம். நம்மில் சிலர் அடிப்பொருள் ஆய்வு (Thematology) செய்கின்றனர். மற்றவர்கள் இலக்கிய வகைகளை உலகளாவிய நிலையில் ஆய்கின்றனர் மற்றும் சிலர் தாக்கம் பற்றிய ஆய்வை விரும்புகின்றனர். சிலர் இடைத் தொடர்பாளர்களின் (Intermediaries) இன்றியமையாமையை ஆய்கின்றனர் சிலர் தங்களுடைய இரண்டு அல்லது மூன்று இலக்கியங்களின் அறிவை வரலாற்றோடும் சமயத்தோடும், தொடர்புபடுத்தி ஆய்கின்றனர். மற்றவர்கள் நுண்கலைகளுடனோ அல்லது கலைத் திறனாய்வுடனோ தொடர்புபடுத்தி ஆய்கின்றனர்.

இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பண்பைப் பயனுள்ள ஆய்வுத் துறையெனக் கொள்வதே தம் முன்னுள்ள ஒப்பியல் ஆய்வு என்பது சிலரது கருத்தாகவுளது. மற்றும் சிலர் தலைசிறந்த முருகியற் கருத்துக்களை மேற்கொண்டு ஆராய்தலில் தம் மிகு திறமை புலனாகச் செய்கின்றனர். இக்கருத்து வகை வேறுபாடுகளால், வெவ்வேறு வகையான சிறந்த ஆய்வுகளை நாம் பெற முடிகிறது. கட்டுரைகளும் நூல்களும் மிகச் சிறு திறன் முதல் உலகளாவிய இயக்கங்கள் சார்ந்த பெருங்கோட்பாடுகள் வரை வேறுபட அமைகின்றன. அவைகள் அரிதான பொருள் முதல் அடிக்கடி பயன்படும் பொருட்கூறுகள் வரை ஆராய்கின்றன. ஆயினும் அவை ஒவ்வொன்றும் அந்த ஆசிரியரின் ஒப்பற்ற தனிச்சிறப்பைப் புலனாக்குகின்றன. ஒப்பியல் இலக்கியத்தில் அவ்வவ் ஆசிரியர் எவ்விதமான ஆய்வை மேற்கொள்ள விரும்புகிறார் என்பதையும் அவை புலனாக்கி நிற்கின்றன. இத்தகு மனங்கவரும் புதிய, முடிவற்ற ஆய்வுக்களமாக ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுத் துறை விளங்குகிறது. (Fascinating, new, inviting field which is comparative literature).

இன நாடு எல்லைகளைக் கடந்த நிலையில் வைத்து இலக்கிய ஆய்வை மேற்கொள்வதே ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வு என்பர். இந்நிலையில் உலக இலக்கியம், பொது இலக்கியம் ஆகியவற்றோடு ஒப்பியல் இலக்கியம் ஒன்று படுகிறது என ரெனிவெலாக்கு வற்புறுத்துகிறார்.

இலக்கியத் திறனாய்வு, இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியக் கொள்கை மூன்றும் பிரித்தறிய முடியாதன எனவும் ஒன்றினொன்று செறிவுடையன என்றும் கருதுவதே ஒப்பியற் கோட்பாடாகும்.

இலக்கியத்தின் முழுமையைக் (Totality of Literature) கருத்திற்கொண்டு ஆய்வது இது. எல்லா இலக்கியப்படைப்புகளையும் இலக்கிய அனுபவங்களையும் ஒன்றாகக் கருதும் மனவுணர்வுடன், உலகளாவிய பார்வையில் அனைத்து இலக்கியங்களையும் கற்பது ஒப்பியல் இலக்கியம் என்ற ரெனிவெலாக்கு கருத்துச் சிந்திக்கத் தக்கதாகும். (It will study all literature from an International perspective with a consciousness of the unity of all literary creation and experience)

பேராசிரியர் எச்.எச்.ரிமாக்கு (H.H.Remak) தரும் விளக்கம்

ஒப்பியல் இலக்கியம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட இலக்கிய ஆய்வாகும். ஒரு பக்கம் இலக்கியத்திற்கும் மறுபக்கம் பிற அறிவு சமயம் சார்ந்த துறைகட்குமிடையேயுள்ள உறவுத் தொடர்புகளை ஆராய்வது. அவை கலைகள், தத்துவம், வரலாறு, சமூக அறிவியல், அறிவியல், சமயம் முதலியனவாகும். (The study of literature beyond the confines of one particular country and the study of the relationships between literature on the one hand and the other area of knowledge and belief such as the arts, philosophy, history, the social sciences, the sciences, religion etc., on the other hand)

உலக நோக்கில் இலக்கியத்தை ஆய்வது, இலக்கியங்களிடையேயுள்ள உறவை ஆய்வது, ஒப்புமைகளை (Parallalisms and analogies) ஆய்வது, இலக்கியத்தைப் பிறகலைகளுடனும் அறிவியல் வரலாற்றுத் துறைகளுடனும் ஒத்துநோக்கி ஒப்பிட்டு ஆய்வது, இலக்கியம் வடிவமைப்புக் கூறுகளால் (Structures) உருவாவதெனவும் பல்வேறு கலைக் கூறுகளால் ஆக்கப்பெறுவது (Systems) எனவும் இதுபோலப் புதுமை நோக்கில் ஆய்வது எனஇவ்வாறு இவ்வொப்பியல் இலக்கியத்துறை விரிந்து கொண்டே செல்கிறது.

தேசிய இலக்கியங்களை இது புறக்கணிப்பதாகவோ, ஒரு மொழி இலக்கியத்தின் தனிப்பண்புகளைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகவோ கருதுதல் தவறு. இன்று நாம் கற்பது போலத் தனிமொழி இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகளைக் கற்கலாம். ஆனால் இலக்கியம் எல்லாம் ஓரினம் என்ற உயர்வு தாழ்வற்ற மனத்துடன் ஆராய வேண்டும். கலைகளுக்கும் அக்கலைகளில் ஒன்றாகிய இலக்கியக் கலைக்கும் இனவுறவு உண்டு ஒப்புமை, உண்டு தத்துவம் அல்லது அறிவியலுடன் தொடர்புண்டு. அனைத்தையும் கருத்திற் கொள்ளுமாறு பரந்துபட்ட ஆழமான இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்குப் புதிய புதிய இலக்கியக் கொள்கைகளையும், ஆய்வுக்களங்களையும் ஒப்பியல் இலக்கியம் நல்குகிறது.

ஒப்பிலக்கியமும் மொழி பெயர்ப்புத் துறையும்

‘உலக இலக்கிய ஒருமை’ காண வேண்டுமேல் மொழித்தடையைக் கடந்தாக வேண்டும். அதற்குப் பிறமொழியறிவு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். எழுதப் படிக்கத் தெரியும் அளவேனும் பிறமொழிகளில் பயிற்சி பெற்றால், அது பெரும் பயன் விளைவிக்கும். ஒப்பீட்டாளன் குறைந்தது இரு மொழி அறிவாவது பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பர். ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் தம் மொழியோடு அண்டை மொழிகளில் ஒன்றையோ தொன்மை மிக்க கிரேக்கம், இலத்தீன் மொழிகளையோ கற்கும் முறை எங்கும் பரவியுள்ளது. இந்திய நாட்டில் ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்ட அச்சத்தினால் இம்முறை கால்கொள்ளவில்லை. தம்மொழியறிவோடு பிறிது ஒரு மொழியறிவும் பெறுவதால் கல்வி நிறைவுறுகிறது என்பதை நாம் உணர்தல் வேண்டும். ஆண்டான், அடிமை உணர்வின்றி அழுக்காறு, அச்சம் என்ற பகைமையின்றி இந்தியர்கள் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழிகளை உவந்து கற்கும் நாளே ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நன்னாளாகும்.

முக்கியமாகப் பண்பாட்டு, நாகரிக மொழிகளையேனும் மேலைநாட்டில் கிரேக்கமும், இலத்தீனும் கீழைநாட்டில் வடமொழியும், தென்மொழியும் கற்க வேண்டும். எனினும் இது எத்தனை பேர்க்குக் கை கூடுகிறது? ஒருவர் அனைத்துமொழிகளையும் கற்பதென்பது இயலாத ஒன்று. இந்த நிலையில்தான் ‘மொழிபெயர்ப்பு’ இன்றியமையாத தவிர்க்க முடியாத கருவியாகப் பயன்படுகிறது. ஆனால் மொழிபெயர்ப்பைப் பலர் ஏற்பதில்லை. அதனை முற்றிலும் மூலம் போன்றதென ஒப்ப மறுக்கின்றனர். ‘போலி’ என வெறுக்கின்றனர். உட்ரோ வில்சன் (Woodrow Wilson) ‘ஒருவருடைய சொற்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு கேட்கப்படுகின்ற பொழுது, அது ஒரு கருத்தின் பல பாகங்களும் முறிந்து போயினமையைக் காண்பது போலிருக்கிறது.’ எனக் கேலி செய்தார். கலையில் உட்கருத்தும் கலையமைப்பும் பிரிக்க முடியாதன என்றும் அதனை மொழி பெயர்க்க முடியாது என்றும் வாதிடுவர். குறிப்பிட்ட மொழிகளின் ஒலியமைப்பும் நடையழகும் மற்றொரு மொழியில் அமையா. தன்னுணர்ச்சிப் பாக்களாகிய கவிதைகளை மொழிபெயர்க்க வொண்ணாது. ஆனால் கதை, நாடகம் போன்றவற்றை ஓரளவு மொழி பெயர்க்கலாம். உரைநடை வடிவான கட்டுரைகளை இன்னும் தெளிவாக மொழிபெயர்க்கக் கூடும்.

இங்ஙனமெல்லாம் தடைகளை அடுக்கிக் கூறி மொழிபெயர்ப்பே தேவையில்லை என உதறிவிடலாம் என்றால், அதனைத் தவிரப் பிறிதொரு கருவியும் கிடையாது. எனவே இத்துறையினைச் சிறப்பாகப் போற்றி வளர்ப்பது மிகவும் இன்றியமையாததாகிறது. மேலை நாடுகளில் இத்துறைக்குப் பேருக்கம் நல்கப்பட்டு வருகிறது. பல கலைக்கழகங்கள் பிற மொழிகளையும் அவற்றின் வழிப்பட்ட மொழி பெயர்ப்புக் கல்வியையும் தனிப்பாடமாக வைத்து அங்கு அறிஞர்கள் கூடி ஆராய்கின்றனர். இதனால் மொழிபெயர்ப்புக்கலை மேலும் மேலும்

வளர்ச்சி பெற்றுக் கூர்மை பெற்று வருகிறது. மிகச் சிறந்ததொரு நூலை ஒருவர் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தால், அது மூல நூலுடன் இயைந்துள்ளதா என்பதை ஆய்வாளர்கட்கு அனுப்பி உண்மையறிந்து கொண்டு, மொழி பெயர்ப்புக்கு 'டாக்டர்' பட்டம் வழங்குகின்றன, அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்கள்.

இங்கு நம் நிலை நேர் முரணானது. இளங்கலைப் படிப்பில் ஒரு தாள் மொழிபெயர்ப்பு உண்டு ஆனால் அது தான் மாணவர்கள் புறக்கணிக்கும் திருநாளாகும். அது தவிர்ச் செய்தி இதழ்களில் தப்பும் தவறுமாக மொழிபெயர்ப்புத் திருப்பணி நடைபெறுகிறது. மறைமலையடிகளாரைப் போலவோ, பண்டித மணியவர்களைப் போலவோ மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈடுபடவல்லார் இன்று எவரும் இல்லை. ஆர்வமின்மையே இதற்கு மூல காரணம் ஆற்றலின்மையன்று. இனியேனும் நம்மில் சிலரின் கவனமாவது இத்திசை நோக்கித் திரும்புமாக! சேக்ஸ்பியரிலோ, பைபிளிலோ, திருக்குறளிலோ, சிலம்பிலோ காணப்படும் மிகவுயர்ந்த பகுதிகள் உலகைக் கவரும் ஆற்றலுடையன. அவற்றை அனைவரும் படிக்கும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அவை மொழி பெயர்க்கப்பட்டால் அனைவர் உள்ளத்தையும் ஈர்க்கும் என்பதுறுதி. தேவையற்றவற்றை மொழி பெயர்த்தால் சுவை குன்றவே செய்யும்.

மொழி பெயர்ப்பு ஒன்றும் குற்றமுடைய, பழிப்பிற்குரிய துறையன்று. மூல ஆசிரியனை விட மொழி பெயர்ப்பாளனை மட்டமாக மதிக்கின்ற நிலை மாறவேண்டும். மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பல இடங்களில் 'இரண்டாந்தரமாக' இருப்பதாகக் கருதுகின்றனர். ஆயினும் சில இடங்களில் மூல ஆசிரியர்களே அவர்களிலும் மோசமாக இருப்பதை மறுக்க முடியாது. மூல நூலை மாற்ற முடியாது அதற்கு மேலும் மேலும் திருந்திய வடிவம் தர முடியாது. ஆனால் மொழி பெயர்ப்பு நூலை மேலும் மேலும் திருத்திப் புதுப்பிக்கலாம். திருக்குறளுக்கு முன்னைய மொழி பெயர்ப்புக்களிலும் திருந்திய பெயர்ப்புக்களைப் படைக்க நமக்கு இன்னும் வாய்ப்பிருக்கிறதல்லவா? ஆனால் நாம் திருக்குறளைத் திருத்த முடியாது திருத்தக்கூடாது. எனினும் கருத்துக்கள் இடம் விட்டு இடம் பெயரவே செய்கின்றன.

ஒரே மொழியிலும் படைப்போனுடைய அனுபவம் படிப்போனால் 'மொழி பெயர்த்து' அனுபவிக்கப்படுகிறது. மனிதனுக்கு மனிதன் கருத்துக்கள் இடம் மாறுவது ஒருவகை மொழி பெயர்ப்பேயாகும். காலத்திற்குக் காலமும், நாட்டுக்கு நாடும், மொழிக்கு மொழியும், கருத்துக்கள் சென்றேறி, மொழி பெயர்க்கப் பட்டே வளர்ந்து வருகின்றன. கருத்தளவில் நடக்கும் இம்மொழி பெயர்ப்பு, மொழி அளவில் காட்சி தருவதே மொழி பெயர்ப்புத் துறை யாகும். எனவே மொழி பெயர்ப்புக் கலை இயற்கைக்கு முரணானது அன்று என்பதை நாம் உணர்தல் வேண்டும்.

மொழி பெயர்ப்புக்கலை தொன்றுதொட்டு மரபு வழியாக வருவதாகும் எம்மொழியாளரிடமும் காணப்படுவதாகும். தொல்காப்பியர் 'வழிநூல்' பற்றி விளக்கு மிடத்து,

“தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழி பெயர்த்து அதர்ப்பட யாத்தலோடு அனை மரபினவே” (தொல்: 1597) என்று குறிப்பிடுகிறார். ‘முதனூலாசிரியன் விரித்துச் செய்ததனைத் தொகுத்துச் செய்தலும், தொகுத்துச் செய்ததனை விரித்துச் செய்தலும், அவ்விரு வகையினையும் தொகைவிரியாகச் சொல்லுதலும், வடமொழிப் பனுவலை மொழி பெயர்த்துத் தமிழ் மொழியாற் செய்தலும் என்றவாறு’ என இதனை இளம்பூரணர் விளக்குகின்றார். அவர் காலத்தும் முன்னும் வடமொழி நூல்களே மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வந்தன வாதலின் இங்ஙனம் உரையெழுதினார். தொல்காப்பியர் பிறமொழி நூல்களை அடியொற்றி மொழி பெயர்த்து அமைத்தலையே விரும்பினார் என்பதற்கு ‘மொழிபெயர்த்து அதர்ப்பட யாத்தல்’ என்ற சொல்லாட்சி உதவி செய்கின்றது.

நம் துறை உயிருள்ள வாழும் இலக்கியத்தைப் பற்றியது. ஒரு கருத்து, நம்முட் புகுந்து நம்மை உயிர்ப்பிக்க வல்ல உயிருள்ள கருத்து, எந்த மொழியிற் சொல்லப்பட்டாலும் அது கிரேக்கமோ ஹீப்ருவோ, வடமொழியோ எது வாயினும் அக்கருத்து நம்முடையதேயாகும். உலகப் பொதுவான இம் முருகியற் கலையில் ‘தேசியம்’ என்ற நாட்டுரிமையை நிலைநாட்டுவது தவறாகும். ஓரிலக்கியத்தில் தேசியத்தன்மை இருக்கலாம். ஆயினும் அக்கலை உலகப் பொதுவானதேயாகும்.

பண்பாட்டில் உலக ஒருமை என்பது அடிப்படை உண்மையாகும். (In Culture, Internationalism is the basic fact) “நாம் நம்முடைய இனத்தை நேசிப்பது உண்மையானால், உலகிற் சிந்திக்கப்பட்டவற்றிலும் சொல்லப்பட்டவற்றிலும் மிகச் சிறந்தவற்றைத் தந்து அதனை வளப்படுத்த மிகவும் ஆர்வம் உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். அதற்கு ஈடாக நம்முடைய சிறந்த கருத்துக்களை உலக மனித இனத்திற்குப் பொதுவான சேமிப்புக் கருவூலத்தில் சேர்க்க நாமும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்” என்று ஆல்பர்ட் ஜெரால்டு குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

தமிழில் மொழி பெயர்ப்புக் கலை பற்றி ஒரு சில கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன. இதுகாறும் எத்தனையோ நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வடமொழி நூல்கள், ஆங்கில நூல்கள் போல்வன பலமொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. சாகித்திய அகாதெமியினரும் தென்னிந்தியப் புத்தகக் குழுவினரும் இந்திய மொழி நூல்களையும் தென்னிந்திய மொழி நூல்களையும் சிறப்பாகக் கதைகளை மொழி பெயர்த்து வருகின்றனர். ஆயினும் இவையெல்லாம் கடலை நிரப்ப ஒரு துளியைப் பெய்வது போன்ற தாகும். இனியேனும் இத்துறை நன்கு வளர்ச்சி பெற்று ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாட்டை வளப்படுத்த வேண்டும். இக்கருத்துகள் அனைத்தும் தமிழண்ணல் ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம் என்றும் நூல் வழி நமக்கு எடுத்துரைத்தனவாகும்.

வினாக்கள் :

1. பிரெஞ்சுக் கோட்பாடு விவரி?
2. அமெரிக்க கோட்பாட்டினைத் தொகுத்துரைக்க?
3. ஒப்பிலக்கியம் குறித்து எச்.எச். ரிமார்க்கு தரும் விளக்கத்தினை எடுத்துரைக்க?
4. ஒப்பிலக்கியமும் மொழிப்பெயர்ப்பு துறையும் குறித்து கட்டுரை வரைக?

அலகு 3

1. ஒப்பிலக்கியத்தில் புதிய பரிமாணம்

சூசன் பாசனெட் வரவு

“ஒப்பிலக்கியம் பண்பாடுகளைக் கடந்து பிரதிகளை ஆராய்வதில் ஈடுபடுகிறது. இது பல்துறை சார்ந்தது. இது காலமும் வெளியும் கடந்த இலக்கியங்களின் தொடர்பு வடிவங்களைக் கருத்திற்கொள்கிறது.” - சூசன் பாசனெட்

ஒப்பிலக்கியம் என்ற தொடர், இலக்கியம் கற்பித்தலில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே ஐரோப்பாவில் உருப்பெற்றுவிட்டது. இத்தொடர் முதன்முதலில் பிரான்சிலும் (1816 & cours de literature compare'e) இதனைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திலும் (1848 - மாத்யூ அர்னால்டு Comparative Literature) இதனையடுத்து ஜெர்மனியிலும் (1854 மோரிஸ்கேரியர் - vergleichende literature geschichte) கையாளப்பட்டது. ஒப்பிலக்கியம் குறித்த ஆய்வுகள், பல்கலைக்கழக நிலையில் 1890-களில் பிரான்சிலும் அமெரிக்காவிலும் தொடங்கி விட்டன.

ஒப்பிலக்கியம் எனும் கருத்தமைப்பைக் கொள்கை அடிப்படையில் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள், பிரெஞ்சு நாட்டினரே ஆவர். பிரெஞ்சு நாட்டினர் ஒப்பிலக்கியத்தை இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு கிளையாகவே கருதினர். ஐரோப்பாவில் நாடுகள் ஜனநாயகத்திற்கும் விடுதலைக்கும் போராடிய சூழலில் - தேசியம் என்ற சிந்தனை அரசியலின் மைய விசையாகச் செயல்பட்ட சூழலில் பிரான்சில் ஒப்பிலக்கியம் முகிழ்த்தது. இதன் விளைவாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஒப்பிலக்கியத்தினை ஒரு தனித்துறையாக உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய புருநெடர் முதலான பிரெஞ்சு ஒப்பியல் அறிஞர்கள், ஒப்பிலக்கியத்தை தமது தேசியப்பண்புகளைத் தேடுவதற்கும் வரையறுப்பதற்குமான ஒரு கருவியாகவே பார்த்தனர். “பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், ஜெர்மன் ஆகிய நாட்டினராகிய நாம் ஒவ்வொருவரும், நமது தலைசிறந்த படைப்பாளர்களின் சிறந்த தேசியப்பண்புகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஒப்பிலக்கிய வரலாறு நம்மைக் கூர்மைப்படுத்த வேண்டும்” என்றார், புருநெடர்.

பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு பெரிதும் இலக்கியத் தொடர்புகளையும் தாக்கங்களையும் கண்டறிவதாகவே அமைந்தது. பிரெஞ்சுநாட்டு ஒப்பிலக்கியத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படும் பால்வான்தீகம் (Paulvan Tieghem) “பல்வேறு இலக்கியங்களுக்கிடையே பரஸ்பரம் காணப்படும் உறவு நிலைகளைப் பற்றிய ஆய்வே ஒப்பிலக்கியம்” என வரையறுத்தார். எனவே உறவுநிலை

ஒப்பீடு, இலக்கியத்தின் பிறப்பியலைக் கண்டறியும் மூலமும் தாக்கமும் பற்றிய ஆய்வாகவே வளர்ந்தது. இந்த ஒப்பீட்டாய்வில் வரலாற்றுப் பார்வையும் அறிவியல் அணுகுமுறையும் பின்பற்றப்பட்டன. படைப்பாளர்களுக்கு இடையிலான மெய்மைத் தொடர்புகளைக் கண்டறிவதற்கு சமுதாய வரலாற்றுப் பார்வையை மையப்படுத்தினர். இலக்கியங்களில் காணப்படும் ஒத்த தன்மைகளை விளக்குவதற்குக் காரண காரிய ஆய்வைப் பயன்படுத்தினர். ஒப்பிலக்கிய ஆய்வை ஓர் அறிவியல் பரிசோதனை போல நிகழ்த்திக்காட்ட முடியுமென தெயின், கூறினார். பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் அறிவியல் பார்வையும் மெய்மைத் தொடர்புகளும் அதிகக்கவனம் பெற்றமைக்கு, அன்றைய ஐரோப்பாவில் 'காண்பதெல்லாம் உண்மை' எனும் நேர்க்காட்சிவாத (Positivism) தத்துவம் மேலோங்கியிருந்தமை ஒரு காரணமாகும். ஜே.எம்.கார், வில்லமெயின், ஆம்பியர், கையார்டு (Guyard) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க பிரெஞ்சு நாட்டு ஒப்பிலக்கிய அறிஞர்கள் ஆவர். ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளில் 1950-கள் வரை பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு முறையான தாக்கக்கோட்பாடே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

1960-களில் ரெனிவெல்லக், ரிமாக் போன்ற அமெரிக்க ஒப்பியல் அறிஞர்கள், பிரெஞ்சு ஒப்பியல் அறிஞர்களின் தாக்கக் கோட்பாட்டை மறுதலித்து இணைநிலை ஆய்வு முறையினை முன்னிறுத்தினர். இவர்கள் இலக்கியம் சமுதாயத்தோடும்வரலாற்றோடும் தொடர்புபடுத்தப் படுவதைக் கண்டித்தனர். இலக்கியம் தனிமுழுமையாக - தனிப்பொருளாக - கற்பனையின் வெளிப்பாடாகப் பயிலப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர். பிரெஞ்சு நாட்டின் அறிவியல் அணுகுமுறைக்கு மாறாக அழகியல் அணுகுமுறையை முதன்மைப்படுத்தினர். அத்தோடு, இலக்கியத்தை இலக்கியத்தோடு மட்டுமல்லாது ஏனைய அறிவுத் துறைகளுடனும் ஒப்பிடலாமென்று ஒப்பிலக்கியத்தின் எல்லையை வேறொரு கோணத்திலிருந்து விரிவுபடுத்தினர். “ஒப்பிலக்கியம் என்பது குறிப்பிட்ட நாட்டெல்லையைத் தாண்டிய இலக்கிய ஆய்வு; அது இலக்கியங்களுக்கிடையிலான உறவுநிலைகளை ஒருபுறம் ஆய்கிறது. மறுபுறம், இலக்கியத்தைக் கலைகள், தத்துவம், வரலாறு முதலான ஏனைய அறிவுத்துறைகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது” என்பது ரிமாக்கின் ஒப்பிலக்கியம் குறித்த புகழ்வாய்ந்த வரையறையாகும். விளக்கமுறையும் கிடைத்தளத் தன்மையும் கொண்ட அமெரிக்கக் கோட்பாடு புதுத்திறனாய்வு (New Criticism) என்ற திறனாய்வுமுறையின் பின்னணியில் தோன்றியது. ஆலன்டேட், கிளியந்த்புருக்ஸ் போன்ற புதுத் திறனாய்வாளர்கள், இலக்கியத்தைப் படைப்பாளனோடும் சமூகத்தோடும் தொடர்புபடுத்தாது, தனிப்பொருளாகவும், முழுச் சுதந்திரமானதாகவும், கற்பனையின் வெளிப்பாடாகவும் கண்டவர்கள்.

சூசன்பாசுனெட்டின் வரவு

மேலைநாடுகளில் 1950-களிலும் 1960-களிலும் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்த இத்தகைய ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு, 1970-களில் தேக்கநிலை அடைந்தது. 1970 தொடங்கி 1990 வரை

இருபதாண்டுக் காலகட்டத்தில், ஐரோப்பாவில் , இலக்கிய ஆய்வில் புதுப்புதுத் திறனாய்வுக் கொள்கைகள் அமைப்பியல், பின்னையமைப்பியல், கட்டவிழ்ப்பு, பின்னை நவீனத்துவம், பெண்ணியம், பின்னைக் காலனியம் என்று சூறாவளிக் காற்றாய்ச் சுழன்று வீசின. இக்கோட்பாடுகள் உருவானபோது, அவற்றுக்கு உடன்பாடாகவோ எதிர்மறையாகவோ ஒப்பிலக்கிய அறிஞர்கள் எதிர்வினையாற்றவில்லை புதிய ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாடுகளை முன்மொழியவில்லை; மௌனம் சாதித்தனர். அவர்கள் இப்புதிய கோட்பாடுகளைக் கடந்து ஒப்பிலக்கியம் வளரவேண்டியதன் அவசியத்தை உணரவில்லை. இதன் காரணமாக 1980-களில் ஒப்பிலக்கிய முறையியல், ஒப்பிலக்கியக் கொள்கைகள் குறித்த நூல்கள் எதுவும் வெளிவரவில்லை இந்நிலையில் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வின் நீண்ட மௌனத்தைக் கலைத்தவர், இங்கிலாந்து நாட்டு ஒப்பிலக்கியப் பேராசிரியையான சூசன்பாசுனெட் ஆவார். இவரது 'ஒப்பிலக்கியம்-ஓர் விமர்சன அறிமுகம்' (1993) எனும் நூல், பின்னைக்காலனியச் சூழலில் பின்னையமைப்பியல் முதலான புதிய இலக்கியக் கொள்கைகள் வளர்ந்த சூழலில் - ஒப்பிலக்கியத்திற்கான புதிய களங்களை, அடையாளங்களை முன்வைக்கின்றது. இந்நூல் 1990 வரை நிகழ்ந்த - மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த - ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுகளை ஆராய்ந்து அதன் பின்னணியில், ஒப்பிலக்கியத்தின் புதிய, கோணங்களைப் பரிமாணங்களை முன்வைக்கின்றது. இந்த நூலின் உட்பகுதிகளாக அமையும் பின்வரும் இயல் தலைப்புக்களே இதனைச் சுட்டிக்காட்டும். அவை :

0. அறிமுகம் : இன்று ஒப்பிலக்கியம் என்பது யாது?
1. ஒப்பிலக்கியம் எவ்வாறு நடைமுறைக்கு வந்தது?
2. ஐரோப்பிய எல்லைகளைக் கடந்த ஒப்பிலக்கியத்தின் மாற்றுக் கருத்தமைப்புகள்
3. பிரித்தானிய நிலப்பகுதிகளில் இலக்கியங்களை ஒப்பிடுதல்
4. பின்னைக்காலனிய உலகில் ஒப்பியல் அடையாளங்கள்
5. பண்பாடுகளைக் கட்டமைத்தல் : பயணியர் கதைகளின் அரசியல்
6. பாலினம் மற்றும் அடிக்கருத்தியல் : கைனிவரே கதை ஒரு தனிநிலை ஆய்வு
7. ஒப்பிலக்கியத்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்பியல் ஆய்வுகளுக்கு

இந்த நூலில் பின்னை நவீனத்துவ இலக்கியக் கொள்கைகளின் , சாரத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு, அக்கோட்பாடுகளின் வார்த்தைகளில் ஒப்பிலக்கியம் குறித்த சொல்லாடலை முன்வைக்கிறார், சூசன்பாசுனெட். இவர், இங்கிலாந்து நாட்டு வார்விக் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒப்பிலக்கியப் பேராசிரியை பிரித்தானிய மற்றும் ஒப்பியல் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் மையத்தின் தலைவர். உலகிலுள்ள பல பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய பாசுனெட், ஒப்பிலக்கியம், அரங்கக்கலை, மகளிரியல், மொழிபெயர்ப்பியல் ஆகியவற்றைச் சிறப்பு ஆய்வுக்களங்களாக வரித்துக் கொண்டவர். மொழிபெயர்ப்பியல் ஆய்வுகள் (1980), மொழிபெயர்ப்பு:

வரலாறும் பண்பாடும் (1990, இணைஆசிரியர்: லெ.பி.வெரே) ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர். மொழிபெயர்ப்பாளராகச் செயல்புரியும் பாசனெட், கவிதைகளும் புனைகிறார்.

ஒப்பிலக்கியம் குறித்த தனது நூலில், பாசனெட் ஒப்பிலக்கியத்தின் இன்றைய நிலையை மட்டுமல்ல, எதிர் காலத்தையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார்; தேசியப் பண்பாடுகளின் எழுச்சியில் தோன்றிய ஒப்பிலக்கியம், ஐரோப்பியமைய ஆய்வுப் பார்வையைக் கடந்து செல்ல வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறார். இதன் காரணமாக ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுலகில் நீண்ட காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டினையும் அமெரிக்கக் கோட்பாட்டினையும் மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்துகிறார். இனி இதனைச் சற்று விரிவாகக் காண்போம்.

தாக்கக் கோட்பாட்டில் பிரெஞ்சுதேசியமும் மேலாண்மையும்

உறவுடைய இலக்கியங்களுக்கிடையிலான கொள்வினை கொடுப்பினைகளைக் கண்டறிவதாகவே பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு அமைந்தது. இதனை ஜே.எம்.காரின் பின்வரும் ஒப்பிலக்கியம் குறித்த வரையறை உறுதிப்படுத்தும். “ஒப்பிலக்கியம் இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு கிளை. இது பைரன் (ஆங்கிலம்) பூஷ்கின் (ருஷியா), கோதே (ஜெர்மன்) கார்லைல் (ஆங்கிலம்), வால்டர் ஸ்காட் (ஆங்கிலம்) மற்றும் விக்னி (பிரெஞ்சு) ஆகியோரின் படைப்புகளுக்கிடையிலான மெய்மைத் தொடர்புகளைக் கண்டறியும் பன்னாட்டு உறவு நிலைகள் பற்றிய ஆய்வு” என்கிறார், ஜே.எம்.கார். பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டின் வரலாற்றுத் தன்மையையும் அறிவியல் பார்வையையும் அமெரிக்க ஒப்பியல் அறிஞர்கள் விமர்சனத்திற்குட்படுத்தினர். ஆனால் பாசனெட், பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டினை வேறொரு கோணத்தில் வருமாறு விமர்சிக்கிறார்: இரண்டு வேறுபட்ட அமைப்புகளிலுள்ள இரண்டு பிரதிகளை அல்லது இரண்டு எழுத்தாளர்களை ஆய்கின்ற ‘இருமை ஆய்வாக’ விளங்குகிறது, பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு. இந்த ஆய்வில் பிரெஞ்சு இலக்கியம் கொடுப்பவராக அல்லது பெறுபவராகவே எப்போதும் செயல்பட்டது. இவ்வாறு உறவுநிலை ஆய்வாக – ‘அன்பளிப்புச் செய்யும்’ செயல்முறையாக இலக்கியத் தாக்கங்களைப் பேசுவதாகவே பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கியம் அமைகிறது. மேலும் பிரெஞ்சு ஒப்பியலாளர்கள் பிரெஞ்சு உயர்வு மனப்பான்மையைத்தங்கள் ஆய்வில் பிரகடனப்படுத்தியதாகவும் சூசன்பாசனெட் மதிப்பிடுகிறார்.

பின்னைக்காலனியச் சூழலில் ஒவ்வொரு பண்பாடும் இதரப்பண்பாடுகளை அங்கீகரிக்கும் ‘திறவைத்’ தன்மை கொண்டதாக அமையவேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறது. இதில் பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்திற்கு - ஒருகுறிப்பிட்ட பண்பாட்டை மையப்படுத்தி ஏனைய பண்பாடுகளை விளிம்புநிலைப் படுத்துவதற்கு - இடமில்லை.

அமெரிக்கக் கோட்பாட்டின் அல் அரசியல் தன்மை

பிரெஞ்சுக் கோட்பாட்டின் மீது அமெரிக்கர்கள் நிகழ்த்திய தாக்குதல்களைப் போல, அமெரிக்கக் கோட்பாடு பெரிய அளவில் அறிஞர்களின் தாக்குதல்களுக்கும் விமர்சனத்திற்கும் உட்படுத்தப்படவில்லை. இந்நிலையை முதலில் மாற்றியமைத்தவர், சூசன்பாசுனெட்டே. இலக்கியங்களை நாட்டெல்லைகளைக் கடந்து உறவுகளற்ற நிலையிலும் ஒப்பிடுதல், ஏனைய அறிவுத்துறைகளுடன் இலக்கியத்தை ஒப்பிடுதல் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வை உலகளாவிய தன்மையினதாகவும் பல்துறை சார்ந்ததாகவும் அமெரிக்கக் கோட்பாடு விரிவுபடுத்தியது. ஆனால் அதே சமயத்தில் ஓர் இலக்கியத்தின் மொழி, இனம், சார்ந்த தனித்தன்மைகளை தேசியத் தன்மைகளை - அமெரிக்கக் கோட்பாடு புறக்கணித்தது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னால் ஐக்கிய நாடுகள், காமன்வெல்த் நாடுகள் போன்ற அமைப்புகள் போரில்லா உலகைப்பற்றிச் சிந்தித்தபோது அமெரிக்க ஒப்பியல் திறனாய்வாளர்கள் உலகளாவிய கலையைப் பற்றிச் சிந்தித்தனர். இதன் விளைவாக வெளிப்படையாகவே தேசியத் தன்மைகளைப் புறக்கணித்தனர்.

பிரான்காய்ஸ் என்கிற அமெரிக்க ஒப்பியல் அறிஞர், “தேசிய இலக்கியம் என்று ஓர் ஆய்வுப்பிரிவை அமைக்க முடியாது அது இடுகுறியாகவே குறுகிய பார்வையை உடையது ஒப்பிலக்கியம் என்பது ஒரு கல்வியியல் துறை என்பதைனையும் தாண்டியது. இது உலக இலக்கியங்கள் குறித்த ஒட்டுமொத்தப் பார்வையுடையது...” என்கிறார். பண்பாட்டு வேற்றுமைகளைப் புறக்கணித்து, ஒப்பிலக்கியத்தை முன்வைக்கும் இத்தகைய பார்வை, “ஒப்பிலக்கியத்தை ஒருவகையான உலகச் சமயம் போல் முன்மொழிவதாக அமைகிறது” என்கிறார், பாசுனெட். ரெனிவெல்லக்கும் வாரனும் இலக்கியக் கொள்கை நூலில் உலக இலக்கிய ஒருமை குறித்துக் கூறும். பின்வரும் கருத்தினையும், பாசுனெட் அங்கதமாக விமரிசிக்கிறார். “ஒப்பிலக்கியம் மொழியியல் புலமைவாய்ந்த அறிவாளிகளிடத்தில் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறது. அது நமது பார்வைகளை விசாலப்படுத்தும்படி கேட்கிறது; அடைவதற்கு எளிதற்ற வட்டார மற்றும் மாநில உணர்வுகளை அடக்கியாளச் சொல்கிறது”, ஒப்பியல் அறிஞரின் இத்தகைய வெளிப்பாடு “ஒருவகைப்பட்ட சர்வதேசிய தூதுவர், ஐக்கியநாடுகளின் ஒப்பிலக்கியங்களுக்காகப் பணியாற்றுவதைப் போலிருக்கிறது” என்கிறார், பாசுனெட். மேலும் வெல்லக், வாரன் ஆகியோரின் “கலையும் மனிதமும் ஒன்றென்பதைப் போல இலக்கியமும் ஒன்றே” என்ற கூற்றினை சர்வதேசிய நெருக்கடிகளுக்குப் (உலகப்போர்கள்) பிறகு உருவான இலக்கியங் குறித்த இலட்சியப் பார்வை” என மதிப்பிடுகிறார்.

இதேபோன்று வெல்லக், ரிமாக் போன்ற அமெரிக்க ஒப்பியல் அறிஞர்கள், ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் இலக்கியப் பிரதியை மட்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டு, அப்பிரதி உருவான சூழல் குறித்த பிரச்சினைகளைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளாததையும் சூசன்பாசுனெட்

விமர்சனத்திற்குட்படுத்துகிறார். ரெனிவெல்லக் ஒப்பிலக்கியத்தை முன்மொழிந்த போது பின்வருமாறு உரைத்தார்: ஒப்பிலக்கியம் மொழி, இனம், அரசியல் எல்லைகளைக் கடந்த சுதந்திரமான இலக்கிய ஆய்வோடு தான் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொள்கிறது. இது ஒரு முறையியலுக்குள் சிறைப்படுவதல்ல... உண்மையான வரலாற்றுத் தொடர்புகளுக்குள், சிறைப்படுவதாக ஒப்பீடு இருத்தல் கூடாது ... வரலாற்று ரீதியாக உறவுகளற்ற மொழிகள் அல்லது இலக்கிய வகைகளின் தாக்கங்களை வாசிப்பு அல்லது இணைநிலைகளிலிருந்து கண்டறிகின்ற ஒப்பீட்டு நிகழ்வே அதிக மதிப்புடையதாக இருக்கும்... வரலாறு, கொள்கை மற்றும் திறனாய்வு என்பன இலக்கிய ஆய்வின் மூன்று முதன்மைக் கிளைகளாகும். இம் மூன்றும் ஒன்றோடொன்று தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்வன... ஒப்பிலக்கியம் செயற்கையான வரம்புகளைக் கடந்து எளிமையான இலக்கியம் குறித்த ஆய்வாக உருவெடுக்கின்றபோது தான் செழுமையடையும். இங்கு இலக்கியம் குறித்த சமூக, பொருளாதார, அரசியல் விஷயங்கள் வெளிப்படையாக வேண்டுமென்றே தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே 'ஒப்பிலக்கியத்தை அரசியல் அற்ற தன்மையில் மாற்றியதுதான் அமெரிக்கப் பள்ளியின் சாதனை' என்று சூசன்பாசனெட் விமர்சிக்கிறார். அமெரிக்கக் கோட்பாட்டின் மீதான சூசன்பாசனெட்டின் விமர்சனம் இரண்டு மையங்களில் நிலைகொள்கிறது.

- 1) இலக்கியத்தின் தேசியப் பண்புகள் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப் பட வேண்டும்; அவை புறக்கணிக்கத்தக்கனவல்ல.
- 2) இலக்கியம் அது பிறப்பெடுத்த சமுதாய, அரசியல் சூழலில் வைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டும்.

பாசனெட்டின் இந்த நிலைப்பாடு ஓரளவிற்கு பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுமுறைக்கு நெருக்கமானதாக இருக்கிறது. பாசனெட், அமெரிக்க ஒப்பிலக்கியத்தின் உலகளாவிய தன்மைக்கும் உருவவியல் சார்ந்த அழகியல் நெறிமுறைக்கும் எதிராக வைக்கின்ற விமர்சனங்கள், பின்னைநவீனத்துவ, பின்னைக்காலனிய கொள்கைப் பின்புலத்தில் புரிந்து கொள்ளப் படவேண்டும். பின்னை நவீனத்துவம் பேரிலக்கியம், மனித ஒருமை முதலான பெருங்கதையாடல்களை - மையங்களை - மறுக்கிறது; பெண்ணிய இலக்கியம், ஆப்பிரிக்கப் பண்பாடு முதலான சிறுகதையாடல்களை விளிம்புநிலைகளை ஆதரிக்கிறது. அதேபோன்று இலக்கியத்தை ஓர் அரசியல் செயல்பாடாகப் பார்க்கிறது. பின்னைக் காலனியக் கொள்கையும், தேசிய அடையாளத்தையும் தாய்ப்பண்பாட்டையுமே வலியுறுத்துகிறது. இந்தப் பின்னணியில், அமெரிக்க ஒப்பியல் அறிஞர்கள் முன்வைத்த உலகளாவிய பண்பாட்டு மதிப்புக்கள் எனும் கருத்தமைப்பு நவீனக்கோட்பாட்டலைகளால் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டவே பாசனெட் விரும்புகிறார்.

எந்த ஆய்வுப்பொருளிலும் தத்துவ விசாரணையிலும் பொது, தனி என்ற இரண்டு அம்சங்கள் இருக்கின்றன, இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை மையப்படுத்தி மற்றொன்றைப் புறக்கணிக்கிறபோது, (எடுத்துக்காட்டாக தேசியத்தன்மையைப் புறக்கணித்து உலகளாவிய தன்மையை மையப்படுத்துதல்) புறக்கணிக்கப்பட்டது தன்னைப் புறக்கணித்ததைப் புறக்கணிக்கும். ஒப்பிலக்கிய வரலாற்றிலும் இது தான் நடந்திருக்கிறது. ஆனால்இத்தகைய புறக்கணிப்புகள் புறவயமானதாக நடுநிலைமை சார்ந்ததாக அமையாது. ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் இலக்கியத்தின் உலகளாவிய தன்மையும் (பொது நியதிகள்) போற்றப்படல் வேண்டும். அதே நேரத்தில் அதன் தேசியத்தன்மையும் பாராட்டப்படவேண்டும். அதேபோன்று இலக்கியத்தின் அழகியல் தன்மை போற்றப்படுகிற வேளையில், அதன் சமூகத்தன்மையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்வாறு இலக்கியத்தில் உள்ள பொது, தனி என்கிற அம்சங்களை முரண்படுத்திப் பார்க்காது, அவ்விரண்டு அம்சங்களையும் சமமாகப்பாவித்தலே இணைவாக்கம் செய்தலே - விஞ்ஞானப் பூர்வமான இயங்கியல் பார்வையாகும். மையம் x விளிம்பு ஆகிய இரண்டையும் முரண்படுத்திப் பார்க்கிற வேளையில், அவற்றுக்கிடையிலான இயங்கியல் உறவும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஐரோப்பிய மையப்பார்வை

கீழ்த்திசை இலக்கியங்கள் - ஆசிய இலக்கியங்கள் பற்றிய ஐரோப்பியர்களின் மதிப்பீடுகளில் காணப்படும் ஐரோப்பியமையப் பார்வையையும் தனது நூலில் பாசனெட் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார். 1835-இல் மெக்காலே கீழ்த்திசை இலக்கியங்கள் குறித்த தனது கருத்தை இப்படித் தெரிவிக்கிறார்.

“ஒரு சிறந்த ஐரோப்பிய நூலகத்தின் ஓர் அடுக்கு, இந்தியா மற்றும் அரேபிய நாடுகளின் ஒட்டுமொத்த இலக்கியங்களுக்குச் சமமானது என்ற கூற்றை மறுக்கக்கூடிய கீழ்த்திசையியலாளர் எவரையும் நான் காணவில்லை. மேலும், அராபிய, சமஸ்கிருத கவிதையைப் புகழ்வாய்ந்த ஐரோப்பிய நாட்டிலக்கியங்களோடு ஒப்பிடக்கூடிய துணிச்சல் மிக்க கீழ்த்திசையியலாளர் எவரையும் நான் சந்தித்ததில்லை”

மத்திய ஆசியா மற்றும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் மீதான மெக்காலேயின் இந்தத் தாக்குதல் இன்று இனவெறிச் சார்புடையதாகவும் அபத்தமானதாகவும் தென்படுவதாகக் குறிப்பிடும் பாசனெட், உமர்கய்யாமின் ரூபாயத்தை மொழிபெயர்த்த :பிட்ஜெரால்டும் கீழ்த்திசை இலக்கியத்தைப் பற்றித் தாழ்ந்த கருத்துடையவராகவே இருந்ததாகச் சொல்கிறார். தமது ஐரோப்பியப் பண்பாட்டை ‘மேலானதாகக்’ கருதி அதேபோது, ஆசிய ஆப்பிரிக்கப் பண்பாட்டைப் புராதானமானதாகவும் குழந்தைத் தனமானதாகவும் கருதும் ஐரோப்பியர்களின் இப்பார்வை, ஏகாதிபத்திய அரசியலின் ஒரு பகுதியே அன்றி வேறில்லை

என்கிறார், பாசனெட். மேலும் ஷேக்ஸ்பியர் முதலான ஆங்கில எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் இந்தியா போன்ற ஆசிய நாடுகளுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டதும் “பண்பாட்டுக் காலனியமயமாக்கலாகப் பார்க்கப்பட வேண்டுமென்று சூசன் சுட்டிச்செல்கிறார்.

இந்தப் பண்பாட்டுக்காலனியாதிக்கப் பார்வை ஐரோப்பிய ஒப்பியலாளர்களிடமும் இருந்ததென்பதை பின்வரும் சி.எல்.ரென்னின் (1967) கூற்றின் மூலம் உணரலாம். “மனிதர்களின் சிந்தனை முறைகளில் அடிப்படை வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஓர் ஆப்பிரிக்க மொழி ஓர் ஐரோப்பிய மொழிக்கு இணையானது அல்ல. சமஸ்கிருதம் இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழியாக இருந்தாலும் கூட அதன் இந்திய வீச்சின் காரணமாக சிந்தனை வடிவில் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பிற்குக் குறைவான தகுதியுடையதாகவே இருக்கிறது. மில்லனின் சுவர்க்க நீக்கத்தையும், இராமாயணத்தையும் சிந்தனை உணர்ச்சி அடிப்படையில் ஒப்பிட இயலாது. ஐரோப்பிய மொழிகளில் உள்ள இடைக்கால, நவீன இலக்கியங்கள்தான் ஒப்பிலக்கியவாதிகளுக்குரிய பொருத்தமான ஆய்வுப்பொருள்”.

இவ்வாறு ஐரோப்பியர்களின் ஒப்பிலக்கியப் பார்வையும், கீழ்த்திசை இலக்கியங்கள் குறித்த அவர்களது மதிப்பீடும், ‘ஐரோப்பியமையப் பார்வை’ கொண்டு விளங்குவதை இந்த நூலில் சூசன்பாசனெட் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். பின்னைக்காலனியக் கொள்கையாளர்களுள் ஒருவரான எட்வர்டு சைத் (Edward Said) தனது ‘கீழ்த்திசையியல்’ (Orientalism) எனும் நூலில், ‘கீழ்த்திசையியல்’ என்பதே மேற்கத்தியபாணி, கீழ்த் திசைமேல் ஆதிக்கமும் மறுகட்டமைப்பும் அதிகாரமும் செலுத்துவதற்கான சொல்லாடலாக அமைகிறது என்று கூறுவதும் இங்குக் கவனத்திற்குரியது.

ஒப்பிலக்கியத்தின் எதிர்காலம்

1950-களிலும் 1960-களிலும் ஒப்பிலக்கியத்துறைக்குப் பறந்து வந்த மேற்கத்திய மாணவர்கள், 1970-களில் இலக்கியக் கொள்கை, மகளிர் ஆய்வுகள், குறியியல், திரைப்படம் மற்றும் ஆய்வுகள், பண்பாட்டு ஆய்வுகள் ஆகிய புதிய கல்வித்துறைகளுக்குப் பறந்து சென்றனர்; மட்டுமல்லாது இவர்கள், ‘ஒப்பிலக்கியத்தை வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால கட்டத்தைச் சேர்ந்த டைனோசரலாகப் பார்த்தனர்’ என்று சூசன்பாசனெட் குறிப்பிடுகிறார். எனவே, இன்று ஒப்பிலக்கியத்திற்கான சூழலும், புதிய தேடல்களும், மாற்று வடிவங்களும் உண்மையில், மூன்றாம் உலக நாடுகளிலேயே இருக்கின்றன என்று பாசனெட் கருதுகிறார். பின்னைக் காலனியச் சூழலில், ஐரோப்பிய மையப்பார்வை ஆப்பிரிக்க இலக்கியங்களைக் குறைத்து மதிப்பீடும் பார்வை தகர்ந்து போய்விட்டது. ஆப்பிரிக்கக் கலாச்சாரத்தை வலுவற்றதாக கருதிய ஹெகலியப்பார்வை இன்று வோல் சோயின்கா போன்ற படைப்பாளர்களாலும் ஜேம்ஸ் ஸ்னீட் போன்ற திறனாய்

வாளர்களாலும் தாக்குதலுக்குள்ளாகிறது. வோல்சோயின்கா, சினுவா ஆச்சிபி போன்ற ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்கள், விளிம்பிலிருந்து இலக்கிய அரங்கின் மையத்திற்கு வருகிறார்கள். பெரும் விருதுகளைப் பெறுகிறார்கள்.

பின்னைக்காலனியச் சூழலில் ஒப்பிலக்கியத்திற்கான மாற்று வடிவங்களாக - ஒப்பிலக்கியத்தின் புதிய தொடக்கங்களாக - சூசன் பாசனெட், பண்பாட்டு ஆய்வுகள், மொழிபெயர்ப்பியல், பாலினம்சார்ந்த அடிக்கருத்தியல் ஆய்வு ஆகியவற்றை முன் மொழிகிறார். இவைதாம் ஐரோப்பிய ஒப்பிலக்கிய வடிவங்களுக்கு மாற்றான பின்னை ஐரோப்பிய ஒப்பிலக்கிய வடிவங்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார். அல்வரலாற்றுத் தன்மையும், அல் அரசியல் தன்மையும் கொண்ட அமெரிக்க உருவவியல் அணுகுமுறைக்கு மாறாக, பண்பாட்டு அடையாளத்தையும், பண்பாட்டுத்தாக்கத்தின் அரசியல் விளைவுகளையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக இப்புதிய ஒப்பிலக்கிய வடிவங்கள் அமையுமென்று பாசனெட் கூறுகிறார். பாசனெட் முன் மொழிந்த புதிய ஒப்பிலக்கிய வடிவங்கள் பற்றி இனி விரிவாகக் காண்போம்.

ஒப்பிலக்கியத்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்பியலை நோக்கி

மொழிபெயர்ப்பியல் குறித்த பழைய பார்வைகளில் மூலநூலும் மூலநூலாசிரியனும் முதன்மை பெற்றனர் மொழி பெயர்ப்பும் மொழிபெயர்ப்பாளரும் இரண்டாந் தரத்தினராக மதிப்பிடப் பெற்றனர். மொழிபெயர்ப்பாளன் மூலநூலின் அடிமையாகவும் சேவகனாகவும் மூலநூலிடம் விசுவாசங் காட்டுவனாகவும் உருவகம் செய்யப்பட்டான். மொழிபெயர்ப்பு என்பது, மூலநூலின் தாழ்ந்த நகலாக கருதப்பட்டது. மட்டுமல்லாது மொழிபெயர்ப்பு என்பதை 'செத்த மனிதனை வாழ்விற்குத் திரும்பக் கொணர்வது' (பவுண்டு), 'உயிருள்ள வாழ்க்கைக்குப் பிந்தியது' (வால்டர் பெஞ்சமின் - 1923) எனவும் அறிஞர்கள் உருவகம் செய்தனர். ஆனால் 1980-களுக்குப்பின் மொழிபெயர்ப்பு குறித்த இப்பார்வைகள் தகர்ந்து போயின. மூலம் (Original) என்ற ஒன்றே இல்லை. மூலப்படைப்பு என்று சொல்லப்படுவது கூட, ஒரு கருத்தின் ஒரு பொருளின் விரிவாக்கம் தான். சுருங்கச்சொன்னால், மூலமே ஒருவகையில் ஒன்றின் மொழிபெயர்ப்புத்தான் என்று தெரிதா கூறினார். எனவே மொழி பெயர்ப்பு என்பது ஒரு சிறப்பான செயல்பாடு. ஒரு பிரதி, இன்னொரு சூழலில் அதன் வாழ்க்கையைத் தொடர்வதற்கு அது உதவுகிறது. மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிரதி, புதுச்சூழலில் அதன் தொடர்ச்சியான இருத்தலைப் பெறுவதன் வாயிலாக அதுவே ஒரு மூலப்படைப்பாக - அசலாக - உருவாகி விடுகிறது.

இவான் ஸோகர் (Evan Zohar) மொழிபெயர்ப்பு குறித்த 'பன்மை ஒழுங்கமைவுகள்' (Polysystems) என்ற கொள்கையை உருவாக்கியுள்ளார். இதன்படி, ஒரு மொழியின் இலக்கியத்திற்குள் வேற்றுமொழி இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள் இடம்பெறுகின்ற போது ஒரு தனிப்பட்ட இலக்கிய அமைப்புக்குள் பன்மை அமைப்புகள் உருவாகின்றன என்பது பொருளாகும்.

இதன் அடிப்படையில், பன்மைக் கலாச்சாரச் சூழல்கள் உருவாகின்றன. இலக்கியம் என்பதை ஒரு பன்மை அமைப்பு என்று பார்க்கிற இப்பார்வை, தனிப்பட்ட இலக்கிய அமைப்புகளை பன்முகங் கொண்ட ஒரு முழுமையின் பகுதிகளாகப் பார்க்கிறது. இதன் விளைவாக, பேரிலக்கியங்கள் x விளிம்பு இலக்கியங்கள், பெரும் பன்மைப் பண்பாடு x சிறுபன்மைப் பண்பாடு என்கிற விவாதங்கள் மாற்றம் பெறுகின்றன. மேலும், மொழி பெயர்ப்புகள், பெரும் பண்பாட்டு மாற்றச் சூழல்களில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு ஸோகர் கூறுகின்றார். மேலும், அவர் ஒரு பண்பாடு உறுதியாக உலகில் நிலைபெற்று விட்டபோது - அது ஏகாதிபத்திய நிலையில் இருக்கிறபோது - மொழிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடுகிறது என்கிறார். இதற்குச் சான்றாக பிரிட்டிஷ் பண்பாடு பிற பண்பாடுகளை காலனியாதிக்கம் செலுத்திய போது ஆங்கிலத்தில் குறைவாகவே மொழிபெயர்ப்புகள் செய்யப்பட்டதாக அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இன்றைய சூழலில் மொழிபெயர்ப்பியல் ஆய்வுகள் மொழியியல், இலக்கிய ஆய்வு, வரலாறு, மானுடவியல், உளவியல், சமூகவியல், இனமரபியல் ஆகியவற்றிலிருந்து உருவாகின்றன. ஆகவே மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு விளிம்புநிலைச் செயல்பாடு அல்ல. அது ஒப்பிலக்கியத்தின் ஒரு உட்பிரிவும் அல்ல, 'ஒப்பிலக்கியத்தின் எதிர்காலமே மொழி பெயர்ப்பியல் ஆய்வுகள் தாம்' என்கிறார், சூசன் பாசனெட். முதலில் மொழியியலின் உட்பிரிவாக இருந்த குறியியல் (Semiotics) இன்று விரிந்து பரந்து மொழியியலையே அதன் ஒரு கிளையாக மாற்றிவிட்டது. இதைப்போல, ஒப்பிலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பியல் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான உறவும் மறு சிந்தனைக்குரியதென்கிறார், பாசனெட். இவரைப் போன்றே ஆந்ரே லெ.பிவெரேயும் "உலகப்பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் முதன்மையான வடிவமைக்கும் சக்தியாக மொழி பெயர்ப்புச் செயல்படுகிறது. எனவே மொழிபெயர்ப்பைக் கருத்திற்கொள்ளாத ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு உரிய இடத்தைப் பெறமுடியாது" என்கிறார். மேலும், அவர் மொழிபெயர்ப்பு என்பது 'திரும்ப எழுதுதல்' (Rewriting) என்ற அடிப்படையில் பயிலப்பட வேண்டும் என்கிறார்.

மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வுகள், பிரதிகள் மற்றும் சூழல்கள், கொள்கை மற்றும் செயல்முறைகளைக் கருத்திற் கொள்கின்றன; பண்பாடுகளுக்கிடையிலான பரிமாற்றங்களையும் அதன் கருத்தியல் தாக்கங்களையும் கவனத்திற் கொள்கின்றன என்கிறார், சூசன்பாசனெட். எனவே மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வு, பண்பாட்டு அடிப்படை ஆய்வோடும் தொடர்புடையதாகிறது.

பண்பாட்டு ஆய்வுகள்

ஒப்பிலக்கியத்தின் புதிய தொடக்கங்களுள் ஒன்றாக - புதிய ஆய்வுக்களங்களுள் ஒன்றாக அமைவது பண்பாட்டு ஆய்வுகள் ஆகும். மாறிவரும் இன்றைய உலகில் உலகமயமாக்கலில் பண்பாடு, மொழி, தேசம், வரலாறு மற்றும் அடையாளம் என்பன பற்றிய கருத்துக்கள் மாற்றச் செயல்பாட்டில் இருக்கின்றன. இச்சூழலில் இலக்கியப்பிரதிகளைப் பண்பாட்டு உற்பத்திகளாகக்

காண்பதும், அவற்றை 'பிரதி நிதித்துவ அரசியலோடு' தொடர்புபடுத்திக் காண்பதும் பண்பாட்டு ஆய்வாக அமைகிறது. சுருங்கக்கூறின், இலக்கியப் பிரதிகளை தேசியப் பண்பாட்டு அடையாளங்களாகவும் பண்பாட்டுத்தாக்கத்தின் அரசியல் விளைவுகளாகவும் காண்பது, ஒப்பிலக்கியத்தில் இடம்பெறும் பண்பாட்டு ஆய்வுகளின் அடிப்படைகளாகும்.

இலக்கியத்தை வரையறுப்பதிலும் ஆராய்வதிலும் ஐரோப்பியரின் மாதிரிவடிவத்தை - மதிப்பீட்டைக் கருத்திற் கொள்ளாது, சொந்தக் கலாச்சாரத்திலிருந்து ஆய்வைத் தொடங்குவது என்பதும் பண்பாட்டு ஆய்வுகளின் மையப் பகுதியாகும். இவ்வகைப் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் பின்னைக் காலனிய இலக்கியக்கொள்கையின் ஒரு பகுதியாகவே உணரப்படுகின்றன. இதன்படி இலக்கிய, மொழித் துறையினரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட அதேபோது சமூக மானிடவியலின் ஒரு பகுதியாக ஐரோப்பாவில் கற்பிக்கப்பட்ட 'ஆப்பிரிக்க இலக்கியம்' என்பது இன்று தனித்த வரையறைகளைக் கொண்ட துறையினதாக உருப்பெற்றுள்ளது. விளிம்புநிலைப்படுத்தப் பட்ட ஆப்பிரிக்க இலக்கியம், வோல்சோயின்கா போன்றோரால் இன்று மையத்திற்கு வருகிறது. இதேபோன்று உலகப்பண்பாட்டுக் காலப்பகுதிகளை வரையறுப்பதில் பின்பற்றப்பட்டுவந்த ஐரோப்பிய மாதிரிகள், புறந்தள்ளப்பட்டு இன்று, சீன, ஆப்பிரிக்க, இந்திய மாதிரிகள் கவனத்திற்கொள்ளப்படுகின்றன. மேலும் இருமொழி அல்லது பன்மொழிக்கலப்பினச் சமூகங்களில் உருவாகி வளர்கின்ற இலக்கியங்களும் பண்பாட்டு ஆய்வில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

ஒப்பிலக்கியத்தில், பண்பாட்டு ஆய்வு எங்ஙனம் நிகழ்த்தப்படலாம் என்பதற்கு சூசன் பாசனெட்டின் 'பண்பாடுகளைக் கட்டமைத்தல் பயணியர் கதைகளின் அரசியல்' (Constructing cultures: The Politics of Travellers Tales) என்ற கட்டுரை ஒரு சிறந்த முன்னுதாரணமாக அமைகிறது. இக்கட்டுரையில் மிகைல் ஃபூக்கோ கூறும் ஒப்பீட்டின் பின்வரும் இரண்டு வடிவங்களைச் சூசன் சுட்டுகிறார்.

- 1) அளந்தறியும் ஒப்பீடு (Comparision of measurement) சமத்துவத்திற்கும் சமத்துவமின்மைக்குமுள்ள உறவுகளை நிறுவுவதற்காகக் கூறுகளைப் பகுப்பாய்தல்,
- 2) ஒழுங்கமைவின் ஒப்பீடு : (Comparision of order) எளிமைக் கூறுகள் மற்றும் அவற்றின் வைப்பு முறைகளிலுள்ள வேறுபாடுகளை நிறுவுவது.

கடந்த காலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட முதல்வகையான ஒப்பீடு, முதன்மை மற்றும் துணைமைப் படைப்பாளர்கள் பெரும் மற்றும் சிறுபிரதிகள் வலுவான மற்றும் நலிந்த பண்பாடுகள் - பெரும்பான்மையினர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் மொழிகள் என்பனவற்றைக் கட்டமைத்து அவற்றிலுள்ள கருத்தியல் சார்ந்த அதிகாரப்படிநிலைகளைத் தக்க வைக்கிறது.

முதல்வகை ஒப்பீட்டிற்குச் சான்றாகக் கல்வியாளர் மெக்காலே, ஒப்பீட்டறிஞர் சி.எல். ரென் ஆகியோர் இந்தியக் கலாச்சாரத்தையும் ஆப்பிரிக்கக் கலாச்சாரத்தையும் தாழ்வானதாகவும் ஐரோப்பியக் கலாச்சாரத்தை உயர்வானதாகவும் மதிப்பிட்டதைக் கூறலாம். தமிழில் சுவாமிநாத தேசிகர் போன்ற இலக்கணிகள் சமஸ்கிருதத்தை 'தேவபாஷை' என்றும் தமிழை மொழியே அன்று என்றும் கூறியமை, சமஸ்கிருதத்தை வலுவான பண்பாடாகவும் தமிழை நலிந்த பண்பாடாகவும் கட்டமைக்கிறது. இப்பார்வை முதல்வகை ஒப்பீட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இரண்டாவது வகை ஒழுங்கமைவின் ஒப்பீட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் ஒப்பீட்டு விளக்கம் அமைகிறது. இந்திய தேசியவாதம் என்ற பொதுத்தளத்தில் பாரதி முன்னிறுத்திய அரசியல் விடுதலையும், ஆசான் வலியுறுத்திய சமூக விடுதலையும், அப்பாராவு விரும்பிய உலகமனித ஒருமை வாதமும் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டவையல்ல; இம்முன்று நிலைப்பாடுகளும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட இந்திய தேசியத்தின் மூன்று பரிணாமங்களே.

'பண்பாடுகளைக் கட்டமைத்தல் : பயணியர் கதைகளின் அரசியல்' என்ற கட்டுரையில் வேறு பிரதேசங்களுக்குப் பயணித்த ஐரோப்பியப் பயணியரின் மற்ற பண்பாடுகளைப் பற்றிய அனுபவங்களாக அமையும் பயணக் குறிப்புகள், நாட்குறிப்புகள், கடிதங்கள், கதைகள் ஆகியவற்றை பாசனெட் மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்திப் பின்வருமாறு விமர்சிக்கிறார்: "யாத்திரை மேற்கொண்ட பயணியர், தாம் கண்ட புதிய இடங்களை 'கன்னிநிலம்' என்று அழைப்பது, கற்பழிப்பு உருவக மனப்பான்மையையும் பிற கலாச்சாரத்தைப் பெண்டாளத் துடிக்கும் 'புருஷ' மனோபாவத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. மேலும் ஆதிவாசி நிலையில் உள்ள மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் விவரிக்கும்போது பயணியர் தாம் சார்ந்திருக்கும் சமயம், பண்பாடு ஆகியவற்றைப் புனிதப்படுத்தியும் மேலானதாகவும் காட்டுகின்றனர். புதிய இடம் பற்றிய வரைபடத்தை உருவாக்குவதிலும் இத்தகைய பண்பாட்டு மேலாதிக்க உணர்வு இருக்கிறது என்று பாசனெட் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்திய இலக்கியச்சூழலில் வங்காளக் கதைகளில் இடம்பெறும் அஸ்ஸாமியரைப் பற்றிய கீழான சித்திரிப்பும் பண்பாட்டு மேலாதிக்க உணர்வின் வெளிப்பாடுகளாகக் கருதிப் பார்க்கத்தக்கன. இதேபோன்று மலையாள நாட்டுப்புறக் கதைகள் மற்றும் திரைப்படங்களில் தமிழர்களைப் (பாண்டி) பற்றிய குணச்சித்திரிப்பும் இங்குக் கவனத்திற்குரியது. மலையாளக் கலாச்சார வடிவங்களில், தமிழர்கள் திருடர்களாக, சுரண்டல் வாதிகளாக, சமயம் சார்ந்த மூடநம்பிக்கை கொண்டவர்களாக, புகழுரைக்கு அடிபணியும் போலி அரசியல்வாதிகளாக (காண்க : அண்மையில் வெளிவந்த அச்சனெயாணு எனிக்கிஷ்டம், பேந்தம்.பைலி ஆகிய திரைப்படங்கள்) சித்திரிக்கப்படுவது, தமிழ்ப்பண்பாடு மீது மலையாளிகள் கொண்டுள்ள எரிச்சலையும் வெறுப்புணர்வையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மேலும், அண்டைப் பண்பாட்டைக் கீழானதாகக் காட்டித் தம் பண்பாட்டை மேலானதாகக் காட்ட முயற்சிக்கும் மேலாண்மையுணர்வும்

இதில் தென்படுகிறது. இலக்கியப்படைப்புகளைப் பண்பாட்டு உற்பத்திகளாகக் காணும் பார்வைக்கு இந்நூலிலுள்ள நாமக்கல்லார் வள்ளத்தோள் கவிதைகளில் காந்தியம் என்ற கட்டுரை எடுத்துக்காட்டாக அமையும். இக்கட்டுரையில் வள்ளத்தோள் மலையாளப் பண்பாட்டுப் பின்னணியில் புராணிக அடையாளங்களோடு காந்தியையும் காந்தியத்தையும் உள்வாங்கும் தன்மையும், நாமக்கல்லார் தமிழ்ப்பண்பாட்டுப் பின்னணியில் வள்ளுவம், வள்ளலார் ஆகிய தமிழ் அடையாளங்களோடு காந்தியையும் காந்தியத்தையும் உள்வாங்கிய விதமும் விளக்கப் பட்டுள்ளன.

இவ்வாறான பண்பாடு, மொழி, தேசம், வரலாறு மற்றும் அடையாளம் ஆகிய கருத்துக்களில் பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வும் கவனம் செலுத்தியது. என்றாலும் அதனது நோக்கம் பண்பாட்டு மரபுகளின் தோற்றம், வேர்களை வரையறுப்பதாகவே அமைந்தது. ஆனால், இன்றைய புதிய பண்பாட்டு ஆய்வுகள் இலக்கியப்படைப்புகளை வாழும் பண்பாடுகளின் உற்பத்திகளாகவும், பிரதிநிதித்துவ அரசியலின் வெளிப்பாடுகளாகவும் பார்க்கிறது. மொழி, இன, அரசியல் எல்லைகளைக் கடந்த சுதந்திரமான படைப்பாக இலக்கியத்தைப் பார்த்த அமெரிக்கக் கோட்பாட்டின் இலக்கியத்தின் உலகப்பொதுவான தன்மை என்கிற கருத்தை, பண்பாட்டு ஆய்வு மறுக்கிறது இலக்கியத்தை பண்பாடு மற்றும் தேசிய அடையாளத்தை கட்டமைக்கிற - மறுநிர்ணயம் செய்கிற - அரசியல் செயல் பாட்டினதாகப் பார்க்கிறது.

பாலினம் சார்ந்த அடிக்கருத்தியல் ஆய்வுகள்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் ஒப்பிலக்கிய ஆய்விற்கான புதிய பாதையாகவும் பயணமாகவும் சூசன்பாசனெட் முன்மொழிகின்ற மற்றொன்று, பாலினம் சார்ந்த அடிக்கருத்தியல் (Thematology) ஆய்வாகும். அடிக்கருத்து என்பது ஒரு படைப்பின் அடிநாதமாக இழையோடும் சரடு; படைப்பின் பாடுபொருள்; பாத்திரப்படைப்போடு தொடர்புபடுத்திப் பேசப்படுவது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உல்ரிச் வைஸ்டன், ஹாரிலெவின் அமெரிக்க ஒப்பியல் அறிஞர்கள், அடிக்கருத்தியல் ஆய்வில் கவனம் செலுத்தினர். 'காதலர் சந்திப்பு', 'யூலிசஸ் தொன்மம்' போன்ற அடிக்கருத்துக்கள் ஐரோப்பிய இலக்கியங்களில் தொடர்ந்து வரும் தன்மை ஒப்பியலறிஞர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இலக்கியத்தில் தொடர்ந்துவரும் பாடுபொருள், பாத்திரப்படைப்பு ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சி நீட்சிமட்டுமல்லாது, தொடர்ந்து வரும் குறிப்பிட்ட உவமைகள், குறியீடுகள், உருவகங்களின் வருகையும் அடிக்கருத்தியல் ஆய்வில் இடம்பெற்றன. அடிக்கருத்துக்களின் இடப்பெயர்ச்சியும் வாழ்க்கைச் சுழற்சியும் ஒப்பியல் அறிஞர்களால் ஆராயப்பட்டன. இந்த நூலில் இடம்பெறும் 'தமிழ்-மலையாளக் காப்பியங்களில் வானவர் வருகை' எனும் கட்டுரை ஒரு குறிப்பிட்ட அடிக்கருத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, நீட்சியை எடுத்துரைக்கிறது.

இத்தகைய அடிக்கருத்தியல் ஆய்வைப் பெண்ணியக் கொள்கை சார்ந்து 'பாலின' ஆய்வாக மேற்கொள்வதையே பாசனெட் வற்புறுத்துகிறார். ஆணாதிக்கப் பண்பாடுகளில் உருவான இலக்கியத்தில் தொடர்ந்து இடம்பெறும் படிமம் அடிக்கருத்துகள் ஆகியவற்றில் பெண்களின் சமூக, உளவியல் மற்றும் அழகியல் அனுபவங்கள் எங்ஙனம் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளன என்பதைக் கண்டறிய வேண்டுமென பாசனெட் குறிப்பிடுகிறார். இலக்கியத்தின் மொழியில் பாலினச்சார்பு, இலக்கியத்தில் 'தாய்' படிமம் பற்றிய சித்திரிப்பு ஆகியவற்றை ஒப்பியல் நோக்கில் பாசனெட் கண்டறிந்துச் சொல்லியுள்ளார்.

ஆங்கிலத்திலுள்ள இடைக்கால சாகசக்கற்பனைக் கதைகளில் 'ஆர்தர்' எனும் வீரன் தொடர்பானவை தொடர்ந்து இடம்பெறும் தாய்த்தெய்வம் பற்றிய கன்னி, அன்னை, கிழவி (அல்) சூனியக்காரி எனும் மூன்று குறியீட்டுத் தொல்படிமங்கள் வாழ்க்கைச்சுழற்சியின் பிறப்பு, இனப்பெருக்க வளம் (பூப்பு), இறப்பு என்னும் மூன்றைக் குறிக்கின்றன என்கிறார், பாசனெட். மேலும் ஆர்தர் சாகசக்கற்பனைக் கதைகளில் 'பெருந்தாய்' விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார் என்றும் மதிப்பிடுகிறார். அத்தோடு இக்கதைகளில் 'தாயின் அழிவு' என்பது குறிப்பிடத்தக்க அடிக்கருத்தாக இடம் பெறுவதாகவும் பாசனெட் கூறுகிறார்.

'தமிழ்க்காப்பியங்களில் கதைத்தலைவி படிமம்' எனும் தலைப்பு பாலினம் சார்ந்த அடிக்கருத்தியல் ஆய்வாக அமையும். பண்டைத் தமிழ்க்காப்பியங்கள் ஆணாதிக்கப் பண்பாடு மேலோங்கிய சமூகத்தில் முகிழ்த்தாலும், பெண் பற்றிய படிமம் தலைமைத்துவம் வாய்ந்ததாகவே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் நான்கில் பெண் பாத்திரங்கள் (கண்ணகி, மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி) தலைமைப் பண்புடையனவாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. காப்பியத் தலைவியின் படிமம், அநீதிக்கு எதிரானதாகவும், சமூகத்துயர் நீக்குவதாகவும், தற்காத்துக் கொள்வதாகவும் அமைந்துள்ளன.

இதுவரை சூசன்பாசனெட் முன்மொழிந்ததாக நாம் குறிப்பிட்ட ஒப்பிலக்கியத்திற்கான புதிய ஆய்வுப் பகுதிகளான மொழிபெயர்ப்பியல் ஆய்வுகள், பண்பாட்டு ஆய்வுகள், பாலினம் சார்ந்த அடிக்கருத்தியல் ஆய்வுகள் என்பனவற்றைத் தொகுத்து 'பின்னைக்காலனியக் கோட்பாடு' என்ற பெயரில் (அமெரிக்கக்கோட்பாடு, பிரெஞ்சுக் கோட்பாடு என்பன போன்று) அழைக்கலாம். இக்கோட்பாடு இன்றைய புதிய திறனாய்வு அணுகுமுறைகளான பின்னையமைப்பியல், பின்னை நவீனத்துவம், பெண்ணியம் ஆகியவற்றின் சாராம்சத்தை உட்செரித்ததாக அமைந்துள்ளது. வேறுவகையில் சொல்வதானால் பாசனெட்டின் பின்னைக்காலனிய ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாடு, பின்னைநவீன இலக்கியத்திறனாய்வு அணுகுமுறைகளை ஆய்வுக் கருவிகளாகக் கொண்டுள்ளது. இதன் காரணமாக இன்றைய சூழலுக்கான இயக்கம் வாய்ந்த ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாடாக பாசனெட்டின் ஒப்பிலக்கியக்கோட்பாடு விளங்குகிறது. பாசனெட் முன்வைத்துள்ள இப்புதிய

ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாடு ஐரோப்பிய, அமெரிக்க எல்லைகளைக் கடந்ததாகவும் மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கானதாகவும் விளங்குகிறது. இத்தகைய கருத்துக்களை பா. ஆனந்தகுமார் இந்திய ஒப்பிலக்கியம் சூசன்பாசனெட்டை முன்வைத்து என்னும் நூலில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

2. இந்தியக் கவிதையில் மேலை இலக்கியத் தாக்கம்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் உடன்விளைவாக இந்தியாவில் ஏற்பட்ட ஆங்கிலக்கல்வி, இந்தியர்களுக்கு ஆங்கிலமொழி அறிவையும் அதன் வாயிலாக மேலை இலக்கிய அறிமுகத்தையும் ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக இந்திய எழுத்தாளர்கள் ஆங்கில மற்றும் பிற ஐரோப்பிய, அமெரிக்க இலக்கியங்களின் ஏற்பிற்கும் தாக்கத்திற்கும் ஆளானார்கள். இதனால் கீழை நாட்டு இந்தியக் கவிதை மேலை இலக்கிய ஆடைஅணிகலன்களை அணிந்து புதிய பொலிவோடு காட்சியளித்தது. இடைக்கால இந்திய இலக்கியத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பெருங்காப்பிய மற்றும் பிரபந்த இலக்கிய மரபுகளின் பண்டிதத்தனத்திலும் வருணனைப் பாங்கிலும் அலுத்துப்போன இளங்கவிஞர்களின் புதிய தேடல்களுக்கு வேர்ட்ஸ்வொர்த், ஷெல்லி, கீட்ஸ் போன்ற ஆங்கிலப் புனைவியல் கவிஞர்களின் 'தன்னுணர்ச்சிப்பா' (Lyric) வடிவம் கைகொடுத்து உதவியிருக்கிறது. தற்கால இலக்கியத்தை இந்தியமொழிகளில் தொடங்கி வைத்தஎல்லாக் கவிஞர்களும் பெருங்காப்பிய வடிவிலிருந்துவிலகிகுறுங்காப்பியத்திற்கும் தன்னுணர்ச்சிப்பா வடிவத்திற்கும் சென்றிருப்பதை ஒரு பொதுவான அம்சமாகக் காணலாம். தன்னுணர்ச்சிப்பா வடிவம் இந்திய இலக்கியத்திற்குப் புதியதன்று (சங்கப்பாடல், இந்திய பக்திப் பாசுரங்கள்). என்றாலும் அந்த வடிவம் தற்காலத்தில் தனிமனிதனின் சுய அனுபவத்தை வெளிப்படையாகப் பாடுகின்ற அகவயத் தன்மையைப் பெற்றது. மேலை இலக்கியத்தின் தாக்கமே என்பது மறுக்க இயலாத உண்மை.

இந்திய இலக்கியத்தை ஜனநாயகப்படுத்த விரும்பிய தற்காலக் கவிஞர்களுக்கு அதே விதமான சிந்தையுடைய வேர்ட்ஸ்வொர்த், கீட்ஸ், பைரன் ஆகிய ஆங்கிலப் புனைவியல் கவிஞர்கள் ஆதர்சமாக இருந்திருப்பதை இந்திய இலக்கிய திறனாய்வாளர்கள் பலர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். ஆங்கில புனைவியல் போக்கின் தாக்கத்தை வங்க மொழியில் தாகூர் மற்றும் அவரது பாரதி குழுவினரிடத்தும் மராத்தியில் இரவிகிரண் மண்டலி கவிஞர்களிடத்தும் - ஹிந்தியில் 'சாயாவாத' இயக்கக் கவிஞர்களிடத்தும் - பஞ்சாபியில் பைவீர்சிங் மற்றும் மோஹன் கவிஞர்களிடத்தும் - தமிழில் பாரதி பரம்பரையினரிடத்தும் - மலையாளத்தில் குமாரன் ஆசான், வள்ளத்தோள் வழி கவிஞர்களிடத்தும், தெலுங்கில் 'பாவகவித்வ' கவிஞர்களிடத்தும் - கன்னடத்தில் 'நவோதயா' மற்றும் 'கெலியரகும்பு' இலக்கிய அமைப்பினைச் சேர்ந்தோரிடமும் காணலாம். பாரதி தன்னை 'ஷெல்லிதாசன்' என்று அழைத்துக் கொண்டதும், விநாயக்கராந்திகாரை கேசவசுதர் 'மகாராஷ்டிரத்தின் பைரன்' என்று அழைத்ததும் இதனை

வெளிப்படையாக உணர்த்தும். இடைக்கால இலக்கியப் பாணியிலிருந்து இந்தியக் கவிதையைத் தற்காலப் பாணிக்கு அழைத்துச் சென்ற கவிஞர்கள் 'தன்னுணர்ச்சிப்பா' வடிவத்தைப் புகழ்பெறச் செய்ததோடு சானெட், ஓட் முதலான ஆங்கில யாப்பு வடிவங்களிலும் கவிதை யாத்துள்ளனர். இவர்களில் பலரை இராபர்ட் பிரெளனிங்கின் நாடக அகமனக் குரல் (Dramatic monologue) உத்தி ஈர்த்துள்ளது. அதேபோல் ஆங்கில இலக்கியத்திலுள்ள கட்டற்றயாப்பு (Blank verse) வடிவமும் வால்ட் விட்மனின் விடுநிலைப்பாவும் (Free verse) இவர்களின் புதிய யாப்பியப் பரிசோதனைகளுக்கு முன்மாதிரிகளாக இருந்திருக்கின்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை இந்திய இலக்கியத்தில் காணப்படும் மேலை இலக்கியத் தாக்கத்தின் பொதுவான அம்சங்கள் இவையே ஆகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், இந்திய சுதந்திரத்திற்குப் பின் ஏற்பட்ட இலட்சியத் தோல்விகளையும் இயந்திரமயமான நகரநாகரிகத்தால் அந்நியப்பட்டுப் போன தனி மனித உணர்வுகளையும் பிரதானமாகத் தாங்கி வெளிவந்த இந்தியப் 'புதுக்கவிதை' வடிவத்தில் டி.எஸ்.எலியட், எஸ்ராபவுண்டு ஆகிய ஆங்கிலப் புதுக்கவிஞர்களின் தாக்கத்தைக் காணலாம். தமிழில் சி. மணியின் 'நரகமும்' மலையாளத்தில் அய்யப்பப் பணிக்கரின் 'குருக்ஷேத்ரமும்' எலியட்டின் 'தரிசுநிலம்' (Wast Land) கவிதையின் தாக்கத்தால் உருப்பெற்றவை நகர வாழ்வின் குருரத்தையும் மனிதவாழ்வின் அந்நியமாதலையும் எடுத்துக்காட்டுபவை. எலியட்டின் தரிசு நிலத்தில் கிரேக்கப்புராணத்தில் வரும் அந்தகர் டைரிசீயஸ் தேம்ஸ் நதிக்கரையில் அமர்ந்து இருபதாம் நூற்றாண்டு நகரவாழ்வின் மதிப்பீடுகளை எண்ணிப்பார்க்கிறார். அய்யப்பப்பணிக்கரின் குருக்ஷேத்திரத்தில் மகாபாரத இதிகாசத்தில் வரும் அந்தகரான திருதராஷ்டிரன் சஞ்சயனைப் பார்த்து குருக்ஷேத்திரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று கேட்க, சஞ்சயன் இன்றைய குருக்ஷேத்ரமான நகர வாழ்வின் நரகத் தன்மையை விவரிக்கிறார். அதேபோல் இந்தியப் புதுக்கவிதையில் போதலர், மல்லார்மெ, ரில்கே போன்ற பிரான்ஸ் குறியீட்டுக் கவிஞர்களின் தாக்கத்தையும் காணமுடிகிறது.

இனி இந்தியக் கவிதையில் சானெட், ஓட், கட்டற்ற யாப்பு ஆகிய ஆங்கில இலக்கிய வடிவங்களும் நாடக அகமனக் குரல் எனும் இலக்கிய உத்தியும் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குவதைச் சில சான்றுகள் மூலம் காண்போம்.

இந்தியக் கவிதையில் சானெட்

இத்தாலியக் கவிஞர் பாடிய 'Sonnetto' எனும் கவிதை வடிவைப் பின்பற்றி சானெட் (Sonnet) எனும் ஆங்கிலத் தன்னுணர்ச்சிக் கவிதை வடிவம் உருப்பெற்றது. இஃது ஒரு கருத்தை மையமாகக்கொண்டு 14 அடிகளில் அடியிறுதி எதுகை பெற்று அமையப்பெறுவதாகும்;

எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் தோற்றுவாய், வளர்ச்சி, முடிவு எனும் முப்பகுதியினைக் கொண்டமைவதாகும். ஆங்கில இலக்கியத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் இவ்வடிவத்தைச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளார். இந்தியக் கவிதையில் சானெட் பாவடிவத்தை முதலில் கையாண்டவர் வங்கக் கவிஞர் மைக்கேல் மதுசூதன்தத் (1824-1873) ஆவார். ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் வேர்ட்ஸ்வொர்த், டென்னிசன் மற்றும் பிரெஞ்சு நாடகாசிரியர் விக்டர் ஹ்யூகோ ஆகியோருக்கு இவர் கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார். இவர் தாந்தே, டென்னிசன், ஹ்யூகோ, ஈஸ்வர சந்திர வித்யாசாகர் ஆகியோர் பற்றியும் ஸ்ரீபஞ்சமி, விஜயதசமி ஆகிய சமய விழாக்கள் பற்றியும் சானெட்டுகள் இயற்றியுள்ளார். இவரது 'அமரா', 'பங்கபாஷா' எனும் சானெட்டுகள் முறையே தேசவுணர்வையும் மொழியுணர்வையும் வெளிப்படுத்துபவை.

மராத்தியில் கேசவசுதர் (1866-1906) ஷேக்ஸ்பியர் மற்றும் எலிசபெத் பிரௌனிங் ஆகியோரின் சானெட்டுகளை மொழி பெயர்த்ததோடு தானும் சுயமாக சானெட்டுகள் எழுதியுள்ளார். இவரது நண்பரான ஜி.வி.கராந்திகார் 'த்ரிபதா' எனும் கவிதை நூலில் மராத்திய மயப்படுத்தப்பட்ட சானெட் வடிவத்தை 'முக்தசனீத்' வடிவத்தைக் கையாண்டுள்ளார். கன்னடத்திலும் இதேபோல் சானெட் பெயரில் வடிவம் 'சனீதா' என்ற இந்திய மயமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. தொடக்கத்தில் கன்னடக் கவிஞர் கோவிந்தபை தனது சானெட்டுகளை, 'சதுர்தச பதி' (4+10) என்றும் பேந்த்ரே, மாஸ்தி ஆகியோர் அஷ்டட் பதி (8+6) என்றும் (14 அடிகளைக் கொண்ட பாவடிவம் என்கிற பொருளில்) அழைத்ததும் சானெட் வடிவத்தைக் கன்னட மயமாக்கும் - இந்திய மயமாக்கும் - முயற்சியின் வெளிப்பாடுகளே ஆகும். இதேபோல் தமிழில் பரிதிமாற் கலைஞர் 'தனிப்பாசுரம்' என்ற பெயரில் சானெட் வடிவத்தைத் தமிழ்ப்படுத்த முயற்சித்திருக்கிறார். இவர் தான் எழுதிய சானெட்டுகளை எல்லாம் தொகுத்து 'தனிப்பாசுரத் தொகை' என்ற பெயரில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார் (1901). அடியிறுதியெதுகைக்குப் பதில் அடிமுதலெதுகை அமைய கடவுள், அறிவு, அழகு, மலர், வள்ளுவர், ஏறும்பு முதலான பொருட்களில் பரிதிமாற் கலைஞர் பாக்கள் புனைந்துள்ளார். இவர் இயற்றிய நாற்பத்து மூன்று சானெட்டுகளையும் ஆங்கிலத்தில் ஜி.யூ. போப் மொழிப்பெயர்த்துள்ளார்.

பரிதிமாற் கலைஞர் 'கடல்' பற்றி எழுதியுள்ள "சானெட்" கவிதை ஒன்று எடுத்துக்காட்டிற்குக் கீழே தரப்படுகிறது.

“வாழிய கடலே! வாழிய கடலே!!

உலகினுக் கியைந்த வொருதுணைக் கருவியே!

அலகிலா வருவடைந்தோய்! நிலத்தினை

ஆக்கி யன்புடன் காக்கும் பரவாய்!

உன்னை யடுத்து வந்துறுநா வாய்களை
நன்னர் செலுத்து நங்காய்! நின்னிளங்
காதற் றலைவனாம் மோது காற்றினாற்
புனற் காரென்னும் புனிற்றிள மகனால்
உயிர்த் தொகையோடு பயிர்த்தொகை மகிழத்
தாவா வின்பந் தருந்தனித் தாயே!
ஓவா தொல்லென வொலிக்குங் கடலே!
உன்றன் பெருமையு முயர்வுங் கருணையுந்
துன்றுமடி யின்மையுந் தூய்மையும்
என்றனால் எடுத்தியம்பல் இயலுமோ?”

பாரதியும் ‘யான்’, ‘தனிமையிரக்கம்’ எனும் தலைப்புகளில் இரண்டு சானெட்டுகள் எழுதியுள்ளார்.

மலையாளத்தில் பரிதிமாற் கலைஞரைப்போல முழுக்க சானெட்டுகள் அடங்கிய கவிதை நூலை வெளியிட்டவர் எம்.பி. அப்பன் ஆவார். இவரது ‘வெள்ளி நக்ஷத்ரம் (1938) சானெட் கவிதைத் தொகுப்பாகும். இதேபோல் அஸ்ஸாமியில் ஹிதேஸ்வர்பர் பருவா ‘மாலக்’ (1918), ‘சகுலோ’ (கண்ணீர், 1922) எனும் இரண்டு சானெட் கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். துர்கேஸ்வர் சர்மா என்ற அஸ்ஸாமியக் கவிஞரும் மிகுதியான சானெட்வடிவக் கவிதைகளை எழுதி பருவாவைப் போல ‘சானெட்டாளர்’ அழைக்கப்படுகின்றார். ஹிந்தியில் ‘சாயாவாத்’ இயக்கக் கவிஞர் ஜெயசங்கர் பிரசாத்தின் (1889 - 1937) ‘பவசாகர்’ முதலான கவிதைகள் சானெட் யாப்பில் அமைந்தவையே.

இந்தியக் கவிதையில் ‘ஓட்’

‘ஓட்’ (Ode) என்பது இசைத்தன்மை கொண்டு ஒன்றை அல்லது ஒருவரை ‘விளித்துப் பாடும்’ ஆங்கிலக் கவிதை வடிவம். இவ்வடிவம் வேர்ட்ஸ் வொர்த், ஷெல்லி, கீட்ஸ் ஆகிய ஆங்கிலப் புனைவியல் கவிஞர்களால் செல்வாக்குப் பெற்றது. இந்திய இலக்கியத்தில் வங்கக்கவிஞர் மது சூதந்தத் தனது ‘ப்ரஜாங்கனா காவியத்தை’ ஓட்வடிவத்தில் அமைத்துள்ளார். இக்கவிதை நூல் கிருஷ்ணன் இராதையின் காதலுணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. சானெட்டைப் போல ‘ஓட்’ வடிவம் ‘ப்ரகாத்’ எனும் பெயரில் கன்னட மயமாகியுள்ளது. பி.எம். ஸ்ரீ கண்டய்யா, மைசூர் மன்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணராஜ உடையாரின் முடிசூட்டு விழா பற்றிய கவிதையை ‘ஓட்’ எழுதியுள்ளார். டி.வி. குண்டப்பாவின் ‘பேலூரின் சிலாபலிகேயிரு’ (பேலூரின் சிலை மங்கையர்), புட்டப்பாவின் ‘கோமதேஸ்வரா’, மாஸ்தியின் ‘அருணா’ ஆகியன ‘ஓட்’ வடிவக்கவிதைகளே. மலையாளத்தில் சங்கரக்குறுப்பின் ‘சைஸவம்’ (குழந்தைப் பருவம்), ‘ஒருகீதம்’ ஆகிய கவிதைகள் ‘ஓட்’ வடிவத்தில் அமைந்துள்ளன.

நாடக அகமனக்குரல் உத்தி

‘நாடக அகமனக்குரல்’ எனும் உத்தி ஆங்கில இலக்கியத்தில் இராபர்ட் பிரௌனிங்கினால் (‘My Last dutches’) புகழ் பெற்றது. நாடக முறையில் ஒரு பாத்திரம் உள்முகத்தன்மையோடு தனியாகப் பேசிக்கொள்வதாக அமையும் இவ்வுத்தியினை இந்தியக் கவிதையில் முதலில் கையாண்டவர், மது சூதன் தத்தரே. இவரது ‘வீராங்கனா காவ்யா’ எனும் கவிதை நூலில் புராணங்களில் வரும் இந்திய வீராங்கனைகளின் தனிப்பேச்சுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஹிந்தியில் ஜெயசங்கர்பிரசாத்தின் ‘ஆன்சு’ (கண்ணீர்) கவிதையிலும் நாடக அகமனக்குரல் உத்தி இடம் பெற்றுள்ளது.

இந்தியக் கவிதை இலக்கியத்தில் மலையாள மொழியில் தான் நாடக அகமனக்குரல் உத்தி அதிகமான கவிஞர்களால் கையாளப்பட்டுள்ளது. மலையாளத்தில் இதனை முதலில் கையாண்டவர் குமாரன் ஆசான் ஆவார். இவர் தனது ‘சிந்தாவிஸ்டயாயசீத’ (சிந்தனையில் மூழ்கிய சீதை), ‘லீலா’ எனும் குறுங்காப்பியங்களில் இவ்வுத்தியைக் கையாண்டுள்ளார். இவருக்குப் பின் பாலாமணியம்மா ‘மழுவின்றெ கத’ என்னும் கவிதையில் இவ்வுத்தியைப் பின்பற்றியுள்ளார். பலராமனின் மழுவால் உருவான கேரளத்தின் நவீன காலநிலை இக்கவிதையில் படம்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஞானபீட விருதுக் கவிஞர் ‘ஜி’ சங்கரகுறுப்பின் ‘பெருந்தச்சன்’ எனும் மத்திய கேரளத்தில் வழங்கும் இதிகாசம் பற்றிய கவிதையில் நாடக அகமனக்குரல் உத்தி இடம் பெற்றுள்ளது. இதேபோன்று சங்கம்புழ கிருஷ்ணபிள்ளையின் ‘உன்மத்தத்தின்றெ ஓடக்குழல்’ (உன்மத்தத்தின் புல்லாங்குழல்) கவிதையிலும் இவ்வுத்தியின் பிரதிபலிப்பைக் காணலாம். மேற்கூறிய புனைவியல் கவிஞர்களுக்குப் பின் நடப்பியல் பாணி கவிஞர் வயிலோப்பள்ளி ஸ்ரீதரமேனோனிலும் இவ்வுத்தியின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. இவரது ‘குற்றக்காரன்’, ‘குடியொழிக்கல்’ (வெளியேற்றம்) எனும் இரண்டு கவிதைகளும் நாடக அகமனக்குரல் பாணியில் அமைந்துள்ளன.

அஸ்ஸாமியில் தேவ கண்ட பரூவா தனது சில கவிதைகளை நாடக அகமனக்குரல் உத்தியில் வார்த்துள்ளார். இவரது ‘ஸாகர் தேக்கிசா’ (கடலைப் பார்த்ததில்லையா?) எனும் பெயரிய கவிதையில் இவ்வுத்தி சிறப்புற அமைந்துள்ளது. மராத்தியில் ‘திவாகர்’, தனது ‘நாட்ய சஹதா’ எனும் கவிதை நாடகத்தில் இவ்வுத்தியைக் கையாண்டுள்ளார்.

கட்டற்ற யாப்பு வடிவம்

ஷேக்ஸ்பியர் கையாண்ட ‘கட்டற்ற யாப்பு’ (Blank verse) வடிவத்தின் தாக்கத்தால் இந்திய மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள் தத்தம் மொழிகளில் யாப்பியல் விதிமுறை ஒழுங்குகளுக்கு

உட்படாத புதிய கட்டுப்பாடுகளற்ற யாப்பு வடிவங்களை உருவாக்க முயற்சித்துள்ளனர். இதற்காக அசையை அடிப்படையாகக் கொண்ட செய்யுள் வடிவிலிருந்து விடுபட்டு பழைய இசைப்பாடல் வடிவங்களைப் புதுப்பித்துள்ளனர். இவ்வகையில் இந்தியக் கவிதையில் கட்டற்ற யாப்பு வடிவத்தை முதலில் கையாண்டவர், மது சூதன்தத் ஆவார். இவரது 'இந்திரஜித்தின் வதை' (மேகநாதபத்) எனும் கவிதைக் காப்பியம் கட்டற்ற யாப்பு வடிவடையது. கட்டற்ற யாப்பு வடிவத்தில் அமைந்த முதல் ஆசியக் கவிதைப் படைப்பு இதுவே எனச் சுட்டப் படுகிறது. இதில் பழைய 'பியார்' யாப்பைக் கட்டற்றதாகப் புதுப்பித்து 'அமித்ராக்ஷர் சந்த' எனப் பெயரிட்டுள்ளார். அஸ்ஸாமி இலக்கியத்தில் மது சூதனரின் தாக்கம் பெற்ற போலாநாத்தாஸ் தனது 'சீதா-ஹரன் காவ்யாவில்' (1888) கட்டற்ற யாப்பு வடிவத்தைக் கையாண்டுள்ளார். தெலுங்கில் குரஜாட வேங்கட அப்பாராவு உருவாக்கிய 'முத்யால சராலு' என்ற புதுவகையான இசைத்தன்மை கொண்ட கவிதை வடிவமும் இத்தகையதே. கன்னடத்தில் கே.வி. புட்டப்பா பழைய 'ரகனே' யாப்பினைக் கட்டுப்பாடுகள் நீங்கியதாகப் புதுப்பித்து 'சரள ரகனே' எனும் புதுவகை யாப்பினை உருவாக்கியுள்ளார். இவரது சித்ராங்கதா, தானாஜி எனும் குறுங்காப்பியங்கள் கட்டற்ற யாப்பு வடிவத்தில் அமைந்துள்ளன.

முடிவுரை

இந்தியக் கவிதையைத் தற்காலப் பாணிக்கு அழைத்து வந்த ஆங்கிலக் கல்விபெற்ற இந்தியக் கவிஞர்கள் தான்முதன்முதலில் மேலை இலக்கியத் தாக்கத்திற்குள்ளாகியுள்ளனர். இந்தியக் கவிதையை ஜனநாயகப்படுத்த விரும்பிய இவர்களை, இதே விதமான ஜனநாயக சிந்தனையுடைய வோர்ட்ஸ்வர்த், கீட்ஸ், பைரன் ஆகிய புனைவியல் கவிஞர்கள் பெரிதும் ஈர்த்துள்ளனர். இதன் காரணமாக தன்னுணர்ச்சிப்பா வடிவமும் - ஓட், சானெட் முதலான ஆங்கில யாப்பு வடிவங்களும் - நாடக அகமனக்குரல் போன்ற உத்திகளும் - இந்தியக் கவிதையில் செல்வாக்குப் பெற்றன. 'சானெட்' முதலான யாப்பு வடிவத்தை இந்தியக் கவிஞர்கள் தம்மொழி இலக்கிய மரபுகளுக்கேற்ப இந்தியமயமாக்க முயற்சித்துள்ளனர்.

இந்திய விடுதலைக்குப்பின் வெளிவந்த நவீன இந்தியக் கவிதையில் டி.எஸ்.எலியட், எஸ்ரா பவுண்டு ஆகிய ஆங்கிலப் புதுக்கவிஞர்களின் தாக்கத்தை உணரமுடிகிறது. மேலை இலக்கியத்தின் மீதான எதிர்வினையின் தொடக்கத்தை வங்காள இலக்கியத்திலும் பெருக்கத்தை மலையாள இலக்கியத்திலும் காணமுடிகிறது.

3. சீக்கியக் கருத்தியலும் தமிழ்ச்சிந்தனை மரபும்

பிராமணியத்தையும் சாதிக்கருத்தியலையும் முன்னிறுத்திய வைதீக சமய மரபுகளுக்கெதிராக மனிதகுல சமத்துவத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் முன்வைத்த ஒரு

சமயநெறிதான் சீக்கியம். மாற்றுமரபு சார்ந்ததும் விமர்சனப் பிரக்ஞையுடையதுமான சீக்கிய சமயம் 15-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆதிசூருவான குருநானக்கால் (1469-1539) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. “எவனும் இந்துவுமல்ல முசல்மான்மல்ல எல்லாரும் மாந்தர்” என மதங்களுக்கு மேலான மனித சமத்துவத்தை அறை கூவிய குருநானக், ஓரிறைக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தினார்.

1. கடவுள் திருநாமங்களை ஜெபித்தல்
2. கடவுள் புகழைப்பாடுதல்
3. தம்மிடமுள்ளதை அண்டை அயலாரோடு சேர்ந்து பகிர்ந்துண்ணுதல்.

என்பன நானக்கின் முக்கியமான போதனைகளாகும். சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் வாழ்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சமூக விடுதலையும் சமய விடுதலையும் வழங்கிய சீக்கியக் கருத்தியலை குருநானக்கிற்குப் பிறகு குரு அமரதாசர், குரு அர்ஜுன தேவர், குரு ஹரராய், குரு தேக் பஹாதூர், குரு அங்கதர், குரு ராமதாசர், குரு ஹர கோவிந்தர், குரு ஹர கிருஷ்ணர், குரு கோவிந்த் சிங் ஆகிய ஒன்பது குருக்கள் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் சென்றனர். பத்தாவது குருவான குரு கோவிந்தர் சீக்கியக் கருத்தியலை 1699-இல் ‘கால்சா’ எனும் பெயரில் ஒரு நிறுவனமாக்கினார். போர் வீரர்களால் நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட கால்சா ‘இறைவனின் போர்ப்படை’ என்று அறிவிக்கப்பட்டது. கால்சாவிலிருந்து சீக்கியர்கள் மழிக்கப்படாத கேசம், கச்சை, கங்கா (சீப்பு), கிர்பான், கரம் (கைக்காப்பு) எனும் ஐந்து அடையாளங்களைப் பெற்றனர். இவ்வாறு குரு கோவிந்தர் சீக்கிய சமயத்தைத் தனித்த அடையாளங்களை உடைய ஒரு நிறுவனமாகக் கட்டமைத்தார். இந்த நிறுவனம் சமத்துவ இலட்சியங்களுக்காகவும் மொகலாயரின் சமய மேலாண்மைக்கெதிராகவும் போராடியது. ‘தான்’ எனும் அகம்பாவத்தை அழித்தவர்களாகவும் அச்சத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்களாகவும் கால்சாக்கள் இருந்தனர்.

தமிழ்ச் சிந்தனை மரபும் சீக்கிய கால்சாவும்

சீக்கியக்கருத்தியலை முன்வைத்த சாதி சமயப் பிரிவுகளில்லை, கடவுள் ஒருவனே, பகிர்ந்துண்ணல் முதலான சமத்துவக் கருத்தமைப்புகளைத் தமிழில் வள்ளுவர் காலம் தொடங்கி மணிமேகலை, திருமுல்ர், சித்தர்கள், தாயுமானவர், வள்ளலார் என வாழையடி வாழையாகக் காணலாம். அதே போன்று இறைவனை அன்பாலன்றி புறச் சடங்குகளால் அடைய இயலாது, இறைவன் குரு வடிவில் வெளிப்படுகின்றான். இறைவன் ஆதியந்தமிலா எல்லையற்ற பரம்பொருள் முதலான இறைவன் பற்றிய கருத்துகளையும் தமிழ்ச்சிந்தனை மரபில் பரக்கக் காணலாம். இனிஇதனை விரிவாகக் காண்போம்.

1. சாதி மறுப்பு

சமூக சமத்துவத்திற்குத் தடையாக இருக்கும் சாதியக் கருத்தியலைச் சீக்கியம் வன்மையாக மறுத்ததோடு மட்டுமின்றி, சாதி சமத்துவத்தைச் செயல்பாட்டு நிலையில் நடைமுறைப் படுத்தவும் செய்தது. சாதிக்கருத்தியலை 'வக்கரித்தது' என்றழைத்த குருநானக் தன்னைத் தாழ்ந்தோரிலும் தாழ்ந்தோராக அறிவித்தார்.

“கடையருள் கடையர் அனைத்திலும் தாழ்ந்தோர்
அவர்தமைச் சார்ந்தோன் நானக்,
உயர்ந்தோரைப் பார்த்து பொறாமைப்படுகிறவனல்லன்”

குருநானக் தன் கூட்டாளிகளாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை இணைத்துக் கொண்டார். தான் சாதியற்றவன் (அசாதி), கடவுளின் சாதியன் என்றும் அறிவித்துக் கொண்டார். தீண்டாமையையும் சாதிவேறுபாடுகளையும் களையும் முயற்சி தொடர்ந்து வந்த குருமார்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பத்தாவதும் இறுதிக் குருவுமான குருகோவிந்தர் தேர்வு செய்த ஐந்து அன்பாளர்களும் (பஞ்சு பியாரா) சூத்திர சாதியினர் என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டவர்களே. மட்டுமின்றி கோவிந்தர் கால்சாவில் சேருபவர் தமது பழைய சாதி, சமய, இன, குல அடையாளங்களைக் களைவதை (குல்நாஷ், தரம் நாஷ்) உறுதிமொழியாக எடுத்துக் கொள்வதைக் கட்டாயப்படுத்தினார்.

தமிழ்நாட்டில் சாதிமறுப்பு சீக்கியத்தைப் போன்று நடைமுறைத் திட்டங்களுடன் செயல்பாட்டிற்கு வந்தது இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான். என்றாலும் சாதியத்திற்கு எதிரான கருத்தியலை தமிழ்மரபில் பின்னிடைக் காலத்திலேயே காணமுடிகிறது. விமர்சன பிரக்ஞையுடைய தமிழ்ச்சித்தர்களின் பாடல்களில் சாதிக்கருத்தியல் வன்மையாகக் கண்டனம் செய்யப்படுகிறது.

“சாதிப்பிரிவினில் தீ மூட்டுவோம்”
(பாம்பாட்டிச்சித்தர், பாடல்:123)
“சாதியொன்றில்லை சமயமொன்றில்லை யென்று
ஓதியுணர்ந்தறிவாய் குதம்பாய்”
(குதம்பைச் சித்தர் பாடல் 145)

சாதியை மட்டுமின்றி சாதிக்கு ஆதரவாக இருந்த வேதங்களையும் புராணங்களையும் சீக்கிய குருமார்களைப் போல் 'வீணான நூல்களென்றும், கட்டுக் கதைகளென்றும்' சித்தர்கள் விமர்சனம் செய்துள்ளனர். ஆக சமூக சமத்துவம் என்கிற சிந்தனை சீக்கியக் கருத்தியலிலும் தமிழ்ச் சிந்தனைமரபிலும் காணப்படும் பொதுவான அம்சமாகும்.

1. இறைவன் ஒருவனே

மனிதர்களிடத்து சாதியடிப்படையில் பேதமில்லை என்பதை வலியுறுத்திய சீக்கிய சமயம், சமய அடிப்படையிலும் மனிதனிடத்து பேதமில்லை; எல்லாச் சமயங்களிலும் ஓரிறைவன் தான் இருக்கிறான் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தியது. சீக்கிய நூலான குருகிரந்தத்தில் இறைவனின் பெயர்களாக “ஹரி, ராமன், ஈஸ்வரன், பிரம்மா, பரபிரம்மம், கோவிந்தன், அல்லா, கரீம், ரப், ரஹிம், ராஜம், அதுப்” எனப் பல சமயக் கடவுள்களின் பெயர்கள் ஒரே இறைவனின் பல பெயர்களாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. கால்சா இயக்கத்தை நிறுவிய குருகோவிந்தர் இறைவன் ஒருவனே; பள்ளிவாசலுக்கும் ஆலயத்திற்கும் இடையே வேறுபாடில்லை; இந்துவையும் முஸ்லீமையும் ஒரே இறைவன் தான் படைத்துள்ளான்; அல்லாவுக்கும் அபேகாவுக்கும் வேறுபாடில்லை; எல்லா மாந்தரும் ஒன்றே எனத் தனது கவிதை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஆலயத்திற்கும் பள்ளிவாசலுக்கும் பேதமில்லை.

அரியைத் துதிப்பதும் அல்லாவைத் தொழுவதும் ஒன்றே

மாந்தர் வேறுபட்டுத் தோன்றினாலும் அனைவரும் ஒன்றே

கடவுளர் பூதங்கள் யக்ஷர் கந்தருவர் இந்து

இஸ்லாமியர் என வேறுபட்டுத் தோன்றினாலும்

பேதம் என்பது நடை யுடை நாட்டில் மட்டுமே

அல்லாவுக்கும் அபேக்தாவுக்கும் பேதமில்லை.

புராணங்களுக்கும் குரானுக்கும் பேதமில்லை.

எல்லா மாந்தரும் ஒன்றுபோலவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.”

(கபிதாஸ், கோபால் சிங் (மொ.பெ.), ப.52).

இறைவன் ஒருவனே என்ற இக்கருத்து தமிழ்ச்சிந்தனை மரபில் திருமுலரிடமிருந்தே ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ தொடங்குகிறது. திருமுலரின் யோகநெறி வழிவந்த சித்தர்கள் இதனைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர்.

“மெய்த்தேவன் ஒன்றென்று வேண்டாத பன்மதம்

பொய்த் தேவைப் போற்றுமடி குதம்பாய்” (பா.154)

என்கிறார், குதம்பைச் சித்தர்.

சாதி, சமயங்களைக் கடந்த ‘சமரச சன்மார்க்கத்தை’ நிலைநிறுத்திய வள்ளலார், ‘அருகர், புத்தர், அரன், அயன், மால்’ என அழைக்கின்ற எல்லாப்பெயர்களும் ஒரே கடவுளைக் குறிக்கின்றன என்கிறார். இவ் ஒப்புமைகள் மூலம் ‘சமய ஒற்றுமை’ என்கிற பண்பாட்டுத்

தளத்திலான சமத்துவம் என்பதும் சீக்கியக் கருத்தியலிலும் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபிலும் ஒன்றுபோல் போற்றப்பட்டிருப்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

3. பகிர்ந்துண்ணல்

ஆதிசூருவான குருநானக்கின் முக்கியமான மூன்று போதனைகளுள் ஒன்று பகிர்ந்துண்ணல் (வண்ட்சரகா) என்பதாகும். அதாவது நீ உழைத்து ஈட்டியதை பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதை நானக் முக்கியமான மனிதக் கடமையாக வலியுறுத்தினார். இதனை நடைமுறைப் படுத்தத்தான் 'லங்கரை' (பொது சமையல் விடுதியை) ஏற்படுத்தினார். ஈட்டிய செல்வத்தைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்கிற பொருளாதார ரீதியிலான சமத்துவ சிந்தனை தமிழின் முதல் நீதிநூலான திருக்குறளிலேயே காணப்படுகிறது. வள்ளுவர் ஈகை, ஒப்புரவு அறிதல் ஆகிய அதிகாரங்களில் பொருட் பகிர்வையும் அதில் கிடைக்கும் இன்பத்தையும், பகிர்ந்தளியாதானின் இழிவையும் ஆழமாக வலியுறுத்துகிறார்.

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்

தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை”

என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு. வள்ளுவரின் பகிர்ந்துண்ணல் எனும் இச்சிந்தனை புத்தக்காப்பியமான மணிமேகலையில் காப்பியக் கருவாக அமைகிறது.

“மண்திணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம்

உண்டி கொடுத்தோரே உயிர்கொடுத்தோர்”

என்பது மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் பாவிக்கப்பண்பு.

மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் அமுத சுரபியின் மூலம் ஏழைகளுக்கு உணவு வாரிவழங்கப்பட்ட கற்பனைச் செயல், இருபதாம் நூற்றாண்டில் இராமலிங்கரின் மூலம் நடைமுறைத் திட்டமாக வருகிறது. ஏழைகளின் பசிப்பிணியை ஆகாரத்தால் போக்கும் ஜீவகாருண்யச் செயலே ஒரு மனிதனுக்கு இறையருளை ஈட்டித்தரும் என்றுரைத்த வள்ளலார். சமூக, பண்பாட்டு, பொருளாதாரத் தளங்களில் மனிதனின் சமத்துவத்தை தமிழ் மரபும் சீக்கிய மரபும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

4. அன்பே இறைவனையடையும் வழி

வேதங்களும் உபநிடதங்கள் முதலான சாத்திர நூல்களும் உரைத்த புறச்சடங்குகளால் இறைவனை அடைய முடியாது, அன்பான பக்தியுணர்வே இறையருளைத் தரும் என்கிறார், குருகோவிந்தர்.

“அன்புப் பற்றிலா எதுவும் பயனற்றதே
 ஓர் இறையின் திருப்பெயரை ஒருமனதாய்த் துதிக்காத
 பெரும் பலித் தீயினாலோ, வேள்வியினாலோ
 கருமாதி சடங்கினாலோ பயனொன்றில்லை
 எல்லா மதங்களின் முயற்சி வெறுமையில் தான் முடிகிறது”

கபிதாஸ், கோபால் சிங் (மொ.பெ), ப-55)

இக்கருத்து தமிழில் ‘அன்பே சிவம்’ என்றுரைத்திட்ட திருமூலரின் திருந்திரப் பாடலிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

“என்பே விறகா இறைச்சி யறுத்திட்டு
 பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
 அன்போடு அகங் குழைவார்க் கன்றி
 என்போல் மணியினை எய்தவொண்ணாதே” (பா.272)

வள்ளலாரும் ‘அன்பெனும் பிடிக்குள் அகப்படும் மாமலையே’ என்று இறைவனை வருணிக்கின்றார்.

சமூகம், சமயப் பண்பாடு, பொருளாதாரம் ஆகிய அனைத்துத் தளங்களிலும் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபும் சீக்கியக் கருத்தியலும் ஒன்றுபட்டுச் செல்கின்றன. இதற்கான காரணங்களை இங்கே விளக்குதல் அவசியமாகும். சீக்கிய கிரந்தமும் தமிழ் மரபில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட சித்தர்கள், தாயுமானவர் பாடல்களும் பின்னிடக்கால இந்தியச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடுகளாகும். சீக்கியக் கருத்தியலுக்கு இணையாகக் காட்டப்பட்ட திருக்குறள், மணிமேகலை, திருமூலர் பாடல்கள் என்பன வைதீக மரபிற்கு எதிராகத் தோன்றிய அவைதீகச் சிந்தனை சார்புடையன. ஆக சீக்கிய சிந்தனை மரபும் இங்கு அதற்கு இணையாகக் காட்டப்பட்ட தமிழ் எழுத்துக்களும் வைதீக மரபிற்கு எதிரான விமர்சன பிரக்ஞையுடைய மாற்று மரபில் கால் கொண்டுள்ளன. இந்தப் பொதுவான தன்மையின் காரணமாக இந்த ஒப்புமைகள் நிகழ்ந்துள்ளன.

தமிழ் எழுத்துக்களில் சீக்கிய கால்சாவின் சித்திரிப்பு

சீக்கிய சமயத்தை நிறுவிய முதல் குருவான குருநானக் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டில் தென்திசை நோக்கி நிகழ்த்திய இரண்டாம் உதாசி பயணத்தின் போது தமிழகம் வந்துள்ளார். இப்பயணத்தின் போது சென்னை, செங்கல்பட்டு, ஆற்காடு மாவட்டங்களின் வழியாக இராமேஸ்வரம் வந்து, அங்கிருந்து இலங்கை சென்று பின் மேற்குத் திசைநோக்கி கேரளத்திற்குப் பயணம் செய்துள்ளார். இந்த வழித்தடங்களில் சீக்கியக் குருத்து வாராக்கள் பல கட்டப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்ற இந்த நினைவுச் சின்னங்கள் இராமேஸ்வரம், சாலூர், காஞ்சிபுரம் போன்ற இடங்களில் இருப்பதாக சர்தார் கபூர்சிங்

குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறு 16-ஆம் நூற்றாண்டளவிலேயே சீக்கியம் தமிழகத்திற்கு அறிமுகமாகியிருந்தாலும் இதனைப் பற்றிய இலக்கியப் பதிவுகள் 19-ஆம் நூற்றாண்டளவிலேயே ஏற்பட்டுள்ளன. சித்தர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படும் 'சிவயோக சாரம்' எழுதிய பூரணானந்தர் நானக் பரம்பரையில் வந்த பாபா ராம்தாஸ் என்பவரிடம் ஞானம் பெற்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதன் பின்னர் 1899-இல் வெளிவந்த தமிழ் இலக்கியக் கலைக் களஞ்சியமான அபிதான சிந்தாமணியில் சீக்கிய மதம் 'உதாசீ மதம்' என்ற பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பதிவில் "நானக் இப்புதிய மதத்தை நிறுவினார். பஞ்சாபில் கல்யாண சந்த என்பவருக்கு 1319-இல் பிறந்தார். இவர் தன் சீடரைச் சாந்தராகச் செய்திருந்தார். இவருக்குப் பின்வந்த குருகோவிந்தர் சீக்கியர்களைச் சூரர்களாக்கினான். அதுமுதல் அவர்கள் ஆயுத பாணிகளாக உள்ளனர்" என்ற தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அபிதானசிந்தாமணிக்குப் பின் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்திய விடுதலைப் போராட்டப் பின்னணியில் சீக்கிய கால்சாவை நிறுவிய குருகோவிந்தர் பாரதியின் கவிதையில் போற்றப்பட்டுள்ளார்.

1. பாரதியின் குருகோவிந்தர் பாடல்

இந்திய தேசியக் கவிஞரான பாரதி பஞ்சாப் பத்திரிகைகள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள், தடைச்சட்டங்கள் குறித்து இந்தியா பத்திரிகையில் 1906-ஆம் ஆண்டில் எழுதியுள்ளார். பாரதியார் எழுதிய 204 அடிகளுடைய 'குருகோவிந்தர்' எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள நீண்ட கவிதை 1937-ஆம் ஆண்டில் புதுச்சேரி பாரதி அன்பர்களால் "குருகோவிந்த ஸிம்ஹ விஜயம்" என்ற தலைப்பில் 8 பக்கம் கொண்ட சிறுநூலாக வெளி வந்துள்ளது. இந்நெடுங்கவிதை பாரதி சிவாஜியைப் பற்றி பாடல் எழுதிய காலத்தை ஒட்டி 1906-1907களில் 'இந்தியா' பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்க வேண்டுமென பாரதி ஆய்வாளர், தொ.மு.சி. ரகுநாதன் கூறுகிறார்.

குருகோவிந்தர் பற்றிய இக்கவிதையில், பாரதி குருகோவிந்தர் 1699-இல் (விக்ரம ஆண்டு, 1756) ஆனந்தபுரத்தில் கூடி ஐந்து அன்பர்களை (பஞ்சப்பயாரா) தெரிவுசெய்து 'கால்சா' இயக்கத்தை தோற்றுவித்த வரலாற்றை விளக்குகின்றார்.

“ஞானப்பெருங்கடல், நல்லிசைக் கவிஞன்

வானம் வீழ்ந்து உதிரினும் வாள்கொடு தடுக்கும்

வீரர் நாயகன், மேதினி காத்த

குருகோவிந்த சிங்கமாங் கோமகன்”

என்று குருகோவிந்தரை அறிவுக்கடலாகவும், கவிஞராகவும் சிங்கம் போன்ற வீரத்தலைவனாகவும் அறிமுகப்படுத்துகிறார், பாரதி. இதன்பின்னர், குருகோவிந்தரின் ஆணையைக் கேட்டு பல திசைகளிலுமிருந்து ஆனந்தபுரத்திற்கு நூறாயிரம் வீரர் வந்து சேர்கின்றனர். அவ்வீரர்களைப் பார்த்து 'தருமதெய்வமான காளிதேவி பலிக்குருதி விரும்புகிறாள். அதன் தாகத்தைத் தீர்க்க யார் வருகிறீர்கள்' என்று கேட்டு ஒவ்வொருவராக ஐவர் வர அவர்களை குருகோவிந்தர் பலி முடித்திட்ட செய்தியினைத் தொடர்ந்து பாரதி விளக்குகிறார். குருகோவிந்தரின் வரலாற்றில் சொல்லப்படும் ஐவரின் குருதியைக் கேட்கும் பொதுவான 'கடவுள்' இங்கு, தாயாக - காளியாக உருமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளாள். பலியிடும் சோதனைக்குப் பின் ஐவரையும் கோயிலின் உள்ளிருந்து வெளியே அழைத்துவர வீரர்கள் ஆர்க்கின்றனர். குருகோவிந்தரை,

“ஐய ஐய குருமணி ஐயகுரு சிங்கம்”

என வாழ்த்துகின்றனர். அப்போது வீரர்களைப் பார்த்து விளித்து குருகோவிந்தர் உரையாற்றும் பகுதி முக்கியமானது.

“காளியு நமது கனக நன்னாட்டுத்
தேவியு மொன்றெனத் தேர்ந்தநல் லன்பர்காள்!
நடுக்க நீரெய்த நாணைம் முறையும்
பலியிடச் சென்றது, பாவனை மன்ற ”

இங்கு குருகோவிந்தரின் வீரர்கள் காளியையும் இந்திய நாட்டுத் தேவியும் ஒன்றென உணர்ந்த தேசபக்தர்களாகச் சித்திரிக்கப் படுகின்றனர்.

2. வ.வே.சு. ஐயரின் 'குருகோவிந்தசிங்கன்'

குருகோவிந்தசிங்கின் வீரத்தைப் போற்றி வீரவணக்கம் செய்யும் தன்மை தீவிர தேசியவாதம் மேலோங்கிய காலத்தில் தமிழகத்தில் நிலவியதை இன்னும் சில சான்றுகள் மூலமும் நாம் அறியமுடிகிறது. பாரதி குருகோவிந்தர் பற்றிக் கவிதை எழுதிய அதே காலகட்டத்தில் தமிழகத்தின் முன்னணி தீவிரவாத இயக்க சுதந்திரப் போராட்ட வீரரும் எழுத்தாளருமான வ.வே.சு.ஐயர் 'குருகோவிந்தசிங்கன்' எனும் தலைப்பில் முழுமையான நூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ஆனால் தற்போது அந்நூல் கிடைக்கவில்லை.

3. வாஞ்சிநாதனின் 'குருகோவிந்தர்' வணக்கம்

புதுச்சேரியில் பாரதியிடமும் வ.வே.சு. ஐயரிடமும் தொடர்புடைய ஆயுதப்பயிற்சி பெற்ற செங்கோட்டை வீரன், வாஞ்சிநாதன். இவர் லண்டனில் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் முடிசூட்டு விழா நிகழ்ந்த

1911 ஜூலை 17-ஆம் நாளில் மணியாச்சி ரயில் சந்திப்பில் ஆஷ் துரையை சுட்டுக்கொன்றதோடு தன்னையும் மாய்த்துக் கொண்டார். அப்போது அவரது பையிலிருந்த கடிதத்தில்,

“எங்கள் ராமன், சிவாஜி, கிருஷ்ணன், குருகோவிந்தசிங் முதலியோர் இருந்து தர்மம் செழிக்க அரசாட்சி செய்து வந்து தேசத்தில் கேவலம் கோமாமிசம் தின்னக்கூடிய ஒரு மிலேச்சனாகிய ஜார்ஜ் பஞ்சமனை முடிசூட்ட உத்தேசம் செய்து கொண்டு பெருமுயற்சி நடந்து வருகிறது. அவன் எங்கள் நாட்டில் காலடி வைத்தவுடனேயே அவனைக் கொல்லும் பொருட்டு, 3000 மதராசிகள் பிரதிக்கை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு இவர்களில் கடையேனாகிய நான் இச்செய்கை செய்தேன். இதுதான் இந்துஸ்தானத்தில் ஒவ்வொருவனும் செய்யவேண்டிய கடமை” என்று எழுதப் பட்டிருந்தது. வாஞ்சிநாதனின் இந்தக் குருவணக்கத்திற்கு பாரதியின் குருகோவிந்தர் கவிதையே தூண்டுகோலாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்று கருதுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

4. பாரதிதாசன் போற்றிய ‘அகாலியரின் ஆண்மை’

ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைக்குப் (1919) பின்னரும் தொடர்ந்து ஆங்கிலேய அரசால் சீக்கிய மக்களின் தேசியயெழுச்சி ஒடுக்கப்பட்டது. இதன் ஒரு பகுதியாக அவர்கள் ‘கிர்பான்’ ஏந்துவதை ஆங்கிலேயர்கள் தடைசெய்தனர். இதனை எதிர்த்து பஞ்சாபிலும் நாட்டின் பிற பகுதிகளிலும் போராட்டங்கள் ஏற்பட்டன. அகாலியர் ஓர் இயக்கமாக நின்று போராடினர். இந்தப் போராட்டம் தமிழ்க்கவிஞர் பாரதிதாசனால் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்த்தேசியக் கவிஞராகவும் புரட்சிக் கவிஞராகவும் அழைக்கப்பெறும் பாரதிதாசன் ‘தேசசேவகன்’ பத்திரிகையில் 10.7.1923 அன்று “அகாலியரின் ஆண்மை” எனும் தலைப்பில் இப்போராட்டத்தை வரவேற்றுக் கவிதை எழுதியுள்ளார். இக்கவிதையில் சீக்கியர்கள் ‘கிர்பான்’ மீது கொண்டுள்ள பற்றும் அவர்தம் வீரமும் போற்றிப் புகழப்பட்டுள்ளன.

“எங்கள் சாதித் திருக்கைவ ழக்கமாம்
எங்கள் கத்தி எமக்குயிர் போன்றதாம்
தங்கள் வன்மையைக் காட்டும் ஆளுவோர்
சாதல் நேரினும் கைப்படை விட்டிடோம்
பொங்கிப் பாயும் கடலினைப் போலவே
போய்ச் சிறைப்படல் எங்கட்கு வெல்லமாம்
அங்கிவ் வாறு கிளம்பினார்! வென்றனர்
அகாலி வீரரின் ஆண்மையைக் கண்டீரோ”

பாரதிதாசனின் இக்கவிதை, அவர் பாரதியின் இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் சார்பில் நின்றபோது எழுதப்பட்டதாகும்.

5. பாரதசக்தி மகாகாவியத்தில் சீக்கிய கால்சா

தமிழ் எழுத்துக்களில் சீக்கிய குருக்களும் அவர்களது இலட்சியங்களும் மிக விரிவாகப் பேசப்படும் படைப்பு 'பாரதசக்தி மகாகாவியம்' ஆகும். இது கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியாரால் இயற்றப்பட்டு 1948-இல் வெளிவந்தது. இந்தப் பெருங்காப்பியம் சித்தி, கௌரி, சாதனா, தானவ, சுத்தசக்தி எனும் ஐந்து காண்டங்களையும் 136 படலங்களையும் உடையது. 900 பக்க அளவில் வெளிவந்துள்ள இக்காப்பியம், ஞானபீடப்பரிசு பெற்ற இந்திக் கவிஞர் ஜயசங்கர பிரசாத் இயற்றிய 'காமாயனி' காவியத்தைப்போல் மனித மன வளர்ச்சியையும் ஆன்மத்தேடலையும் உள்ளுறைப் பொருளாகக் கொண்டது. அரவிந்தரின் மறைஞானத் தத்துவத்தில் (Mysticism) ஆட்பட்ட சுத்தானந்த பாரதியார், இக்காப்பியத்தில் மனித வாழ்வின் ஐம்பெறும் நிலைகளை ஐந்து காண்டங்களாக அமைத்து ஆன்மசோதனையை நிகழ்த்தியுள்ளார். காண்டங்களின் பெயர்களைப் போன்றே காப்பிய மாந்தர்களின் பெயர்களும் உருவகத் தன்மை கொண்டவையாகும். பாரத நாட்டின் யோக சக்தியை இம் மண்ணில் மீண்டும் தூண்டிவிடுவது ஆசிரியரின் நோக்கமாக அமைகிறது.

“எல்லா உயிர்க்கும் இறைவன் ஒருவனே

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே ...

என்னும் சமரஸம் இதயத் துடிப்பாய்,

அகப்புறத் தூய்மையும் அடைந்து நீடுழி

வாழும் வகையை வழங்கும் சக்தியே

பரமயோகந் தரும் பாரத சக்தியாம்”

எனப் பாரதசக்திக்கு விளக்கம் தரும் சுத்தானந்தர், இப்பாரத சக்தி

“மானிடரை அதி மனிதர்களாக்கி

மாதரைச் சக்தி மண்டலமாக்கி,

சுத்தான்ம சித்தர் சுட்பெறுஞ் சங்கமே

உலகவாழ் வாக நிலவச் செய்யும்”

என்று இக்காப்பியத்தின் முன்னுரைப் பகுதியில் அரவிந்தரின் தத்துவத்தை முன்மொழிகிறார். இராமாயணம், மகாபாரதம், மணிமேகலை, வளையாபதி எனப் பல்சமயக் காப்பியங்களும் சிவாஜி, இராமகிருஷ்ணர், புத்தர், மகாவீரர், நபிநாயகம், கிறிஸ்து, குருநானக் எனப் பல்சமயத் தலைவர்களும், பகவத் கீதை, பைபிள், குரான், கிரந்தம் எனப் பல்சமயப் புனித நூல்களும்

இக்காப்பியத்தின் படலங்களாக அமைந்து பாரத சக்தியின் விளக்கமாக இந்தக்காப்பியத்தில் இடம்பெறுகின்றன. தேசம், இனம், மொழி, சமயம் ஆகிய எல்லா எல்லைகளையும் கடந்து மனித இனத்தையும் கடவுளையும் ஒன்றாகக் காணும் 'பாரதசக்தி' எனும் சுத்தானந்த பாரதியாரின் கருத்தியல் சீக்கியக் கருத்தியலோடு மிகவும் நெருங்கிக் காட்சி தருகிறது. இரண்டாவது காண்டமான கௌரிகாண்டத்தில் அமைந்துள்ள பகதூர் படலம், குருகோவிந்தர் படலம் மூன்றாவது காண்டமான சாதனா காண்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ள குருநானக் படலம், கிரந்தலாகெபுப் படலம் ஆகிய நான்கு படலங்களில் சுத்தானந்த பாரதியார் சீக்கிய குருக்களின் பெருமையையும், சீக்கிய சமயத்தின் கருத்தாக்கங்களையும் விளக்கியுள்ளார்.

5.1. தேஜ் பகதூரின் வரலாறு

சீக்கிய சமயத்தின் ஒன்பதாவது குருவான தேஜ்பகதூரின் வரலாறு, பாரதசக்தி மகாகாவியத்தில் கௌரிகாண்டத்தின் 25-ஆவது படலமான பகதூர் படலத்தில் விளக்கப்படுகிறது. காப்பியத்தின் இரண்டாவது காண்டமான கௌரிகாண்டம் உலகின் இருவிகாரங்களுடன் மனிதன் வீரப்போர் புரிந்து வீரமனிதனாக விளங்கும் நிலையை விவரிப்பது. இதில் பகதூர் படலத்தில் காப்பியத் தலைவர்களுள் ஒருவனான சத்தியன் 'கலியரசன்' செய்த கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போர் புரிவதற்காகத் தன் மனைவி இந்திரையிடம் விடைபெறச் செல்கிறான். அப்போது அவள் கலங்குகிறாள். அச்சூழ்நிலையில் அவளுக்கு "தேசக் கடமையே உயிராம். இந்த தருமத்தை முன் காத்த தீரன் ஒருவனின் சரித்திரத்தைக் கேட்பாய்" என்றுரைத்து தேஜ்பகதூரின் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கிறான்.

“நீங்கறு முயற்சியாளர் நீதி செய் காதலாளர்

தூங்கினுங் கடமை தூங்காத் துணிவுடை கருமவீரர்,

தீங்கறு தெய்வபக்தர் தியாகமே வாழ்க்கையானார்

ஓங்கிசை பெற்ற சீக்கர் ஓதிடுங் குருக்களாவார்!”

என்று சீக்கிய குருக்களின் பெருமைகளை சத்தியன் வழி எடுத்துரைக்கும் சுத்தானந்தர், குருநானக்கின் வழிவந்த குருக்களின் வரிசை கூறி அதில் 'சிங்கம்போல் எழுந்தான் ஆத்மதீரன் பகதூர்' என்கிறார். மேலும்,

“ஆற்றலும் அறிவு மிக்கான் ஆத்துமசக்தி மிக்கான்

கூற்றெதிர் வரினும் அஞ்சான் கொள்கைக்கே உயிர் கொடுப்பான்”

என பகதூரின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கிறார். பகதூர் கூர்ஜரி எனும் மனைவியும் கோவிந்தசிங் எனும் மகனுமாக இல்லறம் நடத்திய வேளையில் 'இஸ்லாம் மதத்தைப் பரப்ப பரபரத்தெழுந்த ஒளரங்கசீப்' மதம் மாற மறுத்த பகதூரை கைது செய்து தில்லிக்குக் கொணர ஆணையிடுகிறான். போருக்கெழுந்த பகதூரைக் கண்டு அழும் கூர்ஜரிக்கு பகதூர் ஆறுதல் கூறுகிறார்.

“நச்சரா சீறினாலும் நமன்வந்து மிரட்டினாலும்
 துச்சநெஞ்சுடைய வெய்யர் சுடுசரம் பாய்ச்சினாலும்
 அச்சமொன்றறியாத் தீரர் அதர்மத்தை எதிர்ப்பதன்றி
 எச்சமயத்தும் தீமைக்கு இணகி நாம் அறிந்ததுண்டோ?”

என அதர்மத்தை எதிர்ப்பதை தர்மவீரரின் கடமையென்று பகதூர் கூறுகிறார். மேலும் “சோகம் என்பது மாயை, துயரம் என்பது மனத்தின் மாசு, உடல் தேய்ந்து போகும் சட்டை” என்று ஆன்மாவுக்குத் தத்துவ விளக்கம் தந்து கூர்ஜரியைத் தேற்றுகிறார். இங்ஙனம் பகதூர் கூர்ஜரிக்குக் கூறிய ஆறுதல் காப்பியத்தில் சத்தியன் இந்திரைக்குக் கூறும் ஆறுதலாக அமைகின்றது.

5.2. குருகோவிந்தர் வரலாறு

கால்சாவை நிறுவிய குருகோவிந்தரின் வரலாறு கூறும் குருகோவிந்தர் படலம் கௌரிகாண்டத்தின் இருபத்தேழாவது படலமாக அமைகின்றது. இதில் கலியை வெல்லச் செல்லும் சுத்தனுக்கு, அவனுடைய தந்தை சத்தியன் வெற்றிக்கு வழியாக குருகோவிந்தன் வரலாற்றைக் கூறுகிறார். இதில் தேஜ்பகதூரின் தியாகபலி, பஞ்சப்பாராவைத் தேர்தல், கால்சாவை நிறுவுதல், தன் மைந்தர்களை இழத்தல் என குருகோவிந்தரின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் அனைத்தும் 420 அடிகளில் விரிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப்படலத்தில் குருகோவிந்தர், தியாக வீரனாக சுத்தானந்தரால் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார்.

“தீயிடை அகிலைப் போலும், தீட்டிய வயிரம் போலும்

வேய்கடை நெருப்பைப் போலும் விளைகனி மரத்தைப் போலும்,

தாய்மனப் பாசம் போலும், தட்டிய ஏலம் போலும்,

தூயதியாகவீரர் வாழ்க்கையுந் துணிவுமம்மா

அத்தகைத் தியாகவீரன், அகாலியர் தந்தையானோன்

சக்திலும் சண்டிதாஸன், சத்குரு பஹுதூர் மைந்தன்

வித்தகஞானசீலன், விடுதலைத் தவமுயன்ற

சித்தனாம் குருகோவிந்தன் சிங்கமென்றிசை பெற்றோனே!”

இங்கு குரு கோவிந்தருக்கு ‘சக்திலும் சண்டிதாசன்’ சக்தியை வழிபடுபவர் என ஒரு புதிய அடையாளத்தைக் கொடுத்து தன் தத்துவ மரபுக்குள் இணைத்துப் பார்க்கிறார். இதன் காரணமாக சண்டியைத் துதித்து குருகோவிந்தர் அருள்பெறுவதும் இப்படலத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. ‘குருகோவிந்தன் சிங்கம்’ என இங்கு சுப்பிரமணிய பாரதியின் வாக்காலும் அடையாளப் படுத்து கிறார். குருகோவிந்தர் கால்சாவிர்காக தேர்வுசெய்த ‘பஞ்சப்யாராக்களில்’ ஒருவர் தருமன் என்ற தமிழர் என்று சுத்தானந்தர் கூறுவது புதிய செய்தியாக இருக்கிறது. இச்செய்தி சீக்கியத்தைத் தமிழொடு நெருங்கச்செய்ய தமிழ்மயப்படுத்த - சுத்தானந்தர் மேற்கொண்ட முயற்சியாகவும் கருதலாம். சோதனையில் வென்ற ஐவரைப் பார்த்து,

“ அச்சந்

துறப்பதால், உண்மைகாக்கத் துணிவதாற் சுயநலத்தை

மறப்பதால் மனிதர் தெய்வ மாண்புறுவீர ராவார்”

என்று கூறுகிறார். இங்கு அச்சத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதே முக்திக்கு அடிப்படை என்ற சீக்கிய கருத்து அழகுறப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. குருகோவிந்தர் முகலாயர்களுக்கு எதிராகப் போராடுவதற்கு மலைராஜாக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தபோது இழிந்தோரோடு சேர அவர்கள் மறுத்தனர். அந்த நிலையில் கால்சாவின் பெருமையை பாய் நந்தலாலிடம் கூறும்போது “கால்சா சிட்டுக்குருவிகளைக் கழுகுகளாக்கும்” என்று கூறினார். இந்தக் கூற்றும் குருகோவிந்தர் சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்த பகுதியில் “சிட்டுக்குருவியை வல்லூறாக்கி, கிலி கொள்ளும் சனத்தை போர்செய் தேகரியாக்கி யன்பு குலவிய சீடருக்கு குருமணி உபதேசித்தான்” என சுத்தானந்தரால் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

5.3. குருநானக் வரலாறு

பாரதசக்தி மகாகாவியத்தில் குருநானக்கின் வாழ்வும் அவரது துணிச்சலான பணிகளும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் கிளைக் கதைகளோடு சாதனா காண்டத்தில் சுத்தானந்த பாரதியாரால் பதிவு செய்யப் பெற்றுள்ளன. பிராமணர்களின் சடங்காச்சாரங்களுக்கு எதிராக சுதந்திரமான ஆன்மீக வழியில் நானக் பயணம் செய்துள்ளார். நானக்கின் தந்தை சந்தையில் வணிகம் செய்ய அவரிடம் சிறிது பணம் கொடுக்கிறார். ஆனால், நானக் அந்தப்பணத்தைப் பசித்தவர்களுக்கும்

பிச்சைக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் தானம் செய்து விடுகிறார். இதேபோன்று ஒரு தானியக் கடையில் நானக் பணிசெய்தபோது 13 என்ற எண்ணைக் (தேரா) கேட்டதும் அந்தப் பெயருடைய கடவுளைக் குறித்த சிந்தையில் ஆழ்ந்துவிடுகிறார். குருநானக்கின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த பின்வரும் அரிய நிகழ்ச்சியையும் சுத்தானந்தர் வருணித்துள்ளார். மெக்காவில் நானக், உதாசிப் பயணம் மேற்கொண்டபோது, அங்கு அவர் ஓரிடத்தில் புனிதக் கற்கட்டிடமான 'காபா' இருக்கும் இடத்தை நோக்கி காலை நீட்டி அமர்ந்திருந்தார். அதனைக் கண்ட ஹாஜி ஒருவர் 'காபா' இருக்கும் திசையில் கால் நீட்டுவது அவமரியாதைக்குரிய தென கூற, நானக் கடவுள் எல்லாத் திசைகளிலும் இருக்கிறாரென விடையிறுக்கிறார். அதனைக் கேட்ட ஹாஜி நானக்கின் கால்களை எதிர்த்திசை நோக்கி நகர்த்தி வைக்க, அப்போது எல்லோரும் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் காபாவும் அதே திசைநோக்கி நகர்கிறது. இத்தகைய ஆர்வத்தைத் தூண்டும் அற்புதச் செயல்கள் பாரதசக்தி மகாகாவியத்தில் விரிவாக விளக்கம் பெற்றுள்ளன.

குருநானக்கின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த அதிசயச் செயல்களைத் தமிழில் சந்தானலெட்சுமி எழுதியுள்ள 'குருநானக்' வாழ்க்கை வரலாற்று நூலிலும் காணலாம். மேலும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக குருநானக் ஆய்வகம் வெளியிட்டுள்ள குருநானக், சீக்கியம் குறித்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கன.

முடிவுரை

சமூகம், சமயம், பண்பாடு, பொருளாதாரம் என அனைத்துத் தளங்களிலும் சீக்கியக் கருத்தியலும் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபும் ஒன்றுபட்டுச் செல்கின்றன. சீக்கிய 'கால்சாவும்' சீக்கியர்களும் தமிழ்நாட்டிலும் இலக்கியத்திலும் நன்முறையில் வரவேற்கப்பட்டுள்ளனர்.

4. பாரதிதாசன் - கிருஷ்ண சாஸ்திரி கவிதைகளில் இயற்கை

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் (1891-1964) இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியப் பேராற்றில் இயற்கையியத்தைப் பாயவிட்ட 'புரட்சிக் குயில்', தேவுலபல்லி வேங்கட கிருஷ்ணசாஸ்திரி (1897-1980) இந்த நூற்றாண்டுத் தெலுங்கு இலக்கியப் பூஞ்சோலையில் இயற்கைக் குரலெடுத்துப் பாடிய 'கவிக்குயில்'. நூற்றாண்டு விழாக் கண்ட பாரதிதாசனும், கிருஷ்ணசாஸ்திரியும் இந்தியாவில் அடிமை இருளையும் விடுதலை ஒளியையும் தரிசித்த சமகால இந்தியக் கவிஞர்கள். இவ்விருவரும் காதலையும் இயற்கையையும் மனிதனையும் மையப்படுத்திய புனைவியல் கவிஞர்கள். இந்த அடித்தளமே பாரதிதாசன், கிருஷ்ணசாஸ்திரி ஆகியோரது இயற்கைக் கவிதைகளை ஒப்பிடுவதற்கு ஏதுவாய் அமைந்துள்ளது.

கிருஷ்ண சாஸ்திரி-ஓர் அறிமுகம்

தேவுலபல்லி வேங்கட கிருஷ்ணசாஸ்திரி ஆந்திர மாநிலத்தில் மேற்கு கோதாவரி மாவட்டத்தில் - பிடாபுரம் அருகிலுள்ள ஒரு சிறுகிராமத்தில் பிறந்தவர். தெலுங்கு இலக்கியத்தில் பட்டம் பெற்றவர். காக்கிநாடாவில் உள்ள கல்லூரி ஒன்றில் சிலகாலம் தெலுங்கு மொழிப் பயிற்றுநராக பணியாற்றிய இவர் எழுத்தையே தன் வாழ்க்கையாகக் கொண்டார். தன் வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலத்தில் கிருஷ்ணசாஸ்திரி சென்னை அகில இந்திய வானொலி நிலையத்தில் தெலுங்கு நிகழ்ச்சி ஆலோசகராகப் பணியாற்றினார்.

மேலை நாட்டுப் புனைவியல் கவிஞர்களின் தாக்கத்தால் 1910-1940 காலகட்டத்தில் தெலுங்கு இலக்கியத்தில் உருவான 'பாவகவித்வம்' (தன்னுணர்ச்சிக் கவிதை) இயக்கத்தை வளர்த்தெடுத்தவர், தேவுலபல்லி கிருஷ்ணசாஸ்திரி ஆவார். தற்காலத் தெலுங்குக் கவிதை இலக்கியத்தைப் பொது மக்களிடம் சென்று சேர்த்த பெருமை, சிறந்த பேச்சாளரான கிருஷ்ண சாஸ்திரியையே சாரும். ஆந்திர மக்களின் ஆதர்ச தன்னுணர்ச்சிக் கவிஞராக கிருஷ்ணசாஸ்திரி கருதப்பட்டார். இவரது சிகை அலங்காரம் கூட அக்கால எழுத்தாளர்களிடமும் மக்களிடமும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

சிறந்த தன்னுணர்ச்சிக் கவிஞரான கிருஷ்ணசாஸ்திரி காதலையும் இயற்கையையும் பற்றியுமே மிகுதியான கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். 'கிருஷ்ணபக்ஷம்' என்னும் இவரது முதல் கவிதைத் தொகுதி 1925-இல் வெளிவந்தது. இது பாரதிதாசனின் அழகின் சிரிப்பைப் போல முழுக்க இயற்கைக் கவிதைகள் நிரம்பியது.

1. அழகின் சிரிப்பும் அழகையும்

இயற்கையின் அழகை மனக்கண்ணால் கண்டு, அதனை வியந்து பாடுவது புனைவியல் கவிஞரின் உணர்வு நலனாகும். இந்தப் புனைவியல் உணர்வு நலனை பாரதிதாசன், கிருஷ்ண சாஸ்திரி ஆகிய இருவரிடமும் காணமுடிகிறது. பாரதிதாசன் இயற்கையின் அழகில் சிரிப்பைக் காண்கிறார்.

“மாலைப் போதில் சோலையின் பக்கம்

சென்றேன் குளிர்ந்த தென்றல் வந்தது

வந்த தென்றலில் வாசம் கமழ்ந்தது

வாசம் வந்த வசத்தில் திரும்பினேன்

சோலை நடுவில் சொக்குப் பச்சைப்

பட்டுடை பூண்டு படர்ந்து கிடந்து

குலுக்கென்று சிரித்த முல்லை

மலர்க்கொடி கண்டேன் மகிழ்ச்சி கொண்டேனே!”

(‘சிரித்த முல்லை’, முதல் தொகுதி, ப. 55)

இதைப் போன்ற இன்பச் சிரிப்புக்களின் சித்திரிப்புகள் தான் அழகின்சிரிப்பு முழுக்க நிறைந்துள்ளன.

தேவுலபல்லி கிருஷ்ணசாஸ்திரியும் பாரதிதாசனைப் போலவே இயற்கைப் பொருள்களின் அழகை வியந்து பாடியிருக்கிறார். சாஸ்திரி நதியின் அழகைப் பின்வருமாறு வருணிக்கிறார்.

“திரைச் சீலைகளோடும் விசிறிகளோடும் மரங்களோடும்

வெள்ளை நுரைத் துண்டங்களோடும்

அழகும் பெருமிதமும் உவப்பும்

இளமையும் நிறைந்திருக்கும் கங்கைத்தாயே நடவாய் நீ”

“தெரலதோ வீசிகலதோட தருலதோட

விமல டி ன்ஹ ரக ன்ஹ தன்ஹ முல தோட

முருவு டி வியு நா ம்ரோத ம்பு னு, ஜவம்பு

படு வு னொப்பங்க க ன்கம்ம நடுவவம்ம.” .

(மேற்கோள்: சோமசுந்தர், ப.120)

இத்தகைய அழகு சிரிக்கும் இன்பக் காட்சிகள் கிருஷ்ண சாஸ்திரியின் கிருஷ்ணபீடம் கவிதைத் தொகுப்பில் சிலவே. மாறாக இயற்கை அழகின் அழகுரலே மிகுதியாகத் தென்படுகிறது. சான்றாக

“பாதையில் போன தென்றல்

இரக்கத்தோடு பெருமூச்சுவிட்டது போல

சூயில் கோவென்று குரலெழுப்பி

அழுதது போல் உணர்ந்தேன்”- கிருஷ்ணபம்

“தா ரிபோயெடு மந்த பவனு

ஜாலிக நிட்டுர்சினடலு

கோகிலமு கோயனி கொந்துனெத்தி

யேட்சினிடலு ஸ்பரிஞ்சிவதி”

மேற்கோள்: சி. நாராயணரெட்டி, ப.121)

பாரதிதாசன், கிருஷ்ணசாஸ்திரி ஆகியோரது உலகநோக்கு வேறுபட்டவை. இதன் காரணமாக பாரதிதாசனின் இயற்கைக் கவிதைகள் அழகின் சிரிப்பாக அமைய, சாஸ்திரியின் இயற்கைக்கவிதைகள் அழகின் சிரிப்பைக் காட்டிலும் அழகையை அதிகமாகச் சித்திரிக்கின்றன.

2. இன்பம் தரும் அழகு

உலகவாழ்வின் துன்பங்களை மறக்கச் செய்யும் இன்பப்பொருளாக இயற்கையை வேர்ட்ஸ்வொர்த் முதலான ஆங்கிலப் புனைவியல் கவிஞர்கள் கண்டனர். அதே போல பாரதிதாசனும் கிருஷ்ணசாஸ்திரியும் இயற்கை அழகை இன்பம்தரும் பொருளாகக் கண்டுள்ளனர். பாரதிதாசன்,

“நசையோடு நோக்கடா எங்கும் உள்ளாள்

நல்லழகு வசப்பட்டால் துன்பமில்லை.”(அழகு- அழகின் சிரிப்பு)

என்று அழகின்சிரிப்பில் பாடியுள்ளார். கிருஷ்ணசாஸ்திரி இயற்கைதான் தனக்கு இன்பத்தையும் மனஅமைதியையும் தரும் என்று நம்பினார். இதனால் தனது கவிதைகள் பலவற்றில் இன்பம் தரும் இயற்கை அழகிடம் தன்னைக் கொண்டு சேர்க்குமாறு வேண்டுகிறார். சான்றாக

“இனிய பூங்காவின் மரக்கொம்புகளில் சேர்ந்திசைக்கும்

தேனீக்களின் ரீங்காரமே குயிலின் கூவலே தருகசாந்தி”

-அன்புக் காதலி

(ப்ரணய வனதருஸாகல பல்லவிஞ்சு

தேடிம்ரோத கோயில கூத, தெண்டு ஸாந்தி

(ப்ராணகாந்த, கிருஷ்ணபPம், ப. 34)

3. இயற்கையின் இயங்கியல்

இயற்கையை உயிர்த்துடிப்புடையதாகவும், அதனை வளருகின்ற - மாறுகின்ற - தன்னைப்புதுப்பித்துக் கொள்கின்ற இயங்கியல் பண்புடையதாகவும் தோரோ போன்ற அமெரிக்கப் புனைவியல் கவிஞர்கள் கண்டுள்ளனர். இயற்கையினைஇயங்கியல் பண்புடையதாகக் காட்டும் இப்போக்கு பாரதிதாசன், கிருஷ்ணசாஸ்திரி ஆகிய இரு கவிஞர்களிடமும் காணப்படுகிறது. “ஆறு” எனும் கவிதையின் தொடக்கத்தில் நீரற்ற ஆற்றுப் பாதையையும் சுடுமணலையும், வெப்பத்தையும் வருணிக்கும் பாரதிதாசன், பின் வெளியில் குளிக்காற்றும் நீரற்ற ஆற்றில் பெருவெள்ளமும் பெருக்கெடுக்கும் இயற்கையின் மாற்றத்தையும் அதன் அழகையும் வருணிக்கிறார்.

“பொலிந்தது! கோடையாட்சி

மாற்றிற்றுப் புரட்சி வெள்ளம்” (ஆறு-அழகின்சிரிப்பு)

கிருஷ்ணசாஸ்திரி இதே போல நீரோடையினை ‘அன்வேஷனம்’ (தேடல்) எனும் கவிதையில் இயங்கியல் பண்புடையதாகக் காட்டுகிறார்.

“வறண்டு தாகங் கொண்ட ஓடையின்

வயிற்றில் அடங்கிய கடலின் முழக்கம்” (தேடல்)

(சு¹ஷ்கிங்ச விரஹேனி ஸெலயேரடி

கடுபுலலோ நடகின கடலி ம்ரோத”

(அன்வேஷனமு, கிருஷ்ணபPம் ப.23)

4. இறையின்பமும் தமிழன்பமும்

இயற்கையையும் காதல் இன்பத்தையும் இணைத்துப் பார்த்த கவிஞர்கள் வாழ்வின் முழுமுதலாக தாங்கள் கருதும் பொருளையும் இயற்கை இன்பமாகவே காண்கிறார்கள். இறைவனை முழுமுதலாகக் காணும் கிருஷ்ணசாஸ்திரி இறை இன்பத்தை இயற்கை இன்பமாகவே காண்கிறார்:

“விரிந்து வெண்ணிலா மல்லிகை இதழாக

தேன்வெள்ளம் மழையாகிப் பொழிய

தண்நீர்த் தாரையில் நாங்கள் முங்கியெழ

எங்களிடம் வந்தாய் கருணாநிதியே”

“விரிஸி ஜாபி³லி மல்லிரேககா³

த³ரிஸி தேனியல முவ்வககா³

குரிஸி மாபயிதா⁴ர தா⁴ர முஞ்செத்தகா³

வேஞ்சேஸினாவய்யா கருணாநிதி³!”

(மேற்கோள்: சோமசுந்தர், ப. 120))

இங்ஙனம் இறைவனின் வருகையை வாழ்த்திப் பாடுகிறார், கிருஷ்ணசாஸ்திரி. தமிழைத் தன்வாழ்வின் முழுமுதலாகக் கண்ட பாரதிதாசன் இயற்கை இன்பத்தையும் தமிழ் இன்பத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கிறார்.

‘தமிழின் இனிமை’ எனும் கவிதையிலும் தமிழின்பத்தையும் இயற்கையின்பத்தையும் அகம்புறமாக இணைத்துப் பார்க்கிறார், பாரதிதாசன் .

“கனியிடை ஏறிய சுளையும் - முற்றல்

கழையிடை ஏறிய சாறும்

பனிமலர் ஏறிய தேனும் - காய்ச்சுப்

பாகிடை ஏறிய சுவையும் ;

நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை

நல்கிய குளிரிள நீரும் -

இனியன என்பேன் எனினும் - தமிழை

என்னுயிர் என்பேன் கண்டிர்!”

(தமிழின் இனிமை- முதற்தொகுதி, ப.79)

என வருணித்துள்ளார்.

5. இறைமையும் அழியாப்பெண்மையும்

பிரம்மசமாஜியான கிருஷ்ணசாஸ்திரி இயற்கையை இறைவனின் வெளிப்பாடாகப் பார்க்க, பகுத்தறிவுவாதியான பாரதிதாசன் அதனை அழியாப்பெண் ஆற்றலாகக் காண்கிறார்.

“ஆகாயத்தின் நீலப்பொய்கையில்

அரச அன்னம் போல

முழு நிலவு சோர்வுடன்

அலைந்து திரிகிறது.

ஆத்மானந்தம் கொடுக்கும்

தென்திசைக் காற்றுகள்

மரக் கிளைகளில்

ஆழித்திரைகளில் ஒளிகிறது

நடனத்தையும் சலசலப்பையும் கைவிட்டு

நதியும் உறங்கிவிட்டது

தெய்வத்தின் மென்கையில்

இளைப்பாறுகிறது இவ்வுலகம்”. (மே.கோ: சி. ஆர். சர்மா. ப. 403)

இக்கவிதையில் கிருஷ்ணசாஸ்திரி இயற்கையினையும் பிரபஞ்சத்தையும் இயக்கும் சக்தியாக இறைவனைக் காண்கிறார். பாரதிதாசன் உலகினை இயக்கும் சக்தியினை பெண்வடிவம் கொண்ட

அழியா ஆற்றலாகக் காண்கிறார். இதனை அவரது பாரதியிடம் பாடிக் காட்டிய முதல் பாட்டில் காணலாம்.

“எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா- தம்பி

ஏழுகடல் அவள் வண்ணமடா - அங்குத்

தங்கும் வெளியினிற் கோடியண்டம் - அந்தத்

தாயின் கைப்பந்தென ஓடுமடா!- ஒரு

கங்குலில் ஏழு முகிலினமும் - வந்து

கர்ச்சனை செய்வது கண்டதுண்டோ?- எனில்

மங்கை நகைத்த ஒலியெனலாம் - அவள்

மந்த நகையிங்கு மின்னுதடா!”

கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் இயற்கையைப் பற்றிய பார்வை இறைமை சார்ந்த ஆன்மீகத் தேடலாக அமைய - பாரதிதாசன் பார்வை, பொருளியல் சார்ந்த இயங்கியல் ஆற்றலாக அமைகிறது. (சார்வாகம், சாங்கியம்) உண்டு.

முடிவாகச் சில...

- பாரதிதாசன் கிருஷ்ணசாஸ்திரி ஆகியோரது இயற்கைக் கவிதைகளில், இயற்கையின் அழகை மனக்கண்ணால் கண்டு வியந்து பாடுதல், இயற்கையை இன்பம் தரும் பொருளாகப் பார்த்தல், இயற்கை இன்பத்தில் ஒன்றுகலத்தல், இயற்கையை இயங்கியல் தன்மையுடையதாகக் காணுதல்.
- காதலையும் இயற்கையையும் இணைத்துப்பாடுதல் ஆகிய புனைவியல் உணர்வுநலனுக்குரிய பொதுப்பண்புகள் காணப்படுகின்றன.
- பாரதிதாசனின் அழகு சிரித்துக் காட்சியளிக்க, கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் அழகு அழகையாய்க் காட்சிதருகிறது. இயற்கையையும் சமுதாயத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கும் பாரதிதாசனின் பார்வை சாஸ்திரியிடம் இல்லை.
- இயற்கையைப் பற்றிய தத்துவநிலைப்பாடு என்று வருகிற போது கிருஷ்ணசாஸ்திரி வேர்ட்ஸ்வொர்த்தைப் போல் இயற்கையை இறைமைசார்ந்த ஆன்மீக வெளிப்பாடாகக் கண்டுள்ளார். பாரதிதாசன் கீட்ஸ், ஷெல்லியைப் போல் அறிவியல் அடிப்படை சார்ந்து அழியாப்பொருளின் இயக்கமாக இயற்கையைக் காண்கிறார்.

- அழியா இயற்கையும் தமிழும் பாரதிதாசனின் புனைவியல் குறிக்கோள்களாக அமைந்துள்ளன.
- பாரதிதாசன் சுயமரியாதை இயக்கச் சார்புடைய பகுத்தறிவுவாதியாகவும், கிருஷ்ணசாஸ்திரி பிரம்மசமாஜ சார்புடைய ஆன்மீகவாதியாகவும் இருந்ததால் அவர்களுடைய உலக நோக்கிலும் இயற்கை குறித்த பார்வையிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன.
- மொழியையும் இயற்கையையும் அழியாசக்தியையும் இணைத்துப்பார்க்கிற தனித்துவமிக்க பாரதிதாசனுக்கு இணையான இயற்கைக்கவிஞரை இந்திய இலக்கியத்தில் காண்பதரிது.

5. நாமக்கல்லார் - வள்ளத்தோள் கவிதைகளில் காந்தியம்

இந்திய தேசியத்தின் முதல் எழுச்சியில் - திலகர் வழியில் உருவான இந்தியக் கவிஞர்களுக்கு பாரதி, கேசவசுதர் (மராத்தி), மைதிலி சரண்குப்தா (இந்தி) போன்றோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்கள். இந்திய தேசியத்தின் இரண்டாவது எழுச்சியில் - காந்திய அலையில் - உருப்பெற்ற கவிஞர்களுக்கு ஹிந்தியில் சியாராம் சரண்குப்தாவும், தெலுங்கில் கரிமெள்ள சத்யநாராயணாவும், தமிழில் நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளையும் (1878-1972), மலையாளத்தில் வள்ளத்தோள் நாராயணமேனோனும் (1888-1959) சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாக விளங்குகின்றனர்.

நாமக்கல்லாரும் வள்ளத்தோளும் பொதுவான சமூக, அரசியல் தத்துவப்பின்னணியில் உருவானவர்கள். நாமக்கல்லார் 1920-இல் கல்கத்தாவில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்குச் சென்று காந்தியக் கொள்கையை ஆதரித்தார். வள்ளத்தோள் 1925-இல் கேரளத்திலுள்ள வைக்கம் எனுமிடத்தில் நடந்த ஆலயப் பகுதி நுழைவு சத்தியாகிரகத்தில் காந்தியைச் சந்தித்தார்; 1927, 1928-ஆம் ஆண்டுகளில் முறையே சென்னை, கல்கத்தா நகரங்களில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் கலந்து கொண்டார். காந்தியின் அஹிம்சை கொள்கையினை அவரது கதர், மதுவிலக்கு, வகுப்பு ஒற்றுமை, தீண்டாமை ஒழிப்பு முதலான நிர்மாணத் திட்டங்களை மக்களிடையே பிரசாரம் செய்யும் நோக்கில் இருவரும் மிகுதியான பாடல்களை எழுதியுள்ளனர். அன்றைய சென்னை மாகாண அரசாங்கம் (1949-இல்) தமிழில் இராமலிங்கம் பிள்ளையையும் மலையாளத்தில் வள்ளத்தோள் நாராயணமேனோனையும் 'அரசவைக் கவிஞராக' அறிவித்து, பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டியது. இந்திய அரசு இருவருக்கும் 'பத்மபூஷண்' விருது வழங்கியுள்ளது. இவர்களிருவரும் 1945ஆம் ஆண்டு திருச்சியில் நடந்த இரயில்வே தொழிலாளர் மாநாட்டில் ஒரே மேடையில் பேசியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு வரலாற்றுப் பொதுமைகள் இருக்கும் இவர்களின் கவிதைகள் 'காந்தியம்' என்கிற புள்ளியில் சந்திக்கின்றன.

காந்தி பற்றிய சித்திரிப்பு

மகாத்மாகாந்தியைத் தலைவராகவும், குருவாகவும், கண்கண்ட தெய்வமாகவும் ஏற்று நாமக்கல்லாரும், வள்ளத்தோளும் கவிதைகள் பல புனைந்துள்ளனர். நாமக்கல்லார் காந்தியைப் பற்றி எழுதிய கவிதைகள் ‘காந்தி அஞ்சலி’ எனும் பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. வள்ளத்தோள் காந்தியைப் பற்றி எழுதிய கவிதைகளில் ‘என்றெகுருநாதன்’, ‘பாபமோசனம்’, ‘ஓம் சாந்தி சாந்தி’, ‘பாபுஜி’, ‘பாதபாம்சு’ ஆகிய கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

பல்சமயப் பெரியோரின் உருவகம்

புத்தர், ஏசு, நபி என அனைத்து மதப் பெரியோர்களின் உருவகமாக காந்தியைக் காட்டும் தன்மை இருவரது கவிதைகளிலும் காணப்படுகிறது. இவ்வுருவகத் தன்மை வள்ளத்தோளின் ‘என்னுடைய குருநாதன்’ கவிதையில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“கிறிஸ்துதேவனின் தியாகப் பண்பும்

கண்ணபர மாத்மாவின் தருமம் காத்தலும்

புத்தனின் அஹிம்சையும் சங்கரனின்

அறிவாற்றலும் ரஞ்சிதேவனின் இரக்கவுணர்வும்

அரிச்சந்திரனின் வாய்மையும் முகம்மது நபியின்

மனவறுதியும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்த ஓராளைக்

காணவேண்டுமெனில் என் குருவினருகே செல்வீர்

ஆங்கவன் வரலாற்றை வாசிப்பீர்”.

(பக்.260-61)

காந்தியைப் பல்சமயப் பெரியோரின் உருவகமாகக் காணும் இத்தன்மை நாமக்கல்லாரின் பின்வரும் ‘சத்தியமூர்த்தி நம்காந்தி’ கவிதையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

“மகம்மது நபியே என்று

மதியுளார் சொல்லுவா ருன்னை

வன்பெரும் சிலுவைதன்னில்

வைத்தவர் அறைந்த போதும்

இன்பமே நுகர்ந்த தேவன்

ஏசுவே என்பாருன்னை

புனிதன் அப் பௌத்தனென்று

போற்றுவாருன்னை யாரும்” (பக். 66-67)

இராமலிங்கம்பிள்ளை ‘உலகம் வாழ்க’ (ப.111) கவிதையிலும் இதே விதமாக காந்தியைச் சித்திரித்துள்ளார்.

புராணமயமாக்கலும் தமிழ்மயப்படுத்தலும்

வள்ளத்தோள் பல்சமயத் தலைவர்களின் உருவகமாகக் காந்தியைக் காட்டும் அதே நேரத்தில், இந்தியப் புராண புருடர்களின் உருவகமாகவும் காந்தியைக் காண்கின்றார். வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்திற்கு வந்த காந்தியை வள்ளத்தோள் இப்படிப் பார்க்கிறார்.

“விசுவாமித்திரனின் கடுந்தவ வலிமையும்

மிதிலை மன்னனின் அருங்கர்ம யோகமும்

பீஷ்மரின் அறப்போர்த் திறமும்

விதுரனின் இன்சொல் திறமும்

ஒன்று சேர்ந்திருந்த ஓர் ஆண்மகனிடம்

இளம்பரிதியின் ஒளியருகே சென்றேன்” (பாபமோசனம், பக்.323)

இக்கவிதையில் காந்தியை விழுந்து வணங்குவதை, காசிக்குச் சென்று கங்கையில் மூழ்கிப்பெறும் விமோசனத்திற்கு ஒப்பானதாகக் கூறுகிறார். இதேபோலக் காந்தியின் பாதத்தூசியின் (அடிப்பொடி) புனிதப் பெருமையினை விளக்கும் ‘பாதபாம்சு’ எனும் தலைப்பிலமைந்த கவிதையில் காந்தியை ‘நவதர்மனாக’ வள்ளத்தோள் காட்டுகின்றார். காந்தியை புராணமய மாக்கும் இத்தன்மை இராமலிங்கம் பிள்ளையின் கவிதையில் இல்லை. மாறாக, காந்தியை - காந்தியத்தை தமிழ்மயப்படுத்தும் முயற்சி காணப்படுகிறது. நாமக்கல்லார் தமது கவிதைகளில் பல இடங்களில் காந்தியை வள்ளுவரின் வழிவந்த தமிழனாகக் காண்கிறார். சான்றாக :

“வள்ளுவரின் வழிவந்த தமிழா! நீதான்

வாய்மையுடன் தாய்மை அறம் வளர்த்த வள்ளல்”

(ஜோதி மறைந்து கொண்டேதே, பக். 93)

வள்ளத்தோள் காந்தியை இந்தியப் புராணிக அடையாளங்களோடு ஒரு புராணத்தலைவராக மலையாள மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார். நாமக்கல்லாரோ வள்ளுவராக வள்ளலாராக தமிழ் அடையாளங்களோடுகாந்தியைத் தமிழ்மயமாக்கி தமிழ்ப்பண்பாட்டோடு இணைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

காந்தியத்தின் சித்திரிப்பு

அஹிம்சை - சத்தியம்

அஹிம்சை, சத்தியம் ஆகிய இரண்டும்தான் காந்தியத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாக்கங்களாகும். இதனை இராமலிங்கம் பிள்ளை வேதாரண்யம் உப்புச் சத்தியாகிரகத்தின்போது இயற்றிய பாடலின் தொடக்கத்தில் மிக அருமையாக விளக்கியுள்ளார். சான்றாக :

“கத்தி யின்றி ரத்த மின்றி யுத்த மொன்று வருகுது

சத்தி யத்தின் நித்தி யத்தை நம்பும் யாரும் சேருவீர்!”(பக்.115)

‘அஹிம்சை என்பதன் அகராதி’ யாக காந்தியைக் காட்டும் நாமக்கல்லார் அஹிம்சை என்பதன் பொருளைப் பின்வருமாறு வரையறுக்கிறார்.

“கொல்லாதிருப்பது ஒன்றே தான்

கூறும் அஹிம்சை என்றல்ல

எல்லாச் செயலிலும் நன்னோக்கம்

இணைந்த (து) அஹிம்சை தன்னாக்கம்”

(காந்திவழி, பக்.99)

சத்தியத்தின் மூர்த்தியாக காந்தியைக் காட்டி, ‘சத்திய சங்கநாதம்’ ஊதத் தமிழரை அழைக்கும் நாமக்கல்லார், சத்தியம் வெல்லும் என்கிற கருத்தைப் பல பாடல்களில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

வள்ளத்தோள், அஹிம்சையின் சிறப்பை வலியுறுத்தி ‘அஹிம்ஸ’ எனும் தலைப்பில் கவிதையொன்று வரைந்துள்ளார். அதில், அஹிம்சையை பூசிக்கத் தக்க பெண்தெய்வமாகச் சித்திரிக்கிறார். அச்சித்திரிப்பு வருமாறு.

“நெடுங்காலமாய் இம்சையால் வெற்றி ஈட்டியதால்

தோல்வியடைந்து போயிருக்கிறது இவ்வுலகம்

நும்மன்னை பூமியின் அமைதியெனும் புகழ்ப்பட்டாடையில்

உடன் பிறந்தாரின் குருதி தெறித்திடாமல்

அஹிம்சையையே பூசை செய்திடுவீர்

அஹிம்சை தான் நமக்கு வேண்டியதைத் தருபவள்” (பக். 638)

இக்கவிதையில் ஓர் அரசியல் ஆயுதம் என்கிற நிலையில் மட்டுமல்லாது எல்லா நிலையிலும் வன்முறையை (இம்சை) சமூகத்திற்கு எதிரானதாகக் காட்டுகிறார்.

கதர் - கைத்தொழில்

இந்தியாவின் சுதேசியப் பொருளாதாரத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக காந்தி முன்வைத்த நிர்மாணத்திட்டம் கதர் - கைத்தொழில் முன்னேற்றமாகும். கதர்த் தொழிலுக்கு அடிப்படையான கதர்நூலை உருவாக்கிடும் இராட்டையின் மீது நாமக்கல்லாரும் வள்ளத்தோளும் பாடல்கள் புனைந்துள்ளனர் இவ்வகையில் நாமக்கல்லாரின் ஆடுராட்டே பாடலும் வள்ளத்தோளின் இராட்டைப் பாடலும் (சக்ரகாத) குறிப்பிடத்தக்கன.

கதர் இராட்டினத்தின் பெருமையினைக் காட்டியதோடு கைத்தொழிலின் பெருமையினையும் கதராடை அணிவதன் சிறப்பையும் இவ்விருவரும் வலியுறுத்தியுள்ளனர். அதே சமயத்தில் இயந்திரத் தொழிலினைக் கடிந்து பேசுகின்றனர்.

இராமலிங்கம் பிள்ளை,

“கதர்த்துணி வாங்கலையோ - அம்மா! -

கதர்த்துணி வாங்கலையோ - ஐயா!

ஏழைகள் நூற்றது; எளியவர் நெய்தது -

கூழும் இல்லாதவர் குறைபல தீர்ப்பது”

எனக் கதர்ப்பிரசாரப் பாடல் ஒன்றையும் இயற்றியுள்ளார். இதேபோல காந்தியடிகள் 1929-ஆம் ஆண்டு கதர் நிதிக்காகப் பணம் திரட்டக் கேரளம் வந்தபோது “கதராடை கைக்கொள்வீர்

எவரும்” (காதி வஸனங்கள் கைக்கொள்வின் எவரும்) என்ற பிரசாரப்பாடலை வள்ளத்தோள் இயற்றினார். இப்பாடலிலிருந்து சில வரிகள்:

“கைவிரல் பத்தும் இன்றில்லையோ நமக்கு

பூப்பதில்லையா முறையாய்ப் பருத்திகள்

இயந்திரங்கள் துப்பிய நூல்களாலான

ஆடைகளை அறவே கைவிடு நீ!

கைகளால் உருவாகும் கதராடையை

பக்தியோடு தரிப்பாயென் கேரளதே சமே”

(பக்.393)

வகுப்பு ஒற்றுமை

இந்தியச் சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்காக காந்தியடிகள் வகுத்த நிர்மாணத் திட்டங்களுள் பல்சமயப் பிரிவினரின் ஒற்றுமையும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இதனை நாமக்கல்லார், வள்ளத்தோள் ஆகிய இருவரும் தம் கவிதைகளில் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

“மதங்களின் பெயரால் மாறுபட் டினும்

மற்று நம் சுகதுக்கமெல்லாம்

நிதங்கலந் தெல்லா விதத்திலும் பின்னி

நீக்கொணாத் தொடர்புகள் உடைத்தாம்”

(சுதந்தரச்சபதம், பக். 122)

எனக்கூறும் இராமலிங்கம் பிள்ளை, நவகாளியில் நடந்த இந்து முஸ்லீம் கலவரத்தைக் கண்டித்து வகுப்பு ஒற்றுமையை வற்புறுத்தி ‘வடநாட்டில் கொடுமை’ என்ற பாடலையும் இயற்றியுள்ளார்.

“பள்ளிவாசலில் மகேசனும் ஆலயத்தில் அல்லாவும்

பள்ளி கொண்டிருந்தது ஓ! பழங்கதையாய்ப் போனதே”

(இரட்டிப்படி, பக். 499)

எனவருத்தப்படும் வள்ளத்தோள், இந்திய அன்னையைத் தொழுவதே நமது முதலாம் மதம் என்று ‘ஒந்நாமத்தெ மதம்’ என்ற கவிதையில் வருமாறு கூறுகின்றார்.

“முதலில் இந்தியர் நாம், முஸ்லீம் - இந்து - கிறிஸ்துவ

வாதிகளாய் மாறுவது இரண்டாவதாய் இருக்கட்டும்

அத்துவைதம் பேசும் நாமோர் ஒற்றைச் சமூகம்

பாரதத்தாயைத் தொழுவதே நமக்கு முதலாம் மதம்”

(பக். 544)

தீண்டாமை ஒழிப்பு

இந்திய தேசிய ஒற்றுமைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தடையாக இருக்கிற சாதி வேறுபாட்டினைக் களைய காந்தியடிகள் முன் வைத்த தீண்டாமை ஒழிப்பினை ஆதரித்து வள்ளத்தோளும் நாமக்கல்லாரும் கவிதைகள் பல எழுதியுள்ளனர்.

இராமலிங்கர் தீண்டாமைத் தீமையை நாட்டைவிட்டு ஓட்டச் சொல்லுகிறார்.

“ஓட்டலா! ஓட்டலா நாட்டை விட்டே ஓட்டலா

தீட்டலா மனிதருக்குள் தீண்டலென்ற தீமையே”

(ஓட்டலா, பக்.168)

வள்ளத்தோள் காந்தியடிகளின் தீண்டாமை ஒழிப்பு நோக்கில் எழுதிய கவிதைகளில் ‘தோணியாத்திரை’. ‘சுத்தரில் சுத்தன்’ எனும் கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. படிப்பதற்குக்கூடத் தடை விதிக்கும் தீண்டாமைக் கொடுமையினை அவரது ‘தோணியாத்திரை’ கவிதை விளக்குகிறது. ‘வீடெரிந்து போனாலும் நான் அனுமதியேன்’ எனக் கூறும் உயர் சாதிக்காரன் ஒருவனின் சாதிய மேலாண்மையுணர்வு ‘சுத்தரில் சுத்தன்’ கவிதையில் புலப்படுத்தப்படுகிறது. இக்கவிதையின் இறுதியில் ‘மலையாளக் குடும்பங்களெல்லாம் தீண்டாமைத் தீயில் எரிகிறதே’ என வள்ளத்தோள் வருத்தப்படுகின்றார். ‘ஜாதிப்பாவம்’ என்ற கவிதை தீண்டாமைக்கு அடித்தளமான சாதியை இப்படிக் கண்டிக்கின்றது.

“ஜாதி! இது நரகத்திலிருந்து உயரும் ஓசை

பார் தின்னும் பிசாசின் ஏட்டில் இரண்டெழுத்து” (பக்.408)

இதுவரை விளக்கிய அஹிம்சை கதர், கைத்தொழில், வகுப்பு ஒற்றுமை, தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆகிய காந்திய நிர்மாணத்திட்டங்கள் தவிர விவசாயிகள் முன்னேற்றம் என்ற நிர்மாணத் திட்டம் குறித்தும் வள்ளத்தோள் சில கவிதைகள் புனைந்துள்ளார். நாமக்கல்லார் பாடல்களில் மது விலக்கு, சுகாதாரக் கல்வி என எஞ்சிய பிற நிர்மாணத் திட்டங்கள் அனைத்தும் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டுள்ளன. காந்தியடிகள் மறைவின்போது நாமக்கல்லார் 'ஜோதி மறைந்து கொண்டதே!' என்ற பாடலைப் புனைய, வள்ளத்தோள் 'பாபுஜி' என்ற இரங்கற்கவிதையை இயற்றினார். காந்தியடிகளின் மறைவிற்குப் பின்னரும் இக்கவிஞர்கள் காந்தியையும் காந்தியத்தையும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

காந்தியவாதிகள் மீதான விமர்சனம்

காந்தியடிகள் மறைவிற்குப் பின் அவரது சீடர்களால் காந்தியம் சரிவரப் பின்பற்றப்படவில்லை என்பதை வள்ளத்தோளும் இராமலிங்கம் பிள்ளையும் தம் கவிதைகளில் விமர்சனமாக முன் வைத்துள்ளனர். நாமக்கல்லார் காந்தியம் வெறும் பேச்சளவினதாக செயல்தன்மையற்றுப் போய் விட்டதைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“காந்தி காந்தி காந்தியென்று காதடைக்கக் கூவினோம்
காந்தி சொன்ன சாந்திமட்டும் காதில் ஏறவில்லையே
பூசையோடு கோயிலுக்குள் பூட்டிவைக்கும் சாமிபோல்
ஓசையோடு காந்திப்பொம்மை ஊர்வலங்கள் செய்கிறோம்”

(எச்சரிக்கை, பக். 98-99)

வள்ளத்தோள் 1951 இல் எழுதிய 'காந்தியின் தேஜஸ்' என்ற கவிதையில் போலி காந்தியவாதிகளின் தோற்றத்திற்கும் செயலுக்குமான முரணை இப்படி விமர்சிக்கிறார்:

“பண்பு மாறிய காந்தி சீடர்கள் தம்

கதராடையில் ஒளித்து வைத்த கபடமும்” (பக். 570)

இவர்களின் விமர்சனம் இன்றும் தமிழ் - மலையாள இலக்கிய உலகில் தொடர்ந்து ஒலிக்கின்றது.

முடிவுகள்

- ❖ காந்தியை புத்தன், ஏசு, நபியென பல்சமயப் பெரியோரின் உருவகமாகக் காணும் போக்கு நாமக்கல்லார், வள்ளத்தோள் ஆகிய இருவரது கவிதைகளிலும் காணப்படுகிறது.

- ❖ இராமலிங்கம் பிள்ளை காந்தியை வள்ளுவராகவும், வள்ளலாராகவும் காந்தியின் அடிப்படைக் கருத்தியலான அஹிம்சை மற்றும் சத்தியத்தை முறையே வள்ளுவரின் கொல்லாமை, வாய்மையாகவும் தமிழ் அடையாளங்களோடு காண்கிறார். காந்தியையும் காந்தியத்தையும் தமிழ்மயப்படுத்தும் இம்முயற்சிக்கு தமிழ்த் தேசியவுணர்வு நாமக்கல்லாரின் கவிதை ஆளுமையில் ஆதிக்கம் செலுத்தியதே காரணமாகும்.
- ❖ வள்ளத்தோள் கவிதைகளில் காந்தியும் காந்தியக் கொள்கைகளும் புராணப்படுத்தல், தெய்வீகப்படுத்தல் ஆகிய தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளன. இதற்கு வள்ளத்தோள் கவிதை ஆளுமையிலும் மலையாளப் பண்பாட்டிலும் 'புராணீகம்' தலையாய அம்சமாக ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளதே காரணமாகும்.
- ❖ தேசியத் தலைவரான காந்தியையும் காந்தியக் கொள்கைகளையும் இருவரும் தத்தம் இன, மொழி, பண்பாட்டு அடையாளங்களோடு வட்டார தேசிய உணர்வோடு உள்வாங்க முயற்சித்துள்ளனர். இந்திய தேசியத்தின் 'புராணீக மரபு' என்கிற பொது அடையாளத்திலிருந்து வேறுபட்ட சில தனித்த பாரம்பரியமான அடையாளங்களோடு தமிழ்த்தேசியம் அமைகிறது. ஆனால் மலையாளத் தேசியம் என்பது இந்திய தேசியத்தின் பொதுவான அடையாளமான புராணீகமரபு என்பதோடு இணைந்தே செல்கிறது.
- ❖ நாமக்கல்லார் காந்தியின் நிர்மாணத் திட்டங்கள் அனைத்தையும் தம் பாடல்களில் பிரச்சாரம் செய்ய, வள்ளத்தோள் தலையாய நிர்மாணத் திட்டங்களை மட்டுமே தம் கவிதைகளில் பிரச்சாரம் செய்துள்ளார். இவ்விருவரது கவிதைகளிலும் காந்தியவாதிகளின் மீதான விமர்சனமும் இடம்பெற்றுள்ளது.
- ❖ நாமக்கல்லாரின் காந்தியக் கவிதைகளில் பிரச்சார அம்சமே மேலோங்கிக் காணப்பட வள்ளத்தோள் கவிதைகளில் பிரச்சாரத்தோடு கலையம்சமும் இணைந்து காணப்படுகிறது.

வினாக்கள் :

1. அமெரிக்கக் கோட்பாட்டின் அல் அரசியல் தன்மை குறித்து விளக்குக?
2. இந்திய கவிதையில் மேலை இலக்கியத் தாக்கம் குறித்து எழுதுக?
3. தமிழ்ச்சிந்தனை மரபும் சீக்கிய கால்சாவும் விளக்குக?
4. பாரதிதாசன் கவிதைகளில் இயற்கையை குறித்து தொகுத்துரைக்க?
5. வள்ளத்தோள் கவிதைகளில் காந்தியம் குறித்து எடுத்துரைக்க?

மொழிபெயர்ப்பு இயல்பும் மரபும்

இன்றைய உலகில் வளர்ந்து வருகின்ற பல துறைகளில் மொழிபெயர்ப்புத் துறையும் ஒன்று. வியக்கத்தக்க வகையில் மொழிபெயர்ப்புத் துறை படித்தவர்களிடையே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மக்கள் பிற மொழிகளிலுள்ள நல்ல கருத்துகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றனர். எனவே பிற மொழிக் கருத்துகள் பலமொழி வல்லுநர்களால் மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. பலமொழி வல்லுநர்களின் அறிவாலும், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் விளைவாலும், மொழிபெயர்ப்புத்துறை அளவாலும், இயல்பாலும், பரப்பாலும், வகைகளாலும் மக்களின் கல்வி மற்றும் அரசியல், சமுதாய வாழ்க்கையில் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

சுப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ் கற்பவர்களின் இரு கடமைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றில் ஒன்று, தமிழ் மொழியிலுள்ள இலக்கிய, கருத்தியல் நூல்களைப் பிற நாட்டார் கற்க வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்பது. அதனை,

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்

பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்” (பாரதியார், தே.கீத., பா.எ.22)

என்னும் அடிகள் உணர்த்தும்.

மற்றது, உலக இலக்கிய அறிவியல் நூல்களில் சிறந்தன, நல்லன எல்லாம் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்துத் தரல் வேண்டு என்பது. அதனை,

“பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்

தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்” (பாரதியார், தே.கீத., பா.எ.22)

என்னும் அடிகள் உணர்த்தும்.

இந்த இரு கடமைகளுக்கும் ஏற்ப, உலக தேசநாட்டுச் சூழ்நிலைகளும் அமைந்து வரக்காணலாம். அறிவியல், இயந்திர நுட்பங்கள் வளர்ந்த தன் காரணமாக உலகத்தொடர்பு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இத்தகைய வளர்ச்சியும் மொழிபெயர்ப்பின் இன்றியமையாமையை உணர்த்தி வருகின்றது.

உலகப் பயணிகள் இன்பப் பொழுதுபோக்குக்காகச் சுற்றுப்பயணம் செய்தல், உலகச் செய்திகள் உடனுக்குடன் வானொலி, தொலைக்காட்சி வழி மக்களுக்குச் சேர்தல், நாடகங்கள், கவிதைகள், சொற்பொழிவுகள், சிறுகதைகள், புதினங்கள் முதலியவற்றை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளுதல், அறிவியல் கருத்துகளை உடனடியாக அனைவரும் அறிந்து கொள்ளுமாறு செய்தல் முதலிய தேவைகள் பல இன்று மொழிபெயர்ப்புப் பணியை முக்கியத்துவம் பெற செய்துவிட்டன.

இத்தகு இன்றியமையாத மொழிபெயர்ப்பில் தேர்ந்த வல்லுநர்கள் எல்லா நாடுகளுக்கும் தேவைப்படுகின்றனர். ஏனெனில் ஒரு நாட்டு மொழியிலுள்ள இலக்கிய வளங்கள், அறிவியல் கருத்துகளைப் பிற நாட்டு மக்கள் அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றனர். அவர்களுக்கு அந்நிய மொழி ஒரு தடையாக இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஜப்பான் மொழியிலுள்ள அறிவியல் கருத்துகளைத் தமிழ்நாட்டவர் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எனவே ஜப்பான் மொழியிலுள்ள அறிவியல் கருத்துகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பது என்பது தேவையாகின்றது. மேலும், நாட்டுக்கு நாடு ஆட்சிமொழி வெவ்வேறாக அமைந்திருத்தலின் ஒரு நாட்டு அரசாங்க குறிப்புகளை இன்னொரு நாட்டு அரசாங்க குறிப்புகளாக மாற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தேவைப்படுகின்றனர். ஒருமாநிலத்திற்கு வருகை தரும் மாநில மொழி தெரியாத அரசியல் தலைவர்கள் ஆற்றும் சொற்பொழிவை அந்த மாநில மொழியில் மேடையிலேயே மொழி பெயர்த்துப் பேச மொழிபெயர்ப்பு நுட்பம் அறிந்த, இருமொழி அறிந்த வல்லுநர்கள் இன்றியமையாத இடம் பெறுகின்றனர். பல நிறுவனங்கள் தங்களுக்கு வரும் அயல்நாட்டுக் கடிதங்களைத் தாய்மொழியில் தரவும் மொழிபெயர்ப்பாளரை வேண்டுகின்றனர்.

இலக்கணம், மொழியியல், வாக்கிய அமைப்பு, நடை முதலான நிலைகளில் மூலமொழிக்கும் (Source Language), பெறும் மொழிக்கும் (Target Language) உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் யாவை? வேறுபாடுகளை கடந்து சரியாக மொழிபெயர்ப்பது எப்படி? மொழிபெயர்க்க இயலாதனவை யாவை? நன்கு மொழிபெயர்க்கும் நெறிமுறைகள் என்ன என்ன? மொழிபெயர்ப்பின் வகைகள் யாவை? எளிமையாக மொழிபெயர்ப்பது எப்படி? அறிவியல் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் கணினி மொழிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவம் யாவை? மொழிபெயர்ப்பில் சொல் அளவில், தொடர் அளவில், வாக்கிய அளவில் என்னென்ன சிக்கல்கள் உள்ளன? அவற்றின் தீர்வுகள் யாவை? என்பன பற்றி அறிந்து கொள்வது மொழிபெயர்ப்புச் செய்வோர் அறிய வேண்டுவனவாகும்.

மனிதன் அறிவு வளர்ச்சி பெற்ற காலத்திலிருந்து மற்றவர்களைப் பற்றியும், அவர்களது செயல்களைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் உடையவனாக இருந்திருக்கிறான். நாகரிகம் வளர வளர மனிதனின் அறிவுத்திறம் மேலும் வளர்ச்சி அடைந்தது. அது மொழியையும்

வளப்படுத்தத் தொடங்கியது. பேச்சு மொழிக்கு வரிவடிவம் தோன்றிய பின் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் வெவ்வேறு எழுத்து வடிவம் உருவாகியது. எனவே உலக மொழிகள் அனைத்தும், ஒலி, வடிவம் ஆகியவற்றால் வெவ்வேறாகவே காணப்படுகின்றன. ஒரு மொழியை மற்றொரு மொழி பேசுவோர் எங்ஙனம் தெரிந்து கொள்வது? உலகத்தொடர்புக்கு எது அடிப்படையாக அமைய முடியும்? என்ற வினா எழுகிறது. இந்த வினாவிற்குரிய விடையாகவே நாகரிகம் வளர்ந்த நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட சமூக, வணிக, போர் முறைத் தொடர்புகளால் தவிர்க்க இயலாத நிலையில் பயன்தரும் மனித இனத்தை இணைக்கும் கருவியாக, இலக்கிய அறிவியல் கருவியாக மொழிபெயர்ப்புக்கலை விரிவடைந்துள்ளது.

மொழிபெயர்ப்பு - விளக்கம்

மொழிபெயர்ப்பு என்பது மொழி (Language), பெயர்ப்பு (Shifting) எனும் இரு சொற்கள் இணைந்தது. உள்ளத்து உணர்வுகளை, எண்ணங்களை, கருத்துகளைப் பிறருக்கு உணர்த்தப் பயன்படும் கருவி மொழி ஆகும். பெயர்ப்பு எனில் மாற்றுதல் (Change) என்பதாகும். எனவே மொழிபெயர்ப்பு என்பது மொழி மாற்றுதல் ஆகும். அதாவது மூலமொழிக்கருத்துகளை அதற்கு இணையான பெயர்ப்பு மொழிக்கு மாற்றுதலாகும். 'Translation' என்ற ஆங்கிலச் சொல் 'Translatius' என்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து உருவானது. இலத்தீனில் இச்சொல் நீக்குதல் (To remove) என்ற பொருளில் ஓரிடத்திலிருந்து ஒரு கருத்தினை மற்றோர் இடத்திற்கு மாற்றுதலைக் குறிக்கிறது.

சமஸ்கிருத மொழியில் 'ரூபந்தர்' 'அனுவாஷ்' என்ற இரு சொற்கள் மொழிபெயர்ப்பைக் குறிப்பிடுகின்றன. மொழிபெயர்ப்புக் குறித்துப் பல அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர்.

ஒரு மொழியிலுள்ள கருத்துகளைப் பிற மொழிகளுக்கு மாற்றுவதை மொழிபெயர்ப்பு என்பர். எந்த மொழியிலிருந்து கருத்துகளை மாற்றுகிறோமோ அம்மொழியை மூலமொழி (Source Language) எனவும், எம்மொழியில் கருத்துகளை மாற்றுகிறோமோ அம்மொழியை இலக்கு மொழி (Target Language) அல்லது பெறும்மொழி (Receptor Language) எனவும் கூறுவர்.

“மூல மொழியிலுள்ள செய்திகளை அதற்கு இணையாக வேறுமொழிச் சொற்களில் மாற்றுவதே மொழிபெயர்ப்பு” என்று ஜே.சி. காட்போர்டு (J.C. Catford) குறிப்பிடுகிறார். “பொருளுக்கு முதலிடமும் நடைக்கு இரண்டாமிடமும் தரும் வகையில் மூலமொழிச் செய்திக்கு மிக நெருங்கிய இயல்பான நிகரனைப் பெறும்மொழியில் தருவதே மொழிபெயர்ப்பு” என A. நைடா குறிப்பிடுகிறார். (A. Nida and Charles Taber, 1975:12)

“ஒரு மொழியிலுள்ள குறியீடுகளை மற்றொரு மொழிக் குறியீடுகளாக மாற்றுவது மொழிபெயர்ப்பு” என பாஸ்டெட் குறிப்பிடுகிறார், (Bassnett - Mc Guire, 1988:13) மேலும், மூலமொழியின் கருத்துகளும், பெறும்மொழியின் கருத்துகளும் ஒன்று போல இருக்க வேண்டும். மூலமொழி அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு மூலமொழி இருப்பது போல பெறும்மொழி அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு பெறும்மொழியும் அமைந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனின் மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பாக அமையாது.

பீட்டர் நியூமார்க் (Peter Newmark) அவர்கள், மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு கலை (Craft) என்றும் ஒரு மொழியிலுள்ள செய்திகளைப் பிற மொழியில் மாற்றுவதாகும் எனக்கூறுகிறார், (S. Kanakaraj, 2003:4) மா.சு. திருமலை (1982) அவர்கள், தரும் மொழியின் தொடருக்கான நிகரணைப் பெறும்மொழியில் தேடும் ஒரு நடவடிக்கை என்றும், தரும் மொழிப்பனுவலுக்கான நிகரணைப் பெறும்மொழியில் தேடுவதென்றும் கூறுகிறார்.

‘மூலத்தினின்றும்’ மாறுபடாமலும், படிப்பதற்கு இனிமையாகவும் இருக்குமாறு ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழியில் மாற்றி எழுதும் ஒரு முறையே மொழிபெயர்ப்பு என்பது பெஞ்சமின் ஜோவட் (Benjamin Jowett) என்ற அறிஞரின் கருத்தாகும். மூலமொழிகளில் உள்ளவற்றைப் பெயர்ப்புமொழியில் மாற்றித் தருவது மொழிபெயர்ப்பு. இது சொல்லுக்குச் சொல் தருவதன்று. பொருளை முழுமையாகத் தருவதாகும் என மாலின் ஒஸ்கி என்பவர் கூறுகிறார்.

“ஒரு மொழியிலுள்ள சிந்தனைகள் மற்றும் கொள்கைகளைப் பிறிதொரு மொழிக்கு மாற்றுவதே மொழிபெயர்ப்பு என்று மகேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகின்றார்” (பெம்மஸானி ஸ்ரீஹரி, 1999 : 1216).

“மொழி பெயர்ப்பு என்பது ஒரு கலை. மொழிபெயர்ப்பு என்பது வெறுமனே மொழி மாற்றம் மட்டுமல்ல அல்லது மூலக்கருத்தையோ மூலக்கதையையோ அடிப்படையாக வைத்துக் தழுவி எழுதுவதும் அல்ல. சுருங்கச் சொன்னால் மொழிபெயர்ப்பு என்பது கூடுவிட்டுக்கூடு பாயும் ஒரு கலை” என்கிறார் பிரபாகர் மேக்வி (வீ. சந்திரன், 1999:72).

“ஒருமொழியின் கற்பனை வளத்தையும், கலை நயத்தையும், செஞ்சொற் கவியின்பத்தையும், வீறார்ந்த பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தையும் படம் பிடித்துக் காட்டவல்லதே மொழிபெயர்ப்பு” என்று க.த. திருநாவுக்கரசு குறிப்பிடுகிறார் (பெம்மஸானி ஸ்ரீ ஹரி, 1999:1216).

இவ்வாறான விளக்கங்களைக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மொழியிலுள்ள பனுவல் கூறுகளை இன்னொரு மொழியில் எடுத்துரைப்பது எனக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு

எடுத்துரைக்கும் போது மூல மொழியின் கருத்து அல்லது எண்ணம் சிதைவு பெறக்கூடாது என்பது அவசியம்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒலியையும், சொல்லையும் எழுத்துப் பெயர்ப்புச் செய்வதோடு அதன் பண்பாட்டையும் மொழி நுணுக்கங்களையும் உள்ளடக்கி நிற்கும்.

அகில உலகப்பொருள் விளக்கமளிப்போர் கழகம் (International Association of Conference Interpreters) மொழிபெயர்ப்பு என்றால் என்ன என்பதன் விளக்கத்தைச் சிறிது திருத்தம் செய்து தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

“மொழிபெயர்ப்பென்பது வெறும் சொல்லைப்பெயர்ப்பதன்று, அச்சொல்லோடு தொடர்புடைய பொருள், உணர்ச்சி, அழகிய தன்மை ஆகிய அனைத்தையும் ஒட்டு மொத்தமாக முழுமையாக மாற்றம் செய்வதாகும்.”

“முதலில் செய்தியை முழுமையாக உணர்ந்து அவற்றை வேறுபடுத்தி மறு உருவாக்கம் செய்து வேறு மொழிக்குப் பண்பாட்டுச் சிதைவு ஏற்படாமல் எடுத்துச் சொல்வதாகும்”.

“மொழிபெயர்ப்பென்பது மொழிக்கும் மொழிபேசக்கூடிய சமுதாயச் சூழலுக்கும் உள்ள உறவை அளவிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய ஓர் அதிகாரப் பரப்பாகிறது. ஒரு மொழி அமைந்துள்ள சமூகச்சூழலின் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளிருந்து அதன் அடிப்படையில் நிகழும் ஒரு மொழிப்பரிமாற்ற நிகழ்வெனவும், அதே நேரத்தில் தரும்மொழி ஆசிரியர் பெறும்மொழியுடன் கருத்துக்கோவை உறவை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வு எனவும் மொழிபெயர்ப்பைக் கூறலாம்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மொழிச் செய்திகளைப் பிறிதொரு மொழியில் தருவது மட்டுமன்று அதற்கும் மேலாக ஒரு மொழிப் படைப்பு தன் ஆவணப்பதிவுகளாகக் கொண்டுள்ள அனைத்து வகைப் பண்பாட்டுச் சங்கதிகளையும் வேறொரு மொழி மூலம், அதாவது மாற்று மொழி வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் இன்றியமையாத இயக்கமாகும். பேரா.கி. நாச்சிமுத்து அவர்கள் கூறி வருவது போல், “ஓர் இலக்கிய உரை பிந்தைய வாசகர்களுக்குப் பொருளை உணர்த்தும் பாங்கமைவுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறத்தக்கது மொழிபெயர்ப்பாகும்.”

மேற்காணும் விளக்கங்களை நோக்கும் பொழுது மொழிபெயர்ப்பு என்ற சொல் மொழி, பெயர்ப்பு ஆகிய இரு சொற்களின் கூட்டிணைவில் தோன்றியது. மொழி என்பது மனிதனுடைய உடலுறுப்புகளின் ஒத்திசைவால் உருவாக்கப்படும் ஒலிக்கோவை. அது பேசுபவர், கேட்பவர் ஆகிய இருவரிடையே நிகழ்வதன் மூலம் கருத்து அல்லது மனஉணர்ச்சியினை மற்றவர் அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது. பெயர்த்தல் என்ற சொல்லினை ஆராய்ந்தால் ஒரு மொழியில் உள்ளவற்றை இன்னொரு மொழிக்குப் போக்குதல் அல்லது செலுத்துதல் என்று பொருள்படும்.

எனவே மொழிபெயர்த்தல் என்பதற்கு ஒரு மொழியிலுள்ள கருத்துகள், நிகழ்வுகள், உரையாடல்களைக் கூட்டாமலும், குறைத்திடாமலும் இன்னொரு மொழிக்குப் பெயர்த்தெடுத்தல் என்று பொருள் கொள்வது பொருத்தமானது.

பொதுவாகக் கூறும் பொழுது மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலமொழியிலுள்ள செய்திகளைக் கூட்டாமலும், குறைக்காமலும், கருத்துப் பிறழ்ச்சி ஏற்படாமலும், பெறும்மொழி வாசகர்கள் படித்து புரிந்து கொள்ளும் விதத்திலும், அவர்கள் மூலமொழி வாசகரைப் போல் மனநிலையை அடையும் விதத்திலும், பெறும்மொழியின் இயல்புக்கேற்றவாறு மூலமொழிச் செய்திகளைப் பெயர்த்தலாகும்.

மேலும் மொழிபெயர்ப்பானது மூலமொழியில் அமைந்துள்ள பகுதி (Source Language Text) மற்றொரு பெறும்மொழியில் (Target Language) ஆக்கப்படுவது' உள்ளதை உள்ளவாறே விரிவாக்காமல், சுருக்காமல் தரப்படுவது' உணர்வு குன்றாமல், மிகாமல் ஓரளவு இயன்றவரை, ஒத்த வடிவடையதாய்த் தம் தாய்மொழியில் இயல்பாகக் கற்று அறிவது போலவும், பாடி உணர்வது போலவும், தெளிவாக, நயமாகப் பெயர்த்து உருவாக்கப்படுவது ஆகும்.

1. உள்ளதை உள்ளவாறு பெயர்த்தல்
2. சுருக்காமல் பெயர்த்தல்
3. உணர்வு குன்றாமல் மிகாமல் பெயர்த்தல்
4. ஒத்த வடிவடையப் பெயர்த்தல்

ஆகியவை மொழிபெயர்ப்பில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

1. உள்ளதை உள்ளவாறு பெயர்த்தல்

உள்ளதை உள்ளவாறு பெயர்த்தல் என்பது மூலமொழியிலுள்ள கருத்துகளை எவ்வித மாற்றமுமின்றி பெறும்மொழியில் மொழிபெயர்த்தலாகும். ஆனால் மூலமொழியில் உள்ள செய்தியின் பொருள் மொழிபெயர்ப்பாளனுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தால், தானறிந்த கருத்துகளையெல்லாம் அதனுள் புகுத்தி மொழிபெயர்ப்பதும் உண்டு.

சான்றாக 'Cowards die many times' என்ற தொடரின் இயல்பான மொழிபெயர்ப்பு 'கோழைகள் பன்முறை சாகிறார்கள்' என்பதாகும். இந்தத் தொடருக்கு வேறொரு தானறிந்த கவிதைத் தொடரைக் கூறி மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென ஆர்வமாய் கொண்டு

“நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே - இந்த

நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்துவிட்டால்

அஞ்சி அஞ்சிச் சாவார்” என்று மொழிபெயர்ப்பது தவறாகும்.

2. சுருக்காமல் பெயர்த்தல்

ஒரு கருத்தை விரிவாக்காமலும், சுருக்காமலும் மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும்.

(எ.கா.) “Mahatma Gandhi, the father of Bharat got freedom through Satya-Kiraga for India”

1. ‘சத்தியாகிரகத்தின் வழி இந்திய விடுதலையைக் காந்தி பெற்றார்’ என்ற தொடரும்.
2. இந்திய விடுதலையைக் காந்தி அண்ணல் பாரத தேசத்தின் தந்தை எவ்வாறு பெற்றார்? சத்தியாகிரகத்தால் அல்லவா? என்ற தொடரும் மூலமொழியிலுள்ள கருத்தைத்தான் தருகின்றன. என்றாலும் முதல் மொழிபெயர்ப்பு மூலமொழிப் பகுதியைச் சுருக்கியும், இரண்டாம் மொழிபெயர்ப்பு விரிவாக்கியும் தருகின்றன. ஆனால் சரியான மொழிபெயர்ப்பானது

‘பாரதத்தந்தை மகாத்மா காந்தி சத்தியாகிரகத்தால் இந்தியாவிற்கு விடுதலைபெற்றுத் தந்தார்’ என்பதாகும்.

3. உணர்வு குன்றாமல், மிகாமல் பெயர்த்தல்

“Among the stone side stood as a stone” என்ற தொடரின் இயல்பான மொழிபெயர்ப்பு ‘கற்களுக்கிடையே கல்லென நின்றேன்’ என்பதாகும். அப்படி இல்லாமல் ‘கருங்கல்லுக்கு இடையே பெருங்குன்றாய் நிற்கிறேன்’ என்பது உணர்வை மிகுந்துக் காட்டுவதாகும். உமர்கய்யாம் பாடல் அடி ஒன்றை

“அழுத கண்ணீர் ஆறெல்லாம்

அதிலோர் எழுத்தை அழித்திடுமோ”

என்று கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். இதில் உமர்கய்யாமின் பாடல் தொடரை விட, விதி வலிமையைச் சுட்டும் உணர்வு வீச்சு மிக்கிருத்தல் காணலாம்.

உமர்கய்யாம் ஒரு சொல்லை அழித்திடுமோ என்றுதான் பாடியுள்ளார். அந்த இடத்தில் ஓர் எழுத்தை அழித்திடுமோ என்று கூறுவதன்மூலம் உணர்வைப் பெருக்கி இருத்தலைக் காணலாம். அப்படியல்லாமல்

“அழுத கண்ணீர் நீரெல்லாம் அதிலோர்

தொடரை அழித்திடுமோ”

என்று மொழிபெயர்த்திருப்பின் விதிக்குத் தரும் அழிக்கும் ஆற்றல் பற்றிய வேகம் குறைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

4. ஒத்த வடிவமையப் பெயர்த்தல்

தமிழ் வாக்கிய அமைப்பிற்கும், ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பிற்குமிடையே வேறுபாடு உள்ளது. தமிழ் வாக்கிய அமைப்பு எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை (SOV) என்பதாகும். ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பு எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் (SVO) என்பதாகும். தமிழில் வினையடை (Adverb) வினைக்கு முன்வரும் ஆங்கிலத்தில் வினைக்குப் பின் வரும். இவ்வாறே சார்பு வாக்கியங்களும் மாறி அமையும். எனவே இரு மொழிக்கும் வடிவ ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்குவது எளிதன்று, பொருத்தமும் அன்று. ஆங்கில செய்யுளின் ஒலி அமைப்பு பெரும்பாலும் இயைபுத் தொடையில் அமையும்.

(எ.கா.)

“Twinkle twinkle little star

How I wonder what you are”

ஆனால் தமிழ் செய்யுள்கள் பெரும்பாலும் எதுகை, மோனைத் தொடைகளால் சிறப்புப் பெறும். தமிழ் செய்யுட்களில் இயைபுத் தொடை மிக அருகியே வரும்.

மொழிபெயர்ப்பு கலை மற்றும் அறிவியல்

தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு என்ற கலைச் சொல் மிகவும் பழையதானது. மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு வினை அல்லது தொழில் ஆகும். எந்த மொழியை ஆதாரமாகக் கொண்டு மொழிபெயர்க்கப்படுகிறதோ அது மூலமொழி (Source Language) ஆகும். எந்த மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறதோ அது பெறும்மொழி (Target Language) ஆகும்.

மொழிபெயர்ப்புக்கும் படைப்பாற்றல் தேவை. அதுவும் ஒரு கலைதான் என்கின்றனர் சிலர். மொழிபெயர்ப்பு ஒரு கலைஞனுடைய படைப்பாற்றலோடும், உணர்வோடும் அமையவில்லை என்றால் அது சிறப்பாக இருக்காது. எனவே மொழிபெயர்ப்பும் ஒரு கலையே என்கின்றனர். இதனாலேயே ஒரு நூலுக்குப் பல மொழிபெயர்ப்புகள் தோன்றியுள்ளன. விவிலியத்தையும், திருக்குறளையும் பல மொழிகளில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். இவ்வாறு செய்நேர்த்திக்கு ஏற்ப ஒன்றன் மேல் பலவாகப் பெருகுவது படைப்பாற்றலுடைய கலைக்கே சாரும் எனக்கூறி மொழிபெயர்ப்பியல் ஒரு கலையே எனவாதிடுவர்.

மூல நூலிலுள்ள பொருளை மாற்றாமல் அப்படியே கொண்டு வருவதே மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படைப் பண்பு. மொழிபெயர்ப்புக்கு எனப் பொதுவாக அமைந்துள்ள விதிகளை முறைப்படி மேற்கொள்வதனாலேயே இது சாத்தியமாகும் என்ற கருத்து நிலையிலேயே, மொழிபெயர்ப்பு ஓர் அறிவியல் என்பது வற்புறுத்தப்படுகிறது. மூலமொழி மற்றும் பெறும் மொழியின் மொழிக்கூறுகளும்

அவற்றின் இயக்குநிலைகளும் பற்றிய அறிவு மிகவும் அவசியம் என இவர்களால் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இவ்விரு சாரரும் தம் தம் கருத்து நிலையிலே தத்தம் நூல்களை எழுதியுள்ளனர். சான்றாக மொழியியலறிஞர் நைடா, 'மொழிபெயர்ப்பு அறிவியல்' (Science of Translation) என்று தன்னுடைய நூலையும், தியோடர்சுவேரி 'மொழி பெயர்ப்புக்கலை' (Art of Translation) என தன்னுடைய நூலையும் அழைக்கின்றனர். மொழிபெயர்ப்பின் வழிமுறைகள் பற்றிய இரண்டு கோணங்களையே இவ்விருசாரரின் கருத்துகளும் காட்டுகின்றன. 'அழுத்தம்' எதற்குத் தருவது-படைப்பாற்றல் சார்ந்த செய்நேர்த்திக்கா, விதிமுறைகளை மேற்கொண்டமைகிற செய்திறனுக்கா என்ற நிலையில் ஒரு சாரார் இதனைக் கலையென்றும், பிறிதொரு சாரார் அறிவியல் என்றும் கூறுகின்றனரேயன்றி இவை பெரிதும் முரண்பட்டவை அல்ல. மொழிபெயர்ப்பு ஒரு கலையாக இருந்தாலும் அறிவியலாக இருந்தாலும், நூலாசிரியனுடைய கருத்துகள் சிதைவுபடாமல் பெறும்மொழியில் தரப்படல் வேண்டும். அதுவே மொழிபெயர்ப்புக்குச் சிறப்பை கொடுக்கும்.

மொழிபெயர்ப்பின் பயன்கள்

உலகமெங்கும் வாழும் மக்களை ஒருங்கிணைத்து வருவது மொழிபெயர்ப்பே ஆகும். சமூக வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் மொழிபெயர்ப்பு தன் பங்கினைச் சிறப்பாக செயல்படுத்துகிறது. மக்களின் வாழ்க்கையில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் மொழிபெயர்ப்பு பயன்படுகிறது.

இன்றைய உலகம் தகவல்கள் நிறைந்தது. இன்று உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள தகவல்களைத் தாய்மொழி மூலம் அறிந்து கொள்ள மொழிபெயர்ப்பு பயன் படுகிறது. தொலைக்காட்சி, வானொலி, செய்தி இதழ்கள் போன்ற தகவல் தொடர்புக் கருவிகள், மொழிபெயர்ப்பு இல்லாவிடில் செயல்படுவது கடினம். நாம் தினமும் அறிந்திடும் உலகச் செய்திகள் பல்வேறு மொழிகளிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பின் அங்கிருந்து தமிழாக்கப்பட்டவைதான். எனவே உலகமெங்கும் தகவல்களைப் பரப்பிட மொழிபெயர்ப்பு பயன்படுகிறது.

மொழிபெயர்ப்பானது உலகச் சிறப்புவாய்ந்த அறிஞர்களின் இலக்கியங்கள், வரலாறுகள் முதலியவற்றை அறிந்துக்கொள்ள பயன்படுகிறது. ஒரு நாட்டில் ஓர் அறிவியல் முயற்சி வெற்றி பெறுகிற போது அதைப்பிற நாட்டினர், பிற மொழியினர் அறிந்து கொள்ள பயன்படுகிறது. அறிஞர்களின் தத்துவங்களும், அவர்களின் செயல்பாடுகளும் உலகம் முழுவதற்கும் பரவ துணை செய்கிறது.

இரவீந்திரநாதாகூர் போன்ற கவிஞர்கள், பிரேமசந்த் போன்ற படைப்பாளர்கள், ஷேக்ஸ்பியர், பெர்னாட்ஷா போன்ற நாடக ஆசிரியர்கள் பற்றியும் அவர்களின் படைப்புகள் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ளவும் பயன்படுகிறது.

அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பல்வேறு மக்களின் மொழி, இனம், பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றை அறியவும் பிறமொழி திரைப்படங்களின் கதை அம்சங்கள், திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கும் முறைகள், திரைப்பட உத்திகள் என்பனவற்றை அறியவும் பயன்படுகிறது.

மக்களின் அறிவுப் பெருக்கத்திற்கும், வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கும் பயன்படுகிறது. ஒவ்வொரு நாடும் அடுத்த நாட்டு அரசியல் பொருளாதார நிகழ்ச்சிகளில் அக்கறை கொள்ளும் கட்டாயத்துக்குள்ளாகி இருக்கிறது. இதை ஒவ்வொரு மொழியினரும் உடனுக்குடன் அறிந்து கொள்ளவும் பயன்படுகிறது.

பலமொழிகள் பேசப்படும் ஒரு நாட்டில் ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு கலாச்சாரப் பரிமாற்றமும், அதற்கு அடிப்படையான மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளும் இன்றியமையாதவை. இந்த நாடுகளின் அரசியல் நிர்வாகத்திற்கு உதவ, சட்டம், ஆணை, செய்தி ஆகியவற்றினைப் பல மொழிகளில் பெறுவதற்குப் பயன்படுகிறது.

வணிக உலகில் பொருள்களின் உற்பத்தி, தன்மை, தரம், பயன், பயன்படுத்தும் விதம் ஆகியவற்றைப் பல மொழிகளில் பெறுவதற்குப் பயன்படுகிறது. ஒரு சமுதாயம் மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பலவழிகளிலும் பயனடைகிறது. அது போலவே மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலமும் மொழியும் அது சார்ந்துள்ள சமுதாயமும் பயனடைகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பால் ஒரு மொழியில் உள்ள செய்திகள் மற்றொரு மொழிக்குச் செல்கின்றன. அவ்வாறு செல்வதால் சமுதாயப்பயன்பாடும் மற்றும் மொழிப்பயன்பாடும் அதிகமாகிறது. மேலும் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் மொழிபெயர்ப்புகள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன.

கல்வி, பணி, சுற்றுலா காரணமாக வேற்றுநாடுகளுக்கு மக்கள் செல்கின்றனர். அங்குப் பல மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. அம்மொழிகளைத் தெரியாத நிலையில் அவர்கள் தகவல்தொடர்பு கொள்வதற்கு மொழிபெயர்ப்பு தேவையாகின்றது.

அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரான்ஸ், ஜப்பான், சீனம், ஜெர்மன் போன்ற நாடுகள் அறிவியல், தொழில்நுட்ப ஆய்வுகளில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகள் இந்த நாட்டைச்சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே அந்நாடுகளின் ஆய்வு முடிவுகளை ஆங்கிலத்திலாவது மொழிபெயர்க்க வேண்டியது அவசியம். அப்போதுதான் அறிவியலின்

மாற்றத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இதனால் அறிவியல், தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பு அவசியம்.

இன்று உலகமயமாக்கல் காரணமாக ஒரு நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருளை உலகமெங்கும் விற்பனைச் செய்யலாம். ஒரு நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருளை மற்றொரு நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த செய்யப்படும் விளம்பரங்கள் அந்த நாட்டு மக்கள் மொழிகளிலேயே இருக்க வேண்டும். எனவே விளம்பரங்களைச் செய்வதற்கும் மொழிபெயர்ப்பு தேவையாகின்றது.

மொழிபெயர்ப்பினால் பொதுமொழி பங்கு பெறுகிறது. சொல்லாக்கம், தொடரமைப்பு, கருத்துப்பரிமாற்றம் போன்றவை ஏற்படுகின்றன. உலக நாடுகளில் பின்பற்றப்படும் பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் புரிந்து கொண்டு கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்ள மொழிபெயர்ப்புப் பயன்படுகிறது.

ஒருவர் உலகமெங்கும் பரவலாக அறியப்பட மொழிபெயர்ப்பு அவசியம். ஒரு துறையில் ஒருவர் பெற்ற சாதனைகள் உலகமெங்கும் பரவிட மொழிபெயர்ப்புகள் பயன்படுகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு மனிதனை குறுகிய வட்டத்திற்குள் வாழவிடாமல், உலகு தழுவிய பரந்துபட்ட சிந்தனையுடன் வாழ வழியேற்படுத்துகிறது.

நூலகத்தில் மொழிபெயர்ப்பின் பயன்கள்

ஒரு நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் அந்நாட்டில் நூலகம், கல்வி, கலாச்சாரம், தொழில் போன்றவை சிறப்பாக அமைய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நூலகமும் சிறப்பாக இயங்க வேண்டும். கல்வி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவும், முதுகெலும்பாகவும் இருப்பது நூலகமே. மனிதர்கள் பல மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதால் நூலகத்தில் மொழிபெயர்ப்பு தேவைப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒரு பெரிய கலாச்சார பாரம்பரியம் இருக்கிறது. ஒரு குழுவினர் சிந்திப்பது போல் இன்னொரு குழுவினர் சிந்திப்பது இல்லை, உணர்வதில்லை. கலாச்சாரங்கள் வேறுபடுகின்றன. அதனால் மொழிபெயர்ப்புச் செயல்முறையும் சிக்கலானதாக மாறுகிறது.

மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் அதன் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் மொழிபெயர்ப்பு பெரிதும் துணை செய்கிறது. நூலகங்களில் பல மொழிகளில் நூல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை அனைவராலும் படித்துப் புரிந்து கொள்ள இயலாது. எனவே வாசகர்களுக்குத் தெரிந்த மொழிகளில் நூல்களிலுள்ள தகவல்களைக் கொடுப்பது நூலகங்களின் கடமையாக இருக்கிறது. எனவே வாசகர்களுக்குத் தெரிந்த மொழிகளில் நூற்களிலுள்ள தகவல்களைக் கொடுக்க

நூலகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அதற்கு, நூலகத்தினர் மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் உதவியுடன் மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

பெரும்பாலும் பெரிய நூலகங்களில் ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்ட அறிவியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ரஷ்யன், ஜெர்மன், ஜப்பான் மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை போன்று ரஷ்யன், ஜெர்மன், ஜப்பான் மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகள், நூல்கள் ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஒரு மொழியிலிருந்து பிற மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதை இருமொழிகளுக்குள் நிகழும் மொழிபெயர்ப்பு என மொழிபெயர்ப்பு அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

இருமொழிகளுக்குள் நிகழும் மொழிபெயர்ப்பு (Inter Lingual Translation)

இம்மொழிபெயர்ப்புச் செயல்கள் உலகத்தில் உள்ள அனைத்துப் பெரிய நூலகங்களில் தேவை நோக்கீட்டுப் பணிப்பிரிவில் (Reference Service Section) தேவை நோக்கீட்டுப் பணி அலுவலரின் (Reference Librarian or Information Scientist or Documentation Officer) உதவியுடன் நடைபெறுகிறது. பெரும்பாலான அறிவியல் ஆய்வு தொழில்நுட்பங்கள், ஆய்வு அறிக்கைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆங்கில மொழியில் வெளிவருவதைப்போன்று, ரஷ்யன், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, ஜப்பானிய, சீன மொழிகளிலும் அவை வெளிவருகின்றன. ஆங்கில மொழியைத்தவிர பிற மொழிகளில் வெளிவருகின்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எல்லோராலும் படித்துப் புரிந்து கொள்வது கடினம். எனவே இத்தகைய சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காகவே மொழிபெயர்ப்புப் பணி நூலகங்களில் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இப்பணியின் நோக்கம் ஒரு நாடு அறிவியல் தொழில் நுட்பத் தகவல்களை அறிந்து செயல்பட உதவியாக இருக்கிறது.

இப்பணி பின்வரும் மையங்களில் நடைபெற்று வருகின்றது.

- 1) இந்திய தேசிய அறிவியல் ஆவண மையம் (Indian National Scientific Documentation Centre) - INSEDOC
- 2) பாதுகாப்புத் தகவல் அறிவியல் ஆவண மையம் (Defence Scientific Information and Documentation Centre)- DESIDOC
- 3) தேசிய சமூக அறிவியல் ஆவண மையம் (National Social Science Documentation Centre)-NSSDOC
- 4) தேசிய மொழிபெயர்ப்பு மையம், சிகாகோ (National Translation Centre Chicaco)-NTC
- 5) உலக மொழிபெயர்ப்பு மையம், டெல்பிட் நெதர்லாந்து (International Translation Centre, Delft in Netherland)

இந்திய தேசிய அறிவியல் ஆவண மையம்

(Indian National Scientific Documentation Centre)INSEDOC

இம்மையம் விஞ்ஞானிகளுக்கும், ஆய்வு நிறுவனங்கள், தொழிலகங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் அறிவியல் தகவல்களை வழங்கும் பொருட்டு 1952-ஆம் ஆண்டு யுனெஸ்கோ உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் சார்பு நிறுவனம் 1963-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இதன் துணை நிறுவனங்கள் சென்னை, பெங்களூர், கொல்கத்தா ஆகிய மூன்று நகரங்களில் மண்டல மையங்களாக (Regional Centres) இயங்கி வருகிறது.

செயல்பாடுகள் (Functions of INSEDOC)

செய்திகளைத் தெளிவாகச் சொல்வது மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு எளிதான செயல் அன்று. ஆங்கிலத்தில் மட்டும் புலமை பெற்றவர்களுக்கு ரஷ்யன், ஜெர்மன், ஜப்பான் மொழிகளில் உள்ள ஆய்வு அறிக்கைகளைப் புரிந்து கொள்வது கடினம். எனவே ரஷ்யன், ஜெர்மன், ஜப்பான் மொழிகளில் வரும் செய்திகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பது இன்றியமையாதது ஆகிறது.

இந்திய தேசிய அறிவியல் ஆவண மையமானது பல்வேறு மொழிகளுக்கும் மொழிபெயர்ப்பு வல்லுநர்களை முழு நேரம் பணியில் அமர்த்தி சேவை செய்து வருகிறது. ரஷ்யன், ஜெர்மன், ஜப்பான் மொழிகளுக்கு மிகச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு வசதிகள் உள்ளன.

இம்மையத்தில் 1. உரைநடை (Literal) 2. இயல்பான (Free) மற்றும் 3. பயனிட்டாளர்களின் தேவைக்காக மொழிபெயர்த்தல் (Translation based on necessity) என்னும் மூன்று வகைகளில் மொழிபெயர்ப்பு நடைபெறுகிறது.

தேசிய மொழிபெயர்ப்பு (National Index of Translation)

இந்திய தேசிய அறிவியல் ஆவண மையமானது ரஷ்ய மொழிகளில் வரக்கூடிய தொழில் நுட்ப சஞ்சிகைகளை மொழிபெயர்த்து இந்தியாவில் உள்ள ஆய்வு வளர்ச்சி நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறது.

அதிக அளவிலான மொழிபெயர்ப்புகள் பல நிறுவனங்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க கட்டுரைகள், கருத்தரங்க ஆய்வு அறிக்கைகள், சஞ்சிகைகள், அறிவியல் தொழில்நுட்ப தகவல்கள் அனைத்தும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு புத்தகங்களாக வெளியிடப் படுவதில்லை. ஆனால் அவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஆவணங்களை நூலகத்தில் தனிப்பிரிவாக வைப்பர். தேவைப்படும் போது அம்மொழி பெயர்ப்பு ஆவணங்களைப் பயன்படுத்துவர்.

பாதுகாப்பு அறிவியல் ஆவண மையம்

(Defence Scientific Information and Documentation -DESIDOC)

பாதுகாப்புத் தொடர்பான அறிவியல் தொழில் நுட்பத் தகவல்களைப் பெற்று செயல்படுத்தும் நோக்குடன் இந்திய அரசால் இந்திய பாதுகாப்பு ஆய்வு வளர்ச்சி நிறுவனம் (Defence Research and Development Organization)-DRDO உருவாக்கப்பட்டது. இதன் சார்பு நிறுவனமான Scientific Information Bureau (SIB) இந்திய பாதுகாப்பு அமைச்சரவை உதவியுடன் 1967 இல் Defence Scientific Information and Documentation –DESIDOC என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு இயங்கிவருகிறது.

மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கங்கள்

சமுதாயத்திற்கும், மொழிபெயர்ப்புக்குமிடையே மிகுந்த தொடர்பு உண்டு. ஏனெனில் மக்கள் பிறநாட்டுச் செய்திகளை உடனுக்குடன் அறிய முற்படுகின்றனர். இதனால் பிறநாட்டுச் செய்திகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. உலக இலக்கியங்கள், அறிவியல், அரசியல் செய்திகள் பலமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. சமுதாய வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மொழிபெயர்ப்பு முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது.

கருத்து வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி, ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்து கொள்ளுதல், அறிமுகங்கொள்ளுதல் எனும் இவையே மொழிபெயர்ப்பின் பொதுவான நோக்கங்களாக அமைகின்றன. கருத்து வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி என்பன அறிவியல், பொருளாதாரம், வரலாறு, புவியியல் போன்ற மொழிபெயர்ப்புகளில் முதன்மையாகின்றன. ஒருவரையொருவர் அறிமுகம் கொள்வதனையும் புரிந்து கொள்வதனையும் இலக்கியம் மற்றும் கலை மொழிபெயர்ப்புகள் அடிப்படையாகக் கொள்கின்றன. இவை பொதுநிலை நோக்கங்களாகும். மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தங்களுக்கெனத் தனித்த நோக்கங்களையும் மொழிபெயர்த்தலுக்குக் கொண்டுள்ளனர்.

மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கங்களைப் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் முனைவர் ந. முருகேசு பாண்டியன் பின்வருமாறு பாகுபடுத்துகிறார். அவை 1.பொதுநோக்கம், 2. தனிமனித நோக்கம், 3. நிறுவனநோக்கம், 4. அரசியல் நோக்கம் என்பனவாகும்.

1. பொது நோக்கம்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாவே உலகமெங்கும் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் ஏதேனும் ஒரு வகையில் சமூகத் தொடர்பு கொண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். வணிக அடிப்படையில் பொருட்களைப் பரிமாற்றம் செய்தனர்:

அதிகாரத்துவமுடையோர் வலுவான படையின் உதவியுடன் மற்றொரு நாட்டின் மீது படையெடுத்து அந்நாட்டினைக் கைப்பற்றி தம்முடைய ஆளுகைக்குக் கீழ் கொண்டு வந்தனர். 14-ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சி காரணமாக, ஐரோப்பியர் கப்பல்கள் மூலம் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து, காலான்றினர். நாளடைவில், அந்நாடுகளைக் கைப்பற்றி குடியேற்ற நாடுகளாக்கினர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற புதிய வல்லரசு நாடுகள், குடியேற்ற நாடுகளை மறுபங்கீடு செய்ய வேண்டிய போது, நடைபெற்ற இரு உலகப் போர்களும், உலக நாடுகளில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தின. ஒரு நாட்டில் ஏற்படும் பொருளியல் மாற்றம், அரசியல் எழுச்சி போன்றன ஏதோ ஒரு நிலையில் மற்றொரு நாட்டையும் பாதிக்கின்றன. அதுபோல கலை, இலக்கியம் போன்றனவும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படை நோக்கத்தினை வலியுறுத்துகின்றன என ந. முருகேசபாண்டியன் கூறியுள்ளார்.

இன்றைய உலகில் தகவல் தொடர்புத்துறை வளர்ச்சியின் காரணமாக உலகம் ஒரு பூகோளக் கிராமமாகச் (Global Village) சுருங்கிவிட்டது. அது போல, உலக மயமாக்கல், எனும் தாரக மந்திரம் எங்கும் ஒலிக்கின்றது. இத்தகைய சூழல் மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கத்தினை வடிவமைப்பதில் முக்கியமான பங்காற்றுகின்றது.

அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக அறிவியல் நூற்கள் பல மொழிகளில் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. அதுபோல இலக்கியப் படைப்புகளும் பல மொழிகளில் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. பல்வேறு மொழிகளில் எழுதப்பட்டு வருகின்ற இவை போன்ற செய்திகளை அறிந்து கொள்ள சராசரி மனிதர்களும் விழைகின்றனர். இதன் காரணமாக அந்நிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள அறிவியல், இலக்கிய நூற்களைத் தாய்மொழியில் படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு பிற மொழியிலுள்ள நூற்களைத் தாய்மொழியில் வெளிக்கொணர்வது தான் மொழிபெயர்ப்பின் பொதுவான நோக்கமாகும்.

மூலமொழியிலுள்ள செய்திகளைப் பெறும் மொழிக்கு மாற்றுகின்ற போது, மூலமொழி வாசகர்களுக்கும் பெறும்மொழி வாசகர்களுக்குமிடையே ஒரு நெருங்கியத் தொடர்பு உருவாக வழியேற்படுகிறது. மூலமொழி பெறும்மொழி ஆகிய இருமொழி வாசகர்களுக்குமிடையே ஒத்த கருத்தினை ஏற்படுத்த மொழிபெயர்ப்பு முயலுகிறது. எனவே சாதி, மதம், இனம், மொழி, நாடு, பண்பாடு, நிறம் போன்ற பல்வேறு நிலைகளில் பிரிந்து காணப்படுகிற மக்களுக்கிடையே ஒரு ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த முயலுவதே மொழிபெயர்ப்பின் தலையாய நோக்கமாகும். இதனைத் தான் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் செய்து வருகின்றன.

2. தனிமனித நோக்கம்

மொழிபெயர்ப்பு என்ற ஆக்கமானது தொடக்ககாலக்கட்டத்தில் தனிமனிதர்களின் கடுமையான முயற்சியின் விளைவாகும். இரண்டு அல்லது இரண்டினுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் அறிந்தவர்கள் எங்கும் வாழ்கின்றனர். அவர்களில் பலர் மொழிபெயர்ப்புக் குறித்துச் சிந்திக்கவில்லை. இரு மொழிகளுக்கிடையிலான சமூகத் தொடர்பினையும், ஒரு மொழியிலுள்ள நூலினை மற்றொரு மொழிக்குக் கொண்டு வரவேண்டிய தேவையினையும் அறிந்தவர்கள் தான் நாளடைவில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாக மாறுகின்றனர். இரு மொழிகளிலும் வெளியாகும் ஆவணங்கள், நூல்கள் போன்றவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்கிப் பிற மொழியிலுள்ள அரிய கருத்துகள், வளம் போன்றன தன்னுடைய தாய்மொழிக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்ற மொழிபெயர்ப்பாளரின் நோக்கம் தான் பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு அடிப்படையாக விளங்குகின்றது. பண்டைக் காலத்தில் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்ட பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் எவ்விதமான பிரதிபலனையும் எதிர்நோக்கி மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபடவில்லை. மற்றொரு மொழியிலுள்ள உயர்வான இலக்கியப்படைப்புகள் சமயம், மெய்யியல் போன்றன தான் பேசும் மொழியில் வெளியாக வேண்டும் என்று மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கருதியிருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக வால்மீகி வடமொழியில் எழுதிய இராமாயணத்தைத் தழுவித் தமிழில் கம்பர் எழுதிய கம்பராமாயணப்படைப்பு சமய நோக்கம் தவிர்த்து, வேறு எந்த நோக்கினுக்காக எழுதப்பட்டது என்பது ஆய்விற்குரியது.

தற்பொழுது இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், அறிவியல் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் போன்றோர் மொழிபெயர்ப்பில் அதிக அளவில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்களுடைய நோக்கம் வெளிநாட்டு இலக்கிய வகைகள் மற்றும் அறிவியல் செய்திகளைத் தாய்மொழியில் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதேயாகும்.

3. நிறுவனங்களின் நோக்கம்

தொடக்கத்தில் தனிமனிதர்களின் முயற்சியினால் தொடங்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு, நாளடைவில் நிறுவனங்களுடன் தொடர்புடையதாக வளர்ச்சியடைந்தது. மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைத் தயாரித்து வெளியிடுதல் என்பது, பல்வேறுபட்ட நோக்கமுடையதாக மாற்றமடையும் போது, நிறுவனங்கள் மொழிபெயர்ப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிடும் நோக்கமுடைய நிறுவனங்களைத் தனியார் பதிப்பகங்கள், அரசு அரசுசார்பு / பொது நிறுவனங்கள் என இருபெரும் பிரிவுகளாக ந. முருகேசபாண்டியன் பகுத்துள்ளார்.

தனியார் பதிப்பகங்களின் நோக்கம்

சில பதிப்பகத்தினர் வணிகநோக்குடன் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். பெரும்பாலான பதிப்பகத்தார் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிடுவதன் மூலம் கருத்துலகில் பெரும் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் செயல்பட்டு வருகின்றனர்.

தமிழகப்பதிப்பகங்களின் நோக்கம்

தமிழ்நாட்டில் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட வேண்டுமென்ற நோக்கில் செயற்பட்ட பதிப்பகங்களின் செயற்பாடுகள் போற்றத்தக்கன. பிறநாட்டு இலக்கியப் படைப்புகளைத் தமிழாக்கி வெளியிடுவதன் மூலம் தமிழிலக்கியம் வளர்ச்சியடைவதுடன் புதிய தளங்களை அடையும் என்ற நம்பிக்கை மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்ட பல பதிப்பகங்களுக்கு உண்டு.

விடியல், காலச்சுவடு, அடையாளம், அலைகள், க்ரியா, சந்தியா போன்ற பதிப்பகங்கள் பத்துறை அளவில் தமிழரிடையே கருத்தியல் ரீதியில் விழிப்புணர்வு ஏற்பட மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் உதவும் என்ற நோக்கத்துடன் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகின்றன.

அனைத்துலக நிறுவனங்களின் நோக்கம்

ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் பண்பாட்டு உறுப்பான யுனெஸ்கோ கல்வி, கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஒருங்கிணைந்த நோக்குடையது. உலகமெங்கும் வாழும் மக்கள், உலக மொழிகளில் சிறந்து விளங்கும் படைப்புகளை அறிந்து கொள்வதற்காக, உலகிலுள்ள முக்கியமான மொழிகளுக்கிடையில் மொழிபெயர்ப்பினை ஊக்குவிக்கின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டிலுமுள்ள பண்பாட்டு நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, பிறநாட்டு இலக்கியப் படைப்புகள் வெளிவரத் தேவையான பொருளுதவி அளிப்பதுடன், மூல ஆசிரியரின் அனுமதியையும் பெற்றுத் தருகிறது. யுனெஸ்கோ, சென்னையிலுள்ள தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், புதுதில்லியிலுள்ள நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் போன்றவற்றுடன் இணைந்து, மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் தமிழில் வெளிவர உதவியுள்ளது.

வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் நோக்கம்

1917-இல் நடைபெற்ற சோவியத் புரட்சிக்குப் பின்னர், ரஷ்யாவில் ஆட்சி செய்த ஆட்சியாளர்கள், பொதுவுடைமைக் கருத்தைப் பிரச்சாரம் செய்யும் நோக்கத்தில் ஏராளமான அரசியல் நூல்களைத் தமிழாக்கி வெளியிட்டனர். இலக்கியம், பொருளியல், மருத்துவம், மெய்யியல் போன்ற ரஷிய நூல்கள் பெருமளவில் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பில் வெளியாகின. மீர்,

ராதுகா, புரோகிரஸ் போன்ற பதிப்பகங்கள் தொடர்ந்து தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை மலிவான விலையில் வெளியிட்டன. 1960-க்குப்பின்னர் சீனாவிலிருந்த சோசலிச அரசாங்கம் பீஜிங் பதிப்பகம் மூலம், அரசியல், இலக்கிய நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புகளைத் தமிழில் வெளியிட்டது. இதனால் தமிழகத்தில் பொதுவுடைமைக் கருத்தினைப் பரப்பிட வேண்டுமென்ற நோக்கில் வெளிநாட்டுப் பதிப்பகங்கள் செயற்பட்டதனை அறிய முடிகின்றது. இத்தகைய செயற்பாட்டில் அரசியல் நோக்கம் பொதிந்துள்ளது. எனினும் டால்ஸ்டாய், செகாவ், துர்கனேவ், கார்க்கி, ஷெல்கோவ், தாஸ்தாயேவ்ஸ்கி போன்ற ரஷ்ய இலக்கிய ஆளுமைகளின் படைப்புகளும், லூசுன் போன்ற சீனப் படைப்பாளரின் படைப்புகளும் தமிழகமெங்கும் பரவியதற்கு நிறுவனங்களின் நோக்கம்தான் காரணமாகும்.

சென்னையிலுள்ள பிரெஞ்சு தூதரகம், புதுச்சேரியிலுள்ள இந்திய ஆய்வுக்கான பிரெஞ்சு நிறுவனம், ஜெர்மன் அரசின் சார்புடைய ஹோர்ஸ்ட் ஹெர்ட்டமன் :.வெர்லாக் நிறுவனம், ஸ்வீஸ் நாட்டின் பாஸல் நிறுவனம் போன்றன தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளியீட்டில் கவனம் செலுத்தியுள்ளன. பிரெஞ்சு தூதரகம் பிரெஞ்சு இலக்கியம், திரைப்படம் தத்துவம் தொடர்பான நூல்களைத் தமிழாக்கி வெளியிடுவதில் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறது. பிரெஞ்சு பண்பாட்டையும், அரசியலையும் தமிழரிடையே பரப்புவதற்கான நோக்கத்தினை இத்தகைய மொழி பெயர்ப்புகள் கொண்டுள்ளன.

இந்திய அரசு நிறுவனங்களின் நோக்கம்

இந்திய மொழிகளில் இலக்கிய மேம்பாட்டினுக்காக நிறுவப்பட்ட சாகித்ய அகாதெமியும், நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்டும் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீட்டில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. “ஒரு இந்திய மொழியிலிருந்து பிற இந்திய மொழிகளுக்கும், பிற நாட்டு மொழிகளிலிருந்து இந்திய மொழிகளுக்கும், இந்திய மொழிகளிலிருந்து பிறநாட்டு மொழிகளுக்கும் மொழிபெயர்ப்பினைச் செய்தல் அல்லது ஊக்கப்படுத்துதல்” என்பதனைச் சாகித்ய அகாதெமி தனது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இவ்விரு நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் காரணமாகத் தமிழில் பல்துறை நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகியுள்ளன. இந்தியாவில் பேசப்படுகின்ற பல்வேறு மொழிகளுக்கிடையே தொடர்பினை ஏற்படுத்தும் வகையில் இந்திய அரசு நிறுவனங்களின் மொழிபெயர்ப்பு நோக்கம் அமைந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டு அரசு நிறுவன நோக்கம்

தமிழை உயர்கல்வியில் பயிற்று மொழியாக்க வேண்டுமெனக் கருதிய தமிழக அரசாங்கம் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் மூலம் பல்துறைப் பாடநூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து

வெளியிட்டுள்ளது. அதே நிறுவனம் தமிழிலுள்ள இலக்கியப் படைப்புகளைப் பிற மொழிகளிலும், பிறமொழிப் படைப்புகளைத் தமிழிலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளது.

தமிழக அரசு, ஆட்சிச் சொல்லகராதியும், நாற்பத்து நான்கு சிறப்புச் சொற்கள் துணையகராதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளது. தமிழ் மொழியினை ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இத்தகைய பல்துறை அகராதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தமிழ்மொழியை ஆட்சி மொழியாகவும், உயர்கல்வியில் பயிற்று மொழியாகவும் வளமுடையதாக ஆக்குவதற்கேற்ப, தமிழக அரசின் மொழிபெயர்ப்பு நோக்கம் அமைந்துள்ளது.

தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்

அமெரிக்காவிலுள்ள ஃபோர்டு அறக்கட்டளையின் ஆதரவில் 1955-இல் நிறுவப்பட்ட தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், தென்னிந்திய மொழிகளுக்கிடையில் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளியீட்டினை ஊக்குவித்தது. உலகமெங்கும் பிறமொழிகளில் வெளியான பல்துறை நூல்களைத் தென்னிந்திய மொழிகளில் வெளியிடுவது இந்நிறுவனத்தின் முதன்மை நோக்கமாகும். தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனத்தின் முயற்சியினால் தமிழில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

4. அரசியல் நோக்கம்

மேலைநாட்டு அரசியல் சம்பந்தமான பல நூற்கள் இந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ரஷ்ய, சீனநாட்டு பொதுவுடைமை நூற்கள் பல மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அரசியலாளர்கள் உலக, தேசிய அரசியலைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக பல மொழிகளிலுள்ள அரசியல் நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவும் மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. அரசியல் அடிப்படையிலான நோக்கினைச் செயற்படுத்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் உதவுகின்றன. மேற்கண்டவற்றைத் தவிர கீழ்வருவனவற்றையும் மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கங்களாக குறிப்பிடலாம்.

1. மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள் பிறநாடுகளைப்பற்றி அறியவும், நட்புறவை வளர்க்கவும் நட்புடன் செயல்பட வேண்டும் என்பதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன.
2. அறிவு வளர்ச்சி, கருத்து வளர்ச்சி, அறிமுகம் கொள்ளுதல், அறிமுகப்படுத்துதல், புரிந்து கொள்ளுதல், தெளிவுறுத்துதல் ஆகியவையே மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கம் எனலாம்.
3. ஒரு சிறந்த நூல் மூலமொழியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தினால் பெயர்ப்புநூல் ஓரளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமாக அமைகிறது.

4. பிற மொழியிலுள்ள கருத்துகளைப் பெயர்ப்புமொழியில் தருவது மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமாகும்.
5. ஒவ்வொரு மொழியும், தனித்தன்மை வாய்ந்தது. அத்தனித்தன்மையைப் பெயர்ப்புமொழியில் தரவேண்டும் என்பது மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமாகும்.
6. ஒரு மொழியிலுள்ள அறிவார்ந்த செய்திகளை மற்றொரு மொழிக்கு மாற்றுவதே மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமாகும்.
7. மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமே, பிற மொழிகளிலுள்ள கருத்துகளை மக்களிடையே அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான்.

பொதுவாகக் கூறுமிடத்து பிறமொழி இலக்கியங்கள், அறிவியல் சிந்தனைகள், அரசியல் கருத்துகள் போன்றவற்றைப் பெயர்ப்புமொழியில் தருவதே மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமாகும்.

மொழிபெயர்ப்பின் இயல்புகள்

பொதுவாக மொழிபெயர்ப்பு கீழ்க்காணும் மூன்று முக்கிய இயல்புகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

1. மூலநூலின் கருத்துகளை முழுமையாகக் கொண்டதாக மொழிபெயர்ப்பு அமைய வேண்டும்.
2. நடையும், கருத்துகளை உணர்த்தும் போக்கும், மூலநூலில் எம்முறையில் அமைந்துள்ளனவோ, அம்முறையிலேயே மொழிபெயர்ப்பிலும் அமைய வேண்டும்.
3. மூலநூலில் உள்ள எளிமையும், தெளிவும் அதன் மொழிபெயர்ப்பும் பெற்றிருக்க வேண்டும். இந்த மூன்று இயல்புகளையும் கொண்டதைச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாக அறிஞர் போற்றுவர். மேலும், மூலநூலினைக் கூட்டியோ, குறைத்தோ மொழிபெயர்க்கக்கூடாது.

மூலநூலின் உணர்வு முழுவதையும் மொழிபெயர்ப்பு பெற்றிருக்க வேண்டும். படிப்பவர் மனதில் மொழிபெயர்ப்பு என்ற உணர்வு ஏற்படக்கூடாது. பெறும்மொழிக்குரிய கலைச்சொற்களை மொழிபெயர்ப்பின் போது பயன்படுத்த வேண்டும். மூலநூலிலுள்ள பொருளை உணர்த்தக்கூடிய சொல் பெறும் மொழியில் இல்லையெனில் புதிய சொல்லாக்கம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும், மொழிபெயர்ப்புகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்னும் கேள்விக்கு அறிஞர்களும், திறனாய்வாளர்களும் பல்வேறு கருத்துகளை வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மொழிபெயர்ப்புதான் நல்லமுறை என்று அறிஞர்கள் பொதுவாகக் கருதுகின்றனர். அதுமட்டுமல்லாமல் மொழிபெயர்ப்பு மூலத்தை ஒட்டியிருக்க வேண்டும். படிப்பதற்கு இனிமையாக இருக்க வேண்டும். இவ்விரண்டும் தான் மொழிபெயர்ப்பின் உயிர்நாடி எனலாம்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்

ஒரு மொழியிலுள்ள செய்திகளை மற்றொரு மொழியில் மாற்றி அமைக்கும் பணியில் ஈடுபடுவோரை மொழிபெயர்ப்பாளர் என்பர். இரு வேறு மொழி இனத்திற்கிடையே ஒரு பங்கேற்பாளனாக இருந்து ஒரு மொழித்தொடர்பை ஏற்படுத்தும் இணைப்பின் நடுநிலைப் பணியாளனாக இருப்பவன் மொழிபெயர்ப்பாளன். மொழிபெயர்ப்பாளன் ஒரு மொழியில் மாற்றம் பெற்ற செய்தியை மறுபடியும் இன்னொரு மொழிக்கு கடத்துபவனாக இருப்பவன் என்று ஹவுஸ் (1977) கூறுகிறார்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் 'அனைத்துலக அறிவு இணைப்பாளர்கள்' என்றார் சோவியத் கவிஞர் புஷ்கின். இருமொழிகளுக்கிடையே ஓர் இணைப்புப் பாலம் அமைக்கும் அரிய பணியைச் செய்யும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள். இக்கருத்து மொழிபெயர்ப்பு உலகிற்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

ஒரு மொழியிலுள்ள கருத்துகளைப் பிற மொழியில் மொழிபெயர்க்கும் போது மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஆர்வத்துடன் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும் யாருக்காக மொழிபெயர்க்கப் போகிறோம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு மொழிபெயர்க்க வேண்டும். மூலநூலில் உள்ள கருத்துகளை மாற்றாமல் மூலநூலில் உள்ள கருத்துகளை ஒட்டியே மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். மூலநூலிலிருந்து விலகிச் சென்றால் அது மொழிபெயர்ப்பாக இராது. இதனால் மொழிபெயர்ப்பாளர் பணி மிகவும் கடினமானதே.

மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழிபெயர்க்கும் போது அம்மொழிபெயர்ப்பு தெளிவாக இருக்கிறதா? என்பதைக் கவனித்து அதற்கேற்றவாறு மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்க்க வேண்டிய பகுதியை மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருமுறை முழுவதுமாக நன்கு படித்து, செய்திகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்த பின்னர் அவற்றைப்பல அலகுகளாகப் (Units) பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன்பிறகு அவற்றின் தன்மை, அளவு, அமைப்பு, அதில் உள்ள சிக்கல் போன்றவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மொழியின் சிறிய அலகு உருபனாகும் (Morpheme). சில நேரங்களில் இவ்வுருபன் ஒரு சொல்லாகவும் அமைந்திருக்கும் (Single lexical item). உருபன் பொருள் தரும் சிறிய அலகாக இருந்த போதிலும் சொல் நிலையிலேயே மொழிபெயர்ப்பாளர் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் மொழிபெயர்ப்பானது சிறப்பாக அமையும். உருபன், சொல் போன்ற நிலைகளை மட்டும் மொழிபெயர்ப்பாளர் கவனத்தில் கொள்ளாமல் வாக்கிய நிலையில் நிகரண்களைக் (Equivalence) கண்டறிய வேண்டும். ஆகவே மூலமொழியில் இருந்து பெறும் மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கும் போது கருத்துகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக வாக்கியம், மரபுத்தொடர், சொல், உருபன் போன்றவற்றை மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலநூலைப் படித்தவுடன் முதலாவதாக அவர் மனதில் எழுவது அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்துகளே, அதன் பின்னரே மற்ற மொழியியல் கூறுகளாகிய தொடர் மற்றும் சொல் போன்றவற்றை நினைப்பர்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

படித்தவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் சாதாரண மக்களுக்கும் புரியக்கூடிய விதத்தில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். மொழியிலுள்ள சொற்களை, மற்றொரு மொழியில் அப்படியே கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்பதையும், மூலநூலின் அமைப்பு, வரிசை முறை முதலியவற்றை அப்படியே பின்பற்ற வேண்டுமென்பதையும் மொழிபெயர்ப்பாளர் நோக்கமாகக் கொள்ளக் கூடாது. மூலமொழியிலுள்ள சொற்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். மூலநூலில் காணப்படுகின்ற உணர்வு குன்றாமல் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். எந்த மொழியில் மொழிபெயர்க்கப் போகிறோமோ அந்த மொழியின் சூழலுக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்க்க வேண்டும். மூலநூலின் ஆற்றொழுக்கான நடை, எளிமை, இனிமை, பொருட்செறிவு, முதலியவற்றைக் கூடியமட்டில் மொழிபெயர்ப்பிலும் இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பாளர் தாம் அறிந்த துறைகளில் உள்ள நூல்களை மொழிபெயர்க்க முயல வேண்டும். தாம் தெளிவாக அறிந்த துறைகளில் உள்ள நூல்களை மொழிபெயர்த்தால் கருத்து சிதைவின்றி மொழிபெயர்ப்பை அமைக்க முடியும்.

மொழிபெயர்ப்பாளரின் தகுதிகள்

மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழிப்பற்று மிக்கவராக எம்மொழியையும் விரும்பும் பண்பு உடையவராக, வேற்று மொழிகளை ஆர்வத்துடன் முறையாகக் கற்கும் ஆர்வம் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் மூல மொழியிலும், பெயர்ப்பு மொழியிலும் சிறந்த அறிவும், ஆற்றலும் பெற்றவராகவும், அத்துறையின் அன்றாட வளர்ச்சியில் போதுமான அறிவும், புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும் பெற்றவராக இருக்க வேண்டும்.

இருமொழிகளின் மரபுகளையும் நன்கு உணர்ந்தவராய் இருக்க வேண்டும். சொல் திறனும், சொற்பயிற்சியும் நன்கு உணர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். வழக்கில் உள்ள பழமொழிகளையும், சொல் நயங்களையும் சிறப்பாகப் பயின்றிருக்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளன் ஒரு படைப்பாளி இல்லை என்றாலும் படைக்கும் திறன் வாய்ந்தவனாக இருப்பது சிறப்பாகும். ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் வழங்கப்படுகின்ற

சொல்லிற்குரிய பொருளைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சான்றாக 'வாடை' என்னும் சொல்லுக்குச் சங்க காலத்தில் 'நறுமணம்' எனும் பொருள் உணர்த்த, தற்காலத்தில் 'துர்நாற்றம்' எனும் பொருளினைக் கொடுக்கிறது. இவ்வகையான பொருள் மாற்றத்தினைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு மொழியின் இலக்கணம் நன்கு தெரிந்தவராகவும், பொருளை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்பவராகவும் இருத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

மூலமொழியிலுள்ள சிறு பகுதியைக் கூட கூட்டவோ குறைக்கவோ கூடாது. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பதனைத் தவிர்ப்பவராக இருக்க வேண்டும்.

மூலமொழி அறிவும், பெறும்மொழி அறிவும் பெற்றிருப்பதோடு துறை சார்ந்த அறிவையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். சான்றாக அறிவியல் செய்திகளை மொழிபெயர்க்கும் போது குறியீடுகள் பற்றிய அறிவைப் பெற்றிருப்பது சிறப்பினைத் தரும். H_2SO_4 என்பது கந்தக அமிலத்தையும், HNO_3 என்பது நைட்ரிக் அமிலத்தையும் குறிக்கும் என்பதைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

பயன்பாட்டில் உள்ள சொற்களையே பயன்படுத்துபவராக இருக்க வேண்டும். சான்றாக ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களில் 'Thou' என்பது 'you' என்பதைக் குறிக்கும். ஆனால் இப்போது 'Thou' என்று எழுதும் போது பிறருக்குப் புரியாது. எனவே 'Thou' என்பதற்குப் பதிலாக 'You' என்பதைக் குறித்தால் அனைவரும் புரிந்து கொள்வர்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் எம்மொழியையும் ஆர்வத்துடன் கற்றுத் தேறும் ஆர்வம் உடையவராக இருத்தல் சிறப்பாகும். சொல்லாக்கம் செய்யும் திறன், சிந்தனைத்திறன், உலகியல் அறிவு ஆகியனவும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். நாடகம், சிறுகதை, புதினங்கள் போன்ற கற்பனை செறிந்த நூல்களை மொழிமாற்றம் செய்யும் பொழுது, அந்த மொழியினரின் மரபுநெறி, பழக்கவழக்கங்கள், நடை, உடை ஆகியனவற்றைப் பற்றி மொழிபெயர்ப்பாளர் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழிபெயர்க்கும் போது தனக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களைப் பிறரிடம் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளலாம். ஏனெனில் சில சமயங்களில் மொழிபெயர்ப்பாளருடைய அறிவு போதுமானதாக அமையாது. ஆனால் மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் மொழிபெயர்ப்பாளரே ஈடுபட வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் நடுநிலையோடு செயல்படுவது அவசியம். மொழிபெயர்க்கும் போது தான் சார்ந்திருக்கின்ற மதம், இனம் ஆகியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கக் கூடாது.

இலக்கியத்தின் மீது ஆர்வம் உடையவராக இருக்க வேண்டும்.

உலக அறிவு பெற்றவராகத் திகழ வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைப் படிப்பவரது மனநிலைக்கு ஏற்றவாறு மொழிபெயர்க்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

சமகாலத்திய நூல்களைப் பற்றிய அறிவும், காலப்போக்கில் ஏற்படும் மொழிநடை மாறுதல்களைக் கையாளும் திறனும், மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இன்றியமையாத தகுதிகளாகக் கருதப்பெறுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலமொழிகளின் உச்சரிப்பு முறைகளைப் பற்றிய தெளிவான கருத்துடையவராக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லையெனின் இடம், பெயர் இவைகளைச் சரியாக உச்சரிக்கும் முறையினையாவது அறிந்திருத்தல் தேவையாகும்.

மூலநூலாசிரியரின் கருத்தைப் புரிந்து கொண்டிருப்பதோடு அவரது மொழிநடை, உத்தி, செல்வாக்கு ஆகியவைகளையும், இரு மொழிகளின் சொல்லாற்றல், சொல் நயம், சொல் வழக்கு, தொனிப்பொருள் ஆகியவைகளையும் அறிந்திருத்தல் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு மிகத் தேவையான தகுதிகள் ஆகும்.

மூலநூல் முன்பு பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதா என்பதனை மொழிபெயர்ப்பாளர் அறிந்திருக்க வேண்டும். அவ்மொழிபெயர்ப்பு நூலை முழுவதுமாக படித்த பிறகு அதிலுள்ள குறைகளை நீக்கும் வகையில் புது மொழிபெயர்ப்பு அமைய வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பின் தேவை, தலைப்பை அமைப்பதில் தெளிவு, அகராதி உதவியுடன் பல பொருள் தரும் சொற்களைப் பெயர்த்தல் ஆகியவற்றையும் மொழிபெயர்ப்பாளர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அறிவியல் நூல்களை மொழிபெயர்க்கும் போது எளிய சொல்லாக்கத்தைப் பயன்படுத்த தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

ஆய்ந்து பார்க்கும் அறிவும், சிறந்த ஆர்வமும், நினைவாற்றலும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். சமுதாய வளர்ச்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் உடையவராக இருக்க வேண்டும்.

மூலநூலாசிரியரைப் போல் மொழிபெயர்ப்பாளரும் ஓர் படைப்பாசிரியராகத் திகழ வேண்டும். ஆனால் மூலநூல் ஆசிரியரை விஞ்சுவது அவனது வேலையன்று என்கிறார் டாக்டர் ஜான்சன்.

மூலநூல் ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ள சொற்களுக்கு முதன்மை தருவதைக் காட்டிலும் அவர் எந்த உணர்வுடன் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார் என்பதனை மொழிபெயர்ப்பாளர் கவனிக்க வேண்டும்.

மூலநூல் ஆசிரியனைப் பிரதிபலிக்கும் விதமாகச் சிறந்த முறையில் சரியான பொருள் கொண்டு மொழிபெயர்க்கும் வல்லமை பெற்று இருக்க வேண்டும்.

மேலும், மொழித்திறன், சொற்களஞ்சிய அறிவு, சொற்பொருளியல் அறிவு, சமூகப்பண்பாட்டு உணர்வு, இலக்குமொழி மரபுகளை ஒட்டி மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் ஆற்றல், இலக்கண அறிவு என இவை அனைத்தும் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கான தகுதிகளாகும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் தகுதிகள் குறித்து நியூமார்க் கூறியுள்ள கருத்துகள் பின்வருமாறு :

1. மொழிபெயர்ப்பாளர் தாய் மொழியில் சிறந்த அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் மூலமொழியில் உள்ள கருத்துகளை திறம்பட மொழிபெயர்க்க முடியும்.
2. மூலமொழி, பெறும் மொழியிலுள்ள சொற்களின் வரலாறு (Etymology) பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.
3. மூலமொழி, பெறும் மொழியிலுள்ள மொழி நடையினைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.
4. எழுதுவதில் தேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்.
5. இலக்கிய அறிவு மட்டும் இருந்தால் போதாது. நடத்தை விதிமுறைகள் (Moral) பற்றியும் அறிந்திருக்க வேண்டும்.
6. இலக்கியம் சார்ந்த அறிவையும், இலக்கியம் சாராத அறிவையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளரின் கடமைகள்

ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளரின் கடமைகளை ஐந்தாக முனைவர் என். கிருஷ்ணன் மொழிபெயர்ப்பியல் என்னும் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1. மூலமொழியின் மொழிபெயர்ப்பு அலகுகளையே கையாள வேண்டும்.
2. மூலமொழி அலகுகள் வருணனை குறித்தவையாகவோ, உணர்வு சார்ந்தவையாகவோ, அறிவுநிலை சார்ந்தவையாகவோ இருக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.
3. செய்தியின் சூழலை மீட்டுவாக்க வேண்டும்.
4. நடையியல் விளைவுகளை மதிப்பிட வேண்டும்.
5. இலக்கு மொழியில் (பெறும்மொழி) மொழிபெயர்த்தப்பின் அதைப் பரிசீலிக்க அல்லது மதிப்பிட வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் கடமைகள் குறித்து நியூமார்க் கூறியுள்ள கருத்துகள் பின்வருமாறு :

1. மொழிபெயர்ப்பினை இயல்பான மொழிநடையில் எழுத வேண்டும்.
2. மூலமொழி வார்த்தைகளைப் பெறும்மொழியில் அப்படியே பயன்படுத்தக் கூடாது.

3. மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலநூலை மொழிபெயர்க்கின்ற போது முதலில் வார்த்தை, பின்னர் வாக்கியம், பத்தி என்ற நிலையில் பெயர்க்க வேண்டும்.
4. தலைப்பினை மொழிபெயர்க்கக் கூடாது. தேவைப்படின் பொருள் மாறாமல் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.
5. நீளமான தலைப்பினை மொழிபெயர்க்கும் போது பொருள் மாறுபடாமல் இரு சிறிய தலைப்புகளில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.
6. மூலமொழிச் சொல்லுக்கு நிகராக பெறும் மொழியில் பல சொற்கள் இருந்தாலும், பொருத்தமான சொல்லையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.
7. மூலமொழியிலுள்ள கலாச்சார சொற்களுக்கு நிகராக பெறும்மொழியில் சொற்கள் இல்லாவிட்டாலும் குறைந்த அளவு பொருத்தமாக உள்ள சொல்லையாவது தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் மூலமொழிச் சொல்லைப் பெறும்மொழியில் ஒலிபெயர்ப்புச் (Transliteration) செய்ய வேண்டும்.
8. அறிவியல் கலைச் சொற்களை மொழிபெயர்க்கும் போது பழக்கத்தில் உள்ள எல்லோரும் புரியக்கூடிய சொற்களையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். சான்றாக கம்ப்யூட்டர் என்பதற்கு கணிப்பான், கணிப்பொறி, மற்றும் கணினி என்னும் சொற்கள் காணப்பட்டாலும் கணினி என்ற சொல்லே அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது.
9. மூலமொழியில் காணப்படுகின்ற சங்கேத நிகழ்ச்சிகளை (Allusion) பெறும் மொழியில் மொழிபெயர்க்கக் கூடாது. அவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பின் பெறும்மொழி வாசகர்களுக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும்.
10. முக்கிய செய்திகளை மொழிபெயர்க்கின்ற போது பெறும்மொழி வாசகர்கள் புரிகின்ற விதத்தில் அச்செய்திகளை மேற்கோளிலோ அல்லது அடிக்குறிப்பிலோ வெளியிட வேண்டும்.
11. முதல் எழுத்துகளை மட்டும் கொண்டு உருவாக்கப்படும் வார்த்தைகளை (Acronym) மொழிபெயர்க்கும் போது வாசகர்களுக்குப் புரியாது. எனவே வாசகர்கள் புரியும் விதத்தில் அத்தகைய வார்த்தைகளின் விரிவாக்கத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். சான்றாக, 'Radar' என்பதை Radio Detection and Ranging என்றும், 'SITE' என்பதை Satellite Instructional Television Experiment என்றும் விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டும்.
12. மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மொழிபெயர்ப்புச் செய்கின்ற போது பெறும்மொழி வாசகர்களைக் கருத்திற் கொண்டு மொழிபெயர்க்க வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பு நூலைப்படிக்கின்ற வாசகர்கள் உணர்வு கொள்ளும் படி மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டும்.
13. மொழிபெயர்ப்பில் அர்த்தம் அல்லது பொருண்மை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. பல்வேறு நிலைகளில் அர்த்தங்கள் அமைகின்றன. அவை மொழியியல் (Linguistics), அனுமானம்

(Inferential), கலாச்சாரம் (Cultural), குறியீடு (Code), பாடம் (Subjective) மற்றும் பொருளணி (Semiotic), என்பனவாகும். இவற்றைப் புரிந்து கொண்டு மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளரின் வகைகள்

மொழிபெயர்ப்பில் பலர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியாக மொழிபெயர்ப்பதில்லை. மொழி பெயர்ப்பாளர்களை ஐந்து வகைகளாகப் பிரிப்பர்.

1. அறிவியல் தொழில் நுட்ப மொழிபெயர்ப்பாளர்
2. பத்திரிகை மொழிபெயர்ப்பாளர்
3. இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளர்
4. மேடைப்பேச்சு மொழிபெயர்ப்பாளர்
5. பட்டயம் பெற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர்

1. அறிவியல் தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்பாளர்

அறிவியல், தொழில்நுட்பத் துறைகளின் கண்டுபிடிப்புகள், புதிய கருவிகள், பத்திரிகைகளில் வரும் அறிவியல் செய்திகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய செய்திகளை இவ்வகையினர் மொழிபெயர்ப்புச் செய்கின்றனர்.

2. பத்திரிகை மொழிபெயர்ப்பாளர்

அயல்நாடுகளில் நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்ச்சி, தலைவர்களின் பேச்சுகள், அன்றாடச் செய்திகள் போன்றவற்றைப் பாமர மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் படி மொழிபெயர்ப்போர் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர்கள்.

3. இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளர்

புதினம், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, வாழ்க்கை வரலாறு, பயண நூல்கள் போன்றவற்றை மொழிபெயர்ப்போர் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்போர் ஆவர். அறிவியலை மொழிபெயர்க்கும் போது கற்பனைக்கு இடம் இல்லை. ஆனால் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியில் உள்ள கற்பனை சிதையாமல் பெயர்க்க வேண்டும். ஒருவரின் கற்பனையைப் பிறிதொரு மொழியில் அப்படியே பெயர்ப்பது கடினம். இத்தகைய கடினச் செயலை வெற்றியுடன் முடிப்பவரைப் பலர் பாராட்டுவர். நிறுவனங்கள், அரசு முதலியன பரிசுகள் வழங்கி ஊக்குவிக்கின்றன.

4. மேடைப்பேச்சு மொழிபெயர்ப்பாளர்

மேடைப்பேச்சு மொழிபெயர்ப்பாளரின் பணி மிகவும் சிக்கலானது: பொது மக்கள் கூடி இருக்கும் அவையில் தலைவர்களின் பேச்சை உடனுக்குடன் மொழிபெயர்ப்பது இவர்கள் பணி. ஆங்கிலத்தில் இவர்களை 'Interpreter' என்றும் தமிழில் 'மேடைப்பேச்சு விரிவாக்குநர்' என்றும் கூறுவர். ஜெனீவா நாட்டில் இவர்களுக்கென பயிற்சி நிலையம் உள்ளது. இக்காலத்தில் சட்டமன்றங்கள், நாடாளுமன்றங்கள், ஐக்கிய நாடுகளின் பேரவை, உலகப் பேரவைகள் முதலியவற்றில் இத்தகையோரின் பணி பெருகி வருகிறது.

5. பட்டயம் பெற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்

இவர்கள் மொழிபெயர்ப்புப் பட்டப்படிப்புப் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள். சட்டத்துறைச் சான்றிதழ்களை மொழிபெயர்ப்பது இவர்கள் பணி. ஜெர்மனி, நெதர்லாந்தில் இவர்கள் தனிக் குழுவாக உள்ளனர். இவர்களைத் தவிர நீதிமன்றங்களில் விசாரணை நடைபெறும் போது நீதிபதிகளுக்குப் புரியும் வகையில் வாக்குமூலங்களை மொழிபெயர்க்க மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

வினாக்கள் :

1. மொழிபெயர்ப்பின் பயன் குறித்து எழுதுக?
2. மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கங்களை எடுத்துரைக்க?
3. மொழிபெயர்ப்பாளரின் தகுதிகளை விளக்குக?
4. மொழிபெயர்ப்பாளரின் கடமைகள் குறித்து நியூமார்க் கூறிய கருத்துக்களை விளக்குக?
5. மொழிப்பெயர்ப்பாளரின் வகைகளை விளக்குக?

மொழிபெயர்ப்பின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

மேலைநாடுகளில் மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறு

I. தொடக்ககாலம் (Early Period)

தொடக்ககாலத்தில் ஐரோப்பிய, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாடு மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. ரோம் நாட்டில் மொழிபெயர்ப்பு அறிஞர்கள் சொல்லிற்கு சொல் மொழிபெயர்ப்பு (Word for word Translation) கருத்துக்கு கருத்து மொழிபெயர்ப்பு (Sense for Sense Translation) போன்ற மொழிபெயர்ப்புகளில் ஈடுபட்டனர். அதே நேரத்தில் இவ்விரு மொழிபெயர்ப்புகளிலும் எது சிறந்தது எனவும் தங்களுக்குள் கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

பழங்காலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு (கி.மு. 3000)

யூதர் (Jewish) இன மக்கள் அரேபிய மொழிகளில் உறவாடினர். இவர்கள் உலக வர்த்தகங்களில் ஈடுபட்டு வந்தனர். அவ்வாறு ஈடுபட்ட பொழுது அவர்களுக்கு ஹீப்ரு (Hebrew)-மொழியில் பேசவும், அம்மொழியின் எழுத்துகளை அறிந்து கொள்ளவும் இயலாமல் போயிற்று. எனவே யூதர் இனத் தலைவர் நெகெமியா (Nehemiah) என்பவர் யூதர் இன மக்களுக்காக ஹீப்ரு மொழியிலுள்ள கருத்துகளை அரேபிய மொழியில் மொழிபெயர்க்க ஏற்பாடு செய்தார்.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த ஆசிரிய (Assyria) நாட்டின் அரசர் டார்கான் (Dargon) பல மொழிகளில் பேசினார். அதிகஅளவில் கிரீக் மொழி பேசும் அலெக்ஸாண்டிரியாவில், மொழிபெயர்ப்பு அறிஞர்கள் ஹீப்ரு மொழியில் இருந்த பழைய ஏற்பாட்டினை (Old Testament) ஜெர்மன் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தனர். கி.மு. 240-இல் கிரேக்க நாட்டைச் சார்ந்த ஆன்டிரோநிகஸ் (Andronicus) ரோம் நாட்டின் அடிமையாக இருந்தார். இவர் ஹோமருடைய (Homer) ஒடிசி (Odyssey) எனும் காப்பியத்தை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். இவ் மொழிபெயர்ப்பே காலத்தினாற் தொன்மையானது. எனவே சவேரி (Savory) என்பவர் ஆன்டிரோநிகஸை ஐரோப்பா நாட்டின் முதல் மொழிபெயர்ப்பாளர் என்று

கூறினார். 'இலத்தீன் பாடல்களின் தந்தை' என வர்ணிக்கப்பட்ட என்னியஸ் (Ennius) என்பவர் கிரேக்க நாடகங்கள் (Greek Plays) பலவற்றை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார்.

கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு

சிசரோ (Cicero), கேட்டுல்லஸ் (Catullus) போன்றோர் கிரேக்க இலக்கியப் படைப்புகளையும், பிற துறை நூல்களையும் இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தனர். சிசரோவின் மொழிபெயர்ப்பு கருத்துக்கு கருத்து மொழிபெயர்ப்பாகும்.

ஹோரேஸ் (Horace) மற்றும் சிசரோ (Cicero) இருவரும் வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பு, கருத்துக்கு கருத்து மொழிபெயர்ப்பு என்பவற்றிற்கு இடையேயுள்ள வேறுபாட்டைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். ஹோரேஸ் தன்னுடைய பாடல்களின் கலை (Art of Poetry) என்னும் நூலில் மூலநூலைப் போல மொழிபெயர்ப்பு நூல் இருக்க வேண்டும் என்றும், கற்பனை கலந்திருக்கக் கூடாது என்றும் கூறியுள்ளார்.

II. இடைக்காலம்

எட்டு மற்றும் ஒன்பதாவது நூற்றாண்டுகளில் மொழிபெயர்ப்பு

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் அரேபியர்கள் அண்டை நாடுகளைத் தம் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். இதனால் கல்வி, பொருளாதாரம் இவற்றில் வளர்ச்சியடைந்த அரேபியர்கள் மெய்யியல், மருத்துவம், வானநூல், உடலியல், பொருளியல், எண்ணியல் முதலிய பல நூல்களை அரேபிய மொழியில் மொழிபெயர்த்தனர். ரோம் நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய சிரியாவைச் (Syria) சார்ந்த பல அறிஞர்கள் பாக்தாத்திற்குச் (Bagdad) சென்று அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle), பிளேட்டோ (Plato) கேலன் (Galen) போன்றவர்களுடைய நூல்களை அரேபிய மொழியில் மொழிபெயர்த்தனர். ஹிப்போ கிரேதஸ் (Hippocrates) தயாஸ்கோரிதஸ் போன்ற மருத்துவ வல்லுநர்களின் நூற்களை யோவனீசன் போன்றோர் அரேபிய மொழியில் மொழிபெயர்த்தனர், எனவே பாக்தாத்தை 'மொழிபெயர்ப்புப் பள்ளி' (A School of Translation) என அழைத்தனர். இது போன்று ஸ்பெயினிலுள்ள டொலெடோ (Toledo) என்ற இடத்திலும் பல்வேறு மொழிபெயர்ப்புகள் பல அறிஞர்களால் செய்யப்பட்டன. இவ்மொழிபெயர்ப்புகள் அனைத்தும் அரேபிய மொழியிலிருந்து இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டனவாக இருந்தன. யூக்லிட் (Euclid) எழுதிய நிலவியலையும், தாலமி எழுதிய வானநூலினையும் அபுயாகியா இபின் ஆல்பாத்ரிக் மொழிபெயர்த்தார். கிரேக்கச் சொற்களுக்கு நிகரான அரேபியச் சொற்கள் கிடைக்காத போது அச்சொற்களை ஒலி வடிவமாக்கி அரேபிய எழுத்தில் எழுதினர்.

14-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

14-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆக்ஸ்போர்டைச் சார்ந்த வைக்ளிஃப் (Wycliff) என்பவர் விவிலியத்தை இலத்தீன் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.

15-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

வைக்ளிஃப்பின் (Wycliff) மாணவரான ஜான்பர்வியூ (John Purview) என்பவர் வைக்ளிஃப்பின் மொழிபெயர்ப்பான விவிலியத்தின் இரண்டாவது பதிப்பினை 1525-இல் வெளியிட்டார். மேலும் புதிய ஏற்பாட்டின் (New Testament) முதல் பதிப்பை மீண்டும் பதிப்பித்தார்.

III. மறுமலர்ச்சிக்காலம்

16-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

ஜெர்மனியிலுள்ள மெயின்ஸ் நகரத்தைச் சார்ந்த ஜான் கூட்டன்பர்க் என்பவரால் 1456-ஆம் ஆண்டு அச்சுக்கூடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அது போன்று 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வில்லியம் காக்ஸ்டன் (Willaim Caxton) என்பவரால் இங்கிலாந்தில் அச்சுக்கூடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு பைபிள் . மொழிபெயர்ப்பில் பல பரிணாம வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆங்கிலம், டச்சு, சுவேதிஷ், ஸ்பானிஷ், பிரெஞ்சு போன்ற பல ஐரோப்பிய மொழிகளில் பைபிள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

1525 ஆம் ஆண்டு வில்லியம் டின்டலே (William Tindale) சாதாரண மக்களும் படிக்கும் விதத்தில் பழைய ஏற்பாட்டினை (Old Testament) ஹீப்ரு மொழியிலிருந்தும், புதிய ஏற்பாட்டினை (New Testament) கிரீக் மொழியிலிருந்தும் மொழிபெயர்த்தார். 1522 ஆம் ஆண்டில் மார்ட்டின் லூதர் (Martin Luther) பைபிளை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். அவர் தன் மொழிபெயர்ப்பில் கருத்துக்கு முதலிடம் கொடுத்தார். இலக்கணத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. மேலும் தூய மொழிநடையில் எழுதாமல் பேச்சு மொழிநடையில் எழுதினார். தன்னுடைய மொழிபெயர்ப்பில் தாய்மொழியான ஜெர்மனியில் உள்ள பழமொழிகளையும், தொடர்களையும் பயன்படுத்தினார்.

1529 ஆம் ஆண்டில் டானிஷ் மொழியிலும், 1526 ஆம் ஆண்டில் சுவேதிஷ் மொழியிலும் பைபிள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. பைபிள் மொழிபெயர்ப்புகள் ப்ராடெஸ்டென்ட் (Protestant) மதம் வளர்வதற்கு உதவின. தாமஸ் முன்ஸ் (Thomas Munz) என்பவர் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து பல நூற்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

பிரெஞ்சு நாட்டைச் சார்ந்த டோலட் (Dolet) என்பவர் 1540-ஆம் ஆண்டு 'மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்' என்ற நூலினை வெளியிட்டார். அந்நூலில் அவர் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கும் போது மொழிபெயர்ப்பாளர் பின்பற்ற வேண்டிய கொள்கைகளை விளக்கியுள்ளார். அவை,

1. முதன் முதலில் மூலநூலில் இருக்கின்ற கருத்துகளை அறிய வேண்டும்.
2. மூலமொழி (Source Language) மற்றும் பெறும்மொழி (Target Language) ஆகியவற்றில் சிறந்த புலமை பெற்றிருக்க வேண்டும்.
3. வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
4. மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற மொழிநடையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.
5. மொழிபெயர்ப்பில் சரியான சொற்களைப் பொருத்தமான இடத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பவையாகும்.

டோலட்டின் (Dolet) கோட்பாடுகளிலிருந்து வேறுபட்டு ஜார்ஜ் சேப்மேன் (George Chapman) (1559-1634) பல மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை வெளியிட்டார்.

1. வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்க்கக் கூடாது.
2. மொழிபெயர்ப்பானது மூலமொழி நூல் போன்று இருக்க வேண்டும்.
3. மூலமொழிக் கருத்துகளைப் பெறும் மொழியில் முழுமையாகக் கொண்டு வரவேண்டும். எந்தக் கருத்துகளையும் விட்டுவிடக் கூடாது.

ரோமானியர் காலத்திலிருந்து தற்காலம் வரையிலும் உள்ள காலங்களில் ஐரோப்பியர்கள் தான் மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு மறுமலர்ச்சியைக் கொண்டு வந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இலக்கியம், பண்பாடு, வாணிபம், மதம், அறிவியல் போன்றவற்றை உன்னிப்பாகக் கவனித்து அத்துறைகளில் உள்ள நல்ல நாற்களை மொழிபெயர்த்தனர்.

17-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

வரலாற்று நோக்கில் 17, 18, 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட முதன்மையான மாற்றங்கள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை. கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் கடல் வழியே வணிகம் செய்த ஐரோப்பியர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளைத் தங்கள் அரசாட்சியின் கீழ் கொண்டு வர முயன்றனர். இதனால் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்ளவும், அம்மொழிகளிலுள்ள சிறப்பான நூல்களை ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழிபெயர்த்திடவும் முயன்றனர். கி.பி.1625-1660-ஆம் ஆண்டுகளில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மொழிபெயர்ப்பில் முழுவிச்சுடன் ஈடுபட்டனர். மொழிபெயர்ப்பு என்பது 'போலச் செய்தல் திறன்' என்று எண்ணினர். ஐான்டென்ஹாம் (John Denham)

மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு கலையாகவும் அதே நேரத்தில் உத்வேகம் மிக்கதாகவும் விளங்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். ஆபிரஹாம் கௌலே (Abraham Cowley) மூலமொழியில் மூல ஆசிரியர் எப்படி எப்படிச் கூறியுள்ளாரோ, அதே முறையில், அதே வழியில், அதே நிலையில் சிறிதும் மாறுபடாமல் மொழிபெயர்ப்பு விளங்க வேண்டும் என்றார். ஜான் டிரைடன் (John Dryden) என்னும் கவிதை மொழிபெயர்ப்பாளர் தன்னுடைய பிரிபெய்ஸ் டு பேபில்ஸ் (Preface to Fables) மற்றும் பிரிபெய்ஸ் டு ஓவிட்ஸ் எபிஸ்டில்ஸ் (Preface to Ovid's Epistles) என்னும் நூற்களில் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய கோட்பாடுகளை விளக்கியுள்ளார். மொழிபெயர்ப்பில் மூன்று வகைகள் உண்டு அவை:

1. Metaphrase : வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்த்தல்
(சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு)
2. Paraphrase (விரிவுப்பெயர்ப்பு) : பொருண்மை அல்லது கருத்துக்கு
கருத்துமொழிபெயர்த்தல்.
3. Imitation (போலச் செய்தல்) : மூல நூலைப் போல் இருத்தல்

என்பனவாகும். இம்மூன்று வகை மொழிபெயர்ப்புகளிலும் கருத்துக்கு கருத்து மொழிபெயர்ப்பே சாலச்சிறந்தது என ஜான் டிரைடன் கூறினார். அக்காலகட்டத்திலுள்ள மொழிபெயர்ப்பாளர்களில் ஜான் டிரைடன் சிறந்தவர் என தியோடர் சவேரி (Theodore Savory) குறிப்பிட்டுள்ளார், கி.பி. 1603 ஆம் ஆண்டில் ஜான் புளோரியோ (John Florio) என்பவர் மான்டெய்க்கினுடைய (Montaigne's) கட்டுரைகளை மொழிபெயர்த்தார்.

18-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

18-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பிடம் பெற்றது. அலெக்ஸாண்டர் போப் (Alexander Pope) வில்லியம் ஹோபர் (William Cowper) ஆகியோர் ஹோமரின் படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தனர். போப்பினுடைய இலியட் 1715 மற்றும் 1720-ஆம் ஆண்டிலும், ஓடிசி 1725-ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன. 1781-இல் ஓடிசியும், 1793-இல் இலியட்டும் ஜே.ஹெச் வாஸினால் (J.H. Voss) ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

கோதே (Goethe) என்பவர் மொழிபெயர்ப்பானது மூன்று தன்மைகளில் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார். அவை,

1. வெளிநாட்டு இலக்கியங்களைத் தெரிந்து கொண்டு தாய்நாட்டு சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டும்.

2. வெளிநாட்டு கருத்துகளை முழுமையாகத் தெரிந்து கொண்டு தாய்நாட்டு மொழிநடையில் எழுத வேண்டும்.
3. மூலமொழியிலுள்ள கருத்துகளுக்குத் தகுந்தவாறு பெறும்மொழி கருத்துகளும் இருக்குமாறு மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்பவையாகும்.

18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி இந்திய நாட்டில் நிர்வாகப்பொறுப்பிற்கு வந்தனர். அப்போது அவர்கள் மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு மற்றும் இந்தியப் பாடங்கள் சம்பந்தமான துறைகளில் தனிக்கவனம் செலுத்தினர். சில கிழக்கிந்திய கம்பெனி அதிகாரிகள் இந்தியர்களுடைய பழைய நூற்களை மொழிபெயர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டினர். 1776-ஆம் ஆண்டு ஹால்கெட் (Halhed) சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட இந்திய சட்டங்களை ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்த்து 'The Code of Gentoo laws' எனும் பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார். 1785-ஆம் ஆண்டு சார்லஸ் வில்கிம் (Charles Wilkim) பகவத்கீதையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். காளிதாசர் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதிய சாகுந்தலம் எனும் நாடகத்தை வில்லியம் ஜோன்ஸ் (William Jones) என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

IV. தற்காலம்

19-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

19-ஆம் நூற்றாண்டில் தாமஸ் கர்லைல் (Thomas Carlyle) 1824-இல் ஜெர்மனியில் வெளியான கோதேயின் (Goethe) வில்ஹெல்ம் மேய்சர் (Wilhem Meister) என்னும் நூலினை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். பைரன் (Byron), ஷெல்லி (Shelley) போன்றோர்கள் பிறமொழிகளிலுள்ள பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். எட்வின் பிட்ஜ்ஜெரால்டு (Edwin Fitzgerald) ஸ்பெயின் மொழியில் எழுதப்பட்ட கால்டெரனின் (Calderon) ஆறு நாடகங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மேலும் 1859-ஆம் ஆண்டில் எட்வின் பிட்ஜ்ஜெரால்டு பெர்சியன் மொழியில் உமர்கய்யாமால் எழுதப்பட்ட ரூபாயத் (Rubaiyat) என்னும் கவிதை நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்

19-ஆம் நூற்றாண்டை மிஷனரி காலம் (Missionaries) என்று கூறலாம். ஏனெனில் இக்காலகட்டத்தில் விவிலிய நூல் உலகிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. ராஜாராம் மோகன்ராய் மற்றும் ஜஸ்வரசந்திர வித்யாசாகர் போன்றோர் ஆங்கிலம், சமஸ்கிருத நூற்களை மொழிபெயர்த்துள்ளனர். ராஜாராம் மோகன்ராய் வேதாந்த கருத்துக்கள் அடங்கிய உபநிஷத்துகளையும், பகவத்கீதையையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

20-ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

20-ஆம் நூற்றாண்டில் ரஷ்யர்கள் அதிக அளவில் மொழிபெயர்ப்பதில் உலக அளவில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தனர். இந்நூற்றாண்டினை மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் வெளியீட்டில் பொற்காலம் என்று அழைக்குமளவு உலகமெங்கும் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள் தீவிரமாக நடைபெற்றன. இக்காலகட்டத்தில் அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக கணினியும் மொழிபெயர்ப்புத் துறைக்குப் பயன்பட்டது. இதன் காரணமாக எந்திரவியல் மொழிபெயர்ப்புத் தோன்றிற்று. ஜப்பானில் எந்திரவியல் மொழிபெயர்ப்பு மூலம் பல புத்தகங்களை மொழிபெயர்த்தனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் பி.பி.சி. இலக்கிய உரைகளை வாசகர்கள் கேட்கும் விதத்தில் ஒலி பரப்பியது. பல்கலைக்கழகங்கள் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் விரிவான முறையில் ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் வகையில் தனித்துறைகளை ஏற்படுத்தின. கருத்தரங்குகளும் நடத்தப்பட்டன.

இந்தியாவில் மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறு

மேலைநாட்டுக் கல்வியின் தாக்கத்தால் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி உண்டாயிற்று. புதிய கல்வி முறையால் இந்தியர்கள் உலக இலக்கியங்களை முழுவதுமாக படிக்கத் தொடங்கினர். அவர்களது இலக்கியப் பார்வை விசாலமாயிற்று. ஐரோப்பியரின் வருகையால் நிலப்பிரபுத்துவ அரசுகள் நம் நாட்டில் சிதைந்து சீரழிந்தன. வெளி நாட்டாரின் வாணிகப் பொருளாதார அமைப்புகள் இந்தியாவின் அரசியலிலும், சமூக இயலிலும் பெரிய மாற்றங்களை உருவாக்கின. இத்தகைய சூழ்நிலையில், புதுமைக்காலம் என்பது இந்தியாவில் தோன்றியது.

ஐரோப்பிய கல்வியின் தாக்கத்தால், புதிய இலக்கிய வகைகள், இந்திய மொழிகளில் தோன்றின. புதிய கருத்துகளையும், செய்திகளையும், அயல்நாட்டு இலக்கியங்களையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் கல்வி கற்றவர்களிடத்தில் ஏற்பட்டது. எனவே சில அறிஞர்கள் பிறமொழி நூற்களை இந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினர். இதுபோன்று இந்திய மொழிகளில் உள்ள இலக்கியங்களைப் பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினர்.

பிறமொழியினரான ஆங்கிலேயர்களுக்கு இந்தியாவில் தங்கள் ஆட்சியை நிலைநாட்டத் தொடங்கிய பிறகு இந்திய மொழிகளும், ஆங்கிலமும் அறிந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பலர் தேவைப்பட்டனர். கிழக்கு இந்திய வாணிகக் கம்பெனிக்கு இருமொழி வல்லுநர்களாக உதவிய இந்திய நாட்டு மக்களை 'துவிபாஷி' (இருமொழி அறிஞர்) என்னும் பெயரால் சுட்டினர். ஒரு நூற்றாண்டிற்குள் இந்த 'துவிபாஷி' எனப்பட்டோர் 'துபாஷ்' எனும் செல்வாக்குமிக்க, பெரிய

அதிகாரிகளாக வாழ்வு பெற்றனர். இங்கிலாந்தில் இருந்து வந்து இந்தியாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பையும், நீதித்துறை நிர்வாகத்தையும் ஏற்றுக்கொண்ட ஆங்கிலேயர்களுக்கு அந்தந்த வட்டார மொழிகளைப் பயிற்றுவிக்கும் பொறுப்பினை அரசு ஏற்றது. இதன்மூலம் வட்டார மொழி நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பதற்கு உரிய வாய்ப்பும், உந்துதல் சக்தியும் தோன்றின. இந்தப் பின்னணியில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தமிழில் மொழிபெயர்ப்புக் கலை நன்கு வளரலாயிற்று.

ஐரோப்பிய இலக்கியங்களின் தாக்கத்தால் செய்யுளில் இலக்கியங்களைப் படைத்த இந்தியர்கள் வசன நடையில் இலக்கியங்களைப் படைக்கத் தொடங்கினர். இக்காலகட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் தமிழில் வெளிவரத் தொடங்கின. இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூற்களை

1. மேலைநாட்டு மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை
2. சீன, ஜப்பானிய மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை
3. பிற இந்திய மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை என வகைப்படுத்தினர்.

1. மேலை நாட்டு மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை

பண்டைக்காலத்தில் நாகரிகத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய பண்டை கிரேக்க, ரோமானிய மக்கள் சிறந்த இலக்கியங்களையும் படைத்துள்ளனர். இவ் இலக்கியங்களைத் தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனர்.

பிளேட்டோவின் 'மாபெரும் உரையாடல்கள்' எனும் நூல் தொகுதி, உலகப் புகழ் வாய்ந்தது. அதில் இரண்டு குறு உரையாடல்கள் (Phaebos Apology) சாக்ரடீசின் கடைசி நாட்கள் சிலவற்றைச் சித்தரிக்கின்றன. அவற்றை முதன் முதலில் தமிழாக்கம் செய்து 'சோக்ரதர்' எனும் பெயரால் தமிழுலகிற்கு சி. இராசகோபாலச்சாரியார் வெளியிட்டுள்ளார். மேலும் இவர் ரோமபுரிப் பேரரசரான 'மார்க்கஸ் அரேலியஸ்' எழுதிய நாட்குறிப்பினை, 'ஆத்ம சிந்தனை' எனும் பெயரால் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். தமிழில் மொழிபெயர்ப்புக் கலையின் முன்னோடியாக விளங்கிய வே.சாமிநாதசர்மா அவர்கள், 'பிளேட்டோவின் குடியரசு' (Plato's Republic) நூலினைச் சிறந்த முறையில் தமிழில் வெளியிட்டுள்ளார். இதே நூலினை, பேராசிரியர் இராமானுஜாச்சாரியார் மூலம் 'பிளேட்டோவின் அரசியல்' எனும் நூலாகத் தமிழாக்கம் செய்து சாகித்ய அகாடமி வெளியிட்டுள்ளது.

ஹோமரின் இலியத் மற்றும் ஒடிசி போன்ற காப்பியங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஹோமரின் 'எடிபஸ் வேந்தன்' எனும் நாடகம் 'மன்னன் ஈடிபசு' என்னும் பெயரிலும் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

சீன மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

ஹீவாங்-கு-பிட்சு எனப்படும் கன்பூசியசின் 'இளவேனிலும் இலையுதிர் காலமும்' எனும் கவிதைத் தொகுப்பில் சில பகுதிகளை கா.அப்பாத்துரையார் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மா.சே.துங்கின் கவிதைகள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. சீனாவில் வழங்கிவரும் மகளிரைப் பற்றிய கதைகளைத் தொகுத்து 'பனிப்படலத்துப் பாவை' எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பாக ந. பிச்சமூர்த்தி மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

'குங்போதங்' எனும் சீனர் எழுதிய நாவலைத் தழுவி கிழக்கோடும் நதி என த.நா. குமாரசாமி மொழிபெயர்த்துள்ளார். சி.யூ.சென் என்னும் சீனநாட்டுப் பெண் எழுத்தாளருடைய படைப்புகள் சிலவற்றை, பாரதியார் தமிழில் தந்துள்ளார். 'பெண் விடுதலை' எனும் தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரையில் அந்த அம்மையாரின் கவிதையை அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“சியு யூசி யுதெங்
சவிஷா ஜென்”

என்று முதலில் எழுத்துப் பெயர்ப்பு செய்து பிறகு அதன் தமிழாக்கத்தைப் பாரதியார் தந்துள்ளார்.

“மாரிக்கால காற்றும்
மாரி நாள் மழையும்
மார் புண்ணாக வருத்துகின்றனவே”

என்று அவர் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

ஜப்பானிய மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

ஜப்பானிய சிறுகதைகள் 'மணியோசை' எனும் தொகுப்பாகப் புதுமைப்பித்தனால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 'முரசாக்கி' எனும் புகழ்மிகு ஜப்பானிய எழுத்தாளரின் கொஞ்சி மோனைகத்ரி எனும் புதினத்தைக் கொஞ்சிக்கதை எனும் பெயரில் கா. அப்பாத்துரையார் மொழிபெயர்த்துள்ளார். நாட்சுமே ஸோஸாகி என்பவரின் 'கோகோரோ' எனும் கதை தமிழில் 'கோகோரோ' எனும் புதினமாகக் கலைக்கதிர் அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 'யாமதாகாஷி' எனும் ஜப்பானிய நாவலாசிரியரின் உலகப் புகழ்வாய்ந்த கதையினைத்

‘துன்பக்கேணி’ எனும் பெயரால் கா.அப்பாத்துரையார் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். மற்றும் பகற்கனவு, முத்துமாலை எனும் ஜப்பானிய நாடகங்களும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பாரதியாரின் கட்டுரைகளில் நோகுச்சி என்னும் ஜப்பானியக் கவிஞரின் ஹைகூ கவிதை தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

“தீப்பற்றி எரிந்தது
விழுமலரின்
அமைதி என்னே”.

என்ற கவிதை பலரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றுள்ளது.

பிற இந்திய மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை

பிற இந்திய மொழிகளான இந்தி, குஜராத்தி, மராத்தி, பிராகிருதம் போன்ற மொழியிலுள்ள பல நூற்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வட இந்திய மொழிகளிலிருந்தும், தென்னிந்திய மொழிகளிலிருந்தும் பல நூற்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

வட இந்தியமொழி நூல்களின் தமிழாக்கம்

மகாகவி காளிதாசருடைய படைப்புகள் பல தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ‘சாகுந்தல நாடகம்’, மேகசந்தேசம், ருதுசம்ஹாரம் இரகுவம்சம் போன்ற நூற்கள் குறிப்பிடத்தகுந்தன. சாகுந்தல நாடகத்தை மட்டும் தமிழில் மூன்று அறிஞர்கள் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். மறைமலை அடிகள், ‘காளிதாசர் இயற்றிய சாகுந்தல நாடகம்’ எனவும், கே.சந்தானம் ‘சாகுந்தலம் + மேகதூதம்’ எனவும், ஆர். இராகவய்யங்கார் ‘அபிஞ்ஞாத சாகுந்தலம்’ எனவும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

இந்தி மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

இந்தியில் வெளி வந்த பல நூற்கள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. துளசிதாசருடைய ‘இராம சரித்திரமானஸ்’ எனும் பக்தி இலக்கியம் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஜெயசங்கர பிரசாத் படைத்துள்ள ‘காமாயானி’ எனும் காப்பியம் ‘காமான் மகள்’ எனும் நூலாக ஜமதக்னி எனும் அறிஞரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பிரேம்சந்தினுடைய நாவலான ‘கர்ம பூமி என்பதனை ‘அறக் கோட்டம்’ எனத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். கமலா காந்தவர்மாவின் நாடகம் ‘அடி வானத்திற்கு அப்பால்’ எனும் பெயரிலும் மோகன் ராகேஷின் என்ற அறிஞரின் நாடகம் ‘அரையும் குறையும்’ எனும் பெயராலும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ராகுல் சாங்கிருத்தியாயன் என்ற அறிஞரின் படைப்பான ‘சிம்ஹ சேனாபதி’ எனும் நூலை கணமுத்தையா அவர்கள் ‘வால்காவிலிருந்து கங்கை வரை’ என்னும் பெயரிலும், மாஜினி என்பவர் ‘சிந்து முதல் கங்கை வரை’ என்ற பெயரிலும் தமிழாக்கம் செய்துள்ளனர். சரஸ்வதி ராம்நாத் பல இந்தி நாவல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். பல இந்தி மொழி நாடகங்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

சர்வதேச பெண்கள் ஆண்டையொட்டி (1990) இந்திய பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் எனும் தலைப்பில் 19 எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து ஒரு தொகுப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் தமிழுக்கும் இந்நிக்கும் பாலம் அமைத்த பெருமை சரஸ்வதி ராம்நாத்தையே சேரும்.

குஜராத்தி மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

குஜராத்தி மொழி பக்திப்பாடல்கள் பல தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ‘ஸ்ரீமத் பாகவத ரஹஸ்யம்’ என்ற ராமச்சந்திர டோங்க்ரேவின் நூலை ஹரிஹர சர்மா என்பவர் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். குஜராத்தி மொழியிலுள்ள சிறந்த புதினமான ‘இராஜ நர்த்தகி’ தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இருமினாளாவதி எனும் கதையும், மீனாட்சி எனும் கதையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. சரஸ்வதி ராம்நாத் குஜராத்தி நாவல் ஒன்றை வீரசுதந்திரம் எனும் பெயரில் மொழிபெயர்த்தார். இம்மொழிபெயர்ப்பு ‘காவேரி’ எனும் இதழில் வெளிவந்தது.

மராட்டிய மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

‘பகவத் விஜயம்’ எனும் மராட்டிய மொழி புராணம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. காண்டேகருடைய சிறுகதைகள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ‘அரும்பு’, ‘ஆஸ்திகன்’, ‘ஓடும் இரயிலிலே’, ‘கண்ணாடி அரண்மனை’, ‘கவியும் கனியும்’, ‘கருப்பு ரோஜா’, ‘கோடை மழை’, ‘தாழை முள்’, ‘மிஸ் லீலா’, ‘ஜமீன்தார் மாப்பிள்ளை’ முதலிய சிறுகதைத் தொகுப்புகள் மராட்டிய மொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

வினோபாவின் குட்டிக் கதைகள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. ‘இருதுருவங்கள்’, ‘எரி நட்சத்திரம்’, ‘கிரௌஞ்சவதம்’, புயலும் படகும், ‘யயாதி’, ‘சுகம் எங்கே’, ‘வெறும் கோவில்’, ‘வெண் முகிலே’ முதலிய காண்டேசரின் புதினங்கள் கா.ஸ்ரீ.ஸ்ரீ என்பவரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. விநாயக சவார்க்கர் என்பவரின் ‘முதல் இந்திய சுதந்திரப்போர்’ மாராட்டிய மொழியிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட சிறந்த வரலாற்று நூலாகும்.

வங்காள மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

ஸ்ரீதர்நாயக்கர் மொழிபெயர்த்த பாபு தேவேந்திர நாத தாகூரின் 'பிரும்ம தருமம்' என்ற சமய நூலை வங்காள மொழியின் முதல் தமிழ்ப்பெயர்ப்பாகும். இரவீந்திரநாத் தாகூரின் கீதாஞ்சலி என்னும் உலகப் புகழ் வாய்ந்த தத்துவ நூலினைத் தமிழில் வி.ஆர்.எம். செட்டியார், அ. சீனிவாச ராகவன், பா. வரதராசன் ஆகியோர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இரவீந்திர கதைத்திரட்டு என்ற கவிதைத் தொகுதிகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. காதற்பரிசு, பட்டிப் பறவைகள், கனி கொய்தல், வளர்பிறை போன்ற தாகூரின் பாடல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

த.நா. குமாரசாமி அவர்கள் சரத்சந்திரருடைய 'அரசியல் கைதி', 'இரு சகோதரிகள்' போன்ற சிறுகதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் 'பரமஹம்சர் சொன்ன கதைகள்' தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பங்கிம் சந்திரருடைய 'ஆனந்த மடம்' என்னும் புதினம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தெலுங்கு மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

தெலுங்கு மொழியிலுள்ள வேமன்ன பத்தியம், சுமதி சதகம், 'நரசிம்ம சதகம்', 'ஸ்ரீவாசவி கன்னிகா புராணம்' போன்ற நூற்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தெலுங்கு மொழி சிறுகதைகள் 'கதாபாரதி' மற்றும் 'கதாரத்னாவளி' என்னும் பெயர்களில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தெலுங்கில் வழங்கப்பட்ட 'தெனாலிராமன் கதைகள்' தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தெலுங்கு மொழியில் வெளி வந்த நாவல்களான 'ஆயிரம் தலை நாகம்' 'உருத்திர மாதேவி' 'கடைசியில் இதுதான் மிச்சம்' என்னும் நாவல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தெலுங்கு மொழியில் வெளி வந்த நாடகங்களான 'கன்யா சுல்கம்', 'சிவகாம சுந்தரி', 'பரிணய நாடகம்', வாழ்வில் இன்பம் போன்றவை தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கன்னட மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

வசுவேசுவரரின் வசனங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. 'விவேக சிந்தாமணி', 'அக்கமாதேவியின் அருளுரை' என்னும் நூற்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. சிவகோட்டாச்சாரியாரின் நல்லறக் கதைகள், குருதட்சிணை, கன்னடச் சிறுகதைகள் போன்றவை தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. 'அழிந்த பிறகு', 'சிக்கவீர ராஜேந்திரன்' சொப்பன மானிகை,

‘புனைக்கண்’ முதலிய புதினங்களும் ஆண்டு விழா என்னும் நாடகத் தொகுப்பும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மலையாள மொழி நூற்களின் தமிழாக்கம்

குமாரன் ஆசான், ‘வள்ளத்தோள்’ முதலிய மகாகவிகளின் கவிதைகளும் ‘மரக்குதிரை’ எனும் மலையாளச் சிறுகதைகளும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மலையாளத்தில் இராஜன் சின்னங்கத் எழுதிய ‘அக்கரை இக்கரை’ எனும் நாவலை 1988-ஆம் ஆண்டு தம்பி சென் எனும் புனைபெயரைக் கொண்டவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்துலேகா, ஏணிப்படிகள் செம்மீன், பனிமேகம், பைத்தியக்கார உலகம், வெறும் மனிதன், முதலிய புதினங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ‘கூட்டுப்பண்ணை அடிமை’ நாடகத் தொகுப்பும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மலையாள மகாகவி குமாரனாசானின் ‘சண்டால பிக்குணி’ என்ற குறுங்காவியத்தை, இராம. கோபிநாதனும், நெல்லை சு. முத்துவும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறு

மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றிய அறிவு பண்டையத் தமிழருக்கு இருந்ததைத் தொல்காப்பியம் தெரிவிக்கின்றது. தொல்காப்பியர் நூல்களை வகைப்படுத்தும் போது முதல் நூல், வழிநூல் எனப் பாகுபாடு செய்தார். வழிநூலை விளக்கும் போது தொகைநூல், விரிநூல், தொகை விரிநூல், மொழிபெயர்ப்பு நூல் என நான்கு வகையாகப் பகுத்துக் காட்டுகிறார்.

“தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்த்து

அதர்ப்பட யாத்தலோடு அவைமர பினவே” (தொல்., 1597)

மேலும், வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் போது பின்பற்றப்பட வேண்டிய விதியினைத் தொல்காப்பியர்

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத்தொரீஇ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே” (தொல்., 884)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதும் போது இரு மொழிக்கும் பொதுவாக இல்லாத வடமொழி எழுத்துகளைக் கொண்ட சொற்களைத் தமிழில் எழுதுகிற பொழுது, வடமொழியின் சிறப்பெழுத்தை நீக்கிவிட்டு எழுத வேண்டும்.

(எ.கா.) பங்கஜ - பங்கயம், நஷ்டம் - நட்டம்

1. சங்க இலக்கியத்தில் மொழிபெயர்ப்பு

இரண்டாயிரமாண்டு வரலாற்றுப் பழமையான சங்க இலக்கியத்தில் தமிழர்களுக்கும் பிற மொழி பேசும் மக்களுக்குமிடையில் நிலவிய தொடர்பு பற்றிய குறிப்புகள் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன.

“மொழி பெயர் தேளத்த ராயினும்” (அகநானூறு பா.எ.127)

“மொழி பல பெருகிய பழிதீர் தேளத்துப்

புலம் பெயர் மாக்கள் கலந்தினிதுறையும்

முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்” (பட்டினப்பாலை பா.வள்.216-18)

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள கவிதை வரிகள், பிற மொழிபேசும் மக்கள், நாடுகளைப் பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன. வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழகத்தில் குடியேறி வாழும் பிறமொழியினர் பற்றிச் சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்புகள் உள்ளன பரிபாடலில் நரசிம்ம அவதாரம், நரமடங்கல் எனவும் பிரகலாதன் என்னும் பெயரினைப் பிருங்கலாதன் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளன.

புறநானூறு, கலித்தொகை போன்ற இலக்கியங்களில் ‘தருமபுத்திர’ என்ற வடசொல்லை, ‘அறவன்மகன்’ எனவும் ஸ்ரீ எனும் சிறப்பு அடையினைத் ‘திரு’ எனவும் தமிழாக்கம் செய்துள்ளனர். பாலி மொழியிலுள்ள தம்ம பதத்தில் அருகதர் சருக்கத்தில் (அதி. 7), 98-வது பாடலைப் பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

“காமே வா யதி வராங்கே நின்னே வா யதிவா தலே

யத்தா அரஹந்தோ ஷஹரந்தி தம் பூமிம் ரமகணைய கம்”

என்பது பாலிமொழியிலுள்ள தம்மபதத்தின் வடிவம் ஆகும். இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த வெ. இராமசாமி என்பவர்,

“நாடாக இருந்தாலும்

காடாக இருந்தாலும்

மேடாக இருந்தாலும்

பள்ளமாக இருந்தாலும்

அருகதர் என்னும் நல்லவர் வாழும் நிலமே

நன்னிலமாகும்”

என்று தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். தம்மபதம், சங்ககால அவ்வையாரின் கருத்தைக் கவர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெ.பொ.மீ அவர்களின் கருத்தாகும்.

“நாடாகொன்றோ காடாகொன்றோ

அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ

எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே” (புறம். 188)

காடாகவோ, மேடாகவோ, ஊராகவோ இருந்தாலும் கவலையில்லை. ஆனால், அங்கு ‘ஹரகத்’ எனப்படும் பௌத்த ஞானிகள் வாழ்வார்களானால் சிறந்த இடமாக அது கருதப்படும் என்பது தம்மபதத்தின் சாரமாகும்.

2. சங்கம் மருவிய கால மொழிபெயர்ப்பு

சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய அறத்தினை வலியுறுத்தும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூற்களில் ஜைன, புத்த சமயச் செல்வாக்குக் காரணமாகப் பாலி, பிராகிருதம், சமஸ்கிருத மொழிச் சொற்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. தமிழ் அறநூல்களில் வலியுறுத்தப்படும் பல கருத்துகள், பாலி, பிராகிருதம் போன்ற மொழிகளில் வெளியான நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும்.

நீதி இலக்கியம்

பெருவாயின் முள்ளியார் எழுதிய ஆசாரக்கோவை, வடமொழி நூலான ‘ஆரிடம்’ என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாகும். பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் உள்ள பல கருத்துகள் வடமொழிக் கருத்துகளை

ஒட்டியே தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. கௌடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரத்தில் உள்ள பல கருத்துகள் ஆசாரக்கோவை உள்ளிட்ட நீதி இலக்கியங்களில் காணப்பெறுகின்றன.

3. காப்பியமும் மொழிபெயர்ப்பும்

தமிழின் முதல் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள

“அருந்திறல் பிரிந்த அயோத்தி போல”

(சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரி இறுத்த காதை : 65)

“மொழிபெயர் தேளத்தோர் ஓழியா விளக்கமும்”

(சிலப்பதிகாரம், கடலாடு காதை : 143)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் இராமாயணக் கதைக் குறிப்பினையும், பிறமொழியினர் பற்றிய தகவலினையும் அறிய முடிகின்றது. மணிமேகலை காப்பியத்திலுள்ள சமயக் கணக்கர்தம் திறம் கேட்ட காதையில் இடம் பெற்றுள்ள,

“பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகும்

.....

தவலில் துன்பந் தலைவரும் என்ப”

என்ற பதினான்கு வரிகள், பாலி மொழியிலுள்ள பிடக நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துகளின் மொழிபெயர்ப்பு என்று மயிலை சீனி வேங்கடசாமி குறிப்பிடுகின்றார்.

காப்பியங்களுள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்பன தமிழ்நாட்டுக் கதைகளைக் கருவாகக் கொண்டவை. ஏனையன பிராகிருத, சமஸ்கிருத தழுவல் அல்லது தமிழாக்கமாக அமைந்தவை.

பல்துறை நூற்களின் மொழிபெயர்ப்புகள்

1. மருத்துவம்

19-ஆம் நூற்றாண்டில் புராணங்கள், சிற்றிலக்கியம், சைவ சித்தாந்தம் போன்றனவற்றைக் கற்பதும் எழுதுவதும் தான் கல்வி என்ற எண்ணமுடைய தமிழரிடையே ஆங்கிலக்கல்வி முறையானது மாற்றத்தினைத் தோற்றுவித்தது. மரபு வழிப்பட்ட குருகுலக்கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றமானது, பல்வேறு துறைகளிலும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் தமிழில் வெளிவருவதற்கான சூழலை ஏற்படுத்தியது.

Anatomy, Physiology & Hygiene என்ற ஆங்கில நூலானது இலங்கைக்கு மருத்துவத் தொழில் செய்ய வந்த .:பிஷ் கிறீனால் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு ‘அங்காதிபாத சுகரண வாத உற்பாவன நூல்’ என்ற பெயரில் 1852-இல் வெளியிடப்பட்டது. 1857-இல் மகளிர் நோயை விவரிக்கும் ‘மருத்துவ வைத்தியம்’ என்ற மொழிபெயர்ப்பு நூல் கிறீனின் மேற்பார்வையில் வெளியானது. வைத்தியாகரம் (The Principles and Practice of Medicine) மனுஷ அகரணம் (Human Physiology), மனுஷ அங்காதிபாதம் (Human Anatomy), கெமிஸ்தம் (Chemistry), இந்து பதார்த்தசாரம் (Pharmacopeia of India), வைத்தியம் (Practice of Medicine) ஆகிய நூல்கள் மருத்துவத் துறையில் பிறரின் உதவியுடன் கிறீனின் முயற்சியால் வெளியாயின. இந்நூல்களில் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் மொழிபெயர்ப்பில் பெரிதும் பயன்பட்டிருந்தன எனினும் நவீன அறிவியலைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திடவும், தமிழில் மருத்துவத்தைப் போதித்திடவும் முயன்ற மருத்துவர் கிறீனின் சேவை பாராட்டுதலுக்குரியது

2. கணிதம்

1855-இல் கரோலின் என்பவர் ‘இயற்கணிதம்’ (Algebra) என்ற கணித நூலையும், விசுவநாதன், ‘வீச கணிதம்’ (Algebra) என்ற கணித நூலையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

3. வானசாஸ்திரம்

1861-இல் ஜோ. ஆர்னால்டு என்பவர் Astronomy என்ற நூலை ‘வானசாஸ்திரம்’ எனும் பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். 1865-இல் டெரான் லுமிஸ் என்பவர் The Steam and Steam Engine என்ற நூலை ‘நீராவி மற்றும் நீராவி’ எந்திரம் எனும் பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

4. தத்துவ சாஸ்திரம்

1871-இல் ஆர். சார்ஜெண்டா என்பவர் The Elements of Natural Philosophy எனும் நூலை தத்துவ சாஸ்திரம் எனும் பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

5. கால்நடையியல்

1885-இல் வெ.ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் Veterinary Science எனும் நூலை கால்நடையியல் எனும் பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்,

மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்

ஒரு செயல் முறை (Process) அல்லது நிகழ்வில் (Phenomenon) மேற்கொள்ளப்படும் அல்லது உள்ளமைவாக இயங்கும் பொதுவான விதிமுறைகள் என்று முறையாக எடுத்துச் சொல்லப்படுவனற்றை அந்த செயல்முறை அல்லது நிகழ்வு தொடர்பான கோட்பாடுகள் (Theory) என்பர். ஓர் அறிவுத்துறை செயல்படும் விதத்தில் காணப்படும் அல்லது செயல்படுவதாக வகுக்கப்படும் பொதுவிதிகளை அத்துறை சார்ந்த கோட்பாடுகள் என்பர். மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் மேற்கொள்ளப்படுகிற, மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பொதுவிதிகள் மொழிபெயர்ப்பியல் கோட்பாடுகளாகின்றன. மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை அவை தோன்றிய காலகட்டத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, தொடக்ககாலம், இடைக்காலம், தற்காலம் என மூன்றாகப் பிரித்துணரலாம்.

I. தொடக்ககாலக்கோட்பாடுகள்

கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டை மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளின் தொடக்ககாலம் எனக் கொள்ளலாம். இக்காலக்கட்டத்தில் தான் பிரெஞ்சு நாட்டைச் சார்ந்த டோலட்டும் (Dolet) ஆங்கிலேயரான ஜார்ஜ் சாப்மேனும் (George Chapman) மொழிபெயர்ப்புப் பணியினை ஆற்றிக் கொண்டு சில மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கித் தந்தனர்.

i. டோலட்டின் (Dolet) கோட்பாடுகள்

கி.பி 1540-இல் டோலட் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய சில கோட்பாடுகளை வெளியிட்டார். அவை

1. மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலமொழியின் உணர்வுக்கூறுகளையும் பொருளையும் உணர்ந்து கொண்டு சுதந்திரத் தன்மையுடன் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.
2. மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலமொழி (Source Language), பெறும்மொழி (Target Language or Receptor Language) இரண்டிலும் புலமை பெற்றவராக இருக்க வேண்டும்.
3. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தலைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
4. பொதுவான மொழி வடிவத்தை மொழிபெயர்ப்பில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.
5. மூலநூலின் சொல் வரிசையில் தேவையானவற்றை எடுத்துக்கொண்டு பொருத்தமான முறையில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்பனவாகும்.

ii. ஜார்ஜ் சாப்மேனின் கோட்பாடுகள்

டோல்ட்டிற்குப் பின்னர் ஹோமருடைய படைப்புக்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஜார்ஜ் சாப்மேன் (George Chapman) கி.பி 1598-இல் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கினார். அவை,

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தலைத் தவிர்த்தல்
2. மொழிபெயர்ப்பைப் படிக்கும் பொழுது மூலநூலின் உணர்ச்சியைப் பெறுதல்
3. மூலமொழிக் கருத்துகளைப் பெறும் மொழியில் முழுமையாகக் கொண்டு வர வேண்டும். எந்தக் கருத்துகளையும் விட்டுவிடக் கூடாது.

மேற்கண்ட இருவரின் கோட்பாடுகளிலிருந்து, தொடக்ககால மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் ஒருமித்தக் கருத்தாக 'சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தலைத் தவிர்த்தல்' என்பதைக் கருதலாம்.

II. இடைக்காலக் கோட்பாடுகள்

கி.பி 17ஆம் நூற்றாண்டிலும், 18ஆம் நூற்றாண்டிலும் எழுந்துள்ள மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை இடைக்காலக் கோட்பாடுகள் எனலாம். குறிப்பாக 17ஆம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு நாட்டில் அதிக எண்ணிக்கையில் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. கி.பி 1625 ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி 1660ஆம் ஆண்டு வரை பிரெஞ்சில் அதிக அளவில் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன எனக் குறிப்பிடுகிறார் சூசன் பாஸ்டெட்.

i) லிவி (Livy) யின் கோட்பாடுகள்

கிபி 1616-ஆம் ஆண்டு லிவி (Livy) என்னும் பிரெஞ்சு நாட்டறிஞர் நிகழ்த்தியுள்ள மொழிபெயர்ப்பில் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள் காணப்பட்டன. மல்கர்பீஸ் என்பவரின் கதைகளைப் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்த லிவி, சில மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை வகுத்துச் செயல்பட்டுள்ளார்.

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பை முற்றிலுமாகப் புறம் தள்ளுதல்.
2. கருத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மொழிபெயர்த்தல்.

ஆகியவையே லிவியின் மொழிபெயர்ப்பில் காணப்படும் கோட்பாடுகள். பல புதிய முயற்சியில் ஈடுபட்ட பிரெஞ்சு நாட்டினர் பல்வேறு படைப்புகளை ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்க்கத்

தொடங்கினர். 'மொழிபெயர்ப்பு என்பது முழுக்க முழுக்க, போலச் செய்தல் திறன் (Imitative skill) என்று அவர்களால் கருதப்பட்டது.

ii) சர்.ஜான் டென்ஹாமின் கோட்பாடுகள்

சர்ஜான் டென்ஹாம் (1615-1669) என்பவர் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களைக் கொடுத்தார். மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு கலையாகவும் (art) அதே சமயம் விருவிறுப்பு (Spirit) கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். மூலநூலாசிரியரும், மொழி பெயர்ப்பாளரும் தகுதியில் வேறுபட்டவர்கள் அல்லர். இருவரும் சமமானவர்கள் என்ற கொள்கையுடையவர் சர்.ஜான் டென்ஹாம். காலமும், சூழலுமே இருவரையும் பிரிக்கின்றன. மூலநூலாசிரியர் எதை உணர்த்திச் சென்றாரோ அதைச் சிறிதளவும் மாறுபடாமல் பெறும்மொழியில் படைக்க வல்லவரே மொழிபெயர்ப்பாளர் என்று விளக்குகிறார்.

iii) ஜான் டிரைடனின் கோட்பாடுகள்

முதன் முதலில் மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகளை ஒருங்கமைக்க முயற்சி செய்தவர்கள் ஜான் டிரைடன் (John Dryden), டோலட் (Dolet), டைட்லர் (Tytler) ஆகிய மூவருமாவர். விர்ஜிலுடைய (Virgil) 'ஈனிட்' என்னும் காப்பியத்தையும், ஓவிடினுடைய (Ovid) 'எபிஸ்ட்லஸ்' என்னும் நூலையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் டிரைடன். அவர் ஓவிட்ஸ்எபிஸ்ட்லஸ் (Ovid's Epistles) எனும் நூலின் முகவுரையில் கீழ்வரும் கோட்பாடுகளைத் தெரிவித்துள்ளார். அவை,

- 1) சொல்லுக்குச் சொல் அல்லது வாக்கியத்திற்கு வாக்கியம் ஒரு மொழியிலிருந்து பிறிதொரு மொழிக்கு மாற்றி அமைப்பது (Metapharse).
- 2) சுருக்கமாக அல்லது விரிவாக மொழிபெயர்த்தல், அதாவது மூலமொழியின் உணர்வுக் கூறுகள் இருக்க, அமைப்பினை மாற்றி மொழிபெயர்த்தல் (Paraphrase).
- 3) போலச் செய்தல் (Imitation) அதாவது மூலமொழியில் படித்தவற்றை அப்படியே பெறும்மொழியில் கொடுத்தல்.

இக்கோட்பாடுகளில் இரண்டாவது கோட்பாட்டை ஏற்புடையதாகக் கருதுகிறார் ஜான் டிரைடன். மேலும் கவிதையை மொழிபெயர்க்கும் மொழிபெயர்ப்பாளரும், கவிஞராக இருக்க வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இருமொழிப் புலமை இருத்தல் அவசியம். மேலும் மூலமொழியின் இயல்புத் தன்மையையும், மூலநூலாசிரியரின் உணர்ச்சிப் பெருக்கையும் அறிந்தவராக மொழிபெயர்ப்பாளர் திகழ வேண்டும் என்கிறார் டிரைடன்.

டிரைடன் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றித் தெரிவித்த கோட்பாடுகளில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் சமகால வாசகனுக்கு ஆற்ற வேண்டிய ஒழுக்கவியல் கடமை பற்றிய கருத்து உள்ளடங்கியிருக்கிறது.

iv) ஜார்ஜ் கேம்பெலின் கோட்பாடுகள்

ஜார்ஜ் கேம்பெல் (George Campbell) என்பவர் 1789-இல் மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறும் கொள்கையும், என்ற நூலை வெளியிட்டார். இவர் பைபிள் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய ஆய்வில் இறங்கி, ஜேம்ஸ் அரசர் பதிப்பிலிருந்து (King James Version) தான் கண்டறிந்த மொழிபெயர்ப்புப் கோட்பாடுகளை விளக்கினார். அவை,

1. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு, மூலத்தின் சரியான மீளாக்கமாக இருக்க வேண்டும்.
2. மூல ஆசிரியரின் ஜீவனையும் பாணியையும் எந்த அளவு முடியுமோ அந்த அளவு கொண்டு வர வேண்டும்.
3. மொழிபெயர்ப்பாளர் எளிமையாகவும், இயல்பாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பனவாகும்.

v) டைட்லரின் கோட்பாடுகள் (Alexander Fraser Tytler)

கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பியல் சிந்தனையில் ஈடுபட்ட அலக்ஸாண்டர் டைட்லர் என்பவர் டைட்லர் என்பவர் டைட்லரின் கோட்பாடுகளிலிருந்து சற்று மாறுபடுகிறார். 'சுருக்கமாக அல்லது விரிவாக மொழிபெயர்த்தல்' எனும் டைட்லரின் கோட்பாடுகளை டைட்லர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்படிப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு தளர்ச்சியுடைய மொழிபெயர்ப்பாகவே (Loose Translation) அமையும் எனக் கூறுகிறார்.

கி.பி 1791ஆம் ஆண்டு தமது மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகளை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட டைட்லர், மூன்று அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை விளக்குகிறார். அவை.

1. மொழிபெயர்ப்பு, மூலநூலின் கருத்துகளை முழுமையாக நகலெடுத்துத் தர வேண்டும்.
2. மொழிநடை, எழுதிச் சென்றுள்ள ஒழுங்குமுறை ஆகியவை மூலமொழியில் உள்ளதைப் போன்றே பெறும்மொழியிலும் அமைய வேண்டும்.
3. மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலமொழியில் அமைந்துள்ள அனைத்து எளிமைத் தன்மைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்க வேண்டும் என்பனவாகும்.

மேலும் டைட்லர், ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பு, இலக்குமொழி வாசகனைத் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். மூலப்படைப்பின் மொழியைப் பேசும் வாசகன் அந்த

மூலப்படைப்பினை எப்படி உணர்கின்றானோ, அதே போன்ற விதத்தில் இலக்குமொழி வாசகன், தனது மொழியில், மாற்றப்பட்ட படைப்பினை உணர வேண்டும் என்பது அவருடைய கருத்து. பைபிள் மொழிபெயர்ப்பை மட்டுமே கருத்தில் கொண்ட கேம்பெலைப் போலன்று, டைட்லர் பெருவாரியான பிறமொழிபெயர்ப்புகளையும் கருத்திற் கொண்டவர். ஆதலின் அவரது கருத்துகளுக்குச் செல்வாக்கு மிகுதியாக இருந்தது.

கருத்திற்கு முதலிடம் தந்து மூலநூலின் உணர்வுக் கூறுகளை மொழிபெயர்ப்பிலும் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை அழுத்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதே இடைக்காலக் கோட்பாட்டாளர்களின் கருத்தாகும்.

vi) டி. ஆர். ஸ்டைனரின் (T.R. Steiner) கோட்பாடுகள்

டிரைடன், டைட்லர் ஆகியோருக்குப் பின்னால் வந்த டி.ஆர். ஸ்டைனர் கி.பி. 1650 முதல் கி.பி 1800 வரை தோன்றிய மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை நன்கு ஆராய்ந்த பின்னர் தன்னுடைய மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை வெளியிட்டுள்ளார். அவை

1. கவிதையை மொழிபெயர்ப்பவன் ஒரு கவிஞனாக இருக்க வேண்டும்.
2. மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இருமொழிப் புலமை தேவை.
3. மூலநூலாசிரியரின் தனித்தன்மையை மொழிபெயர்ப்பாளர் அறிந்திருக்க வேண்டும்.
4. மூலநூலாசிரியரின் திறனோடு மொழிபெயர்ப்பாளரின் திறன் ஒத்துப்போக வேண்டும்.
5. மூலநூலாசிரியரின் கருத்துகளை மாற்றவே கூடாது என்கிற முனைப்போடு ஆற்றொழுக்காக மொழிபெயர்ப்பைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.
6. மூலமொழியின் அழகு குறையாதவாறு மூலநூலாசிரியரின் தனித்தன்மையும் கெடாதவாறு மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.
7. மூலநூலின் கவித்துவத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.
8. மூலநூலாசிரியரின் காலத்து மொழி நடையில் மொழிபெயர்ப்பை அமைக்க வேண்டும் என்பனவாகும்.

III) தற்காலக் கோட்பாடுகள்

பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் புதிய மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள் தோன்றின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மொழிபெயர்ப்பு விமர்சகர்கள் மூன்று வகையான மொழிபெயர்ப்பு முறைகளை ஆதரித்துள்ளனர்.

இக்கருத்துகள் முதலாம் உலகப்போர் வரை இலக்கிய உலகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அவை

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழி பெயர்த்தல்
2. கருத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு சுதந்திரமாக மொழிபெயர்த்தல்
3. தொன்மையான மொழியையும், நடை அமைப்பையும் மொழிபெயர்ப்பில் கொண்டு வருவதன் மூலம் பழைய காலத்தை மீட்டுவாக்கம் செய்தல் என்பனவாகும்.

i. ரிச்சர்டின் (Richard) கோட்பாடுகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் கிபி. 1953இல் ரிச்சர்டு என்பவர் Toward a Theory of Translating என்ற நூலில் அழகுணர்ச்சிக்கு (Aesthetic) முக்கியத்துவம் கொடுத்து மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாட்டினை விளக்கியுள்ளார் அவை

1. ஆய்ந்தறிந்து தெரியக்கூடிய ஒட்டுமொத்தப் பொருள் ஒன்று மூலநூலிற்குள்ளேயே இருக்கிறது.
2. அதற்கான மதிப்பீட்டு முறையும் ஒட்டுமொத்தமாக இலக்கியத்திற்குள்ளேயே அமைந்திருக்கின்றமையால், அதை வைத்துப் பொருளைத் தீர்மானிக்க முடியும் என்பனவாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த மூன்றாவது கோட்பாடும், இருபதாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த ரிச்சர்டின் அழகுணர்ச்சிக் கோட்பாடும் மொழிபெயர்ப்பைப் புதிய முறையில் அணுகுவதற்குத் துணை நின்றன.

ii. தியோடர் சவேரியின் கோட்பாடுகள் (எதிரெதிர்க் கோட்பாடுகள்)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மொழிபெயர்ப்புக் கலை (The Art of Translation) என்ற நூலில் தியோடர் சவேரி மொழிபெயர்ப்பியல் கோட்பாடுகள் பற்றி மொழிபெயர்ப்பாளர்-களிடையே எதிரெதிர்க் கருத்துகள் நிலவி வருவதை ஆறு எதிரெதிர் இணைகளாகக் கூறுகிறார். அவை,

1. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு மூலநூலின் சொற்களை அப்படியே தர வேண்டும். ஒரு மொழிபெயர்ப்பு மூலநூலின் கருத்துகளை அப்படியே தர வேண்டும்.
2. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு படிப்பதற்கு மூலநூலைப் போலவே இருக்க வேண்டும். ஒரு மொழிபெயர்ப்பு படிப்பதற்கு ஒரு மொழிபெயர்ப்புப் போலவே இருக்க வேண்டும்.
3. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு மூலநூலின் மொழி நடையைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். ஒரு மொழிபெயர்ப்பு மொழிபெயர்ப்பாளரின் மொழிநடையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

4. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு படிப்பதற்கு மூலநூலின் காலத்தைச் சேர்ந்ததைப் போல இருக்கவேண்டும். ஒரு மொழிபெயர்ப்பு படிப்பதற்கு மொழிபெயர்ப்பாளரின் காலத்தைச் சேர்ந்ததைப் போல இருக்க வேண்டும்.
5. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு மூலநூலைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ செய்யலாம். ஒரு மொழிபெயர்ப்பு என்றுமே மூலநூலைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ கூடாது.
6. ஒரு செய்யுள் மொழிபெயர்ப்பு உரைநடையில் தான் இருக்க வேண்டும். ஒரு செய்யுள் மொழிபெயர்ப்பு செய்யுளில் தான் இருக்க வேண்டும் என்பனவாகும்.

இத்தகைய எதிரெதிர் இணைகள் பொதுமையான ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடு உருவாவதற்குத் தடையாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், மொழிபெயர்ப்புச் செயல் முறை பற்றிய ஒரு நிச்சயமின்மைக்கு வழிவகுத்து, மொழிபெயர்ப்பாளர்களை இதுவா, அதுவா என்று ஊசலாட வைக்கிறது. எனவே மொழிபெயர்ப்புச் செயல் முறையின் தன்மையினை நுணுகிக்கண்டு, அதன் அடிப்படையில் மேற்கண்ட எதிரெதிர்க் கோட்பாடுகளை ஆராய்ந்து ஒரு பொதுமையான இன்னும் திட்பமான கோட்பாட்டினை உருவாக்குவது அவசியமாகிறது.

iii. யூஜின் நைடாவின் (Eugene Nida) கோட்பாடுகள்

யூஜின் நைடா ‘யுனைடெட் பைபிள் சங்கத்தின்’ செயலராக இருந்து மொழிபெயர்ப்புக் குறித்த பல புத்தகங்களையும், கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். அவரது முக்கிய புத்தகங்கள் பின்வருமாறு.

1. Bible Translating
2. Towards A Science of Translating
3. Theory and Practice of Translating
4. Exploring Semantic Structure
5. Language Structure and Translation

இவர் தமது நூற்களில் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை விளக்கியுள்ளார். இவரது மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய கோட்பாடுகளில் சமூக மொழியியல் கோட்பாடு (Socio linguistics Theory) சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படைத் தேவைகள் (Basic Requirements in any Translation)

மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் போது மூன்று அடிப்படைத் தேவைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என நைடா கூறுகிறார். அவை

1. மொழிபெயர்ப்பில் கருத்துக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்.
2. மொழிபெயர்ப்பு உணர்வுப்பூர்வமாக இருக்க வேண்டும்.
3. மொழிபெயர்ப்பு இயல்பாகவும் அதே நேரம் எளிமையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பனவாகும்.

iv. பீட்டர் நியூமார்க்கின் (Peter New Mark) கோட்பாடுகள்

நியூமார்க் மொழிபெயர்ப்பு / அணுகுமுறைகள் (1983), மொழிபெயர்ப்புப் பாடப்புத்தகம் (1988) எனும் இரு முக்கிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இவற்றில் நைடா போலவே மாற்றிலக்கண மொழியியலைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மூலமொழி அல்லது இலக்குமொழி (பெறும் மொழி) இரண்டில் எது விசுவாசமாக இருப்பது என்னும் விசுவாச மோதல் எப்போதுமே மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளில் இருந்து கொண்டே இருக்கும் என்பது அவர்கருத்து. விசுவாசங்களுக்கு இடையிலான இந்த இடைவெளியை அர்த்தவியல் அல்லது பொருள் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு (Semantic Translation), தொடர்பியல் மொழிபெயர்ப்பு (Communicative Translation) ஆகியவற்றைச் சரிவரக் கையாளுவதன் மூலம் குறைக்கலாம் என்கிறார். எனினும் இவ்விரு மொழிபெயர்ப்புகளும் தங்களுக்குள் முரண்படுகின்றன. பொருள் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு என்பது செய்தியின் பொருள் ரீதியான மொழிபெயர்ப்புப் பற்றி மட்டும் கவனம் செலுத்துவது. தொடர்பியல் மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஏற்பாளனின் புரிந்து கொள்ளல் பற்றியும், எதிர்வினை பற்றியும் கவனம் செலுத்துவது.

மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடு, ஏதோ ஒருவிதமான பிரதிபற்றி மட்டுமே சிந்திப்பதாக இருக்கக்கூடாது. எல்லாவிதப் பிரதிகளையும் அது கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் மொழிபெயர்ப்புக்கான காரணிகளையும் எல்லாவிதமான மாறிகளையும் அது கணக்கிலெடுக்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளனின் தேர்வுகள் (Choices) முடிவுகள் (Decisions) பற்றி அது கவலைப்பட வேண்டுமே ஒழிய, மூலமொழியின் அல்லது இலக்குமொழியின் இயக்கம் பற்றிக் கவலைப்படலாகாது. பிரதிகளை மொழிபெயர்ப்பதற்கும், மொழிபெயர்ப்புகளை விமர்சனம் செய்வதற்கும் உரிய கோட்பாடுகளின் சட்டத்தையும், கட்டுப்பாட்டு விதிகளையும், குறிப்புகளையும்

அது அளிப்பதோடு மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான பின்னணியையும் அது அளிக்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு ஓர் அறிவியல் என்னும் கருத்தை நியூமார்க் புறக்கணிக்கிறார். தொடர்பியல் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாகவே மொழிபெயர்ப்பினைக் காண வேண்டும்.

பியர்ஸின் (Peirce) அர்த்தக் கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை நியூமார்க் விளக்குகிறார். “ஒரு பொருளின் அர்த்தம் என்பது ஒரு விளக்கக்கூறின் (Interpretant) பல்வேறு சார்புகள் விளைவிக்கும் எல்லா விளைவுகளையும் கொண்டதே ஆகும். விளக்கக் கூறுக்குத் தகுந்தவாறு அர்த்தம் மாறுபடும்” என்பது பியர்ஸின் விளக்கம்.

ஆகவே ஒரு பொருளுக்கென திட்டவாட்டமான வரையறுக்கப்பட்ட அர்த்தம் ஏதுமில்லை. உதாரணமாக, ஒரு இனிப்புப்பானம் என்பது ஒரு சிறுவனுக்கு ஒரு பிரியமான ஒரு திரவத்தைக் குறிக்கலாம். அவனது தாய்க்கு ஒரு தொல்லை தரும் பொருளாக இருக்கலாம். இப்படி ஒரே பொருள் பலபேருக்குப் பலவிதமாக அர்த்தங்களை உணர்த்துகிறது. எனவே அர்த்தத்தின் பயன்பாட்டு நோக்கினை மொழிபெயர்ப்பில் கொள்வது இன்றியமையாதது.

நியூமார்க்கின் அர்த்தவியல் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய கோட்பாடு

நியூமார்க்கின் அர்த்தவியல் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய கோட்பாடுகளைப் பின்வருமாறு கூறலாம்.

1. மூலமொழி அல்லது மூலநூல் ஆசிரியரை அடிப்படையாகக் கொண்டு அர்த்தவியல் மொழிபெயர்ப்பு அமையும் (Transmitter Oriented).
2. மூலமொழிக் கலாச்சாரத்தோடு ஒட்டியது.
3. ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் மொழிபெயர்ப்பு புதிதாகச் செய்யப்பட்டதாக வேண்டும்.
4. மூலப்பிரதியில் காணப்படுவது போலவே மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டும்.
5. மொழிபெயர்ப்பு சிக்கலானது, செறிவானது, விரிவானது, வாசகர்க்கு அந்நியத் தன்மையை உண்டாக்குவது.
6. இலக்கியங்களை மொழிபெயர்க்கப் பயன்படுகிறது.
7. மூலப்பிரதியின் முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டு வருகிறது.
8. மிகை மொழிபெயர்ப்பாக அமையும்.

நியூமார்க்கின் தொடர்பியல் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய கோட்பாடு

1. இலக்கு மொழி (பெறும்மொழி) வாசகரை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடர்பியல் மொழிபெயர்ப்பு அமையும் (Receiver Oriented).
2. இலக்குமொழிக் கலாச்சாரத்தோடு ஒட்டியது. .
3. சமகாலச் சூழலில் மொழிபெயர்ப்பு அமையும்
4. இலக்குமொழியின் விதிகளுக்குத் தகுந்தவாறு மொழிபெயர்ப்பு அமையும்.
5. மொழிபெயர்ப்பு எளிமையானது, தெளிவானது, நேரடியானது, மரபு சார்ந்தது.
6. எல்லா வகை படைப்புகளையும் மொழிபெயர்க்கப் பயன்படக் கூடியது.
7. இலக்குமொழியின் துல்லியத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறது.
8. குறை மொழிபெயர்ப்பாக அமையும்.

v) ஜே. சி. காட்.போர்டின் கோட்பாடுகள்

காட்.போர்டு, ஹாலிடேயின் (Halliday) மொழியியல் மாதிரியைப் பின்பற்றி, 1965இல் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய மொழியியல் வெளியிட்டார். கோட்பாடு (Linguistic Theory of Translation) என்னும் நூலை மொழிபெயர்ப்புச் செயல்முறையின் பகுப்பாய்வின்மீதும், விளக்கத் திணையும் இந்நூல் விவரிக்கிறது. இரண்டு மொழிகளுக்கிடையிலான குறிப்பிட்ட உறவினைக் கொண்டிருப்பதால் மொழிபெயர்ப்பு, ஒப்பு மொழியியலின் ஒரு பகுதி என்றும், பயன்முறை மொழியியலின் செயல்பாடு என்றும் கருதினார் அவர்.

மொழிபெயர்ப்பின் மையமான பிரச்சினை நிகரங்கள் பற்றியது தான். “ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாட்டின் மையமான பணி, மொழிப் பெயர்ப்பு நிகரங்களின் இயற்கை மற்றும் நிபந்தனைகள் பற்றி ஆராய்வதே” என்று கூறினார் காட்.போர்டு.

மொழிபெயர்ப்பினை எல்லை (விரிவு) (Extent), தளம் (levels), தரம் (Rank) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவர் வகைப்படுத்தினார்,

vi) ஆலன் டூ.பின்பின் கோட்பாடுகள்

ஆலன் டூ.பி என்பவர் கி.பி. 1991இல் மொழிபெயர்ப்பு எனும் தனது நூலில் மொழிபெயர்ப்பின் உட்கூறுகள் சிலவற்றிற்குக் கோட்பாடுகளைத் தெரிவித்துள்ளார். உட்கூறுகளாவன பொருள், வடிவம், சூழல் மொழிப்பதிவு, மூலமொழித்தாக்கம், நடையும் தெளிவும், சிறப்பு வழக்குகள் என்பனவாகும்.

1. பொருள் (Meaning)

மூலநூலின் பொருளைச் சரியாக மொழிபெயர்ப்பு பிரதிபலிக்க வேண்டும். பொருளைச் சேர்க்கவோ, நீக்கவோ கூடாது. கருத்து மொழிபெயர்ப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

2. வடிவம் (Form)

சொற்களின் வரிசை முறையும், கருத்துகளின் வரிசை முறையும், முடிந்தவரை மூலநூலின் வரிசை முறையையொட்டி அமைய வேண்டும். மொழிக்கு மொழி அமைப்புமுறை மாறுபடுவதால் மூலமொழியின் வடிவத்திலிருந்து பெறும் மொழியின் வடிவம் மாறுபடவே செய்யும் அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் மூலநூல் அதற்கு அழுத்தம் கொடுத்துள்ளதோ அந்தச் சொற்களை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டும்.

3. சூழல் மொழிப்பதிவு (Register)

மொழி, நடைமுறை வழக்கத்திற்குத் தகுந்தவாறு மாறுபடும் தன்மை உடையது. எனவே மூலநூலின் வழக்குச் சொற்களையும் நிலையான சொற்களையும், மூலநூலாசிரியரின் ஆளுமைச் சொற்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டும் திறன் உடையவராக மொழிபெயர்ப்பாளர் திகழ வேண்டும்.

4. மூல மொழித்தாக்கம் (Source Language Influence)

மூலநூலின் தாக்கத்தால், மூலநூலின் சொற்களை அப்படியே மொழிபெயர்ப்பு நூலில் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற முனைப்பு மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்குத் தோன்றி விடுகிறது. மூலமொழிச் சொற்களை மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தும்போது மொழிபெயர்ப்பு நூல் தனித்துவத்தை இழந்து விடுகிறது. படிக்கும் வாசகர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பு நூலா அல்லது மூலநூலா எனத் தடுமாற்றம் ஏற்படும். இதனைத் தவிர்க்க மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மொழிபெயர்ப்பில் மூலநூலின் சொற்களைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும்.

5. நடையும் தெளிவும் (Style and Clarity)

மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலமொழியின் நடையை மாற்றக்கூடாது.

6. சிறப்பு வழக்குகள் (Idioms)

சிறப்பு வழக்குச் சொற்களை எளிதாக மொழிபெயர்க்க முடியாது. மூலமொழியின் உவமை, உருவகம், பழமொழி, குழுவக்குறி, பேச்சுமொழி, கொச்சை மொழி ஆகியவற்றைப்

பெறும்மொழியில் அப்படியே மொழி மாற்றம் செய்ய இயலாதபோது மொழிபெயர்ப்பாளர் கீழுள்ள முறைகளைப் பின்பற்றலாம்.

1. மூலச் சொல்லை அடைப்புக்குள் தருதல்.
2. மூலச்சொல்லைத் தந்து நேரடி மொழிபெயர்ப்பை அடைப்புக்குள் தருதல்.
3. நெருங்கியமையும் நிகரனைப் பயன்படுத்துதல்.
4. வழக்கிலில்லாத சொற்களைப் பயன்படுத்திவிட்டு அதற்குரிய பொருளை அடைப்புக்குள் வழங்குதல்

என்பனவாகும். மொழிபெயர்ப்பில் உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் வகையில் ஆலன். டூப்பின் மொழிபெயர்ப்பின் உட்கூறுகள் பற்றிய கோட்பாடுகள் அமைந்திருந்தன என்பதை அறிய முடிகிறது.

IV. நிகர்மைக் கோட்பாடுகள்

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் சிறப்பான சிலக் கோட்பாடுகள் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமானது நிகர்மை (Equivalence) என்னும் கோட்பாடாகும். மூலமொழியிலுள்ள பொருளைப் பெறும்மொழியில் தரும்போது அதன் உருபங்கள், சொற்கள், சொற்றொடர்கள், பத்திகள் போன்றவற்றைப் பதிலீடு செய்யக் கூடிய பெறும்மொழிக் கூறுகள் மொழிபெயர்ப்பில் நிகரன்கள் எனப்படுகின்றன.

நிகரன் (Equivalent) என்பது ஒரு மூலமொழிச் சொல்லுக்கு அல்லது தொடருக்கு நிகரான அர்த்தம் கொண்ட பெறும்மொழிச் சொல்லைக் குறிக்கும். உதாரணமாக Professor என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குப் பொருத்தமான தமிழ்ச் சொல் பேராசிரியர் என்பதாகும். இவ்வாறு நிகரான பொருள் கொண்டிருக்கும் சொற்களின் அல்லது தொடர்களின் தன்மையை 'நிகர்மை' எனலாம்.

மூலமொழிச் சொல்லுக்கு இணையாக பெறும்மொழிச் சொல்லைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிகவும் கடினம். நிகரனைத் தேர்ந்தெடுத்தல் மொழிபெயர்ப்பில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றது. இந்நிகரன் பற்றிய கருத்துகளைத் தெரிவித்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் தியோடர் சவேரி, ஜே.சி. காட். போர்டு, யூஜின் ரைடா, சூசன் பாஸ்னெட் மெக்கைர், லோத் .: பிபெளர் சையிதி ஆகியோர் ஆவார்.

i) தியோடர் சவேரியின் நிகர்மைக் கோட்பாடுகள்

தியோடர் சவேரி மொழிபெயர்ப்பில் நிகரனைத்தேர்வு செய்தல் என்பது மாயத்தோற்றம்

என்று கூறுகிறார். இதனால் நிகரணை இவர் மாயநிகரன் (Illusory Equivalent) என்று அழைக்கிறார். மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒரு சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்து அச்சொல் தாம் மொழிபெயர்க்க வேண்டிய கருத்தைத்தான் உணர்த்துகிறது என்று தமக்குள் ஒரு மாயையை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார் என்பது சவேரின் கருத்தாகும்.

ii) ஜே. சி. காட்.:போர்டின் நிகர்மைக் கோட்பாடுகள்

ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கையின் மையமான பணி, மொழிபெயர்ப்பு நிகரன்களின் இயற்கை மற்றும் நிபந்தனைகள் பற்றி ஆராய்வதே என்று கூறினார் காட்.:போர்டு. மேலும் மொழிபெயர்ப்பு நிகரன் என்பது அனுபவ வெளிப்பாட்டின் மூலமாகப் பெறப்படுவது என்கிறார். இதனை பாடநிகரன் (Textual Equivalent) என்றும், முறைசார் நிகரன் (Formal Correspondence) என்றும் இரண்டாகப் பகுத்துக்கூறுகிறார்.

பாட நிகரனில் (Textual Equivalent) மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சொல்லின் பொருளுக்கு நிகரன் தேடுவதில்லை. மாறாக, மூலநூலில் காணப்படும் சூழலை இவர் இலக்குமொழியில் (பெறும்மொழியில்) உருவாக்கித் தருகிறார் என்பார். பாடநிகரன் இருவகைப்படும். அவை

1. சூழல் சார்ந்த தன்மை (Context)
2. பாடம் சார்ந்த தன்மை (Co-textual)

சூழல்சார்ந்த நிகரன், ஒரு சொல் அல்லது தொடர் இடம் பெறும் சூழலில் உணர்த்தும் கருத்தினைப் புலப்படுத்தும் திறம் பெற்றதாகும்.

சான்றாக 'பச்சை' என்ற சொல் நிறத்தைக் குறிக்கும். ஆனால் சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு பச்சை என்பதன் பொருள் மாறுபடும். எனவே மாறுபடும் பொருளுக்கு ஏற்றவாறு பெறும்மொழியில் நிகரணைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

பச்சைக் குழந்தை	- Very young Child
பச்சைப்பால்	- Fresh milk
பச்சைப்புடவை	- Green saree
பச்சைத் தண்ணீர்	- Cold water

இதைப்போன்று ஆங்கிலத்தில் Work என்பதற்கு அலுவல் என்ற நிகரணைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு Work என்பதன் நிகரன்கள் மாறுபடும்.

Working comittee	- செயற்குழு
Working expenses	- நடைமுறைச்செலவுகள்
Working day	- அலுவல் நாள்

‘Play’ என்பதற்கு ‘விளையாடு’ எனும் நிகரனைக் கொடுக்கலாம், ஆனால் சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு Play என்பதன் நிகரன்கள் மாறுபடும்.

Play tennis	- டென்னிஸ் ஆடு
Play piano	- பியனோ வாசி

பாடம் சார்ந்த நிகரன் என்பது குறிப்பிட்ட நூல் அல்லது அந்நூலுடன் தொடர்புடைய துறையைச் (Discipline) சார்ந்ததாகும்.

மூலமொழியில் காணப்படும் அலகு, (Unit) தொடர்பு, (Clause) கட்டமைப்பு, (Structure) போன்றவற்றைப் பெறும் மொழியிலும் முடிந்த அளவு கொண்டுவருவது முறைசார் நிகரன் எனப்படும்.

iii) யூஜின் நைடாவின் நிகர்மைக் கோட்பாடுகள்

யூஜின் நைடாவும், சார்லஸ் டேபரும் நிகரனை அதன் தன்மைக்கேற்ப இரண்டாகப் பகுக்கின்றனர் அவை.

1. இயல்பான நிகரன் (Natural Equivalent)
2. நெருக்கமான நிகரன் (Closet Equivalent)

என்பவையாகும். இயல்பான நிகரன் என்பது மொழிபெயர்ப்புத் தன்மை உடையதாக இல்லாமல் பெறும் மொழி நூலின் தன்மையுடையதாக மொழிபெயர்ப்பாசிரியரால் அமைக்கப் படுவதாகும்.

நெருக்கமான நிகரன் என்பது ஒத்த கருத்துடைய மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகும். எடுத்துக்காட்டாக ‘கிறுக்கன்’ (Mad Man) என்னும் சொல் தற்காலத்தில் மனநோய் (Mentally Distressed) என மாற்றம் பெற்றிருப்பது காலத்திற்கேற்ற மொழிபெயர்ப்பாகும். மேலும் நைடா நிகரனை முறைசார் நிகரன் (Formal Correspondence) ஆற்றல் மிகு நிகரன் (Dynamic Equivalence) என வகைப்படுத்துகிறார்.

iv) சூசன்பாஸ்னெட் மெக்கைரின் நிகர்மைக் கோட்பாடுகள்

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பைத் தம் ஆய்வுக்களமாகக் கொண்டவர் சூசன்பாஸ்னெட் மெக்கைர். ஒரே நூலுக்கு இலக்கு, பெறும்மொழியில் (ஒரே மொழியில் முதலில் தோன்றியதை இலக்கு என்றும் இரண்டாவது தோன்றியதை பெறும் மொழி என்றும் குறிப்பிடுகிறார்) காணப்படும் இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளுக்குள் கூட ஒற்றுமையைக் (Sameness) காணவே முடியாது. எனவே மொழிபெயர்ப்பில் நிகரன் என்பதனை ஒற்றுமையைத் தேடுவதாக அணுகுதல் கூடாது என்கிறார். மேலும் போப்போவிக் (Popovic) எனும் மொழிபெயர்ப்பியல் அறிஞர் கூறும் நான்கு வகையான நிகரன்களை விவரிக்கிறார் சூசன்பாஸ்னெட். அவையாவன,

1. மொழியியல் நிகரன் (Linguistic Equivalence)
2. சொல் / இலக்கணம் ஒழுங்குமுறை நிகரன் (Paradigmatic Equivalence)
3. நடைநிகரன் / செயற்பாட்டு நிகரன் (Stylistic/ Functional Equivalence)
4. பாடநிகரன் (Textual (Syntagmatic) Equivalence) என்பனவாகும்.

1. மொழியியல் நிகரன் (Linguistic Equivalence)

மொழியியல் தளத்தில் மூலமொழி, பெறும்மொழி ஆகிய இரண்டும் ஒரே நிலையில் விளங்குதல், அதாவது சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பினைக் குறிக்கும் (Word for Word Translation).

2. சொல், இலக்கணம் ஒழுங்குமுறை நிகரன் (Paradigmatic Equivalence)

சொல் அல்லது இலக்கணத்தை மூல நூலின் ஒழுங்குமுறையில் பெறும்மொழியில் நிகரனாகத் தருதல்.

3. நடைநிகரன், செயற்பாட்டு நிகரன் (Stylistic/ Functional Equivalence)

மூலமொழியின் நடையையும், செயற்பாட்டுத் திறனையும் பெறும் மொழியில் தருதல்.

4. பாட நிகரன் (Textual (Syntagmatic) Equivalence)

மூலபாடத்தின் சொற்றொடர் அமைப்பை (form and shape) மொழிபெயர்ப்பில் தருதல். போப்போவிக்கின் கோட்பாடுகளை விமர்சிக்கும் பொழுது சூசன்பாஸ்னெட் கீழ்வருமாறு கூறுகிறார். “போப்போவிக்கின் இலக்காக நடை நிகரன் அமையுமானால் சில அடிப்படையான மொழியியல்

கூறுகளை அவர் விலக்க வேண்டியதிருக்கும் என்று கூறியுள்ளார். இதன் பயனையும் அவர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார். நெருங்கிய மொழியியல் நிகரன்களை விட்டுவிலகும் போது தான் நிகரனின் உண்மையான தன்மை எதுவென அறிந்து கொள்ள முடியும்” என்கிறார்.

v) லோத்.:பிபெளர் சையிதியின் (Lotifipour Saedi) நிகர்மைக் கோட்பாடுகள்

லோத்.:பிபெளர் சையிதி ‘நிகரன்’ என்பதை விளக்கும் போது ஒன்பது வகையான நிலைகள் அல்லது காரணிகளைக் (Cotions or Parameters) கூறி, அவை அனைத்திற்குமிடையே மூலமொழிப் பாடத்திற்கும், பெறும்மொழிப் பாடத்திற்கும் தொடர்பியல் தகுதி (Communicative value) இருக்குமானால் அதுவே நிகரன் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இவர் கூறும் ஒன்பது நிலைகள் பின்வருமாறு.

1. சொற்பொருள் (Lexical Meaning)
2. பாட இயல்பு (Texture)
3. வாக்கியப் பொருள் (Sentence Meaning)
4. கூற்றுப்பொருள் (Utterance Meaning)
5. முன் கருத்து (Presupposition)
6. நடை (Style)
7. அறியும் ஆற்றல் (Cognition)
8. கட்டமைப்பு (Structure)
9. இலக்கிய விளைவு (Literary Effect)

இவ்நிலைகள் பொருந்தி வருகின்றமைக்குச் சான்றாக ராபர்ட் ஃப்ராஸ்டின்னுடைய Stopping by Woods on a Snowy Evening' என்ற பாடலின் இறுதி நான்கு வரிகளைச் சுட்டலாம்.

“The woods are lovely, dark and deep
But I have promises to keep
And miles to go before I sleep
And miles to go before I sleep”

இப்பாடலின் தமிழாக்கம்

“இக்கானகமோ அழகும் இருளும் ஆழமும் நிறைந்தது
நான் நிறைவேற்ற இருக்கும் வாக்குறுதிகளோ ஏராளம்
பலகாதப் பயணத்துக்குப் பின்தான் ஓய்வு
பலகாதப் பயணத்துக்குப் பின்தான் ஓய்வு”

இப்பாடலின் நிலைகள் பின்வருமாறு

1. சொற்பொருள் (Lexical Meaning)

ஓய்வு என்னும் சொல் இரு பொருளைத் தருகிறது. மேலோட்டமான பொருள் உறக்கத்தைக் குறிப்பிடும். ஆனால் அதன் புதை பொருள் இறப்பு என்பதைக் குறிக்கும்.

2. பாட இயல்பு (Texture)

இப்பாடல் தத்துவம் சார்ந்தது. கவிஞர் பனி நிறைந்த மாலை வேளையில் கானகத்தில் தன்னந்தனியாக நின்று கொண்டு இயற்கையின் அழகைக் குறித்துச் சிந்திக்கிறார்.

3. வாக்கியப் பொருள் (Sentence Meaning)

இயற்கையின் கடமை அழகை நிர்மாணித்தலாகும். அது போன்று கவிஞர் தான் இறப்பதற்கு முன்பு தன்னுடைய கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறார். பல காதப் பயணம் என்பது வாழும் காலத்தையும், கடமையையும் உணர்த்துகிறது.

4. கூற்றுப்பொருள் (Utterance Meaning)

இறப்பதற்கு முன்பு பல காதங்கள் பயணம் செய்ய வேண்டும்.

5. முன் கருத்து (Presupposition)

ஓய்வு என்பதன் நிகரன் இறப்பு என்பதாகும்.

6. நடை (Style)

எளிமையான நடை ஆயினும் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது.

7. அறியும் ஆற்றல் (Cognition)

ஓய்வு என்னும் சொல்லைப் பிற சொற்களுடன் இணைத்துப் பார்த்து இப்பாடலின் முழுப்பொருளான தத்துவக்கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

8. கட்டமைப்பு (Structure)

ஓசை நயத்துடன் கவிதை அமைந்துள்ளது.

9. இலக்கிய விளைவு (Literary Effect)

பாடலின் இறுதி இரு வரிகளும் ஒன்று போல் இருப்பதால் இலக்கிய விளைவினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக ஓய்வு எனும் சொல் இருமுறை வந்து இறப்புக் குறித்த செறிவான தத்துவக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு ஆங்கிலப் பாடலுக்கு இணையாக தமிழ்க் கவிதையில் நிகரன்கள் ஒன்பது நிலைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நிகரனைப் பற்றிய ஆய்வு செய்த கோட்பாட்டாளர்கள் இயல்பான நிகரன், நெருக்கமான நிகரன் என இரண்டு வகை நிகரன் இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அவற்றில் நெருக்கமான நிகரனை மொழிபெயர்ப்பை வெற்றி பெறச் செய்யும் என்பதில் அவர்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடினது. இருப்பினும் சையிதியின் கூற்றிற்கிணங்க ஒன்பது வகை நிலைகளிலும் தொடர்பியல் தகுதி பெற்று நிகரன் அமைகிற பொழுது மொழிபெயர்ப்பு மூலத்தின் அனைத்து அம்சங்களையும் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

vi) ஈவன் ஜோகரின் (Even Zohar) நிகர்மைக் கோட்டுபாடுகள் பற்றிய சிந்தனை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள் பற்றி ஆராய்ந்த ஈவன் ஜோஹர் போன்ற மொழிபெயர்ப்பு கோட்பாட்டாளர்கள், முழுவதும் நிகரன் காணும் முயற்சியிலேயே மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாட்டை வகுப்பதைத் தவிர்த்துவிடுமாறு வலியுறுத்தினர். அதற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளைவிட்டும் புறத்தே நின்று மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடு பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். இச்சிந்தனையின் விளைவாக, நிகரன்களை வைத்து மொழிபெயர்ப்பைக் கணக்கிடுவதை விட பெறும்மொழியின் வளர்ச்சி, இலக்கிய வடிவம், மொழியியல் வளர்ச்சி ஆகியவை மொழிபெயர்ப்புகளின் விளைவால் பெறும்மொழியின் பல்வகைச் சூழலில் எத்தகைய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனால் புதுவகையான அழகுணர்ச்சியை அளவிட முடியும் எனக் கூறுகிறார் ஈவன் ஜோகர். இவரது கோட்பாடு புதுமையானதாக இருக்கிறது.

vii) மோனா பேக்கரின் நிகர்மைக் கோட்பாடுகள்

மோனா பேக்கரின் 'மொழிபெயர்ப்பிற்கு ஒரு பயிற்சிக் கையேடு' என்ற நூல் 1992-இல் வெளி வந்தது. பேக்கர், நிகர்மையைப் பல தளங்களில் - சொல், தொடர், இலக்கணம், அடிக்கருத்தமைப்பு, இறுக்கம், பயன்பாடு ஆகிய பல தளங்களில் வைத்து நோக்குகிறார்.

1. பயன்வழிக் கோட்பாடு

பேக்கர், பயன்வழி நிகர்மை என்னும் கருத்தை மொழிபெயர்த்து பயன்படுத்துகிறார். பயன் வழியியல் (Pragmatics) என்பது மொழி பயன்படும் நிலையில் அதை ஆராய்வது. மொழியமைப்பில் ஏற்படும் அர்த்தம் பற்றிய ஆராய்ச்சியல்ல. மாறாக, தெளிவுச் செயலில் ஈடுபடுவோர் எவ்விதம் அர்த்தத்தை ஆக்குகிறார்கள், மாற்றுகிறார்கள் என்பது பற்றியது. பேக்கர் மூன்று பயன்வழிக் கருத்துகளை விளக்குகிறார். அவை, 1. சீர்மை, 2. முன்பூகம் 3. உட்கருத்து என்பனவாகும்.

1.1 சீர்மை (Coherence)

இது கேட்பவனது உலக அனுபவத்தையும் எதிர்பார்ப்பையும் பொறுத்தது. ஆகவே மூலப் பிரதிக்கும், மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிக்கும் இது மாறுபடும்.

1.2 முன்பூகம் (Presupposition)

இது சீர்மையோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. 'பயன் வழியிலான யூகம்' என பேக்கர் இதனை வருணிக்கிறார். முன்பூகம் என்பது தனது பிரதி போய்ச்சேர வேண்டுமானால் எதிராளிக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படையறிவு என்பதைப் பற்றி செய்தி அனுப்புபவர் கொள்கின்ற எதிர்பார்ப்பு. பாஸெட் என்பவர் முன்பூகத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருகிறார்.

1.3 உட்கருத்து (Implicative)

இதுவும் ஒரு வகையான பயன்வழியூகம் தான். இங்கு செய்தி தருபவர் வெளிப்படையாகச் சொல்வதை விட என்ன உட்கருத்தை வைத்து ஒன்றைச் சொல்கிறார் என்பது முக்கியம். பேக்கர் உட்கருத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்.

viii) கோலரின் (Koller) நிகர்மைக் கோட்பாடுகள்

'மொழிபெயர்ப்பு அறிவியல் பற்றிய ஆய்வு' எனும் நூலை கோலர் (Koller) வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலில் நிகர்மை (Equivalence) இணை அல்லது இயைபு (Correspondence) பற்றிய கோட்பாடுகளை விவரித்துள்ளார்.

1. இயைபு இணை (Correspondence)

1. மூலமொழியானது, பெறும் மொழித்தளத்தில் ஒப்பான அமைப்புகளையும், வாக்கியங்களையும் விவரிக்கும் நிகழ்வுகளை உடையது.
2. இது மொழியமைப்பு (Language) போன்றது.
3. அந்நிய மொழித்திறன் மிகுதியாகத் தேவை.

2. நிகர்மை (Equivalence)

1. மூலமொழியிலும், இலக்கு மொழியிலும் நிகர்மைக் கொள்கைக்கேற்பப் பேச்சுகளின் படிநிலையை விளக்கும் நிகழ்வுகளை உடையது.
2. இது தனிப்பேச்சு நிகழ்வு (Parole) போன்றது.
3. மொழிபெயர்ப்புத் திறன் தேவை.

இயைபு, நிகர்மை இருவற்றிலும் நிகர்மையே முக்கியமானது. அதனைக் கோலர் ஐந்து வகைகளாகப் பாகுபடுத்துகிறார். அவை,

1. சுட்டுப்பொருள் நிகர்மை (Denotative Equivalence)
2. உணர்வுப் பொருள் நிகர்மை (Connotative Equivalence)
3. பிரதியொழுக்க நிகர்மை (Text - Normative Equivalence)
4. பயன்வழி நிகர்மை (Pragmatic Equivalence)
5. வடிவவியல் நிகர்மை (Expressive Equivalence) என்பனவாகும்.

2.1 சுட்டுப்பொருள் நிகர்மை

ஒரு பிரதியில் மொழிக்கு அப்பாற்பட்டு, அதன் , உள்ளடக்கத்தில் காணப்படும் நிகர்மையோடு இது தொடர்புடையது. இதைச் சுட்டுப்பொருள் மாறாமை என்றும் கூறலாம்.

2.2 உணர்வுப் பொருள் நிகர்மை

இது சமமான வார்த்தைகளிலிருந்து எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம் என்னும் தேர்வோடு தொடர்புடையது.

2.3 பிரதியொழுக்க நிகர்மை

வெவ்வேறு விதமான பிரதிகள் வெவ்வேறு விதமாக நடக்கின்றன. இம்மாதிரியான வெவ்வேறு பிரதி நடத்தைகளோடு தொடர்புடையது இது.

2.4 பயன்வழி நிகர்மை

ஒரு பிரதி அல்லது செய்தியை ஏற்பவனோடு தொடர்புடையது இது. இதைத் தொடர்பியல் நிகர்மை (Communicative Equivalence) எனவும் கூறலாம். இதைத்தான் நைடா 'இயக்கவியல் நிகர்மை' என்றார்.

2.5 வடிவவியல் நிகர்மை

இது பிரதியின் வடிவமும், அழகும் சம்பந்தப்பட்ட ஒன்று. இதை வெளிப்பாட்டு நிகர்மை (Expressive Equivalence) என்றும் கூறலாம்

V. தமிழகத்தில் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்

i. இரேனியஸ் பாதிரியாரின் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்

18-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் கிறித்துவ மதம் பரப்ப அயல்நாட்டு பாதிரிமார்கள் வந்தனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர் இரேனியஸ் பாதிரியார் ஆவார். கி.பி. 1820-ஆம் ஆண்டில் பாளையங்கோட்டைக்கு வந்த இரேனியஸ், நெல்லையில் தொடக்கக் கல்வி கற்ற கிறித்தவர்களின் தேவைக்கேற்ப வேதாகம நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். அப்பொழுது வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டார். அவர் வகுத்த கோட்பாடுகளை கி.பி. 1827-ஆம் ஆண்டில் 58 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாகவும் உருவாக்கித் தந்துள்ளார். அந்நூலின் தலைப்பு “An Essay on the principles of Translating the Holy Scriptures with Critical remarks on various passages particularly in reference to the Tamil Language (1327) என்பதாகும்”

1. இரேனியஸ் தமது நூலில் எழுதிய முக்கியமான மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்

1. மூலமொழியினின்றே இலக்கு மொழிக்கு (பெறும்மொழி) மொழிபெயர்ப்பு நிகழ வேண்டும்.
2. சொல்லுக்குச் சொல் அல்லது வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்க்கக் கூடாது.
3. மூலமொழி, இலக்கு மொழியினைக் கருத்திற் கொண்டே மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.
4. கற்றோர் கல்லாதோர் என்ற இருசாரரின் மொழி நடையைப் பின்பற்றாமல் இரு சாரருக்கும் இடைப்பட்ட மொழிநடையில் வேத மொழிபெயர்ப்பு அமைய வேண்டும்.

இரேனியஸால், இவ்மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள் வேதநூலுக்கு மட்டும் உருவாக்கப் பட்டிருப்பினும் அனைத்து மொழிபெயர்ப்புகளுக்கும் இக்கோட்பாடுகள் பொருந்துவனவாக உள்ளன.

ii. நீ.கந்தசாமிப்பிள்ளையின் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்

தாமஸ்கிரேயின் 'எலிஜி' (Elegy)-யைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் நீ. கந்தசாமிப்பிள்ளை. இவ் மொழிபெயர்ப்பின் பிற்பகுதியில் ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டுள்ளார். அக்கட்டுரையில் அவர் சில மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளையும் கூறியுள்ளார். அக்கோட்பாடுகளை வெண்பாக்களாகக் கொடுத்துள்ளார்.

ஒருவர் ஒரு நூலை மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று கருதினால், அந்த நூல் எந்த நாளில், எந்தக் கூட்டத்திற்கு, எந்தப் பயனைக் கருதிச் செய்யப்பட்டது என்பதை நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்து, அத்தகைய கூட்டம் இந்த நாளில் இருக்கின்றதா? மக்கள் அத்தகைய பயனை விரும்புகின்றார்களா? என்பதையும் எண்ண வேண்டும். பின்னர் அந்நூலாசிரியர் (மூல நூலாசிரியர்) தம் கருத்தை மக்கள் உள்ளத்தில் பதிய வைப்பதற்கு மேற்கொண்ட முறைகளையும், அவர் கருதும் கூட்டத்தின் அறிவு நிலையையும், மூலமொழியின் தன்மையையும், வன்மையையும் செவ்வையாக உள்ளத்திலே தெளிந்து கொண்டு மூலமொழியின் உண்மைக்கு மாறுபடாமலும், எந்த உயிர்த்தன்மையோடு மூலமொழியில் கருத்துக்கள் விளங்குகின்றனவோ அந்த உயிர்த் தன்மையிலேயே மொழிபெயர்க்கும் மொழியிலும் (பெறும்மொழி) கருத்துகள் உயிர் பெற்றுத் திகழும் எண்ணம் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

“எப்பயனுக் காரே எவர்க்கெந்நாள் இந்நூலைச்
செப்பினரென் னுள்ளே சிந்தித்துத் துப்புரவே
உண்மை விளக்கி உயிர்புகுத்திப் பேர்த்திடுநூல்
வண்மைபெறு மேயுலகி லே”

மேலும்,

“எம்மொழியி லேனு மியன்றதொரு நன்னூலைத்
தம்மொழியி லாக்கித் தரவேண்டின் மெய்ம்மைசேர்
சொல்லே பொருளே உணர்ச்சியெனும் மும்மைத்தே
வல்லோர் வகுத்த வழி”

எனக் கூறுகிறார். அதாவது மூலமொழியிலுள்ள சொற்களைச் சொற்களாகவே மொழிபெயர்த்து, அச்சொற்களைக் கொண்டே மூலநூலின் பொருளை அறிவுறுத்தி, பொருளாலேயே மூலநூல் எழுப்பும் உணர்ச்சியை உள்ளத்தில் எழுப்புகின்ற மொழிபெயர்ப்பே உயர்ந்த மொழிபெயர்ப்பு எனக் கூறுகிறார். மொழிபெயர்ப்பாளரின் தகுதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது,

“மூல மொழியில் முதுபயிற்சி யுள்ளார்தம்
பாலுமிலா லின்பப் பயன்வருமே கோலிய நூல்

பல்ல பயின்ற பகுத்தறிவின் மெய்யுணர்வோர்
நல்ல மொழிபெயர்ப்பினால்”

எனக் குறிப்பிடுகிறார். மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலமொழியிலும், பெறும்மொழியிலும் சிறந்த ஆற்றல் பெற்றவராக இருக்க வேண்டும் என்பது இவ்வெண்பா கூறும் கருத்தாகும்.

மேற்காணும் இருவரின் கோட்பாடுகளிலிருந்து, இரேனியஸ், சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பதைவிட கருத்து மொழிபெயர்ப்பே சிறந்தது என்று கருதுவதையும், கந்தசாமிப்பிள்ளை சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பதே சிறந்தது எனக் கருதுவதையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மொழிபெயர்ப்பு உத்திகள்

இன்று வளர்ந்து வருகின்ற துறைகளில் முதல் நிலையில் இருக்கின்ற துறை மொழிபெயர்ப்புத் துறையாகும். அனைத்து அலுவலகங்களிலும் மொழிபெயர்ப்பின் தேவை உணரப்பட்டுள்ளது. சிறப்பான மொழிபெயர்ப்பு, எல்லோராலும் வரவேற்கப்படுகின்றது. தமிழ் செம்மொழி அந்தஸ்தைப் பெற்ற நிலையில் தமிழ் இலக்கியங்கள் பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பாக வேண்டுமெனில், மொழிபெயர்ப்பின் உத்திகளை மொழிபெயர்ப்பாளர் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

1. மூலமொழி, இலக்கு மொழி

எந்த மொழியின் சொல் பெயர்க்கப்படுகிறதோ அதை மூலச்சொல் அல்லது மூலமொழிச் சொல் (Source Language) என்றும், எந்த மொழிச் சொல்லாக அது பெயர்க்கப்படுகிறதோ அதை இலக்குமொழி அல்லது பெயர்ப்பு மொழி (Target Language) என்றும் குறிப்பிடுவர்.

(எ.கா.) மூ.மொ. - பெ. மொ

College - கல்லூரி

University - பல்கலைக்கழகம்

2. கருத்து மாறாமை

மூலச்சொல்லைப் பெயர்க்கும் பொழுது, கருத்து மாற்றம் ஏற்படாமல் கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

(எ.கா.) I tell the truth

- மூலமொழி

நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன்

- பெறும்மொழி

He is helping the friends

- மூலமொழி

அவன் நண்பர்களுக்கு உதவிக் கொண்டிருக்கிறான் - பெறும்மொழி

3. உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துதல்

உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் போது சொல் மாறுபடாமல் குறிப்புப் பொருளைத் தரலாம். பெயர்ப்பு மொழியிலும் அப்பொருள் தர வேண்டும்.

(எ.கா.) மிக நல்லது! - Very good!

மாமியார் வீடா? - Mother-in-law's house? (Jail)

4. சமூக நோக்கு

சமூக நோக்கு (Social Aspect) சமூகப் பிரச்சனை, மொழிப் பிரச்சனை ஆகியவற்றை மொழிபெயர்ப்பாளர் உணர்ந்து மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

(எ.கா.) 1. Blind - 'குருடு' என மொழிபெயர்க்காமல் 'பார்வைஇழந்தோர்' என

மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

2. Bribe - 'லஞ்சம்' என மொழிபெயர்க்காமல் கையூட்டு மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

3. Deaf - 'செவிடு' என மொழிபெயர்க்காமல் காது கேளாதவர் என மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

4. Dumb - 'ஊமை' என மொழிபெயர்க்காமல் 'பேச இயலாதவர்' என

மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

5. பழமொழிகள்

பழமொழிகளை மொழிபெயர்க்கும் போது அவற்றிற்கு இணையான பழமொழிகளைப் பெயர்ப்பு மொழிகளில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

(எ.கா.) 'The face is the index of the mind' என்ற பழமொழியின் நேரடியான மொழிபெயர்ப்பு 'அகத்தின் வெளிப்பாடு முகம் ஆகும்' என்பதாகும். இதற்கு மாறாக 'அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்' என்று இணையான பழமொழியைக் கூறலாம்.

There's no smoke without fire	- நெருப்பில்லாமல் புகையாது
Prevention is better than cure	- வெள்ளம் வருமுன்னே அணை போட வேண்டும்
A little knowledge is a dangerous	- அரைகுறை அறிவு ஆபத்தானது
Little drops of water make the mighty ocean	- சிறு துளி பெரு வெள்ளம்

6. மரபுத் தொடர்

மரபுத் தொடர்களில் இடம்பெறும் பொருள் நேரடிப் பொருளாக இருக்காது. மறைமுகமாக, வேறு ஒரு பொருளைச் சுட்டுவதாக அமையும். எனவே மொழிபெயர்க்கும் போது உண்மையான மரபுப் பொருளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

(எ.கா.) 'He kicked the bucket'

இதன் நேரடியான பொருள் 'அவன் வாளியை எட்டி உதைத்தான்' என்பதாகும். ஆனால் உண்மையான மரபுப் பொருள் 'அவன் இறந்து போனான்' என்பதே ஆகும்.

7. மிக நெருக்கமான சொல்/நிகரன் (Equivalence)

மூலமொழிக்கேயுரிய தனிப்பட்ட மொழியியற் கூறுகள், உரையாடல் அமைப்புகள் ஆகியவற்றை மொழிபெயர்க்கும் போது சரியான மிகவும் நெருக்கமான சொல் அல்லது நிகரன் கிடைக்காமல் போகலாம். அது போன்ற இடங்களில் மூலத்தின் பொருளுக்கு முதன்மையிடம் தந்து, அப்பொருளை ஆற்றலுடன் பெறும்மொழி வாசகரின் மனதில் பதிய வைக்கக் கூடிய நிகரன்களை மொழிபெயர்ப்பில் கையாள வேண்டும்.

(எ.கா.) Her name often appeared in press - பத்திரிகைகளில் அவள் பெயர் அடிக்கடி தோன்றியது. (மொ.பெ.1)
- பத்திரிகைகளில் அவள் பெயர் அடிக்கடி அடிபட்டது. (மொ.பெ. 2)

முதல் மொழிபெயர்ப்பை விடவும் இரண்டாவது மொழிபெயர்ப்பே சிறந்தது.

8. பலபொருள் ஒரு சொல் (Polysemy)

ஒரு சொல்லிற்குப் பல பொருள்கள் காணப்படும். அச்சொற்களுக்கிடையே பொருள் தொடர்பு காணப்படும். எனவே சூழலைக் கொண்டு பொருளை வேறுபடுத்தலாம்.

- கால் - Leg
- மனிதனின் / விலங்கின் கால்
 - பந்தல் கால்
 - நாற்காலிக் கால்

The boy runs - பையன் ஓடுகிறான்

The blood runs - இரத்தம் கொட்டுகிறது

The creeper runs - கொடி படர்கிறது

இப்படிப்பட்ட பல பொருள் உள்ள ஒரு சொல்லை பொருண்மை சூழலால் எப்பொருள் தருகிறதோ அதனையே பெயர்ப்பில் தர வேண்டும். அவ்வாறு மூலமொழிச் சொல்லுக்கு இணையான பெயர்ப்பு மொழிச் சொல் இல்லை என்றால் அடிக்குறிப்புடன் அதன் காரணமாக பெயர்ப்புச் சொல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

- (எ.கா.) தொழு - Worship Pay homage
- மாட்டுத் தொழு - Cattle shed
- ஆட்டுக்கிடை - Cattle shed

மேற்கூறியவற்றில் தொழு, கிடை என்பன குறிப்பிட்ட நிலையில் ஆடு, மாடுகள் கட்டும் இடத்தினைத் தனித்த பெயராலேயே அழைக்கும் மரபு உள்ளது. எனவே இதனைச் சுட்டிக் காட்டுதல் இன்றியமையாதது.

9. ஒரு பொருட் பன்மொழி (Synonymy)

ஒரு பொருளை உணர்த்த பல்வேறு சொற்கள் ஒரு மொழியில் இருக்கக் கூடும். பொதுவாக அச்சொற்கள் ஒரே பொருளை உணர்த்தினாலும் அச்சொற்களுக்கிடையே சிற்சில வேறுபாடுகளும் உள்ளன. இவ்வாறு ஒரு பொருளை உணர்த்த பல்வேறு சொற்கள் இடம் பெறுவதை 'ஒரு பொருட் பன்மொழி' என்பர். சான்றாக தமிழில் 'கிள்ளை', 'தத்தை' என்பன கிளியைக் குறிக்கும் ஒரு சொல் ஆகும். இதைப் போல் ஆங்கிலத்தில் Dew, Mist, Frost முதலிய சொற்கள் பனியைக் குறிக்கின்றனவாகும். இச் சொற்களை மூலமொழியிலிருந்து பெயர்க்கும் போது கவனமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

சான்றாக ஆங்கிலத்தில் Wrath, Anger, Fury, Indignation, Rage போன்ற சொற்கள் கோபத்தைக் குறிப்பவை எனினும் 'Wrath of God' என்று கூறலாமே தவிர 'Wrath of a man' என்று கூறக்கூடாது. தமிழிலும் சினத்தைக் குறிக்க பல சொற்கள் உள்ளன. கோபம், சினம், வெகுளி, செற்றம், சீற்றம் முதலியன கோபத்தைக் குறிக்கும் பல்வேறு சொற்களாகும்.

இச்சொற்களுக்கிடையே நுட்பமான வேறுபாட்டை உணர்ந்து மொழிபெயர்க்க வேண்டும். இவை போன்று ஒரு பொருள் உணர்த்த மேலும் பல சொற்கள் தமிழில் காணப்படுகின்றன.

(எ.கா.) சாப்பிடு, தின்னு, கொட்டிக்கோ, முழுங்கு, அமுது பண்ணு, அன்பு, பாசம், காதல்,

மழை, தூவானம், தூறல். ஆனால் அவற்றிற்கிடையே சிற்சில வேறுபாடுகள் உள்ளன.

உயர்ந்த மலை, நெடிய மலை - Tall/High Mountain

இன்பம், மகிழ்ச்சி, ஆனந்தம், சந்தோஷம் இலக்கியச் சொற்பொழிவைக் கேட்பதற்கு இன்பம் / மகிழ்ச்சி / ஆனந்தம் / சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது.

10. ஒரு சொல் பல பொருள் (Homonymy)

ஒரு சொல் பல பொருள்களைக் கொடுக்கும். ஆனால் அச்சொற்களுக்கிடையே பொருள் தொடர்பு இருக்காது.

(எ.கா.) நாவல் - மரம் (Tree)
- பழம் (Fruit)
- புதினம் (Novel)

இதைப்போல் ஆங்கிலத்தில் சொற்கள் உள்ளன. உச்சரிப்பு ஒன்று போல் இருக்கும். ஆனால் அச்சொற்களுக்கிடையே பொருள் வேறுபாடு காணப்படும்.

(எ.கா) 1. Fair - அழகான
Fare - கட்டணம்
2. Flour - மாவு
Flower - பூ

11. பொருள் மயக்கம் (Ambiguity)

பொருள் மயக்கம் தரும் சொல்லை மொழிபெயர்ப்புச் செய்வது கடினம். அதனைத் தவிர்க்க பொருள் மயக்கம் தரும் சொல்லிற்குப் பதிலாக வேறு சொல் இருப்பின் அதனை அடைப்புக்குறிக்குள் கொடுக்கலாம்.

(எ.கா.) கிடை - Cattle-shed (Flock of sheep)

இவ் எடுத்துக்காட்டில் 'Cattle' என்பது மாடுகளைச் சுட்டவும் குறிப்பிடலாம். எனவேதான் 'Cattle-Shed' என்பதன் அடைப்புக் குறிக்குள் 'ஆடு' என்பதைக் குறிக்க 'Flock of sheep' என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

12. கலாச்சார வழக்குகள்

ஒரு மொழியின் வழக்குகளுக்கும், அம்மொழி வழங்குமிடத்தின் புவியியல் அமைப்பிற்கும், தட்பவெப்பச் சூழலுக்கும், அவர்களின் பொருளாதார கலாச்சாரப் பின்புலத்துக்கும் மிகுந்த தொடர்பு உண்டு.

அரேபியர் மணலைப் பல்வேறு சொற்களால் கூறுகின்றனர். எஸ்கிமோக்கள் ஸ்நோ (Snow) என்ற சொல்லிற்குப் பல பெயர்கள் வழங்குகிறார்கள். மொழி வழங்கும் இடமானது மொழியின் மீது செலுத்தும் ஆட்சியையே இவை உணர்த்துகின்றன.

தமிழில், 'அகங்குளிர வரவேற்றனர்' என்று கூறுவதை ஆங்கிலத்தில் 'They extended a warm welcome' என்று கூறுகிறார்கள். இவ் எடுத்துக்காட்டு கலாச்சார அடிப்படையில் மொழியின் தன்மை இடம் பெறுவதை உணர்த்துகிறது. எனவே கலாச்சாரமும் மொழிபெயர்ப்பில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது.

13. உறவுமுறைப் பெயர்கள் (Kinship terms)

தமிழில் பல்வேறு உறவுமுறைப் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. சான்றாக, மாமா, சித்தப்பா, பெரியப்பா போன்ற சொற்களைக் கூறலாம். இவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கின்ற போது 'Uncle' என்ற ஒரே சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

(எ.கா.) அதை, மாமி, சித்தி, பெரியம்மா, போன்ற உறவுமுறைப் பெயர்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கின்ற போது 'Aunt' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

14. கலைச் சொற்கள்

பிற மொழிகளிலுள்ள கலைச் சொற்களை அதன் பொருண்மை மாறாமல் பெயர்த்தல் வேண்டும். பெயர்க்கப் பெற்ற சொல் ஏற்கும் மொழியின் ஒலியமைப்புக்கு ஏற்ப இருத்தல் வேண்டும். மூலமொழிச் சொல்லின் பொருண்மைக்குச் சிதைவு நேரிடுதல் கூடாது.

'Radio' என்ற சொல் இந்தி, தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற மொழிகளில் 'ஆகாஷ் வாணி' என்று மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது. தமிழிலும் அவ்வாறே ஆனது. ஆனால் நாளடைவில் அதனை வானொலி என்று பெயர்த்தனர். ஆகாஷ்வாணி என்பதிலுள்ள ஷகரம் தமிழ் ஒலிக்கு

மாறானது. எனவே இச்சொல் செயற்கை கைத்தனம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. வானொலி அவ்வாறில்லை. இதிலுள்ள எழுத்துக்கள் யாவும் தமிழ் ஒலிகள். ஆதலால் இயற்கையானதாக, தமிழின் சொந்தச் சொல்லாகக் காணப்படுகிறது. எனவே பெயர்க்கப்படும் சொல் இயற்கைத்தனம் நிறைந்ததாக இருத்தல் வேண்டும்.

(எ.கா.) Radio - வானொலி

15. கிளைமொழி (Dialect)

கிளைமொழி (Dialect) என்பது ஒரு மொழியின் பல்வேறு பேச்சு வழக்குகளைக் குறிப்பதாகும். ஒரு மொழியிலேயே பல கிளைமொழிகள் காணப்படலாம். இக்கிளைமொழிகள் இந்திய நாட்டுச் சமுதாயச் சூழலில் இடம் (Region) சாதி (Caste), மதம் (Religion), கல்வி (Education), வயது (Age), தொழில் (Occupation), பொருளாதார நிலை (Economic Status) போன்ற பல கூறுகள் கிளைமொழி பாகுபாட்டிற்குத் துணை நிற்பனவாகும். எனவே கிளைமொழி பற்றிய அறிவு மொழிபெயர்ப்பாளனுக்குத் தேவை.

(எ.கா) : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்து மக்கள் 'வெள்ளம்' எனும் சொல்லிற்கு 'தண்ணீர்' என்று பொருள் கொள்கின்றனர். பிற மாவட்டத்து மக்கள் 'பெருவெள்ளம்' என்று பொருள் கொள்கின்றனர்.

16. ஒரு சொல்லின் பொருள் மாறுதல்

குறிப்பிட்ட ஒரு சொல்லின் பொருள் காலப்போக்கில் மாறி இருந்தால் அதனைப் பற்றிய அறிவும் மொழிபெயர்ப்பாளனுக்குத் தெரிந்திருந்தால் மொழிபெயர்ப்பது எளிமையாக இருக்கும்.

(எ.கா.) நாற்றம் - முன்பு 'நறுமணம்' என்ற பொருளைக் கொடுத்தது. ஆனால் தற்பொழுது 'துர்நாற்றம்' எனும் பொருளைக் கொடுக்கிறது.

17. ஒலி பெயர்ப்பு (Transliteration)

மூலமொழியிலுள்ள சில கலைச்சொற்களை மொழிபெயர்த்து பெறும் மொழியில் கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் போது எதிர்பார்க்கின்ற உண்மையான பொருள் கிடைக்காமல் போகலாம். அத்தகைய சூழலில் தற்காலிக ஏற்பாடாக ஒலிபெயர்த்தல் என்ற முறையை மேற்கொள்ளலாம்.

Oxygen - ஆக்சிசன்

‘ஆக்ஸிஜன்’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் பின்னர்ப் பொருள் அடிப்படையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ‘பிராணவாயு’ என்று எழுதப்பட்டது. இச்சொல் வடமொழிக்குச் சொந்தமானது என்ற எதிர்ப்புக்குப் பின்னர், ‘உயிர்வளி’ என்று வழங்கும் முயற்சி தொடங்கியுள்ளது.

18. குறியீடுகள் (Symbols)

கணிதவியல் குறியீடுகளையும், வேதியியலில் குறிப்பிடப்படுகின்ற குறியீடுகளையும் பெறும் மொழியில் மொழிபெயர்க்க முடியாது. இக் குறியீடுகளை மூலமொழியில் உள்ளவாறே பெறும் மொழியிலும் பயன்படுத்த வேண்டும். மொழிபெயர்க்கும் போது இவ் உத்தியினையும் மொழிபெயர்ப்பாளர் பின்பற்ற வேண்டும். சான்றாக கணிதவியல் குறியீடுகளான +, -, >, <, % போன்றவற்றையும், வேதியியலில் குறிப்பிடப்படுகின்ற H₂O, H₂SO₄, HNO₃, C₂H₅OH மற்றும் இவை போன்ற குறியீடுகளையும் மொழிபெயர்க்காமல் அவ்வாறே பெறும் மொழியில் குறிப்பிட வேண்டும்.

19. குறிப்புப் பொருள்

சில வாக்கியங்கள் புற அமைப்பில் ஒரு பொருளையும், புதை அமைப்பில் வேறு பொருளையும் உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு அமையும் பொருள் வேறுபாட்டினைத் தெரிந்து மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

சான்றாக ‘அவன் மாமியார் வீட்டிற்கு போனான்’ என்ற வாக்கியம் புற அமைப்பில் ஒரு பொருளைச் சுட்டினாலும், புதை அமைப்பில் ‘அவன் ஜெயிலுக்குப் போனான்’ என்ற குறிப்புப் பொருளையும் உணர்த்துகிறது. எனவே பெறும் மொழியில் மொழிபெயர்க்கின்ற போது, 'He went to jail' என்றே மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

நைடாவின் மூன்று மொழிபெயர்ப்புப் படிநிலைகள்

மொழிபெயர்ப்பில் இரண்டு வித அணுகுமுறைகள் உண்டு என நைடா கூறியுள்ளார். சில விதிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி மூலத்தின் புற அமைப்புத் (Surface Structure) தொடர்களுக்கு இணையான பெறும்மொழித் தொடர்களை உருவாக்குவது ஒருமுறை, மூலமொழியின் புதை அமைப்புகளை (Deep Structure) கண்டறிந்து பெறும்மொழிக்கு மாற்றுவது இரண்டாவது முறை. இரண்டாவது முறை சற்று உயர்வானது, சிறப்பானது என்றும் கருதப்படுகிறது. இம்முறை மூன்று படிநிலைகளைக் (Stages) கொண்டது. அவை வருமாறு

1. பகுப்பாய்வு (Analysis)

2. மாற்றுதல் (Transfer)

3. செம்மையாக்கம் (Restructuring)

இம்மூன்று படிநிலைகளையும் கீழ்க்காணும் படத்தின் மூலம் நைடா விளக்கியுள்ளார்.

பகுப்பாய்வு நிலையில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் மூலமொழியின் புற அமைப்பு வாக்கியங்களில் இடம்பெறும் சொற்களுக்கிடையில் நிலவும் இலக்கண உறவுகளையும் (Grammatical Relationships), சொற்சேர்க்கைகளுக்கு (Combination of Words) இடையில் நிலவும் இலக்கண உறவுகளையும், சொற்களின் பொருளையும், சொற்சேர்க்கைகளின் பொருளையும் பகுப்பாய்வு செய்கிறான்.

(எ.கா) 1. குமார் மிதிவண்டி ஓட்டினான்

2. குமார் ஹெர்குலிஸ் மிதிவண்டியை வேகமாக ஓட்டினான்.

முதல் வாக்கியத்தில் மிதிவண்டி என்ற சொல்லுக்கும் ஓட்டினான் என்ற சொல்லுக்கும் இடையிலுள்ள இலக்கண உறவு செயப்படுபொருள் - பயனிலை என்பது. இரண்டாவது வாக்கியத்தில் ஹெர்குலிஸ் மிதிவண்டி என்பது இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கை; வேகமாக ஓட்டினான் என்பது இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கை. இச்சொற்சேர்க்கைகளுக்கு இடையில் நிலவும் இலக்கண உறவும் செயப்படுபொருள் பயனிலை - என்பதே.

(எ.கா) : 1. சன்னல் கம்பிகளுக்கு வண்ணம் தீட்டினார்கள்.

2. காசு வாங்கியவன் கம்பி நீட்டினான்.

முதல் வாக்கியத்தில் கம்பி என்னும் சொல்லுக்கு ஒரு பொருள். இரண்டாம் வாக்கியத்தில் கம்பி நீட்டினான் என்பது தொடர்பில்லாத வேறொரு பொருளைத் தருகிறது. மாற்றுதல் (Transfer) நிலையில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட மூலமொழிச் செய்தியைத் தன் மனத்துள் மூலமொழியிலிருந்து பெறும்மொழிக்கு மாற்ற முனைகிறான். மூலமொழியின் செய்தியைப் பொருட் பிழையின்றித் தெளிவாகப் பெறும் மொழிக்கு மாற்றுவதிலேயே கவனம் செலுத்துகிறான். பெறும் மொழிக்கு இயல்பான முறையில் பின்னர் செம்மைப்படுத்துகிறான். இதுவே செம்மையாக்கம்.

படிநிலைகள்

1. பகுப்பாய்வு

மூலமொழியினைப் பகுப்பாய்வு செய்வதில் மூன்று படிகள் உள்ளன.

1. சொற்களுக்கிடையிலும், சொற்சேர்க்கைக்களுக்கிடையிலும் உள்ள பொருளுள்ள உறவுகளைக் (Meaningful Relationships) கண்டறிதல்.
2. சொற்களும், தனிவகையான சொற்சேர்க்கைகளும், (Words and Special Combination of words) சுட்டுகின்ற பொருளை (Referential Meaning) அறிதல்
3. சொற்களும், சொற்சேர்க்கைகளும் மூலமொழியாளருக்கு உணர்த்துகின்ற உணர்வுப் பொருளை (Connotative Meaning) அறிதல்

1.1 இலக்கணத்திற்குப் பொருள் உண்டு

மூலமொழி வாக்கியங்களில் சொற்களுக்கும் சொற்சேர்க்கை-களுக்கும் இடையிலுள்ள பொருள்களின் உறவினைக் கண்டறிதல் என்பது இலக்கணப் பகுப்பாய்வாக (Grammatical Analysis) அமையும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் அந்தந்த மொழியின் இலக்கணத்திற்குப் பொருள் உண்டு

1. Shanthi told Kamala

2. Kamala told Shanthi

இவ்விரு ஆங்கில வாக்கியங்களும் ஒரே சொற்களாலானவை. ஆனால் பொருள் முற்றிலும் வேறு. இவ்வாக்கியங்களில் வார்த்தைகளின் வரிசைமுறை மாறும் போது பொருளும் மாறிப்போகிறது. ஆங்கில வாக்கியத்தில் முதலாவது இடத்திற்கு ஒரு பொருள், மூன்றாவது இடத்திற்கு ஒரு பொருள், மூன்றாவதாக இடம் பெறும் சொல்லை முதல் இடத்திற்கு மாற்றினால், பொருள் முற்றிலும் மாறிவிடுகிறது.

1. பொன் வளையல் வாங்கினாள்

2. பொன் விலை ஏறிற்று

இவ்விரு தமிழ் வாக்கியங்களிலும் இடம்பெறும் பொன் என்னும் சொல் அடுத்து வரும் சொல்லைப் பொறுத்து (1) வாக்கியத்தில் கருவிப் பொருளையும் (2) வாக்கியத்தில் வினை முதல் பொருளையும் தருகிறது. எனவே ஒரு மொழியின் இலக்கணம் என்பது அம்மொழி

இயங்கும் விதம் பற்றிய விதிகள் என்ற அளவில் நில்லாது, தனக்கென்று ஒரு பொருளை உடையதாகவும் விளங்குகிறது என்பதை உணரலாம்.

2. மாற்றுதல் (Transfer)

பகுப்பாய்வுக்குட்பட்ட மூலமொழியின் செய்திகள் மாற்றுதல் நிலையில் மூலமொழியிலிருந்து பெறும் மொழிக்கு மாற்றப்படுகின்றன. இது மொழிபெயர்ப்பாளனின் மனத்தளவில் நிகழ்வதாகும். பகுப்பாய்வு நிலையில் மூலமொழி அறிஞர்களின் உதவியையும், செம்மையாக்கத்தின் போது பெறும் மொழி அறிஞர்களின் உதவியையும் மொழிபெயர்ப்பாளன் நாடலாம். ஆனால் மூலமொழியின் செய்திகளை இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றுவது என்பது மொழிபெயர்ப்பாளன் தானே செய்ய வேண்டிய பணி. இதுவே மொழிபெயர்ப்பில் இன்றியமையாத பணியாகும். அவன் மூலமொழிச் செய்தியைப் பெறும்மொழிக்கு மாற்றும் பணியில் ஈடுபடும் அதே சமயம், பகுப்பாய்வுக்கும், செம்மையாக்கத்துக்குமாக முன்னும் பின்னும் தன் மனத்தில் மிக விரைவாக இயங்கி மொழிபெயர்ப்பைச் செம்மைப்படுத்துகிறான்.

மாற்றுதலின் செயல் முறைகள்

மூலமொழியிலுள்ள தாய் வாக்கியங்களைப் பெறும்மொழிக்கு மாற்றும் போது ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத தாய்வாக்கியங்களாக மாற்றுதல் கூடாது. அப்படி மாற்றினால், அவை தரவேண்டிய பொருளைத் தரா. பெறும்மொழிக்கு மாற்றப்படும் மூலமொழியின் இரண்டு தாய்வாக்கியங்களுக்கிடையே காலத்தொடர்பு, இடத்தொடர்பு (Spatial Relationship), இயைபுத் தொடர்பு (Logical Relationship) போன்ற தொடர்புகளில் ஏதேனும் ஒன்று அமைந்திருக்கும். ஒரு செய்தியை மூலமொழியிலிருந்து பெறும்மொழிக்கு மாற்றும் போது, இத்தொடர்பு புலப்படும்படி மாற்ற வேண்டும். கீழ்க்காணும் தமிழ் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் இதனைத் தெளிவாக்கும்.

காலத்தொடர்பு

‘நான் மதுரையிலிருந்து வந்ததிலிருந்து எனக்கு உடல்நலமில்லை’ - இவ்வாக்கியத்தைக் கீழ்க்காணும் தொடர் வாக்கியங்களாக பகுக்கலாம்.

1. நான் மதுரையிலிருந்து வந்தேன்
2. நான் உடல்நலமில்லாமல் இருக்கிறேன்

‘இவற்றுள் நான் மதுரையிலிருந்து வந்தேன்’ என்பது காலத்தால் முந்திய நிகழ்ச்சி. ‘நான் உடல்நலமில்லாமல் இருக்கிறேன்’ என்பது பிந்திய நிகழ்ச்சி. இவற்றை ஆங்கிலத்தில் மாற்றும் போது, இக்காலத்தொடர்பு தோன்ற

'I have not been well since I returned from Madurai' என்று மாற்ற வேண்டும்.

இடத்தொடர்பு

அவள் படித்த பள்ளிக்கூடத்தைக் காட்டினாள்“ இவ்வாக்கியத்தைக் கீழ்க்காணும் தாய் வாக்கியங்களாகப் பகுக்கலாம்.

1. அவள் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தாள்
2. அவள் பள்ளிக்கூடத்தைக் காட்டினாள்

இவ்விரு தாய் வாக்கியங்களுக்குமுள்ள தொடர்பு இடத்தொடர்பு. இவற்றை ஆங்கிலத்தில் மாற்றும்போது இவ்விடத்தொடர்பு தோன்ற,

'She showed her school where she studied' என்று மாற்றுகிறோம்.

இயைபுத் தொடர்பு

காரணம் - காரியம், செயல், பண்பு, விளைவு, நிபந்தனை, நிகழ்ச்சி ஆகியவை இடம் பெறும் வாக்கியங்களில் இவை ஒன்றுக்கொன்று இயைபுடன் பொருந்தும் வண்ணம் வாக்கியம் அமைவது இன்றியமையாதது. இதனை இயைபுத்தொடர்பு என்கிறோம். அறிவுக்குப் பொருத்தமாக அமையும் இவ்வித இயைபினைத் தருக்கத்தொடர்பு என்றும் கூறுவர்.

(எ.கா) : அவனிடம் பணமிருப்பதால், அவனால் நீதியை விலைக்கு வாங்க முடியும்.

இவ்வாக்கியத்தைக் கீழ்க்காணும் தாய்வாக்கியங்களாகப் பகுக்கலாம். 1. அவனிடம் பணம் இருக்கிறது, 2. அவனால் நீதியை விலைக்கு வாங்க முடியும். இவற்றுள் (1) காரணம் (2) காரியம் இவை இயைபுறப் பொருந்தும் வண்ணம் ஆங்கிலத்தில்,

'Because he has money, he can buy justice' என்று பெயர்த்தெழுதுகிறோம். 'கடும் முயற்சி செய்தால், நிச்சயம் நீ வெற்றி பெறுவாய்' இதனைக் கீழ்க்காணும் தாய்வாக்கியங்களாகப் பகுக்கலாம்.

1. நீ கடுமையாக முயற்சி செய்
2. நிச்சயம் நீ வெற்றி பெறுவாய்

இவற்றுள் (1) நிபந்தனை (2) நிகழ்ச்சி. இவை இரண்டுக்குமுள்ள இயைபு தோன்ற இத்தாய்வாக்கியங்கள் ஆங்கிலத்தில், 'If you take great efforts, you will surely succeed' என்று அமையும்.

3. செம்மையாக்கம்

மூலமொழியைப் பகுப்பாய்வு செய்து பெறும்மொழிக்கு மாற்றிய வாக்கியங்களில் பொருள் தெளிவு இருக்கும். ஆனால் மூலமொழியின் புறவாக்கியங்களிலிருந்த நடை அழகோ, உணர்ச்சியோ, ஆற்றலோ, அணி நலமோ, வடிவத்தின் சிறப்புக்கூறுகளோ அவற்றில் இருக்க இயலாது. பொருளுடன் இவையும் மொழிப்பெயர்ப்பில் இயைபுற அமைந்தால், மொழிபெயர்ப்பு ஆற்றலும், நிறைவும் பெற்று விளங்கும். மேற்சட்டிய கூறுகளையெல்லாம் பெறும் மொழியில் அப்படியே பெயர்த்துத் தருவது எளிதன்று. ஆனால் இப்பணியை முடிந்தவரை வெற்றிகரமாகச் செய்வதுதான் செம்மையாக்கம் ஆகும். மாற்றுதல் நிலையில் மூலமொழியின் கவிதை தன் கவிதை அழகுகள் இல்லாமல் வடிவம், பொருள் என்ற சாரத்தை மட்டும் பெற்றிருக்கும், இவ்வடிவத்தையும், பொருளையும் சந்தம், உணர்ச்சி, அணிநலம் ஆகியவற்றால் மெருகேற்றி மூலமொழிக்கு இணையான பெறும்மொழிக் கவிதை ஒன்றை மொழிபெயர்ப்பாளன் படைத்துத் தருகிறான். இவ்விதம் மாற்றுதல் மூலம் பெற்ற மூலமொழியின் சாரத்தை மூலமொழியின் இலக்கிய நயத்துக்கிணையான பெறும்மொழியின் இலக்கிய நயங்களுடன் திருத்தி அமைப்பதே செம்மையாக்கம் ஆகும். இலக்கியமல்லாத செய்திகளை மொழிபெயர்க்கும் போதும், செம்மையாக்கத்தின்போது மொழியின் திட்ப நுட்பங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன.

சொல்லாக்க உத்திகள்

சொல்லாக்கம் என்பது புதிய சொல்லை உருவாக்குவதாகும். ஒரு சொல்லிலிருந்து புதிய சொற்களை உருவாக்குவது சொல்லாக்கம் எனப்படும். மூலமொழியில் சொல்லப்படும் புதுக்கருத்து, பொருள் ஆகியவற்றிற்கு இணையான சொல் பெயர்ப்புமொழியில் அப்படியே பயன்படுத்துவதைவிடப் புதிய சொற்களை உருவாக்குவதால் பெயர்ப்புமொழி வளம் பெற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் சொற்கள் இலக்கண மரபு, மக்களின் பண்பாட்டு மரபு ஆகியவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டே உருவாக்க வேண்டும். புதிய சொல்லாக்கத்தில் தேர்ந்த பொருள் விளக்கம் பெறுகின்ற சொல்லையே உருவாக்க வேண்டும். எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என எளிய சொல்லை உருவாக்கிப் பொருள் மயக்கத்திற்கு இடம் கொடுத்து விடுதல் ஆகாது. அச்சொல்லைப் பழக்கத்தில் பயன்படுத்தி வந்து விட்டால் அது எளிமையாக மாறிவிடும்.

அறிவியல், இலக்கியம், சட்டம் போன்ற துறைகளில் குறிப்பிட்ட பொருளுக்குப் பல சொற்களை உருவாக்குதல் கூடாது. குழப்பத்தையே அது உருவாக்கும்.

I. சொல்லாக்க முறைகள்

புதிய சொற்களை உருவாக்குவதில் பல முறைகள் உள்ளன.

அவை

1. சொல் திரிபு (Inflection)
2. ஆக்கம் (Derivation)
3. சுருக்கக் குறியீட்டாக்கம் (Abridged Translation)
4. எழுத்துப் பெயர்ப்பு / ஒலிபெயர்ப்பு (Transliteration)
5. கடன் பெயர்ப்பு (Loan Translation)
6. கலப்பாக்கம் (Hybridization)
7. எளிமையாக்கம் (Simplification)
8. புத்தாக்கம் (Neologism)
9. பதிலீட்டாக்கம் (Substitution)
10. எதிரொலியாக்கம்; (Echoword)
11. ஒப்புமையாக்கம் (Analogy)
12. பகுதியாக்கம் (Clipping)
13. பொருத்தமுடைமை (Appropriateness)
14. பல்துறைநோக்கு (Interdisciplinary)
15. ஏற்புடைமை (Adaptability)
16. மொழித்தாய்மை (Language Purity) என்பனவாகும்.

1. சொல் திரிபு (Inflection)

ஒரு சொல்லிருந்து பல சொற்களை உருவாக்குவது சொல் திரிபு எனப்படும். அவ்வாறு உருவாக்கும்போது சொல்லினுடைய அடிப்படைப் பொருள் மாறாது. ஆனால் புதிய சொற்களில் காலம் மாறும். சொல் திரிபு மொழிக்கு மொழி மாறுபடும்.

(எ.கா) : ஓடு – ஓடினான், ஓடுகிறான், ஓடுவான்

படி - படித்தான், படிக்கிறான், படிப்பான்

2. ஆக்கம் (Derivation)

ஒரு சொல்லிலிருந்து புதிய சொற்களை உருவாக்கும் போது சொல்லின் அடிப்படைப் பொருளும், இலக்கணமும் மாறும்.

(எ.கா) : படி - படிப்பு, படித்தான், படிப்பவன், படித்தல்.

Child - Childish

3. சுருக்கக் குறியீட்டாக்கம் (Abridged Translation)

சுருக்கக் குறியீட்டாக்கத்தில் இருவகை உண்டு. அவை 1. சொற் சுருக்கம் 2. சொற் குறுக்கம் என்பனவாகும்.

3.1 சொற் சுருக்கம் (Abbreviation)

மிக நீண்ட சொற்களின் முதல் எழுத்து அல்லது முதல் அசையை சொற்களாகப் பயன்படுத்துதல், அதாவது சொற்களின் வடிவத்தைச் சுருக்குதல்

(எ.கா) : **Doctor of Philosophy - Ph.D**

Master of Arts - MA

Member of Parliament - MP

3.2 சொற் குறுக்கம் (Acronym)

சொற்களைப் பொருள் தருகின்ற விதத்தில் சுருக்கிக்கூறுதல் சொற் குறுக்கம் எனப்படும்
(எ.கா) Acquired Immune Deficiency Syndrome - AIDS

Radio Detecting and Ranging - RADAR

4. எழுத்துப் பெயர்ப்பு / ஒலிபெயர்ப்பு (Transliteration)

மொழியிலுள்ள எழுத்துக்களை மற்றொரு மொழியிலுள்ள எழுத்துக்களால் எழுத்துக்கெழுத்து பெயர்த்து எழுதுதல் எழுத்துப்பெயர்ப்பு எனப்படும். இவ் எழுத்துப் பெயர்ப்பு

1. நேர்நிலை எழுத்துப் பெயர்ப்பு

2. மாற்று நிலை எழுத்துப் பெயர்ப்பு இருவகைப்படும்.

4.1 நேர்நிலை எழுத்துப்பெயர்ப்பு (Direct Transliteration)

மூலமொழியிலுள்ள எழுத்துக்களைப் பெறும்மொழிக்குத் தகுந்தவாறு பெயர்த்து எழுதுவது

(எ.கா) OXYGEN - ஆக்சிஜன்

CAR - கார்

4.2 மாற்றுநிலை எழுத்துப் பெயர்ப்பு (Indirect/ Alternate Transliteration)

மூலமொழியிலுள்ள சொற்களைப் புரிந்து கொண்டு பெறும் மொழிக்குத் தகுந்தவாறு சிறிது மாற்றி எழுதுவது: ஆனால் அதே நேரத்தில் பொருள் மாறாமல் இருக்க வேண்டும்.

(எ.கா) OXYGEN - ஆக்சிசன்

HYDROGEN - ஹைட்ரசன்

5. கடன் பெயர்ப்பு (Loan Translation)

மூலமொழியிலுள்ள சொற்களைப் பெறும் மொழிக்குத் தகுந்தவாறு மொழிபெயர்த்தல் 'கடன் பெயர்ப்பு' எனப்படும். இது 'நேர்மொழிபெயர்ப்பு', 'கருத்து மொழிபெயர்ப்பு' என இருவகைப்படும்.

5.1 நேர் மொழிபெயர்ப்பு (Direct Translation)

மூலமொழிச் சொல்லை நேரடியாக மொழிபெயர்த்து எழுதுவது நேர் மொழிபெயர்ப்பு எனப்படும்.

(எ.கா) Television - தொலைக்காட்சி

Teleprinter - தொலை அச்சு

Telephone - தொலைபேசி

5.2 கருத்து மொழிபெயர்ப்பு (Concept Translation)

மூலமொழியிலுள்ள கருத்தினைப் பெறும் மொழிக்குத் தகுந்தவாறு மொழிபெயர்த்தல்

(எ.கா) Theatre - திரை அரங்கு

Television - சின்னத்திரை

6. கலப்பாக்கம் (Hybridization)

தாய்மொழிச் சொல்லுடன் பிற மொழிச் சொற்கள் கலப்பது கலப்பாக்கம் எனப்படும். இது

1. இரு சொல் கலப்பாக்கம்
2. பல சொல் கலப்பாக்கம் என இரு வகைப்படும்

6.1 இருசொல் கலப்பாக்கம் (Di - Hybrid)

தாய்மொழிச் சொல்லுடன் பிறமொழிச் சொல் ஒன்றை மட்டும் கலப்பது இரு சொல் கலப்பாக்கம் எனப்படும்.

(எ.கா) மளிகைச் சாமான் - (Urudu) (Ta),

வண்ண டெலிவிஷன் - (Ta) (Eng)

6.2 பல சொல் கலப்பாக்கம் (Multi - Hybrid)

தாய்மொழிச் சொல்லுடன் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பது பலசொல் கலப்பாக்கம் எனப்படும்.

(எ.கா) ரயில்வே துறை அதிகாரி - (Eng) (Ta) (Sans)

மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி - (Ta) (Eng) (Sans)

6.3 விசுதி இணைப்பு (Addition of Suffix)

பிறமொழிச் சொல்லுடன் தமிழ் மொழி விசுதியை இணைத்தோ அல்லது தமிழ் மொழியுடன் பிறமொழி விசுதியை இணைத்தோ புதிய சொற்களை உருவாக்குவது.

(எ.கா) சினிமாக்காரர், போலீஸ்காரர், குட்டிஸ்

7. எளிமையாக்கம் (Simplification)

எழுத்துக்களையோ, வடிவங்களையோ, திரிபுகளையோ எளிமைப்படுத்தி புதிய சொற்களை உருவாக்கலாம். சொற்கள் உச்சரிக்க எளிமையானவையாகவும் கேட்பதற்கு இனிய ஓசையுடையவையாகவும் இருக்க வேண்டும்.

7.1 எழுத்தெளிமை

எழுத்துக்களை எளிமைப்படுத்தி எழுதுதல் எழுத்தெளிமை எனப்படும்.

(எ.கா) ஓளவை - அவ்வை
பௌத்தம் - பவுத்தம், புத்தம்

7.2 வடிவ எளிமை

ஒரு சொல்லின் வடிவத்தை எளிமைப்படுத்தி எழுதுவது வடிவ எளிமை எனப்படும்.

(எ.கா) மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர், மாவட்ட ஆட்சியாளர், மாவட்ட ஆட்சியர், ஆட்சியர்

7.3 திரிபு எளிமை

இரு சொற்கள் இணைந்து, பின்னர் திரிந்து எளிமையான புதிய சொல் உருவாகும்.

(எ.கா) காணேன் ஆவேன் - காண்பேன்

8. புத்தாக்கம் (Neologism)

புதிய சொற்களை உருவாக்குதல் புத்தாக்கம் எனப்படும்.

8.1 ஒட்டு நிலையாக்கம் (Suffixation)

ஒட்டுக்களை சொல்லின் முன்னர் சேர்க்கின்ற பொழுது புதிய சொற்கள் உருவாகின்றன.

(எ.கா) அநாகரிகம், அசுத்தம், அவமரியாதை, அநியாயம், Unhappy, Disqualification

3. பதிலீட்டாக்கம் (Substitution)

நீளமான பெயராக இருந்தால் அதனைச் சுருக்கி எழுதுவது பதிலீட்டாக்கம் எனப்படும்.

(எ.கா) சென்னைப் பட்டணம் - சென்னை

கன்னியாகுமரி - குமரி

கோயம்புத்தூர் - கோவை

10. எதிரொலியாக்கம் (Echoword)

பேச்சுவழக்கில் அதிக அளவில் எதிரொலிச் சொற்கள் வழங்கப்பட்டு புதிய சொற்கள் உருவாகின்றன.

(எ.கா) சாப்பாடு - கீப்பாடு, மணி - கிணி

11. ஒப்புமையாக்கம் (Analogy)

ஒரு சொல்லிற்கு நிகராக, ஒப்புமையாக்கமாக புது சொல்லை உருவாக்குதல்.

(எ.கா) நண்பன்	-	நண்பி
இறைவன்	-	இறைவி
தோழன்	-	தோழி

12. பகுதியாக்கம் (Clipping)

ஒரு சொல்லிலிருந்து ஒரு பகுதியைப் பிரித்து புதிய சொல்லை உருவாக்குதல்.

(எ.கா) Advertisement	-	Advert
புன்னகைத்தான்	-	புன்னகை

13. பொருத்தமுடைமை (Appropriateness/Efficiency)

ஒரு கருத்தமைவுக்குப் பல சொற்களில் பொருத்தமான ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

(எ.கா) Engine`	-	பொறி,
Machine	-	எந்திரம்

ஆற்றலை உருவாக்கும் கருவியைப் பொறி (Engine) என்றும், ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி வேலை செய்யும் கருவியை எந்திரம் (Machine) என்றும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

14. பல்துறைநோக்கு (Interdisciplinary)

துறைக்கேற்பச் சொல்லின் மொழியாக்கம் மாறுவதுண்டு. 'Workshop' என்பதைப் பட்டறை, பணிமனை எனப் பெயர்க்கலாம். இவை தொழிற்கூடங்களாக இருத்தல் வேண்டும். 'Workshop' ஆய்வு, கல்வி தொடர்பாக நிகழும் போது பயிலரங்கு, அறிவரங்கு என்பது சாலப்பொருந்தும். (எ.கா.) Powercut - மின்வெட்டு, Horse Power - பரித்திறன்

15. ஏற்புடைமை (Adaptability)

பயன்பாட்டில் பயன்படுகின்ற சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

(எ.கா) Joint Action - கூட்டு நடவடிக்கை, Joint Statement - கூட்டு அறிக்கை

16. மொழித்தூய்மை (Language Purity)

சொல்லாக்கத்தில் மொழித்தூய்மைக்கு இடமில்லை என்பாருமுள்ளர். சமஸ்கிருதச் சொல்லை நீக்கல் மொழித்தூய்மையாகக் கருதப்படுகிறது.

- எ.கா) பௌதீகம் - இயற்பியல்
ரசாயனம் - வேதியியல்
பிராணவாயு - உயிர்வளி

தற்போது ஆங்கிலச் சொல்லை நீக்கித் தமிழ்ச் சொல் இடம் பெறுவதும் உண்டு.

(எ.கா) : கவர்னர் - ஆளுநர்

கலெக்டர் - மாவட்ட ஆட்சியர்

2. புதிய சொற்களைப் படைத்தல்

மேற்காணும் முறைகளைத் தவிர கீழ்வரும் சில சொல்லாக்க நெறிமுறைகளிலும் புதிய சொற்களைப் படைக்கலாம் அவையாவன :

1. ஒரே வேர்ச் சொல்லிலிருந்து பல புதிய சொற்களை உருவாக்குதல்.
2. வேற்றுமொழியின் சொற்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தாய்மொழியின் மரபைப் பின்பற்றி புதிய சொற்களைப் படைத்தல்.
3. பொருளின் வடிவ அமைப்பினைக் கொண்டு புதிய சொற்களைப் படைத்தல்.
4. சொல்லின் கருத்து நோக்கிப் புதிய சொற்களைப் படைத்தல்
5. எந்த ஒப்புமையும் கருதாது இடுகுறிச்சொல் படைத்தல்.
6. சொல்லின் தன்மை அறிந்து புதிய சொற்களைப் படைத்தல்.
7. ஆக்கப்பெறும் சொல்லைச் சுருக்கமாக அமைத்தல்.

1. ஒரே வேர்ச்சொல்லிலிருந்து பல புதிய சொற்களை உருவாக்குதல்

ஒரே வேர்ச்சொல்லுடன் வேறுபட்ட சொற்களைச் சேர்க்கும் போது புதிய சொற்கள் உருவாகின்றன. சான்றாக டெலி (Tele) என்ற வேர்ச்சொல்லை 'தொலைவு' என்று மொழியாக்கம் செய்துள்ளனர். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

(எ.கா) Telephone – தொலைபேசி, Telescope - தொலைநோக்கி, Telegram - தொலைவரி

போட்டோ (Photo) என்ற சொல்லிற்கு 'ஒளி' என்ற பொருளைக் கொண்டு, அதன் தொடர்பாக உள்ளவற்றிற்கு அப்பொருள் உணர்த்துமாறு பல சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

(எ.கா) Photo - ஒளி

Photo Electric cell - ஒளி மின்கலம்

Photo Synthesis - ஒளிச்சேர்க்கை

2. வேற்று மொழியின் சொற்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தாய்மொழியின் மரபைப் பின்பற்றி புதிய சொற்களைப் படைத்தல்

'பார்லிமெண்ட்' (Parliament) எனும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு 'கூடிப்பேசும் இடம்' என்பது தொடக்ககாலப் பொருள். காலப்போக்கில் இங்கிலாந்து நாட்டு மக்கள் தலைவர்கள் கூடிப் பேசிய அந்த இடத்திலேயே உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்த குடியேற்ற நாடுகளை (Colonies) ஆளுவதற்கு உரிய நெறிமுறை என வகுத்தனர். அவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட இடம் பிரிட்டிஷாரின் 'பார்லிமெண்ட்'. இதனால் பிரிட்டிஷாரின் பார்லிமெண்டைத் தமிழில் 'பாராளுமன்றம்' என்று குறிப்பிட்டனர். பின்னர் 'நாடாளுமன்றம்' எனத் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது.

(எ.கா) பார்லிமெண்ட் - பாராளுமன்றம் - நாடாளுமன்றம்

3. பொருளின் வடிவ அமைப்பினைக் கொண்டு புதிய சொற்களைப் படைத்தல்

3.1 பொருளின் வடிவ அமைப்பு

புதிதாக ஒரு மொழியினரால் பயன்படுத்தப்படும் புதுமையான பொருள்களுக்கு அப் பொருள்களின் வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய சொல்லாக்கம் செய்யலாம்.

(எ.கா) உருளைக்கிழங்கு

4. சொல்லின் கருத்து நோக்கிப்புதிய சொற்களைப் படைத்தல்

பிறமொழிச் சொற்கள் உணர்த்தும் கருத்தினைக் கொண்டு புதிய சொற்கள் படைக்கப்படுகின்றன. சான்றாக 'வைட்டமின்' (Vitamin) எனும் ஆங்கில மொழிச் சொல்லை 'உயிர்ச்சத்து' எனவும், பிளாஸ்டிக் (Plastic) எனும் சொல்லைக் 'குழைமம்' எனவும் சொல்லின் கருத்து நோக்கி தமிழாக்கம் செய்துள்ளனர்.

5. எந்த ஒப்புமையும் கருதாது இடுகுறிச்சொல் படைத்தல்

ஆங்கிலத்தில், வங்கியில் பணத்தைப் பெறுவதற்கு 'செக்' (Cheque) என்ற சொல்லைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த ஆங்கிலச் சொல்லின் பொருளோடு எத்தகைய தொடர்பும் இல்லாத 'காசோலை' எனும் தமிழ்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

6. சொல்லின் தன்மை அறிந்து புதிய சொற்களைப் படைத்தல்

மூலமொழிச் சொல்லினது தன்மையின் அடிப்படையில் புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

(எ.கா) 1. Test - சிறு தேர்வு

2. Examination - பெருந்தேர்வு

3. Experiment - ஆய்வுமுறைத் தேர்வு.

7. ஆக்கப்பெறும் சொல்லைச் சுருக்கமாக அமைத்தல்

புதிதாக படைக்கப்படும் சொற்களைச் சுருக்கமாக அமைத்தல் சிறப்பைத் தரும்.

(எ.கா) : ஆக்ஸிஜன் - பிராணவாயு, உயிர்வளி, உயிரகம்,

கார்பன்டை ஆக்ஸைடு - கரியமில் வாயு, கரிவளி, கரியகம்,

கலைச் சொற்கள் கருத்துச் செறிவுடன் காலத்திற்குக் காலம் சுருக்கமாக மாறுபட்டு வருகிறது. 'Logos' என்ற கிரேக்க சொல் திரிந்து 'Logy' என வழங்கப்பட்டது. இச்சொல் சிறப்புமிக்க அறிவுத் துறை, என்ற பொருளை உணர்த்துவதாகும். இந்த நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு 'Logy' என முடியும் ஐரோப்பிய மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் 'இயல்' எனும் விசுவகோடு இணைத்து வழங்குகின்றனர்.

(எ.கா) Anthropology - மனித இயல் (அ) மானுடவியல்

Biology - உயிரியல்

Criminology - குற்றவியல்

இதைப்போன்றே 'ism' என முடியும் ஐரோப்பிய மொழிச் தமிழாக்கம் செய்கிற பொழுது 'அம்' எனும் விசுவகோடு அல்லது 'இயம்' எனும் விசுவகோடு இணைத்து வழங்குகின்றனர்.

Capitalism - முதலாளித்துவம், Feudalism - பிரபுத்துவம், Gandhism - காந்தியம்

இவை போன்று பல்வேறு பின்னொட்டுகள் சேர்ந்து புதிய சொற்கள் உருவாகின்றன.

(எ.கா) ஒளி மானி - Photometer

பால் மானி - Lactometer

3. துறை சார்ந்த சொற்களைப் படைத்தல்

சொல்லாக்க உத்திகள், மொழிநடை ஆகியவற்றை வகுத்துக் கொண்ட பின்னரே, துறை நூல்களைச் செம்மையாக மொழிபெயர்க்கவோ சொல்லாக்கவோ முடியும்.

1. நன்றி கருதிய சிறப்புச் சொற்கள்

ஒவ்வொரு துறையிலும் செயற்கரிய செயல்கள் செய்த அறிஞர்களின் நினைவாக அக்கண்டுபிடிப்புகளுக்கும், கருத்துகளுக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் அவரவர் பெயரையே வழங்குதல், செய்நன்றியை மறவாதவற்றைக் குறிப்பன. அத்தகைய துறைச் சொற்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்காமல் அப்படியே எழுதுகின்றனர்.

(எ.கா) Ampere - ஆம்பியர், Henry - ஹென்றி, Ohm - ஓம்

2. பொதுவான உலக வழக்குச் சொற்கள்

ஒரு நாட்டில் வழங்கப்படும் சொற்கள், மற்ற மொழிகளிலும் வழங்கப்படுவதைக் காணலாம்.

(எ.கா) Cosine – கொசைன், Logarithm - இலாக்கிருதம்

3. நாட்டுப்புற வழக்குச் சொற்கள்

பல பழைய சொற்கள் நாட்டுப்புற மக்களிடையே இன்று பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 'Break' என்பதைக் 'கட்டைபோடு' எனவும் வழங்குகிறார்கள்.

4. இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள்

வானூர்தி, அங்காடி, புறநடை, செவிலியர் ஆகிய சொற்கள் இலக்கியம் வழங்கிய சொற்களே ஆகும். இச்சொற்கள் முறையே Aeroplane, Market, Exception, Nurse என ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுகின்றன.

5. புது வழக்குச் சொற்கள்

எடுத்துக்கொண்ட துறைச் சொல்லில், வேறு சொல்லைக் கண்டு அதன் அடிப்படையில் புதியதோர் துறைச் சொல்லை வழக்கத்திற்குக் கொண்டு வரலாம்.

(எ.கா) 'Current' எனும் சொல் Curro எனும் இலத்தீன் மொழிச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது.

Curro என்றால் ஒரு என்று பொருள். எனவே Current என்பதை 'ஒட்டம்' எனச் சொல்லாக்கம் செய்தனர்.

6. கூட்டுச் சொற்கள்

'Resonance' என்பதை ஒத்திசைவு என்பர். ஒத்த இசைவு என்னும் இரு பழைய கூட்டுச்சொற்கள் சேர்ந்து சொல்லாக்கம் செய்யப்படுகிறது. இதைப்போல் Circuit என்பதைச் 'சுற்றுவழி' என மொழியாக்கம் செய்கின்றனர்.

7. ஏலாச் சொற்கள்

சில சொற்களைத் தமிழில் படைக்க முடியும் எனத் தோன்றுகிறது. ஆனால் உடனே தக்க தமிழ்ச்சொற்கள் துணைக்கு வருவதில்லை. அத்தகைய சொற்கள் சிறிது காலத்துக்கு அவ்வாறே ஒலி அமைவாக அமையும்.

(எ.கா) Petrol - பெட்ரோல்

Diesel - டீஸல்

Cement – சிமெண்ட்

போன்ற சொற்களுக்குச் சரியான தமிழாக்கம் செய்யாமல் ஒலிபெயர்த்து அவ்வாறே வழங்கி வருகின்றனர். இது போன்ற துறைதோறும் காணப்படுகின்ற சிறப்புப் பெயர்களை இயன்ற வரையில் சொல்லாக்கமும், தமிழாக்கமும் செய்தல் நல்லதாகும்.

மொழிபெயர்ப்பின் வகைகள்

மொழிபெயர்ப்பினைப் பல்வேறு அறிஞர்கள் பலவாறு வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களில்

- i. ஜான் டிரைடன் (John Dryden) -1700.
- ii. கேசகிரண்டே (Casagrande) -1957.
- iii. தியோடர் சவேரி (Theodore Savory) -1959.

- iv. வினெ மற்றும் டார்பல்நெட் (J.P. Vinay and J.K. Darbelnet) -1958.
- v. ஜே.சி. காட்.போர்டு (J:C.Catford) -1965.
- vi. ஜேக்கப்சன் (Eric Jacobsen) -1974.
- vii. யூஜின் A. நைடா (Eugene A. Nida) -1974.
- viii. ஆண்ட்ரே லெஃபவெரே (Andre Lefevere) -1975.
- ix. ஹவுஸ் (House) -1979.
- x. பீட்டர்நியூமார்க் (Peter New Mark) -1979.
- xi. கோதே (Goethe) போன்றோர்கள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்.

i. ஜான்டிரைடனின் (John Dryden) வகைப்பாடு (1700)

டிரைடன் மொழிபெயர்ப்பை மூன்று வகைகளாகப் பாகுபடுத்துகிறார். அவை

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு (Metaphrase)
2. சுருக்க மொழிபெயர்ப்பு (Paraphrase / Abridged)
3. போலச் செய்தல் (Imitation) என்பனவாகும்.

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு (Metaphrase)

மூலமொழிச் சொல்லுக்கு இணையாகப் பெறும்மொழியில் சொற்களை மொழிபெயர்த்தல் இவ்வகையைச் சாரும். இம்மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களும் பெறும்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்படும்.

(எ.கா) ஜி.யு. போப் மொழிபெயர்த்த திருக்குறள், நாலடியார், திருவாசகம் ஆகிய நூல்கள்.

2. சுருக்க மொழிபெயர்ப்பு (Paraphrase/Abridged)

மூலமொழியிலுள்ள கருத்துகள் அனைத்தையும் நன்கு புரிந்து கொண்டு பெறும்மொழியில் சுருக்கமாக மொழிபெயர்த்தல் இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பைச் சாரும். மூலமொழியின் உணர்வுக் கூறுகள் இருக்க அமைப்பினை மாற்றி மொழிபெயர்த்தலாகும். தொடக்ககாலத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பு மூலம் மொழிபெயர்த்தனர்.

சார்லஸ் லேம்ப் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூல் இம்முறைக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது. சுருக்க மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியில் காணப்படும் சொல் விளையாட்டு, உட்கதை, நாடகமுறை, உரைநடை, பாடல்கள் ஆகியவற்றுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பது இல்லை.

(எ.கா) ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீனின் அறிவியல் சிந்தனைகளை திரு. வை. சாம்பசிவம் 'காலம் மிகக் குறுகியது' என்ற தலைப்பில் மிகச் சுருக்கமாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

3. போலச் செய்தல் (Imitation)

மூலமொழியிலுள்ள கருத்துகளை பெறும் மொழியில் அப்படியே மொழிபெயர்த்தல் போலச் செய்தல் என்பதாகும்.

ii) கேசகிரண்டேவின் (Casagrande) வகைப்பாடு (1954)

கேசகிரண்டே (1954) மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளை நான்காக வகைப்படுத்துகிறார். அவை,

1. நடைமுறை பயன்நாட்ட வகை மொழிபெயர்ப்பு (Pragmatic Translation)
2. அழகியல், கவிதை மொழிபெயர்ப்பு (Aesthetic & Poetic Translation)
3. இனவியல் மொழிபெயர்ப்பு (Ethnographic Translation)
4. மொழியியல் மொழிபெயர்ப்பு (Linguistic Translation) என்பவனவாகும்.

1) நடைமுறை பயன்நாட்ட வகை மொழி பெயர்ப்பு (Pragmatic Translation)

ஒரு கருத்தைத் துல்லியமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் அல்லது பெயர்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் மூலமொழி அமைப்பில் எடுத்துரைக்கப்படும் செய்தியைப் பெறும்மொழிக்குக் கொண்டு செல்லும் நிகழ்வு நடைமுறை பயன் நாட்ட வகை மொழிபெயர்ப்பைச் சாரும். இவ்வாறு செயல்படும் மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு மூலமொழிச் செய்தியை மட்டும் பெறும்மொழிக்கு எடுத்துச் செல்லும் நோக்கம் இருக்குமே தவிர, அதைத் தவிர்த்து மூலமொழி அமைப்பைத் தாண்டிச் செல்லும் முயற்சிக்கு இடமில்லை. இவ்வகையான மொழிபெயர்ப்பு தெளிவானது; துல்லியமானது. அறிவியல் (Science), தொழில் நுட்பவியல் முதலிய நடைமுறை வளர்ச்சியிலேயே கருத்தினைச் செலுத்துவது வரையறைக்குட்பட்டது.

(எ.கா) பத்திரங்கள், பதிவேடுகள் (Translation of Technical Documentation) போன்றவற்றை மொழிபெயர்த்தல்.

2) அழகியல், கவிதை மொழிபெயர்ப்பு (Aesthetic & Poetic)

மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலநூலை மொழிபெயர்க்கின்ற போது மூலநூலின் அமைப்பையும், பொருளையும் மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாமல் உணர்ச்சி, இசை நயம், கவித்துவம்

ஆகியவற்றையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பு வாசகரிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெறும்.

(எ.கா) இலக்கிய வகைகளான கவிதை, நாடகம், பாராட்டுரை, வசனம், (sonnet, heroic, couplet, dramatic dialogue) ஆகியவற்றை மொழிபெயர்த்தல் இவ்வகையைச் சாரும். மேலும், அனைத்து இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பும் இவ்வகையுள் அடங்கும்.

தற்காலத்தில் சங்க இலக்கியங்கள் எளிமையான வகையில் வேற்றுமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. கருத்தைச் சொல்லும் முறைகளில் எளிமையைக் கையாண்டால், அம்மொழிபெயர்ப்பு வெற்றி பெறும்.

(எ.கா) “யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளீர்
யானும் நீயும் எவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே” (குறுந். பா. எண் . 40)

எனும் சங்கப்பாடலை

“Your Mother and my mother
How are they related?
Your Father and my father
What are they to
One another?
You and I
How do we know each other
Like the rain
and red earth
Our loving hearts are mingled
as one”

எனப் பேராசிரியர் டாக்டர். எம். சண்முகம் பிள்ளை, டேவிட் எலுடன் (David Eludan) இணைந்து தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்.

3) இனவியல் மொழிபெயர்ப்பு (Ethnographic Translatio)

இனவியல் மொழிபெயர்ப்பு பண்பாட்டுச் சூழலை மையமாகக் கொண்டது. மூலமொழியில் சொல்லப்பட்ட கருத்தை அல்லது செய்தியைப் பண்பாட்டு நோக்கில் நிகரணைத் தேர்ந்தெடுத்து

பெறும்மொழியில் பெயர்ப்பதாகும். மூலமொழிச் சொல்லுக்கு இணையாக பெறும்மொழியில் நிகரணைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பண்பாட்டின் அடிப்படையில் மிகவும் கவனத்துடனும், பொறுப்புடனும் இருந்து செயல்படுவது இவ்வகையான மொழிபெயர்ப்பை நிறைவுறச் செய்யும்

(எ.கா) ஜெர்மனியில் காலை வேளையில் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்க நேரிடும் பொழுது, 'Guten Morgen' என்ற சொற்றொடரையும், ரஷ்யாவில் 'தோப்ரே யூத்ர' என்ற சொற்றொடரையும் பயன்படுத்துகின்றனர். இதனைத் தமிழாக்கம் செய்யும்பொழுது 'வணக்கம்' என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துகிறோம். அதுபோலவே ஆங்கிலமொழியில் 'Good Morning' (நல்ல காலை) என்பதைத் தமிழில் 'வணக்கம்' என மாற்றுவதும், வடமொழியில் 'போற்றுகிறேன்' எனப் பொருள்படும் 'நமஸ்கார்' எனும் சொல்லை 'வணக்கம்' என மாற்றுவதும் பெரு வழக்காக உள்ளது.

மலையாளத்தில் 'ராவு' என்ற சொல் 'காலை' நேரத்தைக் குறிக்கும். ஆனால் தமிழில் இரவு நேரத்தைக் குறிக்கும். மலையாளத்தில் ஒருவனைப் பார்த்து 'ராவுல வா' என்று சொன்னால் காலையில் 'வா' எனப் பொருள்படும். ஆனால் தமிழில் 'இரவில் வா' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும், எனவே பண்பாட்டுச் சூழல் அறிந்து சரியானதைத் தேர்ந்தெடுத்து மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

4) மொழியியல் மொழிபெயர்ப்பு (Linguistic Translation)

மூலமொழியின் இலக்கண அமைப்பில் ஒரு உருபனின் உறுப்புகளுக்கு இணையான பொருளைத் தெரிவு செய்யும் பெயர்ப்பு நடவடிக்கை மொழியியல் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

மூலமொழியில் கூறப்பட்ட கருத்துச் சிதைவுறாமல் பெயர்க்கப்பட வேண்டும். அல்லது மூலமொழி அமைப்பு குறையாமல் பெயர்க்க வேண்டும். மூலமொழியில் சொல்லப்பட்ட கவித்துவம் கெடாமல் அதே ரசனையையும், கலாச்சாரத்தையும் பெறும்மொழிக்குப் பெயர்க்க வேண்டும். இவ்வித எண்ணங்கள் ஒரு புறம் இருந்தாலும் இன்றைய அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியுற்ற சூழலில் மொழியைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பல்வேறு விதமாகப் பல்வேறு நாடுகளில் கணினி உதவி கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தற்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள், மொழியியல் அறிஞர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கணினி மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். இத்தகைய கணினி மொழிபெயர்ப்பு, மொழியியல் மொழிபெயர்ப்பினைச் சாரும். கணினி மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மூலமொழி உருபன்களின் உறுப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிகரணை அமைத்து மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொள்கின்றனர்.

தற்பொழுது கணினி மொழிபெயர்ப்பு அல்லது எந்திர மொழிபெயர்ப்பானது (Machine Translation) மிகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. மூலமொழிச் சொல்லுக்கு இணையான நிகரணைக் கணினி வழி தேர்ந்தெடுத்து மொழிபெயர்த்தல் என்பது எந்திரமொழிப் பெயர்ப்பாகும். ஆனால் எதிர்காலத்தில் மூலமொழிச் சொல்லுக்கு இணையான நிகரணைத் தேர்ந்தெடுக்காமலே இயல்பாகவே அல்லது தானாகவே கணினி வழி மொழிபெயர்க்க முடியும் என ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு செய்து வருகின்றனர்.

மின்னணு (Electronic) மற்றும் நானோ டெக்னாலஜி (Technology) வளர்ச்சியின் காரணமாக எதிர்காலத்தில் நம் கண்ணில் அணியும் கண்ணாடி வழியாக பிற மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள வாசகங்களைப் படிக்கும்போது தானாகவே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு (Automatic Transaltion) நாம் நினைக்கும் மொழியில் படிக்க முடியும்.

(iii) தியோடர் சவேரியின் வகைப்பாடு

தியோடர் சவேரி (1959) நான்கு வகையாக மொழிபெயர்ப்பைப் பாகுபாடு செய்துள்ளார். அவை

1. துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பு (Perfect Translation)
2. தேவைக்குத் தகுந்த மொழிபெயர்ப்பு (Adequate Translation)
3. கட்டு மொழிபெயர்ப்பு (Composite Translation)
4. அறிவியல் தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்பு (Scientific and Technical Translation) என்பனவாகும்.

1. துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பு (Perfect Translation)

கருத்துச் செறிவுள்ள தொடர் அல்லது உரைக்கோவையை முழுவதுமாகத் துல்லியமாக மூலமொழியிலிருந்து பெறும்மொழிக்கு பெயர்த்தல் அல்லது மாற்றுதல் 'துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பு' எனப்படும். இவ்வித மொழிபெயர்ப்பில், மிக எளிமையான சொற்களைக் கொண்டு பொருள் மயக்கமில்லாமல் மொழிபெயர்க்கலாம். அறிவியல், சட்டம், விளம்பர மொழிபெயர்ப்பு இவ்வகையில் அடங்கும்.

(i) விளம்பர மொழிபெயர்ப்பு

"The better vermicelli,
makes better payasam"

“உண்மை தான்
சிறந்த சேமியா என்றாலே
சிறந்த பாயசம்”
“Vermicelli never had it!
So good before”
“இதுவரை கண்டதில்லை
இது போன்ற சேமியா”

இத்தகைய விளம்பரங்கள் வாசகர்களிடையே ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

ii) அறிவியல் மொழிப்பெயர்ப்பு

‘Cell’ எனும் ஆங்கிலச் சொல் உடலியல், உயிரியல், எந்திரவியல் ஆகிய துறைகளில் வெவ்வேறு பொருள்களை உணர்த்துகின்றன.

உடலியலில் செல் (Cell) உயிரணு என்றும்
உயிரியலில் செல் (Cell) நுண்ணியம், சிறு அறை என்றும்
எந்திரவியலில் செல் (Cell) மின்கலம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

2. தேவைக்குத் தகுந்த மொழிபெயர்ப்பு (Adequate Translation)

மூலமொழியிலிருந்து பெறும்மொழிக்கு செய்திகள் அல்லது கருத்துகளை மொழிபெயர்க்கின்ற போது மூலமொழிச் சொற்களையும், தொடர்களையும் பெறும்மொழியில் சரியாக மொழிபெயர்க்க வேண்டும். அவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பது இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பில் அடங்கும்.

(எ.கா) இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு

3. கட்டு மொழிபெயர்ப்பு (Composite Translation)

மூலமொழியிலுள்ள உரைநடையைப் பெறும் மொழி உரைநடைக்குப் பெயர்ப்பதும், மூலமொழி கவிதை நயத்தைப் பெறும்மொழியில் உரைநடையாகப் பெயர்ப்பதும், மூலமொழிக் கவிதையைப் பெறும்மொழிக் கவிதைக்குப் பெயர்ப்பதும் கட்டு மொழிபெயர்ப்பாகும். மேலும் அனைத்து இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகளும் இவ்வகையைச் சாரும்.

(எ.கா)

1. ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட உரைநடை நூலாகிய நாராயண குருவின் வாழ்க்கையைத் தமிழில் டாக்டர். மா. சுப்பிரமணியபிள்ளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். (மூலமொழி உரைநடையிலிருந்து பெறும் மொழி உரைநடைக்குப் பெயர்த்தல்)
2. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பு - குறுந்தொகைப் பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் A.K. ராமானுஜன் மொழி பெயர்த்துள்ளார் (மூலமொழி கவிதையிலிருந்து பெறும்மொழி கவிதைக்கு மொழிபெயர்த்தல்). பாரதியாரின் தமிழ்க்கவிதைகள் பல பாரதியாராலேயே ஆங்கில மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

4. அறிவியல் தொழில்நுட்பமொழிபெயர்ப்பு (Scientific and Technical Translation)

செய்தியை முதன்மையாக வைத்துச் செயல்படும் மொழிபெயர்ப்பு அறிவியல் தொழில் நுட்ப மொழிபெயர்ப்பாகும். இம் மொழிபெயர்ப்பில் பெயர்க்கப்பட்ட விதத்தைப் (Manner) பார்ப்பது இல்லை. மூலமொழியின் ஆழ் செய்திகளுக்கு (Matter) முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பெயர்ப்பதையே இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பு முழுவதும் உணர்த்துகிறது.

(எ.கா) Computer – கணினி, Internet - இணையம்

iv) வினெ மற்றும் டார்பல் நெட்டின் வகைப்பாடு (1958)

(J.P. Vinay and J.K. Darbelnet)

வினெ மற்றும் டார்பல் நெட் மொழிபெயர்ப்பினை ஏழு வகையாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளனர். அவை,

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு (Word for word Translation)
2. படிபெயர்ப்பு / படி எடுத்தல் (Copy)
3. கடன் சொற்பெயர்ப்பு (Loan Translation)
4. மொழி இடப்பெயர்ப்பு (Transposition)
5. மாற்றியமைத்தல் (Modulation)
6. தழுவல் மொழிபெயர்ப்பு (Adaptation)
7. நிகர்மை (Equivalence) என்பனவாகும்.

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு (Word for Word Translation)

மூலமொழியிலுள்ள செய்திகளை அல்லது கருத்துகளை பெறும் மொழியில் மொழிபெயர்க்கின்ற போது மூலமொழிச்சொல்லுக்கு இணையாகப் பெறும் மொழியில் சொற்களைத் தெரிவு செய்தல் என்பது சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தலாகும்.

இவ்வாறு பெயர்க்கப்படும்போது சில சூழலில் மூலமொழிப் பனுவலின் முதல் தரப்பொருள் சிதைவுறவும் செய்யும். எல்லாச் சூழலிலும் இவ்வகையான மொழிபெயர்ப்புச் சரியான முறையில் அமையாது. இது அமைப்பளவில் மட்டும் நிகழும் ஒருவகைப் பெயர்ப்பாகும்.

(எ.கா.) 'Paradise Lost' – 'இழந்த சொர்க்கம்'

'Smile of beauty' – 'அழகின் சிரிப்பு'

2. படிபெயர்ப்பு / படி எடுத்தல் (copy)

மூலமொழியின் இலக்கணக் கட்டமைப்பை அப்படியே பெறும்மொழியில் இடம்பெறச் செய்யும் ஒரு வகைப் பெயர்ப்பாகும். இவ்வகையான பெயர்ப்பில் கட்டமைப்பு (Construction) என்ற அளவில் மட்டும் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளரின் கவனம் செலவிடப்படும்.

3. கடன் சொற்பெயர்ப்பு (Loan Translation)

மூலமொழிச் சொல்லை அப்படியே பெறும் மொழியில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது கடன் சொற்பெயர்ப்பு எனப்படும். தமிழில் இவ்வாறு எத்தனையோ சொற்கள் ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், உருது போன்ற மொழிகளிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. உலகில் கடன் பெறா மொழியே இல்லையென்று கூறலாம். ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியுடன் தொடர்பு கொள்வது தவிர்க்க இயலாத வரலாற்றுக் கட்டாயமாகும்.

(எ.கா.) Meter - மீட்டர்

Kilometer - கிலோமீட்டர்

X Ray - எக்ஸ்ரே

Bulb - பல்ப்

4. மொழி இடப்பெயர்ப்பு (Transposition)

மூலமொழியின் பேச்சில் ஒரு பகுதியைப் பெறும்மொழியில் திரும்பக் கொடுக்கச் செய்யும் ஒரு வகையான இடமாற்ற நிகழ்வையே இவ்வாறு கருதலாம். ஆங்கிலத்தில் Translation

(மொழிபெயர்ப்பு) என்ற சொல்லுக்கு 'Traduction' என்று வழக்கில் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். அதாவது பதிலியாக வேறு ஒரு வழக்குச் சொல்லைக் கொண்ட மூலமொழிச் சொல்லின் நிகரனாக அமைக்கப்படுவதாகும்.

5. மாற்றியமைத்தல் (Modulation)

மூலமொழியிலிருந்து பெறும் மொழிக்குப் பெயர்ப்புச் செய்யும்போது அதன் மாற்றல் நடவடிக்கையில் நிகழும் வேறுபாட்டை மையமாகக் கொண்டு பெறும் மொழி நிகரனைச் சீர் செய்து மாற்றியமைக்கும் முறை 'மாற்றியமைத்தல்' என்பதாகும்.

6. தழுவல் மொழிபெயர்ப்பு (Adaptation)

மூலநூலின் கருவினை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு ஏனைய நிகழ்ச்சிகள், பாத்திரங்கள், நிகழ்ச்சி மாற்றங்கள் போன்றவை மொழிபெயர்ப்பாளன் விருப்பப்படி மாற்றிக்கொள்வது தழுவல் மொழி பெயர்ப்பாகும். மூலநூலாசிரியனை விட மொழிபெயர்ப்பாளனின் புலமைத் திறனை முதன்மை பெறுவதாலும், மாற்றக்கூடிய உரிமை அதிகம் இருப்பதாலும் மொழிபெயர்ப்பாளனே சிறப்பிடம் பெறுகின்றான்.

(எ.கா) வால்மீகி எழுதிய இராமாயணம் - மூலநூல்

கம்பராமாயணம் - தழுவல்

கவிமணி எழுதிய ஆசியஜோதி தழுவலாகும்.

7. நிகர்மை (Equivalence)

மூலமொழிக் கருத்தைச் சிதைவுறாமல் பெறும்மொழிக்குப் பெயர்ப்பதை 'நிகர்மை மொழிபெயர்ப்பு' எனலாம். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பில் அமைப்பிற்கோ, மொழி நடைக்கோ முன்னுரிமை கொடுக்கப்படாமல் மொழியின் கருவிற்கே (Concept) முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும்.

v) ஜே.சி. காட் / போர்டன் (J.C. Cat Ford) வகைப்பாடு -1965

ஜே.சி. காட் .:போர்டு

1. நூலின் உள்ளடக்கம் அல்லது விரிவாக்கம் (Extent)
2. மொழித்தளம் அல்லது அளவுகள் (Levels)
3. சொல்தரம் (rank) என்ற அடிப்படையில் மொழிபெயர்ப்பை வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

1. நூலின் உள்ளடக்கம் அல்லது விரிவாக்கம் (Extent)

நூலின் உள்ளடக்கம் எனும் அடிப்படையில் இரு வகையான மொழிபெயர்ப்புகளைக் கூறுகிறார். அவை

1. முழுமையான மொழிபெயர்ப்பு (Full Translation)
2. பகுதி மொழிபெயர்ப்பு (Partial Translation) என்பனவாகும்

1.1 முழுமையான மொழிபெயர்ப்பு (Full Translation)

முழு மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலநூலின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் பெறும் மொழியில் இடம் மாற்றம் செய்து தருவதாகும். மூலமொழியைப் பெயர்க்கும் போது எந்த ஒரு மூலமொழிக் கூறுகளையும் விட்டுவிடாமல் (சொல், கருத்து, நடை) அனைத்துத் தன்மைகளையும் பெறு மொழிக்கு எடுத்துச் சென்று மொழிபெயர்ப்பை நிறைவு செய்யும் வகையே முழுமையான மொழிபெயர்ப்பாகும்.

- (எ.கா.) 1. ஜி.யு. போப் செய்த திருவாசக மொழிபெயர்ப்பு
2. திருவாசகமணி கே.எம். பாலசுப்பிரமணியத்தின் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு

1.2 பகுதி மொழிபெயர்ப்பு (Partial Translation)

பகுதி மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலநூலின் சில பகுதிகளை மொழிபெயர்த்து விட்டு, மொழிபெயர்க்க இயலாத பகுதிகளை விட்டுவிடுதலாகும். மூலமொழியின் அனைத்துக் கூறுகளிலும் ஏதாவது சில கூறுகளை மட்டும் பெறும்மொழிக்கு மாற்றியமைத்து மற்ற கூறுகளை விட்டுப் பெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் மொழிபெயர்ப்பைப் பகுதி மொழிபெயர்ப்பு எனலாம். பாடல்களை, சான்றாக சில அறிஞர்கள் மூலநூலில் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

2. மொழித்தளம் அல்லது அளவுகள் (Levels)

மொழித்தளம் அல்லது அளவுகள் எனும் அடிப்படையில் மொழிபெயர்ப்பை இரு வகைகளாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளார். அவை,

1. நிறைவுப் பெயர்ப்பு / மொத்த மொழிபெயர்ப்பு (Total Translation)

2. நிபந்தனைப் பெயர்ப்பு / வரையறுக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு (Restricted Translation) என்பனவாகும்.

2.1 நிறைவுப் பெயர்ப்பு / மொத்த மொழிபெயர்ப்பு (Total Translation)

மூலமொழியின் எல்லா மொழிக்கூறுகளையும் அல்லது எல்லா உறுப்புகளையும் பெறும்மொழியில் பெயர்த்தல் நிறைவுப் பெயர்ப்பு எனப்படும். அவ்வாறு பெயர்க்கும்போது மூலமொழியின் எல்லா இலக்கண உறுப்புகளையும் விடுபடாமலும், மூலமொழியின் அமைப்பு முழுமையும் பெயர்த்துப் பெறும் மொழியை நிறைவு செய்யவேண்டும்.

(எ.கா.) Bank Bill - வங்கி ரசீது, Community Certificate - சாதிச் சான்றிதழ்.

2.2 நிபந்தனைப் பெயர்ப்பு வரையறுக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு

(Restricted Translation)

நிபந்தனை அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலமொழியிலிருந்து பெறும்மொழிக்குப் பாடங்களை (Text) மொழிபெயர்க்கும் பொழுது ஒலியன், குறியீடு, சொல், இலக்கணம் ஆகியவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றினை மட்டும் மொழிபெயர்த்துத் தருவது ஆகும். ஒலியனியல் மொழிபெயர்ப்பு (Phonological Translation) என்பது மூலமொழியிலுள்ள சொற்கள் பெறும்மொழியில் அப்படியே இயல்பாகப் பெயர்ப்பது ஆகும்.

(எ.கா.) Theatre - தியேட்டர், College - காலேஜ், School - ஸ்கூல்

கணிதவியல் அல்லது அறிவியல் குறியீடுகளை மொழிபெயர்க்க முடியாது. எனவே குறியீடுகளை மூலமொழியில் உள்ளவாறு பெறும்மொழியில் எழுத வேண்டும்.

(எ.கா) + (கூட்டல்) - (கழித்தல்) > (அதிகம்) < (குறைவு)

3. சொல்லின்தரம் (rank) சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு

சொல்லின் தரம் அடிப்படையில் மொழிபெயர்ப்பை இருவகைகளாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளார்.

1. தரம் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு (Rank - Bound Translation)

2. தரம் சாராத மொழிபெயர்ப்பு (Rank (free) Unbound Translation) என்பனவாகும்.

3.1 தரம் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு (Rank - Bound Translation)

தரம் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலமொழியிலுள்ள பாடத்தினைப் பெறும்மொழியில் பெயர்க்கும் பொழுது சொல்லுக்குச் சொல் அப்படியே பெயர்த்துத் தருதல் ஆகும். மூலமொழிச் சொல்லுக்கு இணையாக நிகரனைத் தேர்ந்தெடுத்து மொழிபெயர்ப்பது சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாகும்.

(எ.கா.) Exercise - பயிற்சி, Regular - ஒழுங்கான

3.2 தரம் சாராத மொழிபெயர்ப்பு (Rank (free) Unbound Translation)

தரம் சாராத மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலமொழிச் சொற்களைக் கூட்டியோ அல்லது குறைத்தோ பெறும்மொழியில் பெயர்ப்பது ஆகும்.

(எ.கா.) Train - புகைவண்டி, Aeroplane - விமானம்

vi) ஜேக்கப்சனின் (Eric Jacobsen) வகைப்பாடு

ஜேக்கப்சன் மூன்று விதமான மொழிபெயர்ப்புகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை

1. ஒரே மொழிக்குள் அமையும் மொழிபெயர்ப்பு (Intra lingual Translation)
2. இருமொழிகளுக்கிடையேயுள்ள மொழிபெயர்ப்பு (Interlingual Translation)
3. இருமொழிக் குறியீட்டு மொழிபெயர்ப்பு (Inter Semiotic Translation) என்பனவாகும்.

1. ஒரே மொழிக்குள் அமையும் மொழிபெயர்ப்பு (Intra lingual Translation)

ஒரு மொழியிலுள்ள இலக்கியத்தைப் பொருள் விளங்குமாறு அதே மொழியில் எளிமையான சொற்களைக் கொண்டு மீண்டும் படைத்துத் தருதல்.

(எ.கா) சங்க இலக்கியப்பாடல்களின் கடினமான உரையை எளிமையாக எழுதியிருத்தல்

2. இருமொழிகளுக்கிடையேயுள்ள மொழிபெயர்ப்பு (Inter lingual Translation)

மூல மொழியிலுள்ள கருத்துகளைப் பெறும்மொழிக்கு பெயர்த்தல் இவ்வகையைச் சாரும். ஒரு மொழியின் மொழிசார் குறிப்பை (Verbal signs) வேறொரு மொழிக்கு பொருள்கோள் செய்வதை இரு மொழிகளுக்கிடையேயுள்ள மொழிபெயர்ப்பாகும்.

(எ.கா.) இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு

3. இருமொழிக் குறியீட்டு மொழிபெயர்ப்பு / பிற உருப்பெயர்ப்பு

(Inter Semiotic Translation)

இருமொழிக் குறியீட்டு மொழிபெயர்ப்பு என்பது மொழிசார் குறிப்பை (Verbal Signs) மொழிசாராத குறிப்பின் (Non - Verbal Signs) மூலம் விளக்குதல் (An interpretation of verbal signs by means of signs of non verbal signs). அதாவது மூலமொழியிலுள்ள மொழிசார் குறிப்பை (Verbal Sign) அப்படியே பிற வடிவில் பெயர்ப்பது. அதாவது பாடலாக இருப்பதைப் பாடலாகப் பெயர்க்காது பாடவைத்தல், நடிக்க வைத்தல் (Verbal sign translated into action; literary form translated into play; verbal sign into visual sign). எனவே இது படிக்காமலேயே எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும். கேரளக்கலையான கதகளியைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

vii) யூஜின் A. நைடாவின் (Eugene A. Nida) வகைப்பாடு- 1974

நைடா அவர்கள் மூலமொழிக்கு இணையாகப் பெறும்மொழியில் நிகரன்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்கிறார். பெறும் மொழியில் நிகரன்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் தான் மொழிபெயர்ப்பின் சிறப்பு அடங்கியிருக்கிறது என்கிறார். மூலமொழிக்கான பெறும் மொழி நிகரன்களைக் கண்டறிவதே மொழிபெயர்ப்பின் மையப்பணியாகும். நைடா இரண்டு வகையான நிகரன்களை மட்டும் அழுத்தமாகக் கூறுகிறார். அவை 1. முறைசார் நிகரன் (Formal Correspondence) 2. ஆற்றல்மிகு நிகரன் (Dynamic Equivalence) என்பனவாகும். இவ்விரண்டு வகையான நிகரன்களின் அடிப்படையில் அமையும் மொழிபெயர்ப்பைத் தரமுள்ளது என்று கருதுகிறார்.

1. முறைசார் நிகரன் (Formal Correspondence)

மூலமொழிப் பனுவலின் அமைப்புக் கூறுகளைப் பொறி நுட்பமாகப் (Mechanically) பெறும்மொழிக்கு மாற்றி மறு உருவாக்கம் செய்யப்படுவது இவ்வகையைக் குறிக்கும். இயங்கியல் நிகரனைக் கொண்ட பெறும்மொழிக்கு மறு உருவாக்கம் செய்வது என்பதுவும் பொருள்படும்.

2. ஆற்றல்மிகு நிகரன் (Dynamic Equivalence)

மூலமொழியில் சொல்லப்பட்ட கருத்தினை மாற்றாமல் அப்படியே பெறும் மொழியில் பெயர்ப்பதாகும். அவ்வாறு பெயர்க்கப்பட்ட பனுவலைப் படிக்கும் ஒரு பெறும்மொழி வாசகர் தன்னை மூலமொழி வாசகராகவே நினைக்க வைக்கும் தன்மை கொண்டதாகப் பெறும் மொழிப் பனுவல் அமைய வேண்டும். இவ்வகையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பெறும் மொழி நிகரன்களையே ஆற்றல்மிகு நிகரன்களாகக் கருதுகிறார்.

ஆற்றல்மிகு நிகரண்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மொழிபெயர்க்கும் போது, பெறும்மொழிப் பனுவலைப் படிக்கும் பெறும்மொழி வாசகனின் மனநிலை (Receptor Response) மூலமொழி வாசகனின் மனநிலையைப் போல் ஒத்து இருந்தால் அந்த மொழிபெயர்ப்பைச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு எனக்கூறலாம்.

viii) ஆண்ட்ரே லெஃபவெரேயின் (Andre Lefevere) வகைப்பாடு -1975

ஆண்ட்ரே லெஃபவெரே இலக்கிய வகை மொழிபெயர்ப்பு என்ற நிலையில் ஏழு வகையான மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவை

1. ஒலியன் மொழிபெயர்ப்பு (Phonemic Translation)
2. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு / நேர்மொழிபெயர்ப்பு (Literal Translation)
3. யாப்பு மொழிபெயர்ப்பு (Metrical Translation)
4. உரைநடை மொழிபெயர்ப்பு (Prose Translation)
5. சந்த மொழிபெயர்ப்பு (Rhyming Translation)
6. விடுநிலைப்பா மொழிபெயர்ப்பு (Blank Verse Translation)
7. விளக்க மொழிபெயர்ப்பு (Interpretation) என்பனவாகும்.

1. ஒலியன் மொழிபெயர்ப்பு (Phonemic Translation)

மூலமொழியின் ஒலியனைப் பெறும்மொழியில் தரமுயல்வது ஒலியன் மொழிபெயர்ப்பாகும். இம் மொழிபெயர்ப்பு மூலமொழியின் பொருண்மையைச் சிதைத்து விடும்.

2. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு / நேர்மொழிபெயர்ப்பு

(Literal Translation)

மூலமொழியிலுள்ள சொல்லுக்கு இணையானச் சொல்லைப் பெறும் மொழியில் தேர்வு செய்தல் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு எனப்படும்.

3. யாப்பு மொழிபெயர்ப்பு (Metrical Translation)

மூலநூலின் செய்யுளில் உள்ள அடி, சீர், தளை போன்றவற்றைப் பெறும் மொழியில் அதே நிலையில் மாற்றியமைக்கும் முறையை யாப்பு மொழிபெயர்ப்பு என்பர். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பு யாப்பில் மட்டும் கவனம் செலுத்துவதால் மூலநூலின் முழுமைத் தன்மையிலிருந்து விலகி விடுகிறது எனலாம்.

4. உரைநடை மொழிபெயர்ப்பு (Prose Translation)

மூலமொழியில் செய்யுள் வடிவிலிருப்பதைப் பெறும் மொழியில் உரைநடையாக்கித் தருதல் உரைநடை மொழிபெயர்ப்பாகும். இம்மொழிபெயர்ப்பில் மூலநூலிலுள்ள ஒலிநயம், உணர்ச்சி, அலங்கார நடை, பொருண்மை ஆகியன குறைந்து விடும். இருப்பினும் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு, யாப்பு மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் கருத்தை வெளியிடுவதில் இம்மொழிபெயர்ப்பு சிறந்து விளங்குகிறது.

5. சந்த மொழிபெயர்ப்பு (Rhyming Translation)

மூலமொழியிலுள்ள எதுகை, மோனை போன்ற சந்தம் (Rhyming) தரும் கூறுகளைப் பெறும் மொழியில் கொண்டு வர முயலுதல் சந்த மொழிபெயர்ப்பாகும். இம்முறையில் செய்யுளின் தனித்துவமான கூறுகளால், மூலநூலின் சிறப்பு அம்சங்களைப் பெறும்மொழியில் கொண்டு வர இயலாது.

6. விடுநிலைப்பா மொழிபெயர்ப்பு (Blank Verse Translation)

விடுநிலைப்பா மொழிபெயர்ப்பில் வாக்கியக் கட்டமைப்பில் மாற்றங்கள் இருப்பதால் ஓரளவு சிக்கல் எழுகிறது. இருப்பினும் அதிக அளவில் துல்லியத்தன்மையும், உயர்ந்த இலக்கிய நயமும் இம்மொழிபெயர்ப்பில் பெறப்படுகின்றன.

7. விளக்க மொழிபெயர்ப்பு (Interpretation)

மூலமொழியிலுள்ள கவிதையின் கருத்தினை மனதில் கொண்டு, மொழிபெயர்ப்பாளர் பெறும் மொழியில் தனது போக்கிற்கேற்ப வடிவத்தை அமைத்துப் பாடுதல் விளக்க மொழிபெயர்ப்பாகும்.

ix) ஹவுஸின் (House) வகைப்பாடு - 1977

ஹவுஸ் இருவகை மொழிபெயர்ப்புகளை வகைப்படுத்தியுள்ளார். அவை

1. மிகை மொழிபெயர்ப்பு (Overt Translation)
2. மறைவு மொழிபெயர்ப்பு (Covert Translation) என்பனவாகும்.

1. மிகை மொழிபெயர்ப்பு (Overt Translation)

மிகை மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலமொழியின் பண்பாட்டுக்குட்பட்டு மூலமொழிக்

கருத்துகளைப் பெறும்மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதாகும். இம்மொழிபெயர்ப்பு மூலமொழியின் அங்கீகாரப் பெயர்ப்பு என்பதும் வாசகருக்குத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும்.

(எ.கா.) இலக்கியவகை மொழிபெயர்ப்பு

2. மறைவு மொழிபெயர்ப்பு (Covert Translation)

இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பில் எல்லா வகையான தொழில்சார், அறிவியல் தொழில்நுட்பப் பனுவல் மொழிபெயர்ப்புகள் அடங்கும். மூலமொழி, எவ்விதத் தனிப்பட்ட பண்பாட்டு நெறிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு இருக்காது. அதோடு மூலமொழிப் பனுவலுக்கும் பெறும்மொழிப் பனுவலுக்கும் இடையே எவ்வித வேறுபாடும் காண முடியாது. இரண்டு அல்லது பலமொழிகள் ஒரே மொழிக்குள் அடக்கம் என்பதைப் போலத் தோன்றும் இயல்பைக் கொண்ட பெயர்ப்பாகும்.

x) பீட்டர் நியூமார்க்கின் (Peter New Mark) வகைப்பாடு - 1979

நியூமார்க் பதினொரு வகையான மொழிபெயர்ப்புகளை விவரித்துள்ளார். அவை,

1. புலப்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு (Communicative Translation)
2. பொருண்மை மொழிபெயர்ப்பு (Semantic Translation)
3. தகவல் மொழிபெயர்ப்பு (Information Translation)
4. இயல்பான மொழிபெயர்ப்பு (Formal Translation)
5. முழு உரை மொழிபெயர்ப்பு (Full Prose Translation)
6. கிடைவரிசை மொழிபெயர்ப்பு (Interliner Translation)
7. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு (Literal Translation)
8. நடை மொழிபெயர்ப்பு (Stylistic Translation)
9. பகுப்பாய்வு மொழிபெயர்ப்பு (Analytical Translation)
10. போலச்செய்தல் (Imitation)
11. சேவை மொழிபெயர்ப்பு (Service Translation)

1. புலப்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு (Communicative Translation)

இம்மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழிநூலைப் படிக்கின்ற வாசகரின் மனநிலையும் பெறும்மொழி நூலைப் படிக்கின்ற வாசகரின் மனநிலையும் ஒன்று போல் இருக்கும். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பு மூலமொழி வாசகர்களிடத்தும், பெறும்மொழி வாசகர்களிடத்தும் ஒரே மாதிரியான தாக்கத்தை

ஏற்படுத்தவல்லது. சில நேரங்களில் பெறும்மொழியில் பெயர்ப்பு செய்யப்படும் பனுவலின் தரம் மூலமொழியின் தரத்தை விட மிகுதியாகக் காணப்படும். இவ்வகையான மொழிபெயர்ப்பில் மொழிபெயர்ப்பாளரின் தகுதி நிலையைப் பொருத்து பெயர்ப்பின் தரம் விளங்கும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் புலப்பாட்டுத் தயக்கம் பெறச்செய்யும் அளவிற்கு பெறும்மொழியில் சிறந்த எளிமையான, வாசகர்கள் எளிதில் புரியும் வண்ணம், வாசகரின் மனதில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் நிகரணத் (Equivalence) தெரிவு செய்யும் சிறப்புத் தன்மை வெளிப்பட வாய்ப்பு அதிகம்.

2. பொருண்மை மொழிபெயர்ப்பு (Semantic Translation)

மூலமொழி நூலிலுள்ள பொருளைப் பெறும்மொழியில் துல்லியமாகப் பெயர்த்தல் பொருண்மை மொழிபெயர்ப்பாகும். சொற்களையும் (Vocabulary) தொடர்களையும் (Syntax) பெறும்மொழியில் பெயர்க்கின்ற போது பெறும்மொழியின் தரம் குறையாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் மூலநூலின் பொருளைத் துல்லியமாகப் பெயர்க்க நேரிடும் போது பெறும் மொழியின் தரம் மூலமொழியை விடக் குறைந்தும் காணப்படலாம்.

3. தகவல் மொழிபெயர்ப்பு (Information Translation)

தகவல் மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியின் அமைப்பையோ, நடையையோ கருத்தில் கொள்ளாமல் நோக்கீட்டுப் பொருளை (Referential content) மட்டும் பெறும்மொழியில் பெயர்ப்பது ஆகும். இம்மொழிபெயர்ப்பு விரிவுரையிலிருந்து (Paraphrase) சுருக்கவுரையாக (Summary) ஆக்கம் பெற வாய்ப்புண்டு.

4. இயல்பான மொழிபெயர்ப்பு (Formal Translation)

மூலமொழியின் இயல்பான மொழிபெயர்ப்பில் செய்தியைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் மொழி அமைப்பை (form) மட்டும் பெறும்மொழிக்கு பெயர்த்தலாகும்.

5. முழு உரை மொழிபெயர்ப்பு (Full Prose Translation)

மூலமொழியின் ஒலிநயத்தை விட்டு, மொழி அமைப்பை மட்டும் பெறும்மொழியில் உருவாக்கி மூலமொழிப் பனுவலுடன் ஒத்துக் காணப்படும் ஒரு வகையாகும்.

6. கிடைவரிசை மொழிபெயர்ப்பு (Interliner Translation)

மூலமொழியில் அமைந்த சொல்லின் வரிசையைப் பெயர்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சொல்லுக்குச் சொல்லாக பெயர்ப்பது கிடை வரிசை மொழிபெயர்ப்பு எனப்படும்.

இப்பெயர்ப்பில் மொழியின் சூழல் கணக்கில் கொள்ளப்படுவதில்லை. புரிவதற்குக் கடினமாக இருக்கும் ஒரு பத்தியையோ, அல்லது பனுவலையோ பெயர்க்க நேரிடும் போது மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் முதலில் கையாளப்படும் ஒரு வகையாகும்.

7. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு (Literal Translation)

மூலமொழியிலுள்ள சொற்களுக்கு இணையானச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பெறும் மொழிக்கு பெயர்த்தல் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தல் எனப்படும். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பில் மொழியின் சூழலைக் கருத்தில் கொள்ளாமல், தொடர் அமைப்பையும், சொற்களையும் மட்டும் கருத்தில் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பர்.

8. நடை மொழிபெயர்ப்பு (Stylistic Translation)

பெறும் மொழியின் நடையைக் கருத்தில் கொண்டு மூலமொழியிலுள்ள கருத்துகளைப் பெறும் மொழியில் பெயர்த்தலாகும். இம்மொழிபெயர்ப்பில் பெறும்மொழியின் நடை சிறப்பாக அமையும்.

9. பகுப்பாய்வு மொழிபெயர்ப்பு (Analytical Translation)

மூலமொழியின் அமைப்பைப் பெறும்மொழிக்கு மாற்றுவது பகுப்பாய்வு மொழிபெயர்ப்பாகும். அவ்வாறு மாற்றும்போது பெறும் மொழிக்குத் தகுந்தவாறு நிகரன்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

10. போலச்செய்தல் (Imitation)

மூலமொழி அமைப்பு அல்லது கருத்தைப் போன்று எந்தவித மாற்றமுமில்லாமல் பெறும் மொழியில் பெயர்ப்பது, போலச் செய்தலாகும்.

11. சேவை மொழிபெயர்ப்பு (Service Translation)

பயன்பாட்டில் இல்லாத அறிமுகமாகாத சொற்களை மொழிபெயர்ப்பில் இடம்பெறச் செய்வது சேவை மொழிபெயர்ப்பாகும். இம்மொழிபெயர்ப்பு எந்த ஒரு இலக்கையும் பெரிதாகக் கொண்டு செயல்படாது.

xi) கோதேயின் (Goethe) வகைப்பாடு

கோதே நான்கு வகையான மொழிபெயர்ப்புகளைப் பற்றி விவரித்துள்ளார். அவை

1. சுருக்க மொழிபெயர்ப்பு (Paraphrasing)

2. தழுவல் மொழிபெயர்ப்பு (Adaptation)
3. மொழி ஆக்கம் (Transcreation)
4. மொத்த மொழிபெயர்ப்பு (Total Translation) என்பனவாகும்.

1. சுருக்க மொழிபெயர்ப்பு (Paraphrasing)

மூலமொழியிலுள்ள கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பெறும் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பது சுருக்க மொழி பெயர்ப்பாகும். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பினால் அறிவியல் முன்னேற்றங்கள், அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள், ஆய்வாளர்கள் பற்றிய செய்திகள், உலக இதழ்கள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவருகின்ற செய்திகள் போன்றவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பெரும்பாலான இந்திய எழுத்தாளர்கள் ஹோமர் (Homer), தாந்தே (Dante) கோதே (Goethe), ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare), மில்டன் (Milton) போன்றோர்களின் பாடல்களை, நாடகங்களைச் சுருக்க மொழிபெயர்ப்பின் (Paraphrasing) மூலம் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

2. தழுவல் மொழிபெயர்ப்பு (Adaptation)

மூலமொழிக் கருத்துகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து பெறும்மொழியில் பெயர்த்தல் தழுவல் மொழிப்பெயர்ப்பாகும். இம் மொழிபெயர்ப்பில் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மூலநூலில் இல்லாத கருத்துகளைச் சேர்க்கவோ அல்லது மூலநூலில் உள்ள கருத்துகளை நீக்கவோ அல்லது மூலநூலில் உள்ள கருத்துகளை மாற்றவோ செய்வர். மூலமொழியின் அமைப்பும் பெறும்மொழியில் மாறலாம்.

தழுவல் மொழிபெயர்ப்பிற்கு சான்றாக கம்பராமாயணத்தைக் கூறலாம். எட்வின் அர்னால்டு எழுதிய 'The Light of Asia' என்பதைக் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை 'ஆசிய ஜோதி' என மொழிபெயர்த்தார். இதுவும் தழுவல் மொழிபெயர்ப்பிற்குச் சான்றாகும்.

3. மொழி ஆக்கம் (Transcreation)

மூலமொழியிலுள்ள கருத்துகளைப் பெறும்மொழியில் மொழி பெயர்க்கின்ற போது, பெறும்மொழிக்கு ஏற்றவாறு சிற்சில இடங்களில் சொற்களைப் போட்டுப் பெயர்த்தல் மொழி ஆக்கம் எனப்படும்.

(எ.கா.) பாரசீகக் கவிஞர் உமர்கய்யாமின் பாடல்களைப் பிட்ஜ் ஜெரால்டு (Fitzgerald) மொழி ஆக்கம் செய்துள்ளார். உமர்கய்யாம் பாடல்களைக் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையும் மொழிபெயர்த்திருப்பது மொழியாக்கத்திற்கு சான்றாகும்.

4. மொத்த மொழிபெயர்ப்பு (Total Translation)

மூலமொழியிலுள்ள அமைப்பையும், கருத்துகளையும் மாற்றாமல் பெறும்மொழியில் பெயர்த்தல் மொத்த மொழிபெயர்ப்பாகும். பெரும்பாலும் கவிதை, நாவல், உரைநடை போன்றவை இம்மொழிபெயர்ப்பு முறையினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஹோமர், தாந்தே, ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், டிக்கன்ஸ், லியோ டால்ஸ்டாய், தாகூர், அகிலன், மு.வ., கல்கி, அசோகமிதரன், ஜெயகாந்தன், ராஜம்கிருஷ்ணன் போன்ற பெரிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளையும், விவிலியம், திருக்குறள் போன்றவையும் மொத்த மொழிபெயர்ப்பு முறையினால் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

xii) இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு

இன்றைய உலகம் அறிவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகின்றது. அறிவியலில் நாள்தோறும் புதிய சாதனங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் அறிவியலில் முன்னேற்றம் பெற்றிருந்தாலும் அவர்களது மனம் மகிழ்ச்சியை நாடுகின்றன. அத்தகைய மகிழ்ச்சியை அவர்களுக்குக் கொடுக்க இலக்கிய படைப்புகள் தான் துணை புரிகின்றன. தாய்மொழியில் இலக்கியங்களைப் படித்தால் மட்டும் போதாது பிற மொழியிலுள்ள இலக்கியங்களையும் அறிந்து கொள்ள மக்கள் ஆர்வமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களின் ஆர்வத்தைப் பூர்த்தி பண்ணுகின்ற விதத்தில் பிற மொழி இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு மூலமொழியிலுள்ள இலக்கியப் படைப்புகளைப் பெறும்மொழியில் மாற்றுவதை இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு எனலாம்.

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளாக கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, உரைநடை மொழிபெயர்ப்பு, சிறுகதை மொழிபெயர்ப்பு, நாடக மொழிபெயர்ப்பு, நாவல் மொழிபெயர்ப்பு என்பனவற்றைக் கூறலாம்.

1. கவிதை மொழிபெயர்ப்பு

மூலமொழியிலுள்ள கவிதைகளைப் பெறும்மொழிக்கு மாற்றுவது கவிதை மொழிபெயர்ப்பு எனப்படும். கவிதையை மொழிபெயர்க்கின்ற போது மூலமொழியிலுள்ள முறையில் அமையாது பெறும்மொழியின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு மொழிபெயர்க்க வேண்டும். ஏனெனில் கவிதையின் ஓசை

நயம், கற்பனைத் திறம், அந்தந்த மொழிக்கு ஏற்றவாறுதான் இருக்கும். மேலும் கவிதை அந்தந்த மொழியின் கலாச்சாரம், பண்பாடு, இலக்கணம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சொற்களின் அமைப்பு முறை, சொற்றொடர் அமைப்பில் மொழிக்கு மொழி வேறுபடுகிறது. எனவே கவிதையை மொழிபெயர்க்கின்ற போது பெறும்மொழியின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு ஓசைநயம், கற்பனைத் திறம், சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், இலக்கணம் போன்ற தன்மையில் தான் மாற்ற வேண்டும்.

சான்றாக, உமர்கய்யாம் பாடலை எட்வர்ட் பிட்ஜெரால்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதே ஆங்கிலப் பாடலை கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை தமிழ்மொழியின் கலாச்சார பண்பாட்டிற்கு ஏற்றவாறு மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

“A Book of verse underneath the Bough

A jug of wine, a loaf of Bread and Thou

Beside me singing in the wilderness,

Oh! wilderness were paradise enow!”

(The Rubiyat of Omerkhayem Trans: Edward Fitzgerald)”

“வெய்யிற் கேற்ற நிழலுண்டு

வீசம் தென்றல் காற்றுண்டு

கையில் கம்பன் கவியுண்டு

கலசம் நிறைய மதுவுண்டு

தெய்வ கீதம் பலவுண்டு

தெரிந்து பாட நீயுமுண்டு

வையந் தருமிவ் வனமின்றி

வாமும் சொர்க்கம் வேறுண்டோ?”

மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்

மொழிபெயர்ப்பு என்றால் மூலமொழியில் உள்ள சொற்களைக் குறிக்கோள் மொழியில் உள்ள சொற்களால் மாற்றுவது என்ற கருத்து மிகப் பரவலாக நிலவி வருகிறது. மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்களை மற்றொரு மொழியில் உள்ள சொற்களால் மாற்றுவது மட்டுந்தான் என்றால் மொழிபெயர்ப்புக்குத் தேவையானது, ஒரு இருமொழி அகராதி மட்டுமே. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும் பொழுது இது சரியான கருத்தாக அமையவில்லை. எனவே, இதைத் தவிர வேறு சில அம்சங்களை மொழிபெயர்ப்பில் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது சான்றாக ஒரு பனுவலை (Text) மொழிபெயர்ப்பதற்கு முன்பாகப் பனுவலின் தன்மைகளை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எந்தவொரு பனுவலும் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டு விளங்கும். அவை

1. சூழல் (Context)
2. உள்ளடக்கம்(Content)
3. செய்தி (Message)
4. நடை (Style)
5. சொற்பொருள் (Lexicon)
6. உள்ளடக்கத்தின் பின்புலம் (Background of the Content - காலம், இடம் போன்றவை)
7. பண்பாடு (Cultural Heritage)
8. விரைவு (Effect)
9. ஆசிரியரின் ஆளுமை (Personality of the Author)
10. வரலாற்றுச் சூழமைவு (Historical Situation) என்பனவாகும்.

இக்கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஒரு பனுவலை வெற்றிகரமாக மொழிபெயர்த்திட முடியும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்

பொதுவாக மொழிபெயர்ப்பாளர் இரண்டு நிலைகளில் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளுகிறார். அவை 1. மொழிசார்ந்த சிக்கல்கள் அல்லது மொழியியல் சார்ந்த சிக்கல்கள் (Linguistic Problems) 2. மொழிசாராச் சிக்கல்கள் (Extra Linguistic Problems) என்பனவாகும்.

(i) மொழி சார்ந்த சிக்கல்கள் (Linguistic Problems)

மொழிசார்ந்த சிக்கல்கள் என்பது மூலமொழிக் கூறுகளுக்குச் சமமான நிகரண்களைக் கண்டறிவதில் ஏற்படுவதாகும். கீழ்க்காணும் நிலைகளில் இச்சிக்கல்கள் தோன்றலாம். அவை

1. ஓசைநய நிகரண்கள் (Euphonic Equivalence)
2. இலக்கண நிகரண்கள் (Grammatical Equivalence)

1. ஓசைநய நிகரண்கள் (Euphonic Equivalence)

ஓசைநயம் என்பது பெரும்பாலும் ஒலிகளின் சேர்க்கையைப் பொறுத்தும் அவை மொழியில் வரும் இடங்களைப் பொறுத்துமே அமைகிறது. மூலமொழியில் உள்ள ஓசைநயங்களைப் பெறும்மொழிக்கு மாற்ற முயற்சிக்கும் போது பொருள் சிதைந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் ஒலி அழுத்தமுடைய மொழிகளின் நயங்களை மற்றொரு மொழிக்கு மாற்றியமைத்தல் என்பது இயலாத காரியமாகும்.

2. இலக்கண நிகரண்கள் (Grammatical Equivalence)

மொழிபெயர்ப்பில் இலக்கண நிகரண்கள் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றன. ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் சொற்களுக்கிடையேயும், சொற்றொகுதிகளுக்கு இடையேயும் உள்ள இலக்கண உறவுகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக, சிலர் ஒரு மொழியைப் பயன்படுத்தும் போது அதில் உள்ள சொற்களுக்கு மட்டுமே பொருள் இருப்பதாகவும் இலக்கணம் போன்ற பிறவற்றுக்குப் பொருளேதும் இல்லை என்றும் முடிவு கட்டுவர். ஏனென்றால், பொதுவாக இலக்கணம் என்றாலே சொற்கள் எவ்வாறு தொடராக அமைய வேண்டும் என்பதை விதிகளின் வடிவத்தில் அமையும் ஓர் அமைப்பே என்பது பெரும்பாலானோரின் கருத்து எனினும் இவை மட்டுமே இலக்கணம் ஆகாது.

(எ.கா.) 'ரவி குமாரை அழைத்தான்'

'குமார் ரவியை அழைத்தான்'

என்னும் இரு தொடர்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் இலக்கணத்திற்கும் பொருள் இருப்பது புலனாகும். மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட சில இலக்கணக் கூறுகள் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கக்கூடும். அந்தத் தனித்தன்மை வாய்ந்த இலக்கணக்கூறுகள் மற்றொரு மொழியில் இல்லாமல் போகலாம்.

எடுத்துக்காட்டாகப் பால் விதிகள் (Gender Rules) இந்தியில் மிகவும் குழப்பமாக இருப்பதைக் காணலாம். உயிரற்ற பொருட்கள் கூட இந்தியில் பால் விசுவதிகளைப் பெற்று விளங்குகின்றன. புத்தகம் பெண்பாலாகவும், தண்ணீர் ஆண்பாலாகவும், நாற்காலி, பெண்பாலாகவும் இருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் தமிழில் இத்தகைய பால்பாகுபாடு இல்லை. மொழிபெயர்க்கின்ற போது இத்தகைய இலக்கணக் கூறுகளால் சிக்கல்கள் தோன்றும்.

3. ஒப்பீடு (Comparison)

பொருள்களின் தன்மைகளை ஒப்பிடவும் நிகழ்ச்சிகளை ஒப்பிடவும் -er, -est என்ற கட்டுருபன்களும் as, than, much, more, most என்ற சொற்களும் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன. இவற்றின் பொருளைத் தமிழில் போல, காட்டிலும், மிக, உம், ஏ என்பவை மிக ஆற்றலுடன் புலப்படுத்துகின்றன.

(எ.கா) i) My father is as good as my mother

என் அன்னையைப் போல் என் தந்தையும் நல்லவர்.

ii) It is better to starve than beg

பிச்சை எடுப்பதைக் காட்டிலும் பட்டினி கிடப்பது மேல்

4. வடிவம் ஏற்படுத்தும் சிக்கல்கள்

வரிவடிவத்தை ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு ஒலிபெயர்ப்பு வடிவில் மொழிபெயர்க்கும்போது, பல்வேறு சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. பொதுவாக இடங்கள், அறிவியல் கருவிகள், பெயர்கள் போன்றனவற்றை மூலமொழிச் சொல்லின் ஒலியமைப்பில் பெறும் மொழியில் கொண்டு வருதல் பெரு வழக்காக உள்ளது. பெறும் மொழியின் ஒலி மரபுகளைக் கருத்தில் கொண்டு மொழிபெயர்ப்புதான் ஏற்படையது. தொல்காப்பியர் வடமொழி என்று அழைக்கப்படும் சமஸ்கிருத மொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்கும்போது,

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகுமே” (தொல்.884)

என்ற விதியினை முன் வைக்கின்றார். ஆனால் காலப்போக்கில் தொல்காப்பியரின் விதியானது மீறப்பட்டு விட்டது. இன்று பிறமொழி ஒலி வடிவங்களைக் குறிக்க ஸ, ஜ, ஹ, ஷ, ஸ்ரீ போன்ற கிரந்த எழுத்துகளைப் பயன்படுத்துவது பொது வழக்காகி விட்டது. இது குறித்துத் தமிழறிஞர்களிடையே வாதப் பிரதிவாதங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

5. பொருள் ஏற்படுத்தும் சிக்கல்கள்

மொழிபெயர்ப்பாளர் இருமொழிப் புலமையும், ஆளுமையும் மிக்கவராக விளங்கினாலும் மூலமொழி, பெறும்மொழியிலுள்ள சொற்களின் பொருளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால் மொழிபெயர்ப்பில் சிக்கலை ஏற்படுத்தும். சொற்பொருள் புறநிலையில் ஒரு பொருளையும், புதைநிலையில் மற்றொரு பொருளையும் கொடுக்க வாய்ப்புண்டு. ஒரு சொல் மொழியில் பொதுவாக வழங்கும் விதம், ஒரு சொல் பயன்படுத்தப்படும் சூழல், ஒரு சொல்லை அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்ற மனிதர்கள் ஆகிய மூன்று காரணிகள் சொல்லின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள அடிப்படையாக உள்ளன. சாதாரண உரையாடலின் போது, எளிமையாகப் புரியும் சொற்கள் மொழிபெயர்ப்பின் போது பல்வேறு சிக்கல்களைத் தருகின்றன. சொற்களின் பொருளைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாத நிலையில் மொழிபெயர்ப்பாளர் குழப்பத்திற்கு உள்ளாகிறார். சொற்களின் பொருளினைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளும் மொழிபெயர்ப்பாளர் செய்யும் மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பானதாக அமையும்.

ii) மொழிசாராச் சிக்கல்கள் / பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள்

மொழிபெயர்ப்பாளர் இருவேறுபட்ட மொழிகளின் பண்பாட்டையும் அதில் காணப்பெறும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டியதாகிறது.

தனிமனித ஆளுமையானது பண்பாட்டு அடிப்படையில் உருவாகின்றது. தனிமனிதனைச் சமுதாய மனிதனாக மாற்றுவதுடன், அவனைச் சூழலுடன் பொருத்திப் போகிறவனாக மாற்றுவது பண்பாட்டின் சிறப்பாகும். ஒரு மொழி பேசுகின்ற மக்கள் வாழ்கின்ற புவியியல் அமைப்பு, தட்பவெப்பநிலை போன்றன அம்மக்களின் வாழ்நிலையைத் தீர்மானிக்கின்றன. கடற்கரையில் வாழும் மீனவரின் வழக்காற்றில் தண்ணீருக்கும், காற்றுக்கும் பல பெயர்கள் உள்ளன. குமரி மாவட்ட மீனவர்கள் காற்றின் வகைகளாக வாடைக்காற்று, சோழக்காற்று, கரைக்காற்று, கடல்காற்று, கொண்டல் காற்று, சூறைக்காற்று, புயல்காற்று என்பவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அரேபியாவில் பாலைவனத்தையொட்டி வாழ்கின்றவர்களிடம் மணலுக்கும், ஒட்டகத்திற்கும் பல பெயர்கள் உள்ளன. இது, மொழி வழங்குகின்ற புவியியல் அமைப்பானது மொழியின் மீது செலுத்துகின்ற ஆளுமையின் விளைவாகும். பண்பாட்டு நிலையில் மொழிபெயர்ப்பு சாத்தியம் ஆகாமல் இருக்கிறது. ஏனெனில் மொழியும் பண்பாடும் பிரிக்க இயலாதது. மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு மூலமொழி பெறும் மொழி அறிவு இருந்தால் மட்டும் போதாது, அம்மொழிகளைப் பேசும் மக்களின் பண்பாட்டுச் சூழலும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

1. பண்பாட்டுக்கூறுகள்

மொழிசாராச் சிக்கல்கள் பின்வரும் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

1. சூழ்நிலையியல் பண்பாடு (Ecological Culture)
2. பொருள் பண்பாடு (Material Culture)
3. சமூகப் பண்பாடு (Social Culture)
4. சமயப்பண்பாடு (Religious Culture)

1.1 சூழ்நிலையியல் பண்பாடு (Ecological Culture)

ஒரு குறிப்பிட்ட சுற்றுப்புறச் சூழலில் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் மற்றொரு சூழ்நிலையில் வேறுவிதமாகப் பயன்படுத்தப்படும். சில சமயம் அவ்வாறான சொற்களை விளக்குவதற்குச் சரியான நிகரங்கள் கிடைக்காமல் கூடப் போகலாம். எனவே, குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு சொல் எதைக் குறிக்கிறது, அதன் பொருளை மூலமொழியாளர்கள் எவ்வாறு உணர்ந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டே பெறும்மொழியில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாகப் 'பனி' என்ற சொல்லின் பயன்பாடு எஸ்கிமோக்களின் வாழ்க்கையில் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகிறது. இச்சொல்லைப் பனியையே பார்த்திராத மக்கள் பேசும் ஒரு மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கின்ற போது எங்ஙனம் மொழிபெயர்ப்பது? இது போன்ற சூழ்நிலையில் பண்பாட்டுக்கூறுகளை மொழிபெயர்க்கும் போது மொழிபெயர்ப்பாளர் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகிறார்.

1.2 பொருள் பண்பாடு (Material Culture)

பொருள் பண்பாடு மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்ததாகும். ஏனெனில் ஒரு சமூகம் பயன்படுத்தும் பொருள் கூறுகளுக்கு மற்றொரு மொழியில் இதே பண்பாட்டில் நிகரங்கள் கிடைக்கும் என்று சொல்ல இயலாது. மேலும் பல்வேறு வகையான பொருட்களின் பயன்பாடென்பது ஒரு பிரிவு மக்களின் தேவையையும், காலத்தையும், வளர்ச்சியையும் அடிப்படையாக கொண்டே அமைகிறது. அவை தத்தமது பண்பாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்பச் சொல்வளம் பெற்றிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக சங்ககாலத் தமிழர்கள் வாழ்வில் இடம் பெற்ற பொருட்களைப் பண்பாட்டு அடிப்படையில் பாகுபடுத்திப் பார்க்க முடியும். அவை இன்றைய சமுதாயத்தில் சில பயன்பாட்டில் இல்லாமலும் இருக்கலாம்.

1.3 சமூகப் பண்பாடு (Social Culture)

ஒரு சமூகத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கை முறையானது மற்றொரு சமூகத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கை முறையிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கும். குறிப்பாக சடங்கு முறைகள் அனைத்தும் வேறுபட்டதாகவே அமைந்துள்ளன. எனவே அவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற சடங்கு சம்பந்தமான சொற்களும் வித்தியாசமாகவே காணப்படுகின்றன.

(எ.கா.)

விஷேசம்

அடியந்திரம்

ஒருவர் இறந்து விட்டால் அவர் இறந்த 16-வது நாள் இறந்தவரது வீட்டில் இறந்தவரின் ஆன்மா சாந்தி அடையும் விதத்தில் படையல் போடுவார்கள். அந்த நாளினைக் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள சில பிரிவினர் 'விஷேசம்' என்றும், மற்ற பிரிவினர் 'அடியந்திரம்' என்றும் கூறுவர். எனவே இது போன்ற சமூகப் பண்பாட்டுச் சொற்களை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அறிந்து வைத்திருந்தால் மொழிபெயர்ப்பது எளிமையாக இருக்கும்.

1.4 சமயப்பண்பாடு (Religious Culture)

ஒவ்வொரு சமயத்தினரும் பல வழிபாடுகளையும், பல விழாக்களையும் கொண்டாடுகின்றனர். எனவே வழிபாட்டுச் சம்பந்தமான சொற்களும், விழாக்கள் சம்பந்தமான சொற்களும் ஒவ்வொரு சமயத்தினருக்கும் தனித்தனியாக உள்ளன. இத்தகைய சமயப் பண்பாட்டுச் சொற்களை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அறிந்து வைத்திருந்தால்தான் சரியாக மொழிபெயர்க்க முடியும்.

சான்றாக, இந்து மதத்தினர் 'தீர்த்தம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர். 'தீர்த்தம்' என்பதை ஆங்கிலத்தில் 'Sacred water' அல்லது 'Holy water' என்று கூறுவர். இதுபோன்ற சமயம் சம்பந்தமான சொற்களை மொழிபெயர்ப்பாளர் அறிந்து வைத்திருந்தால் மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பாக அமையும்.

2. தனிநபர் உறவுமுறைச் சிக்கல்கள்

மொழியானது, குறிப்பிட்ட மொழி பேசும் மக்களிடையே நிலவும் உறவுமுறை அல்லது தொடர்பினை வெளிப்படுத்துகிறது. இருவர் உரையாடும் உரையாடல் மூலம் அவ்விருவரும் எந்தப் பின்புலத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதனைப் புரிந்து கொள்ளவியலும். வயது, வருமானம், கல்வி, சாதி, மதம், உறவுமுறைகளும் 'நீ - நீங்கள்' என்ற முன்னிலை இடப்பெயர் வழங்குவதைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஒரு முதலாளி தொழிலாளியைப் பார்த்து நீ எனக் கூறலாம். ஆனால் தொழிலாளி முதலாளியைப் பார்த்து நீ என்று கூற முடியாது, நீங்கள் என்று தான் கூற முடியும். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் நீ, நீங்கள் எனப் பொருள் தரும் 'you' என்ற சொல்லின் மூலம் யாரை வேண்டுமானாலும் அழைக்கலாம். தமிழில் 'you' என்ற சொல்லை மொழிபெயர்க்கும் போது மூலநூலின் பின்புலத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு செயற்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

3. குடும்ப உறவு முறைச் சிக்கல்கள்

குடும்பம் என்ற கருத்தியல் நாடுகள் தோறும் வெவ்வேறு வடிவங்களில் செயற்படுகின்றது. சில மொழிகளில் குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட உறவுப் பெயர்கள் இருக்கும். சில மொழிகளில் ஒப்பீட்டளவில் உறவுப் பெயர்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கும், இத்தகைய மொழிகளுக்கிடையில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்திடும் மொழிபெயர்ப்பாளர் பண்பாட்டு நிலையில் புதிய சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

ஆங்கிலத்தில் உள்ள Sister என்ற சொல் தமிழில் சகோதரி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. எனினும் அக்கா, தங்கை என்று வயது அடிப்படையில் தனித்தனி உறவுமுறைப் பெயரில் அழைப்பது ஆங்கில மரபினுக்குப் பொருந்திவரவில்லை.

'Aunt' என்ற ஆங்கிலச் சொல் தமிழில் அத்தை, பெரியம்மா, சித்தி ஆகிய மூவரையும் குறிக்கும். அதுபோல 'Uncle' என்ற ஆங்கிலச்சொல் தமிழில் மாமா, சித்தப்பா, பெரியப்பா ஆகிய மூவரையும் குறிக்கும். இத்தகைய சொற்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும்போது, சூழலை அறிந்து பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் சிலவேளை மூலநூலில் அண்ணனா? தம்பியா? என்று வேறுபாட்டினைக் கண்டறிய முடியாத போது மொழிபெயர்ப்பாளர் சிக்கலுக்குள்ளாகிறார். பொதுவாக உறவுமுறைச் சொற்கள் மொழிபெயர்ப்பில் ஆங்கிலம் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் ஒப்பிட, தமிழ் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு சிக்கல் இல்லாதது.

தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பெற்ற பிள்ளைகளைக் குறிக்கும் மகன், மகள் son > daughter போன்ற உறவுமுறைச் சொற்களைப் பெற்ற பிள்ளைகள் இல்லாதவரையும் அன்புடன் அழைக்கப் பயன்படுத்தும் வழக்கு உள்ளது.

(எ.கா.)

மகனே, மன அமைதியுடன் செல்

Son, go in peace

மகளே, ஆறுதல் கொள்

Daughter, be of comfort

ஆனால், சில மொழிகளில் உறவுமுறைச் சொற்களைப் பெற்ற பிள்ளைகளைக் குறிக்க மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும். இத்தகைய மொழிகளை மொழிபெயர்க்கும் போது மொழிபெயர்ப்பாளர் உறவுமுறைப் பெயர்களைக் கையாளுவதில் சிக்கலை எதிர்கொள்கின்றார்.

4. மரியாதை வழக்குகள்

ஆங்கிலத்திலிருந்து you, he, she போன்ற சொற்களைத் தமிழாக்கும் போது மொழிபெயர்ப்பாளர் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றார். ஏனெனில் ஆங்கிலத்தில் யாரையும் you, he, she எனக் கூறலாம். ஆனால் தமிழில் ஒருவரை மரியாதையாகக் கூறும் போது 'அவர்' என்றே அழைக்க வேண்டுமே தவிர நீ, அவன், அவள் எனக் கூறக் கூடாது.

சான்றாக, ஆங்கிலத்தில் சிறுவன் வந்தான் என்பதனைக் குறிக்க 'He came' என்பர். அதுபோல மந்திரி வந்தார் என்பதைக் குறிக்கவும் He came என்பதனைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய சொற்களை மொழிபெயர்க்கும் போது அவன் வந்தான் / அவர் வந்தார் என்று சூழல் அறிந்து பயன்படுத்த வேண்டியது மொழிபெயர்ப்பாளரின் கடமையாகும். சிறுவன் வந்தார்/மந்திரி வந்தான் என்று மொழிபெயர்ப்பது சமூக மரியாதையை மீறிய நிலையில் தமிழ்ச் சொற்றொடர் அமைப்பில் நகைப்புக்கு இடம் தருவதாகிவிடும். எனவே மொழிபெயர்ப்பாளர் சூழல் அறிந்து, மரியாதை வழக்கினைப் புரிந்து கொண்டு மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

5. பண்பாட்டுச் சொற்களை மொழிபெயர்த்தல்

தமிழிலிருந்து பழந்தமிழ் நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பது என்னும் பொழுது சில முக்கியமான சிக்கல்கள் எழுகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு என்பதே ஒரு கடினமான பணி. மூல மொழியில் உள்ள கருத்தை முழுமையாக மொழிபெயர்ப்பில் கொணர்வது என்பது ஓர் இமாலயப் பொறுப்பாகும். அதிலும் தமிழ்மொழியில் இருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்ப்பது என்பது ஒரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்த இலக்கியத்தை இன்னொரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்த மொழியில் கொண்டு வருவதாகும். இந்தப் பின்னணியில் பல சொற்களுக்கு நேரான சொற்களை, மொழிபெயர்க்கப்படும் மொழியில் காண்பது இயலாது. அறிவியல் தொழில் நுட்பத் துறையில் Technical Terms என்பது போல, இலக்கியம் போன்ற துறையில் Cultural Terms தேவைப்படுகின்றன.

சான்றாக, தர்மா (Dharma) என்ற வடசொல் ஒரு பொருளை மட்டும் குறிக்கும் சொல் அன்று. அது ஒரு சொல் - பல்பொருள் வகையைச் சேர்ந்தது. இந்தியப் பண்பாட்டின் பல கூறுபாடுகளைக் குறிப்பிடும் தன்மை கொண்டது. எனவே அதை ஆங்கிலத்தில் 'Charity' என்றோ Righteousness என்றோ 'justice' என்றோ யாரும் மொழிபெயர்ப்பதில்லை. அது அப்படியே ஆங்கிலத்தில் 'Dharma' என்றே இடம் பெற்றிருக்கிறது. வேதங்கள் (Vedas) என்பதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பதில்லை. உபநிடதங்கள் (Upanishads) என்பதை மொழிபெயர்ப்பதில்லை. அதைப் போலவே சாணக்கியரின் 'அர்த்த சாஸ்திரம்' என்ற நூலைக் கூட 'அர்த்தசாஸ்திரா' என்று தான் குறிப்பிடுகிறார்களே தவிர, 'Science of Wealth' என்று

பெரும்பாலும் மொழிபெயர்ப்பதில்லை. ஏனெனில் 'அர்த்த' என்ற சொல் ஒரு பண்பாட்டுப் பின்னணியைக் கொண்டது. இடத்திற்கேற்பப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவையையுடையது.

மேலே கூறப்பட்ட அணுகுமுறை, வடமொழி நூல்களை மொழிபெயர்க்கும் பொழுது முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ் நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கு வரும் பொழுது ஏனோ இந்த அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. சான்றாகத் திருக்குறளின் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகியவற்றைப் பின்வருமாறு மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

iii) இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்

இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பது மிகவும் கடினம் என அ.சீனிவாசராகவன் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஏனெனில்,

1. ஒவ்வொரு மொழியும் தனக்கென்று உரிய தனித்த கட்டமைப்பைக் கவிதையிலும், உரைநடையிலும் கொண்டிருக்கிறது.
2. சிலமொழிகளில் சொற்கள் மிகுதியாகவும், சில மொழிகளில் சொற்கள் குறைவாகவும் உள்ளன. இந்நிலையில் கருத்தை அம்மொழிக்குரிய பண்புடன் எடுத்துச் சொல்வது கடினமானதாகவும், முடியாததாகவும் உள்ளது.
3. ஒவ்வொரு மொழியும், இலக்கியம் என்பதை ஒவ்வொரு நோக்கிலும், அமைப்பிலும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.
4. பண்பாடுகளையும், சிந்தனைகளையும் உணர்த்துவது என்ற நிலையில் மட்டும் அனைத்து மொழியினரின் இலக்கியங்களும் பொதுவான நோக்கத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

ஆகையால் சிறந்த படைப்பினை மொழிபெயர்க்கும் ஆசிரியரும் சிறந்த படைப்பாற்றல் உள்ளவராக தங்களுடைய தனித்தன்மையை நீக்கி விட்டு இம்முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். அத்துடன் மொழிபெயர்க்கப் போகும் இலக்கியத்துறையில் ஆழ்ந்த அனுபவமும் அறிவும் பெற்றிருக்க வேண்டும். மூலமொழி, பெறும்மொழி ஆகிய இரு மொழிகளின் மரபு, சமுதாயச் சூழ்நிலை பின்னணிகளையும் அந்தந்த இலக்கியப் படைப்பாளனின் நோக்கினையும், அறிந்து கொள்ளுதல் இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பு வெற்றி பெற வழிகோலும் மேலும் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களுக்குரிய காரணங்களை மு. வளர்மதி அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

1. சொற்பொருள் நுணுக்கம், பதத்தொடர்பு இசைவு, வாக்கிய அமைதி ஆகியவை மூலமொழி, பெறும்மொழிகளில் ஒரே வகையாக அமையாத போது சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன.

2. வசன அமைதி, கருத்தோட்டம், பண்பாடு ஆகியவை மூலமொழியிலும், பெறும்மொழியிலும் ஒன்றுபடாதபொழுது சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன.
3. சிலேடை, உவமை, உருவகம், உள்ளுறை, குறிப்புப் பொருள் ஆகியவற்றை மூலமொழியிலிருந்து பெறும் மொழிக்கு மாற்றுகின்ற பொழுது சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன.
4. மூலமொழியில் புலமையைப் பெறும்மொழியில் பிரதிபலிக்கச் செய்வதிலும், கருத்தைச் சுவையோடு சொல்லும் மொழி நடையிலும் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் மிகுதியாக சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. இதனால் சில செய்யுள் இலக்கியங்கள், உரைநடை வடிவினைப் பெற்றுவிடுகின்றன.

பொதுவாகக் கூறுமிடத்து மூலமொழி இலக்கியத்தில் உள்ள உவமை, உருவகம், சிலேடை, மரபுத்தொடர், உள்ளுறை, குறிப்புப்பொருள், சந்தம், பண்பாடு சார்ந்த செய்திகள் போன்றவற்றைப் பெறும்மொழியில் மொழிபெயர்ப்பது கடினம்.

சான்றாக பசலை நோய் என்பது தமிழ் இலக்கியங்கள் மட்டும் சுட்டிக் காட்டுகின்ற ஒரு தொடர். இதனை ஆங்கிலத்தில் அப்படியே ஒலி பெயர்த்தால் மேலை நாட்டினரால் புரிந்து கொள்வது கடினம். இதனைத் தெளிவுபடுத்த Pale, fade என்ற ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இச்சொல் மூலமொழியின் முழுத் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. இந்நிலையில் மொழிபெயர்ப்பாளர் ஓரளவு உரிமை எடுத்துக் கொண்டு அந்தந்த மொழி மரபுக்கு ஏற்ப தழுவலாக அமைக்கின்றனர்.

குமரிமாவட்ட நாவல்களில் மலையாள மொழியின் தாக்கமும், வட்டார வழக்குச் சொற்களும் அதிக அளவில் காணப்படும். சான்றாக நீல பத்பனாபனின் தலைமுறைகள், பொன்னீலனின் மறுபக்கம், புதிய தரிசனங்கள் போன்ற நாவல்களைக் கூறலாம். அவை போன்று தோப்பில் முகம்மது மீரானின் கடலோர கிராமத்தின் கதை, சாய்வு நாற்காலி போன்ற நாவல்களில் இசுலாம் சார்ந்தச் சொற்கள் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பது மிகவும் கடினம். ஆனால் மொழிபெயர்ப்பாளர் மூல மொழி புலமையோடு, பெறும்மொழி புலமையும், மலையாள மொழி மற்றும் குமரி மாவட்ட வழக்குச் சொற்களையும் அறிந்தவராக இருந்தால் மேற்கண்ட நாவல்களைச் சிறப்பாக மொழிபெயர்க்க முடியும்.

iv) அறிவியல் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்

பொதுவான செய்திகளின் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து அறிவியல் மொழிபெயர்ப்பு எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது என்பதை நோக்கினால், அதன் காரணமாக விளையும் சிக்கல்களைப் புரிந்து

கொள்ள உதவும். ஏனெனில் அறிவியலுக்கென்றே கலைச்சொற்கள் உள்ளன. இவ் கலைச்சொற்களை மொழிபெயர்ப்பது மிகவும் கடினம். அறிவியல் கலைச்சொற்களை மொழிபெயர்க்கின்ற போது அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

1. அறிவியல் படைப்புகள்

ஒரு மொழியிலுள்ள அறிவியல் செய்திகளையும், கருத்துகளையும் மற்றொரு மொழியில் எழுத்து வாயிலாக அளிக்கும் படைப்புகளில் ஐந்து வகைகளை எளிதில் அடையலாம் காணலாம். அவை,

1. மக்கள் அறிவியல் இயக்கம்
2. அறிவியல் அறிஞர் கருத்துரைகள்
3. இயல் நூல்கள், கட்டுரைகள்
4. அறிவியல் வரலாற்று இலக்கியம்
5. ஆய்வு நூல்கள் என்பவாகும்.

சொல்லப்படும் பொருளின் தன்மை, சொல்லப்படும் முறை இரண்டிலுமே இப்படைப்பு வகைக்களுக்கிடையே அதிக அளவு வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவற்றுள் எந்த வகையான மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொள்வதென்றாலும், மூலமொழி பெறும்மொழி, பொருளின் துறை ஆகிய மூன்றிலும் நல்ல தேர்ச்சி என்பது மொழிபெயர்ப்பிற்கு அடிப்படைத் தேவைகளாகும்,

2. அறிவியல் நூல்களைத் தமிழ்ப்படுத்துவதில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து வகையான படைப்புகளில் எதனை மேற்கொள்வதென்றாலும் தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதில் சில சிக்கல்கள் நிலவுகின்றன. முதலாவதாக மொழிபெயர்ப்பாளர் மூல மொழியான ஆங்கிலத்திலும் பெறும்மொழியான தமிழிலிலும் அதிக புலமைப் பெற்றவராக இருந்தாலும் அறிவியல் சார்ந்த அறிவு அவரிடத்து இல்லை என்றால் அறிவியல் செய்திகளைச் சிறப்பாக மொழிபெயர்ப்பார் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே அறிவியல் செய்திகளை மொழிபெயர்ப்பவர்கள் அறிவியல் துறையைச் சார்ந்து இருந்து தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் புலமைப் பெற்றிருந்தால் அவர்களால் அறிவியல் செய்திகளைச் சிறப்பாக மொழிபெயர்க்க முடியும்.

இரண்டாவதாக அறிவியல் துறையில் பெருமளவில் கலைச் சொற்களின் பயன்பாடு தவிர்க்க இயலாதது. எனவே மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பலர் மூலநூலிலிருந்து கலைச் சொற்களைப் பெறும்மொழியில் மொழிபெயர்க்கின்ற போது தமக்குத் தெரிந்த கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி எழுதுகின்றனர். இதனால் ஒரு பொருளைக் குறிக்க வெவ்வேறு படைப்புகளில்

வெவ்வேறு கலைச் சொற்களைப் படிக்கும் வாசகர்கள் பெரிதும் குழப்பத்திற்குள்ளாவர். எனவே மொழிபெயர்ப்பாளர் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் பொதுவான கலைச் சொற்களைப் படைக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் மூலமொழி கலைச்சொற்களுக்கு இணையாகப் பெறும்மொழியில் கலைச் சொற்களைப்படைக்க முடியவில்லை என்றால் இப்பொறுப்பைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் போன்ற பெரிய கல்வி நிறுவனர்களைச் சார்ந்தோர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு கலைச்சொற்களைப் படைக்க வேண்டும்.

3. அறிவியல் செய்திகளை மொழிபெயர்க்கும் பொழுது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

அறிவியல் செய்திகளை மொழிபெயர்க்கும் பொழுது பின்வருவனவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவை,

1. அறிவியல் செயல்முறைகளின் விளக்கமும், செயற்பாடுகளும் மிகுதியும் இடம் பெறுவதால் அதற்கு ஏற்ற மொழி நடையில் அறிவியல் மொழிபெயர்ப்பு இருக்க வேண்டும்.
2. வினை முதலுக்கு முக்கியத்துவம் இல்லாததால், செய்ப்பாட்டு வினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.
3. செயல்முறை கூறும் இடங்களில் கட்டளை வாக்கியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். என்பனவாகும்.

(எ.கா.) கண்ணாடிக் குடுவையை எடுத்து, அதில் திரவ கந்தக அமிலத்தை ஊற்று.

4. அறிவியல் தொழில்நுட்ப இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்தல்

1. மொழியின் அமைப்பிற்குத் தகுந்தவாறு மூலமொழியின் கருத்துகளை மொழிபெயர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.
2. எளிமையான சொற்களையும் ஆற்றல்மிக்க சொற்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும்.
3. அன்றாட நடைமுறை வழக்கிலுள்ள சொற்களைக் கொண்டு புதிய சொல்லாக்கங்களை உருவாக்கி பயன்படுத்த வேண்டும்.
4. குறியீடுகள், சமன்பாடுகள், வாய்ப்பாடுகள் போன்றவற்றிற்கு உலக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சொற்களையே பயன்படுத்த வேண்டும்.
5. யாருக்காக மொழிபெயர்ப்புச் செய்கிறோம் (சிறுவர், மாணவர், பொதுமக்கள், தொழிலாளர்) என்பதை அறிந்து அதற்குத் தக்கவாறு மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டும்.
6. ஒலிபெயர்ப்பைப் (Transliteration) படிப்பவர்களுக்கு எளிதில் புரியும்படி எழுத வேண்டும்.

7. 'Tele' என்ற சொல்லை 'தொலை' என மொழிபெயர்த்தப் பிறகு, தொடர்புடைய பிற சொற்களையும், 'தொலை' என்ற அடிச்சொல்லுடன் எழுதுவது பயனுடையதாகும்.

Teleprint - தொலை அச்சு

Telephone - தொலைபேசி

8. சில சொற்களுக்கு சில இடங்களில் மொழிபெயர்ப்புச் சொல் பொருந்திவரும். ஆனால் அதே சொல் மற்ற இடங்களில் பொருந்தி வராது.

(எ.கா.) Budget - வரவு செலவுத் திட்டம், Time Budget நேரம் பற்றாக்குறை, சேமிப்பு, Water budget - நீர்பற்றாக்குறை, சேமிப்பு

9. எதுகை, மோனை, நயம் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, கற்பனைச் செறிவு முதலிய கலைத்தன்மைக்கு முதன்மை கொடுக்கக் கூடாது.
10. கருத்துப்புலப்பாட்டை முதன்மையாகக் கருத வேண்டும்.
11. துறை சார்ந்த கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
12. சொல்சார்ந்த மொழியை விட (Verbal language) சொல்சாரா மொழியை (Non Verbal language) அதிக அளவில் பயன்படுத்த வேண்டும்.
13. நூல் ஆசிரியரின் முகம் தெரியாத ஒரு பொதுப்படையான மொழி நடையைக் (Impersonal style) கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
14. அறிவியல் பொருண்மையின் பொதுமைப் பண்பைப் பேணுதல் வேண்டும் (வட்டார மற்றும், சமூக வழக்குகள், திரிசொற்கள் முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடாது).
15. தற்காலத் தமிழைப் பயன்படுத்தி மொழிபெயர்க்க வேண்டும்

(V) தமிழிலுள்ள சொற்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் போது ஏற்படும்

சிக்கல்கள்

1. தமிழிலுள்ள சில சொற்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் போது சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரே பொருளைத் தருகின்ற பல சொற்கள் தமிழில் காணப்படுகின்றன

சான்றாக : 'விளக்கு', 'தேய்', 'கழுவு' போன்ற சொற்கள் சுத்தப்படுத்துதல், அல்லது கழுவுதல் என்ற பொருளைக் கொடுக்கின்றன.

(எ.கா.) விளக்கு - பல் விளக்குதல், பாத்திரம் விளக்குதல்

உடலை விளக்குதல் என்று கூறுவது இல்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் விளக்கு, கழுவு, தேய் என்பனவற்றிற்கு நிகரமாக Clean / wash என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுவர்.

2. தொடங்கு, புறப்படு என்பனவற்றிற்கு நிகரமாக 'to start' என்றும், 'ஆரம்பி' என்பதற்கு 'begin' என்றும் மொழிபெயர்க்கலாம். விழா தொடங்கியது, விழா ஆரம்பித்தது என்பனவற்றிற்கு நிகராக 'The function began' என்று குறிப்பிடலாம். தொடங்கு, புறப்படு என்பனவற்றைச் சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு தான் பயன்படுத்த முடியும். ஏனெனில் 'விழா புறப்பட்டது' எனக் கூறமுடியாது. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் தொடங்கு, புறப்படு என்ற இரு சொற்களுக்கும் நிகராக 'to start' என்றே குறிப்பிடலாம். புறப்படு என்ற சொல் குறிப்பிட்ட சூழலில் மட்டும் தான் வரும்.

(எ.கா.) பேருந்து புறப்பட்டது

அவன் புறப்பட்டான்

தலைவர் புறப்பட்டார்

3. 1. செம்மை + ஆக > செம்மையாக nicely / beautifully'

2. செம்(மை) + கொடி > செங்கொடி 'red flag'

முதல் எடுத்துக்காட்டில் செம்மை என்பதற்கு அழகான (beautifully) எனப் பொருள் கொண்டது போன்று இரண்டாவது எடுத்துக்காட்டிலும் 'செம்மை' என்பதற்கு அதே பொருள் கொண்டால் 'அழகான கொடி' என்றே குறிப்பிடப்படும். ஆனால் செம் என்பதற்கு சிவப்பு என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும். எனவே "செங்கொடி" என்பதை 'red flag' என்று மொழிபெயர்த்தலே சரியானது.

4. 'Closing' என்ற சொல்லுக்கு நிகராக 'மூடு' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் மூடு எனக் குறிப்பிடமுடியாது. சான்றாக

Closing Ceremony என்ற தொடரை 'மூடு விழா' என மொழிபெயர்த்தால் மொழிபெயர்ப்பு தவறான கருத்தைக் கொடுக்கும். 'நிறைவு விழா' என மொழிபெயர்த்தால் மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பாகக் கருதப்படும்,

5. கொஞ்சம் - little/ some

சிறிது - little /some

சில - some

என மொழிபெயர்க்கலாம். கொஞ்சம், சிறிது, சில என்பன ஒரே சூழலில் வரலாம்.

(எ.கா.) கொஞ்சம் பேர் வந்தார்கள்

சிறிது பேர் வந்தார்கள்

சில பேர் வந்தார்கள்

ஆங்கிலத்தில் Some வருகிற இடத்தில் little வராது. Some People Came என மொழிபெயர்க்கலாம். 'Little people came' என மொழிபெயர்க்க முடியாது. இவை போன்ற சிக்கல்களை மொழிபெயர்ப்பாளர் கருத்தில் கொண்டு மொழிபெயர்க்க வேண்டும். இவ் அலகில் தொகுத்துரைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் அனைத்தும் முனைவர் என். கிருஷ்ணனின் மொழிபெயர்ப்பியல் என்னும் நூலிலிருந்து எடுத்துரைக்கப்பட்டவையாகும்.

வினா

1. மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள் குறித்து விளக்குக?
2. மொழிபெயர்ப்புக் உத்திகள் குறித்து கட்டுரை வரைக?
3. நைடாவின் மூன்று மொழிபெயர்ப்பு படிநிலைகளை எழுதுக?
4. மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளை தொகுத்துரைக்க?
5. அறிவியல் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் குறித்து விளக்குக?